

Sylloge physico-medicinalium casuum incantationi vulgo adscribi solitorum ... decurias VI complectens ... Cui loco mantissae accesserunt I. Quaestio solemnis: An monstrosa varia illa excreta revera in corpore fuerint, vel extrahantur? An vero praestigiae doemonis sint / ...? II. Helmontii Tract. de receptis injectis ... III. Laevin[i] Fischer[i] De morbis magice ... inductis naturaliter curandis. IV. Bartholom. Carrichter Ratio medendi morbis ab incantatione dependentibus, nunc primum Latinitata donata. V. Collectanea et secreta Myliana ad morbos magicos, maximam partem e Germanica in Latinam linguam translata, et nunc primum publicam in lucem emissa. Collegit, adornavit, editit D. Georg. Abraham. Mercklinus.

Contributors

Mercklin, Georg Abraham, 1644-1702?
Carrichter, Bartholomaeus, 1507-1573.
Fischer, Laevin.
Helmont, Jean Baptiste van, 1577-1644.

Publication/Creation

Noremberg : J. Zieger & G. Lehmann, 1698.

Persistent URL

<https://wellcomecollection.org/works/agpu2qvv>

License and attribution

This work has been identified as being free of known restrictions under copyright law, including all related and neighbouring rights and is being made available under the Creative Commons, Public Domain Mark.

You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, without asking permission.

Wellcome Collection
183 Euston Road
London NW1 2BE UK
T +44 (0)20 7611 8722
E library@wellcomecollection.org
<https://wellcomecollection.org>

SYLLOGE

Phyfico-Medicinalium

CASUUM INCANTATIONI

*Volgò adscribi solitorum,
maximèquè præ cæteris memorabilium*

DECURIAS VI.

complectens.

Cum imperfis partim, partim subnexis
huc spectantibus

JUDICIIS & CURATIONIBUS.

Cui loco MANTISSÆ accesserunt

- I. Quæstio sollemnis: An monstrosa varia illa Excreta reverâ in corpore fuerint, vel extrahantur? an verò Præstigiæ Dæmonis sint, extra saltem talia in corporis superficie ostendantis?
- II. Helmontii Tract. de Receptis Injectis; de Injectis Materialibus: de Injaculatorum Modo Intrandi.
- III. Lævin. Fischer. de Morbis Magicè per Sagas inductis naturaliter curandis.
- IV. Bartholom. Carrichter Ratio Medendi Morbis ab Incantatione dependentibus, nunc primum Latinitate donata.
- V. Collectanea & Secreta Myliana ad Morbos Magicos, maximam partem è Germanica in Latinam Linguam translata, & nunc primum publicam in lucem emissâ.

Collegit, adornavit, edidit

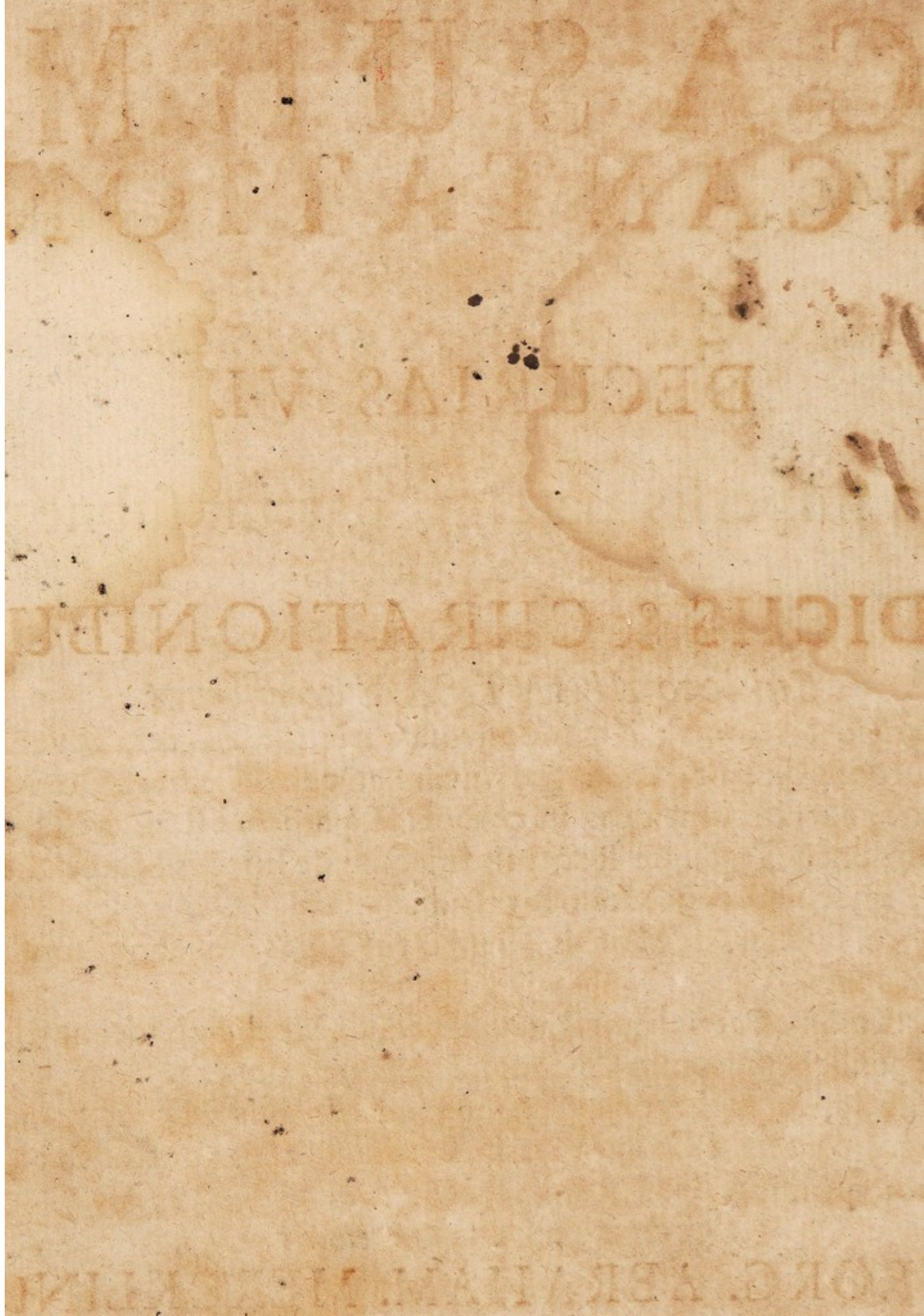
D. GEORG. ABRAHAM. MERCKLINUS

Ducal. & Reipubl. Norimberg. Medic. ord. &c.

NORIMBERGÆ,

Impensis **JOHANNIS ZIEGERI & GEORGH LEHMANNI,**

ANNO M DC XCVIII.

170

Digitized by the Internet Archive
in 2019 with funding from
Wellcome Library

<https://archive.org/details/b3076922x>

INCLUTÆ
SACR. ROM. IMPER. LIBERÆ CIVITATIS
WEISSENBURGENSIS
C O N S U L I B U S
S Y N D I C O

ET
SENATORIBUS CÆTERIS
PRUDENTISSIMIS

DOMINIS AC FAUTORIBUS
COLENDISSIMIS HONORATISSIMIS

IN
RECORDATIONEM ATQUE AMOREM
DULCIS PATRIÆ SUÆ
CUI

OPTIMUS PATER

NTN EN ATIOIE

PER INTEGROS XX. ANNOS
MEDICO MÜNERE

INSERVIT

EGO VERO

OB ACCEPTA BENEFICIA
NON PARUM DEBEO

ET PROPTEREA INDE A PUERITIA
USQUE IN HUNC DIEM

NUNQUAM NON HONESTISSIME CUPII

* 2

ATQUE

ATQUE NUNC
ALMÆ PACIS CONSTANTIAM
INTERMINATUM REGIMINIS DURAMEN
IRREFRAGABILE CIVIUM OBSEQUIUM
IMMARCESCIBILEM FELICITATEM
FORTUNATOS RERUM SUCCESSUS
AUSPICATOS CONSILIORUM EVENTUS
VERBO
OMNIUM BONORUM COMPLEMENTUM
DEI OPT. MAX.

GRATIAM AC TUTELAM
CALIDISSIMIS VOTIS EXOPTANS
QUICQUID HOC EST OPERIS
PIA ANIMI PROPENSIONE

D. D. D.
OMNI STUDIO AC FIDE ADDICTISSIMUS

D. GEORG. ABRAHAM. MERCKLINUS
WEISSENBURGENSIS NORICUS
DUCAL. ET REIP. NORIMBERG.
MEDICUS ORD.

P R Æ F A T I O

ad

Lectorem benevolum,

quâ tres præcipue circa Morbos Magicos agitari solitæ sententiæ breviter expenduntur:

Cum Occasione simul ac Ratione scribendi.

Res potissimum circumferuntur Doctorum ^{Sententia de Morbis ab Incantatione} sententiæ circa Morbos, qui ab Incantatione dependere creduntur. Sunt enim, qui hujusmodi Incantationi nihil prorsus, sunt contra alii, qui nimium ei, tribuunt; & sunt denique, qui inter hos medium tenent.

Qui *nihil omnino Incantationi tribuunt*, hoc est, qui ^{Argumenta negantia Incantationem.} Morbos ab Incantatione oriundos penitus negant, in defectu peccare videntur, quos inter facile princeps est Joh. Wierus, qui tanto ingenii impetu *Incantamenta*, indeque derivari solitos effectus, *impugnat*, ut propterea *Magiæ suspicionem* tantum non ipsemet *incurrerit*; tametsi ob hanc solam rationem ejus criminis nequaquam arguendus videatur, nisi ejus à Præceptore suo, Corn. Henr. Agrippa, ^{Wierus negat Incantationes. Wierus pro Mago habetur.} *Magorum*, suâ ætate, *principe*, doctus censeretur.

Hic, inquam, Wierus peculiari atque integro *Libro de Præstig. Dæmon.* aliquot speciosis *argumentis Vanitatem Morborum Magicorum evincere* conatur, quando inter alia asserere, non erubescit, *Sagas reverâ nullos inferre Morbos,* ^{Wieri argumenta contra Morbos Magicos.}

Morbos, etiam si eos intulisse, propriâ confessione ipsæ affirmant, & hinc plerasquæ historias de similibus, quæ prostant, casibus, vel fictas, interquæ fabulas recensendas esse, vel ad Morbos ex naturalibus, seu potius præternaturalibus, causis oriundos referri posse ac debere; imò contendit, omnia illa, quæ Sagæ facere, vel fecisse, sibi persuadent, mera somnia & phantasmata esse; cum quæ se, ob corruptam à malo Dæmone phantasiâ, aut ex delirio melancholico, fecisse, fatentur, fieri per naturam nullo modo potuerint; haud multo aliter, ac illi, qui ex delirio, se aut bruti esse, aut fictilia vasa, aut ex butyro constare, aut alia prorsus falsa, corrupto animo, concipiant.

Hoc amplius in ea strenuus hic Sagarum protector versatur opinione, absurdas illas atque monstrosas res, quales nonnunquam fascinosos vel vomitu, vel per alvum, rejecisse, vel in abscessibus repertas esse, historix produnt, reverâ in corpore fascinati non extitisse, nec ex eo prodiisse, sed Diaboli artificiosâ subtilitate, ac imperceptibili celeritate, oridemum inter vomendum ingestas, aut subdolè fuisse suppositas, adstantium oculis agilitate illâ ad hæc vel victis, vel fascino delusis, vel interjecto corpore aereo, aut aliâ quâdam ratione, quasi obvelatis; haud absimili illo ferè modo, quo fumivenduli illi præstigiatores, & fraudulentæ agyræ, manuum agilitate spectatorum oculos fallere, & ita quasi fascinare sciunt, ut simplices homines, & imprimis imbecillis ingenii fæmellæ, quibus imponere facilius sit, ea reverâ fieri credant, quæ tamen ita minimè se habeant, & meras tantum præstigias redoleant.

Denique omne tulisse punctum hic sibi videtur Author, quòd aliquot ex Veneficio prognatorum *Morborum symptomata*, & similium casuum effecta atque phænomena, membratim rigidè expendat, deductis iis omnibus ex naturalibus, seu potius præternaturalibus, causis; ubi modum quoque simul suggerit, quo illa naturalia

*symptomata
a Morbor.
Magis exa-
minantur
& impug-
nantur.*

PRÆFATIO

turaliter fieri potuisse, suspicetur; quo effecisse putat, ut ad Incantationem, sive transnaturales, ut Fernelius vocat, causas, confugere, indeque hujusmodi symptomatum originem derivare, neutiquam opus esse, arbitretur.

Nec multum à temeraria hac opinione illa Leonhardi Vairi abludit, qui peculiari *Tract. de Fascin. Libr. V. cap. II. pag. 48.* non ex spe, inquit, vel persuasione, vel ex fide, *Verba non fascinare.* *verba* fascinandi potestatem habent, sed homines, qui hac insaniâ agitantur, in varia duntaxat deliramenta, & insanias, rapiunt; namque talium rerum spes, persuasio, & fides, quæ est ingeniosa quædam credulitas, non nisi in superstiosis quibusdam reperitur, extra quorum corpora nil agere possunt. Imò Scharandæus *Libr. de. Rat. Cons. san. cap. 19. p. 147.* sine hæsitantia affirmat, sibi nullo modo probari rationibus Philosophicis seu naturalibus, varios Morbos hominibus immitti posse per Veneficia.

Verùm enim verò hæc & omnia alia à Veneficio illatorum Morborum vim impugnantia argumenta non minùs forti brachio retundit, quàm concinno ordine elidit Dan. Sen- *Bodinus Wierum refut. etc.* nertus *Pract. Medic. L. 6. P. 9. c. 5.* præter plures alios gravissimos Scriptores, & quidem imprimis Joh. Bodinum, qui per totam Præfationem, & sub finem Operis *de Magor. Demonoman. Confutationem* Joh. Wieri *Opinionum* datâ operâ instituit; ubi inter alia in hæc ipsa prorumpit verba: omnia, inquit, Wieri argumenta nituntur caduco & putri fundamento, cum de Spiritibus, Dæmonibus, & actionibus eorum perinde disputet, ac si de rebus naturæ ageret, cælum terrâ miscens, quod planè absurdum est. Nam scientiæ cuilibet sua principia & velut fundamenta sunt, alia ab aliis diversissima, ex quo omnium errorum cumulus processit, ut habet *ibid. Præfat. p. 41.* Nihilo tamen minùs inficiendum non est, esse contrà rursus alios nonnullos, qui, his non obstantibus, *Wieri assensu.* Wiero si non ad omnia pollicem premunt, tamen proximè accedunt, & in plurimis adstipulantur, ut sunt Hieronym. Carda-

Bekkeri
opinio contra
Satana
potestatem.

Cardanus, Marcus Marci, Sebast. Wirdig, alii, & præp-
mis omnes, vel certè plerique, Belgæ, quos inter ex mo-
dernis Scriptoribus primum locum obtinet Balthas. Bekker,
S. Theolog. Doctor, & Concionator Amstelodam. qui in
Opere suo, (quod *Fascinatum Mundum* insignivit, & ex ulti-
ma, eâque Belgicè ab Authore adornatâ, & ab ipso auctâ, edi-
tione nonnemo in Germanicam Linguam transtulit, atque
Amstelodami sex demum ab hinc annis typis exscriptum
evulgavit,) eo devenit vecordiæ, ut statuere non vereatur, *La-*
miis, aliisque *veneficis hominibus*, quin ipsi etiam *Satana*, ceu
folius gehennæ mancipio, *nullam* prorsus *in hominem*, cum
ullo modo lædendi, aut morbis afficiendi, competere *potesta-*
tem, ratus, misericordem Deum multò pluris facere omni-
um creaturarum suarum nobilissimam, quàm ut concedat,
ei ullum damnum à malis Angelis, scelestissimisque hujus-
cemodi hominibus, inferri.

Bekkeri re-
pondetur.

Sed nec *huic Authori* defunt, qui *contradicere* sciunt.
Vix enim prodiit Liber, cum mox eum cordati & pietatis
studiosiores Viri impetiverint, nec solum sufficientissimis
rationum argumentis, sed & ex sacris Literis haustis irrefu-
tabilibus testimoniis, ac luculentis documentis, novam hanc
doctrinam everterint, quò piæ mentes ab objectis illis pe-
dicis tempore sibi cavere discant. Et *cæteris* nominatis,
ejusdemque commatis pluribus *Authoribus* similiter adeò
solidè *respondent alii*, ut illi victi, hi verò victores utique vi-
deri possint; utut exactum *modum, quo Morbi per Veneficium*
inducantur, aut quo monstruæ, absurdæ, & haud rarò mole-
satis magnæ, omnemque propemodum fidem superantes res
in corpus hominis immitti, atque ex eo iterum ejici potue-
rint, accuratiùs determinando explicare *nesciant*.

Naturali-
um rerum
causa sapè
atent.

Ergone autem propterea res ipsa neganda, quoniam mo-
dus, quo ea fiat, ignoratur? Nonne plurimarum *natura-*
lium rerum effectus sub oculos cadunt, & penè quotidie oc-
currunt, quorum tamen sufficientes *causæ* ita *reddi nequeunt*,
ut nul-

PRÆFATIO

ut nullum remaneat dubium, nullaque ampliùs urgeri possit instantia? nempe enim adeo caligant mentis atque corporis nostri oculi ad naturalium rerum causas intimiùs pernoscendas. Atqui effectus illos causas certè suas habuisse oportet; tametsi in eas nec corporis nec mentis oculis penetrare liceat. Arcanis enim & occultis motibus ea haud rarò perficit natura, quæ fieri non posse videntur, inque multis naturæ vis fide caret, adeo, ut in occultis illis naturæ operibus non ratio semper quærenda subtiliùs, sed cum admiratione spectandus effectus, fatendumque sit, multa quotidie fieri, quorum vim naturamque perspicere non possumus, ut habent cedro dignissima & huc apprimè quadrantia ipsissima verba Celeberrimi Thom. Bartholini de *Insolit. Part. human. Viis cap. ult. sub fin.* Ut similes aliorum spectatæ eruditionis & non vulgaris iudicii Virorum confessiones silentii sipario involvamus.

Jam verò quodsi humani *ingenii tenuitatem* simulac *Ingenii humani imbecillitas.* imperfectionem in naturalibus rebus tanti Viri confiteri coguntur, quid nî idem multò magis in supernaturalibus seu transnaturalibus fatèri, necesse sit? maximè cum hîc circa spiritus, omniumque vasserrimum artificem, Diabolum, disquisitio versetur. Hoc enim ipso & non alio sensu Joh. Bodinus in *Dæmonoman. Magor. Præfat. p. 20.* intempestivas *probatum ex Arist. & Rodino.* ac subtiliores argutias in perscrutandis causis impiarum actionum Magicarum vehementer damnat, quando cum Aristotel. *Metaphysic. 1.* de Spiritibus agente fatetur, eam esse *humanæ mentis imbecillitatem*, ut cognoscere nequeat veritatem, eoque pacto *καθόλου* cernat quidem *ignorantiam omnium*, nec tamen videat *ἐν μέρει* suam, eo quòd, ubi non est ratio, ibi etiam non investiganda sit ratio, vel, uti Plinius *Natural. Histor. c. 4.* effert, quòd non ulla in parte sit ratio, sed voluntas naturæ quæri debeat, indignusq; Philosopho videatur sermo, ubi causæ rerum ignorantur, rem ipsam negare potiùs, quàm ignorantiam humanam profiteri; cum

**

tamen

PRÆFATIO

Argumenta
Magiam
confirmantia
na.

tamen laus nunquam major tribuatur Deo, quam si propriam ignorantiam fateamur; contra verò injuriam Deo faciamus, nisi tenuitatem ingenii nostri agnoscamus. Quare concludit idem Bodinus *ibid.* p. 32. his ferè verbis: cum habeamus perpetuam historiarum, quæ apud varios populos variis seculis acciderunt, convenientiam, & similitudinem, cum rebus Magarum gestis, & confessionibus earum; non est, *non est pertinaciter cum veritate pugnandum*, si tot effecta, quorum obscura causa est, videntur apertissimè. Nam ubi humana mens causam rei, id est, τὸ αἰτιόν nequit pertingere, tunc certè judicium oportet inhibere, & in eo, quod fit, id est, ἐν τῷ αἰνῷ ἐστὶν consistere. Si igitur, pergit *ibid.* p. 40. legis Dei communis consensus, humanarum legum, populorum omnium, judiciorum, convictionum, confessionum, repetitionum, collationum, executionum, si denique communis sapientum, convenientia non est satis; quæ amplior, obsecro! probatio desiderabitur?

Rationes
Codronchi
Magiam asserentes.

Hæc in eundem sensum, sed adhuc fusiùs, & quidem syllogisticâ eâque stringentiori formâ persequitur Baptista Codronchus *de Morb. venef. L. I. c. I I.* qui Author cum in paucorum sit manibus, ipsa ejus verba me non piget maximam partem transcribere, quæ vicissim alios legere, minimè tædebit. Ita autem ille: *Quicquid*, inquit, *ab innumerabili hominum utriusque sexûs multitudine asseritur*, variisque temporibus, quasi uno ore, omnes loquuntur, & affirmant; illud procul dubio credendum est, & nullâ morâ negandum. At cum omni hominum ætate, & ab omnibus populis, ubique locorum observatum sit, quòsdam esse, qui Veneficiis homines afficerent, contra quos omnes universi sectæ pœnas imposuerunt; ista velle negare, & impug-nare, sanè magna esset pertinacia. Si enim duobus testibus, & in præjudicium alterius tam in judicio, quàm extra judicium, de rebus, quæ possunt contingere, fides habetur; multò magis credendum est multitudini aliquid uniformiter asseren-

PRÆFATIO

asserenti, quia, si cui minus videtur inesse, inest, ergo & cui magis, per regulam topicam. Maxima autem est multitudo eorum, qui ista enuntiant, & quæ narrantur, sunt possibilia, ut ex sacris Literis, aliisque compluribus Auctoribus est probatum: quare non sunt ita leviter contemnenda, passimque neganda.

Deinde si inspiciantur *mille capitis Judicia & Scripta*, <sup>Rationes
alia pro
Magia</sup> quæ tot Patres Inquisitores de hujusmodi maleficiis ediderunt, non erit amplius dubitandi locus; cum unicuique in arte sua perito & experto credendum sit, ut in Jure Casareo scriptum est. Atqui tales Inquisitores sapientes simul ac peritissimi Viri fuerunt, nec non Juris consultissimi, ad quos utique pertinuit, determinare, an Veneficia sint vel possibilia, an imaginaria credenda, vel non credenda? Imò ipsi Inquisitores sunt iudices super depositionibus, ac testificationibus factis de talibus, & super eorum confessionibus, an impossibiles, & verosimiles, an fictitæ & imaginariæ, an à fatuis, vel certè ab his, qui mentis compotes sunt, fuerint factæ, quâ assertionem prolata, quàm efficaciter comprobata, & consequenter in hujusmodi judicandis super omnes experti.

Cum ergo propter hæc ipsa, quæ asseruntur, *juridicè sint malefici*, & Magi isti ab Inquisitionibus *gravissimo judicio condemnati*; nemo debet esse tantæ temeritatis, ut eorum sic damnet judicia, quæ deludenda, & iniquissima essent, si pro somniis, vel rebus imaginariis, à veritateque alienis, tot acerrimis tormentis afficerent, & tandem ex-cruciandos, & perimendos traderent. <sup>Rationes
adhuc alia
pro Magia</sup>

Præterea multi *Viri tam in utroque Jure versati*, quàm in *sacra Theologia*, multa reliquerunt Volumina, in quibus dilucidè, & luculenter, ista vera esse, docent. <sup>Argumenta
cetera pro
Magia</sup>

Ad hæc si ad consequendam veritatem *periti* requiruntur; *quinam peritiores ipsis Veneficis* inveniri possunt? qui tribus millibus ab hinc annis actiones suas, sacrificia, vene- <sup>Sagarum
confessio</sup>

PRÆFATIO

ficia, nocturnas asportationes, confessi sunt, & ad mortem usque confirmarunt. Quot enim in Germania, Gallia, & Italia, cremati sunt, quorum concors ubique fuit confessio?

*Rationum
summa pro
Magia.*

Si itaque communis consensus legis Dei, ejus Ecclesiæ, Conciliorum, Legum Canoniarum, Constitutionum Pontificalium, sanctorum Theologorum, Summistarum, Legum humanarum, Platoniorum, Peripateticorum, Medicorum, Poetarum, ex professo, ac de aliis rebus scribentium, omnium populorum, judiciorum, confessionum, convictorum, collectionum, exemptionum, & communis sententia prudentum virorum non sufficiat ad probanda Veneficorum opera; quænam major, & efficacior, probatio desiderari possit? Hactenus Codronchus.

*Ronsseus te-
stimonia &
argumenta
pro Magia
asfruenda.*

Idem edecumato testimonio confirmat Vir eruditè doctus Balduin. Ronsseus *Epistol. Medic. 51.* quando præter omnem, ait, rationem censent multi, dicere, Veneficarum maleficia, præter imaginamenta quædam, ac Dæmonis præstigias, quibus hominum mentes, atque oculos, effascinent, nihil esse; quandoquidem verosimile prorsus sit, & rationi consentaneum, in tot tamque celebribus Magistratûs consensibus aliquos saltem fore, quibus verum illud lumen, quod illuminat omnem hominem, venientem in hunc mundum, illucescens, has mille artificis artes detegeret; & quamvis certum sit, Deum, propter hominum incredulitatem, interdum Dæmonibus nonnulla permittere, & nonnunquam etiam ad multa connivere; putandum tamen minimè erit, quin ex tam variis, qui Magistratu fungerentur, aliqui sint, qui constanti & intemeratâ fide Deo adhærentes, Dæmonum hujuscemodi præstigiis ac dolis non illudantur; adeo ut verosimile prorsus sit, *Lamias*, Deo permittente, *in corpora nostra agere quodammodo posse.*

*Sagas ho-
minibus no-
cere posse.*

*Objectio.
Cartesiano-
rum contra
Magiam.*

Hæc argumentorum fulmina etsi sufficientissima esse, & aliud sentientium rationes funditûs prostertere, videri queant, tamen non desunt, qui ex Cartesianis principiis ob-
jicere

PRÆFATIO

jicere audent, sensus falli, adeoque fieri posse, ut homines, qui, *sensus falli*, se aliis hominibus quodcunque damnum aut morbum intulisse, putant, revera tale quid non intulerint, hoc est, illud facinus revera non patraverint, quod se patrassse ex falsa errantis phantasie læsione putant, simul ac palam fatentur, atque hinc *nec ipsam confessionem*, ad convincendos eos, *Sagarum confessiones non suffi-* qui de Veneficio inculantur, *sufficere*; haud multò secius, ac *cere*, delirio laborantes, menteque capti sæpè sæpiùs asseverent, se aliquid fecisse, quod tamen revera nunquam fecerint.

At enim verò fallant sensus hunc vel illum hominem in singulari, ita ut opinetur, se patrassse facinus, quod tamen revera non patravit; fallantne etiam simul *multos in plurali? fallantne etiam alios*, qui, Veneficiam hoc patrasse, & viderunt, & audiverunt? verbi gratiâ, Saga in fontem maritum, factâ maleficâ inunctione, ex lecto proreptum, ad conventus diabolicos unâ transportavit, sed qui, miratus gestarum rerum locique insolentiam, invocato divino Numine, diabolicam turbam omnem fugavit; quo factò, ipse nudus astitit, hacque specie domum versus rediit, quâ à pluribus hominibus in via conspectus est, quibus totam rei historiam, quam fusiùs descriptam legisse memini, narravit. Jam quamvis Virum hunc sensus fallere potuissent, ut putaverit, se vidisse, quod tamen revera non existit; ast nudum redeuntem multi alii viderunt homines; ergone credibile sit, eos *omnes fefellisse sensus?* Similia exempla haud pauca in medium proferre, iisque Veneficiorum veritatem asserere liceret, si prolixioribus nobis esse liberet.

Et quid multis? Si Satanas, Deo permittente, homini damnum & morbos inferre potest, uti id posse, à plerisque conceditur; cur non *idem* etiam possit *per scelestos homines*, & *mancipia sua*, ceu instrumenta? cum nunquam quicquam, *nisi per media*, efficere possit ac soleat.

Imò si vel maximè concedatur, Sagas neque morbos inferre, neque absurdas, monstrosasve res in corpus homi-

Respondetur Cartesianorum objectioni.

Sensus plures non fallunt.

Exemplum pro Magia.

Sensus non fallunt.

Diabolus per Sagas hominibus nocet.

Non nisi per media nocet.

PRÆFATIO

nis immittere posse, merasque præstigias atque illusiones Cacodæmonis esse, qui adspectantium oculos ita obfuscare, ac fascinare, sciat, ut putent, se videre, quod tamen non est, nec minùs ipsarum Sagarum mentes ita dementer, atque corrumpat, ut ipsæmet constanter sibi persuadeant, & palam fateantur, se, factæ cum Diabolo pactionis virtute, id fecisse mali, idque intulisse morbi, quod nec fecerunt, nec intulerunt unquam; interea autem *nonne hoc satis sit incantamenti*, vel certè minimùm, *fascini?* &, ut hoc obiter inferamus, nonne vel propterea sacri hujusmodi *homines meritas pœnas luant?* quibus tamen alii innocenter eos damnari, censent.

Incantamenta dari, probatur non solo argumento.

Sage meritis pœnas luunt.

altera sententia nimium tribuentium Incantationi.

Circumstantia omnes ponderanda.

In causas accurate inquirendum.

Sed properandum nobis est ad alteram expediendam sententiam eorum, qui *Incantationi nimium tribuunt*, majoremque, quam decet, fidem habent. Hi credulitate laborant, & in excessu peccare videntur. Non enim omnia credenda, quæ simplices homines narrant, quippe qui facile sibi imponi patiuntur? sedulò *excutiendæ omnes omnino circumstantiæ*, probèque perpendendæ; quin & sollicitâ circumspectione perquirendum, accuratâque rationis lance ponderandum, quid, quantumque veri insit rebus, vel esse possit, quæ sensibus nostris offeruntur; nec prius assensus præbendus, quàm ubi, quæ referuntur, cum sanâ ratione convenire, perspectum habuerimus, ne facile credendo, juxta vulgatum dictèrium, facile decipiamur. Sic inter morbos nullum prorsus ad Incantationem accensere decet, etiamsi sit abstrusissimus, & insolentissimis symptomatibus stipatus, nisi eum ex *naturalibus*, vel potiùs *præternaturalibus causis deducere*, nullo modo licuerit, adeoque omnem naturalium causarum potestatem transgredi ac superare deprehenderimus: tunc enim demum de supernaturalibus seu transnaturalibus cogitandum: aliàs socordis & simplicis ingenii indicium esset, ad supernaturalia fugere velle, ubi naturalia suppetunt.

Neque

PRÆFATIO

Neque etiam convenit, si Petrus & Paulus hujus vel illius effectûs rationem ex naturalibus principiis reddere nequiverit, mox præcipitanter ad supernaturales causas dilabi, sed necesse est, ut *ingeniosiores* etiam, & quidem *plures*, *Ingeniosiores, & plures.* *res, super una re consulantur*; quibus in casibus multoties peccari videtur. Nam quæ hæc consequentiæ ratio? Petrus & Paulus nesciunt, hujus effectûs naturales causas reddere; ergo nullæ prorsus subsunt? ideone statim effectum illum à supernaturalibus dependere causis exclamandum? fortassis acutiores scient, quæ tu, à nemine sciri posse, putaveris. Suspendenda ergo potius judicia, & fatendum, plurima esse, quæ nescimus.

Nescimus sæpè sæpius veras atque genuinas *symptomatum*, ceu effectuum, occultiores in humano corpore, velut *Causa symptomatum sæpè ignota.* profundo puteo, latentes *causas*, quas si unus vel alter erueret nesciverit, scient fortassis alii, quibus è meliori luto finxit præcordia Titan.

Jam certè de *Morbis Magicis*, modoque, quo illi fiant, adeo res intricata & *abstrusa* est, ut jam dudum sagacissimorum simul ac celebratissimæ eruditionis Virorum ingenia vehementer exercuerit. Neque tamen propterea fas æquumque est, *monstrosioribus in casibus*, saltu superatis ordinariis causis, citatiori cursu *ad Incantationem ruere*; id quod omnium frequentissimè à simplicibus famellis, & vulgi credulâ plebe, fieri assolet, quippe quibus Incantationis vox creberrimè in ore est; ut proinde tale hominum genus Anton. Prætorius Germanicâ suâ *Instruct. de Veneficiis & Veneficiis c. 9. p. 58.* non immeritò his Latinè redditis atque sic penè sonantibus verbis, hujus gratiâ, increpet, quando, eo, inquit, proh dolor! res devenit, ut, ubi oculi caligant, tormina ventris infestant, digiti exulcerationem incurrunt, pedes intumescunt, cor colliquescit, anima efflatur, aut pecora contabescunt, paralytica fiunt, concidunt, & emoriuntur, illicò nemo non exclamet, non rectè se hæc habere, & Veneficium

PRÆFATIO

ficiū ad internecionem concurrere: malum ab esu provenire, aut à propinato potu. Hic à longinquo causa derivatur, & in memoriam descenditur, ubi locorum fuerimus, quis cibum potumve exhibuerit, quis assederit, quis tetigerit, & quæ sunt his similia. Nunc hic in suspicionem venit, nunc ille: hic clanculū mussitatur, ibi palam dicitur: hic vel ille hoc malum intulit. Ita dolor dolore geminatur, & calamitas multiplicatur. Sic excessu peccatur, injuria fit infontibus, & frivole agitur. Experti Medici atque Phisici requiruntur, qui morbos à Veneficiis dependentes dignoscant, & ab aliis distinguant. Hæc ille.

Sanè hujus farinæ homines vel ignavam credulitatem suam, vel turpem socordiam, vel manifestam ingenii hebetudinem, miserè produnt, quòd nesciant, quid distent æra luminis, Incantationi, adeoque extraordinariis causis, tribuentes, quod non nisi ordinariis debetur. Sciant potius, nonnunquam monstra in Medicina fieri, & morbos quosdam apparenter duntaxat esse supernaturales.

Morbi omnes à Dæmoniis.

Adhuc graviolem errat errorem Sophron. Kozack, qui in *Dedicat. Tractat. de Hæmorrhag.* contendere, non erubescit, omnes in universum morbos à Dæmoniis excitari, illaque entia, quæ nos morbos, vel morborum causas, in homine nominamus, revera esse substantias, spiritus infernales, atque Dæmonia.

Incantationis nimium fidentes.

Cautius contrà alii præterea agunt docti quidam Viri, & rectius judicant, qui saniori mente agnoscunt, magnam hominum partem *Incantationi nimium fidere*, & supernaturalia haud rarò sine necessitate querere, ubi merè naturalia subsunt, idque pro indies magis magisque increbescente apud nos malâ consuetudine, quâ non solum vulgus, sed etiam qui supra eum sapere, sibi videntur, sive gravior paulò & astrusior morbus ingravescat, sive longius duret, convenientia remedia negligunt, & nec cœlum, nec castigantem irati Numinis manum respiciunt, sed in Dæmonem

PRÆFATIO

nem & Incantationes omnem culpam transferunt; quam in rem appositè Thom. Willis *de Morb. Convulsiv. p. m. 100. affectiones*, inquit, *convulsivas* interdum à Veneficio excitari, & vulgò creditur, & à multis fide dignis Authoribus passim asseritur: & quidem ut concedamus, admiranda in corpore humano pathemata à Diaboli præstigiis sæpenumero produci, quatenus nimirum iste, pro mira, quâ pollet, agendi subtilitate, animæ sensitivæ, sive, spirituum animalium systasi, atomos, sive, corpuscula heterogenea, insinuat, adeoque functionibus ejus modò stimulos addit, modò vincula injicit, modò eos in perversum rapit: quin etiam aliquo modo ipse corpus humanum subit, & quasi altera anima potentior ei coextenditur; singulas partes & membra actuat, vigore insolito inspirat, ac pro lubitu suo regit, & ad facinora immania & supernaturalia perpetranda incitat: attamen omnia spasmodorum genera, quæ præter communem istius morbi morem, prodigiosa apparent, non statim Sagarum Incantamentis adscribi debent, aut Dæmon ἀπὸ μηχανῆς semper in scenam vocandus. Enim verò quoties è potentioribus cuipiam viro natus, aut affinis, spasmis fortè atrocioribus & insolitis corripitur, plerumque fit, ut Vetula mox proxima Veneficii accusetur, rea peragatur, laqueumque, aut flammam vix, ac ne vix quidem, misera evadat; cùm interim morbus à causis merè naturalibus procedens, non alio exorcismo, quàm remediis contra affectiones convulsivas præscribi solitis, facilè curetur.

*Convulsiones
variorum
à Veneficio
excitari
vulgò malè
creditur.*

Id quod idem Anglicus Celeberrimus Author aliquot egregiis Observationibus in suo *de Morb. Convulsiv. aureo Tractat.* passim occurrentibus luculenter confirmat; quibus consimiles Casus, (non minùs probantes, sæpè videri, morbum aliquem dependere à causis supernaturalibus, qui tamen revera non nisi naturalibus originem debeat,) pro majori illustratione ex aliis Authoribus erutas addere juvabit;

*Casus singulares
Morbos
Magicos
mentientes.*

quos

PRÆFATIO

Casus mirabilis à Reinesio notatus non ex Veneficio.

Bufones duo vomitu excreti.

Lacerta duo vomitu excreta.

Sordes mirabiles per alvum excretæ.

Bufones è pudendis excreti.

Varia vomitu excreta.

Judicia de hoc Casu non Magico.

quos inter illustre huc apprimè faciens exemplum habet Thom. Reinesius *Epistol. ad Nesteros* 39. quod in compendium contractum his referimus verbis: Catharina Geisleria, Ancilla rusticana, è Pago Kursdorf, Districtus Waldenburgensis, annos circiter 30. nata, post perpeſſos varios in abdomine dolores lancinatorios, insolentesque motus, & inflationes *anno 1647. d. 26. Junii* evomuit *Bufones duos majores*, (quorum major pependit unciam dimidiam cum dimidia drachma) quatuorque minimos magnitudine fuci majoris, nec non *Lacertas duas exiguas*, auricularis digiti magnitudine, aut crassitie calami scriptorii, quæ animalia omnia viva erat. Rejecit præterea per alvum successivè ingentem, triginta nempe circiter mensurarum, copiam *Sordium*, visu & odore peregrinarum, *viridium*, *luridarum*, *maculosarum*, viscidarumque, & foetidissimarum; puncticulis lucentibus velut oculis interstinctâ unâ cum massâ albâ è luteo fibrosâ, corruptâ, foetidâ. Quin & *d. 12. Jul.* cum admictum urgeretur, iterum eliminavit adhuc *majorem mortuum Bufonem* pondere unciaë unius, cum drachmis tribus, itemque duos minores vivos, quos omnes è *pudendis prodisse*, ferebat. Deinde *d. 29. Mart.* post tormina atrociora *Lacertulas*, & *Ranam* mucò plurimò involutam, eamque *vivam*, subinde in aquis suis coaxantem, & effusis iis, in tina saltantem, excrevit; aliasque duas itidem *viuas majores*, & quidem *virides d. 4. April.* evomuit, atque paulò post nempe *d. 11. April.* denuo *Bufonem grandem*, turgidum, cum acutissimis unguiculis, sed mortuum, alvo exclusit.

De mirabili hoc Casu, nullum est dubium, quin varia à variis ingeniis lata sint judicia, & inter illa, de Veneficio quoque inciderit suspicio, maximè, cum infelix Fæmina non solùm, sed & ejus soror, palam edixerint, feras illas ex utero, ceu viâ insolitissimâ, exclusas esse; sed quam opini-

opinionem Doctissimus Reinesius, non nimium procul dubio fallaci Incantationis momento fidens, eo mox redarguit, quòd mensium fluxus nunquam non rectissimè, ut ipsa falsa est, processerit, adeoque naturaliter uterus fuerit constitutus; quo verosimile minimè videatur, in eo tam monstrosas feras gestatas, fotas, alitasque fuisse; quin potius in ea, & quidem saniori, est sententiâ, omnia illa animalcula in Ancillæ corpore à seminario eorum cum aquis corruptis hausto prognata esse; quod creditu eo facilius est, cum ipsa retulerit, se aliquandiu, urgente necessitate, in prato super fœni cumulum cubuisse, & inde ex proximis lacunis atque stagnis, impellente siti, manu haustam satis impuram aquam aliquoties bibisse. Quibus jam cognitis, nonne turpiter credulus, & intempestivus Incantationis fautor, dicendus sit, qui malit ex super- aut trans-naturalibus, quàm ex adductis rationi consonis causis, illam insectorum excretionem deducere, idque eò lubentius, quò notius est, tale quid sæpius contigisse.

Ita Paul. de Sorbait quoque *Ephemer. Academ. Nat. Cur. Germ. Ann. II. obs. 103.* observavit, Vinicolam post ingentem frigida & cœnosa aquæ haustum incidisse in Bronchocelen, & postea ex abscessu inde facto exivisse *Bufonem vivum*; cujus stupendi effectûs causam tantum abest, ut rejiciat in Incantationem, ut potius nullam aliam agnoscat, quàm seminalem virtutem cum aqua ad colli membranas delatam. Et Petr. Borellus *Cent. II. obs. 86.* Mercatorem castrensem fuisse, refert, ex cujus abscessu in femore oborto, opeque cauteriorum apetto, unâ cum copioso pure *Pili, Globuli, Pissa, & Ranula* proruperint, atque has omnes absurdas res *non Magicè, sed naturaliter*, fuisse eductas, conceptis verbis asserit. Idem sentit Cabrolus *Obs. Anatom. 27.* ubi notat, ex abscessu cujusdam Pilos, Ungues,

Bufo & Bufus abscessu excretus non Magicè.

Pili, Globuli, Pissa, Ranula, ex abscessu non Magicè.

Pili, Ungues, Castanea, & Animalia & Bufa ex abscessu non Magicè excreta.

PRÆFATIO

Castaneas, & Animalcula viva, aliaque mira, aliquando prodiiſſe, Incantationis nullam prorsus faciens mentionem. Nec *Molarum Volatilium* causam, utut admodum abditam, Thom. Bartholinus *Act. Hafniens. obs. 27.* ad Incantationem refert, sed monstrorum numero unice eas accenset.

Atque tales mirabilium in corpore humano prognatarum, & ex eo, per diversas vias, excretarum rerum rariores observationes plures studiosè collectas vide sis *Ephemer. Acad. Nat. Cur. Germ. Dec. II. Ann. VIII. obs. 157.* itemque apud Joh. Hellwigium *Observ. Physic. Medic. 80. & 92.* cum *Scholiis* Schröck. quarum omnium productio non Veneficio aut Incantationi, credulæ plebis more, adscribitur, sed vel singulari alimentorum fortè inquinatorum, ingestorumque, atque inde natorum humorum corruptioni, ac putrefactioni, vel virtuti seminali cum aqua, aut alio potius genere, aliisque eduliis, in Ventriculum & corpus hominis demissæ, imputatur, ubi fœcunda animalculorum istorum ovula à blando hominis calore foveri, excitari, atque suo tempore ad debitam expansionem & augmentationem provehi potuisse, putatur; vel denique prorumpunt haud rarò hujusmodi animalia ex hominis aliqua caverna, quòd eam antè casu fuerint ingressa, aut quovis modo subierint; quemadmodum illam Justinam Michaelis Schüppelii Uxorem Christ. Frider. Garmannus *Epherid. loc. cit.* non aliâ ex causa *vivum Murem vomitu rejecisse*, plausibili ratione suspicatur, quàm quòd in dormientis apertum os antè irrepperit, in Ventriculum descenderit, indeque postea iterum fuerit eructata.

Talia præter hætenus in medium adducta, & proximè citatis locis copioso numero allegata, exempla, si cui parallela plura videre libet, licet evolvere Matth. Moroni *Director. Medic. Practic.* à Sebastian. Scheffero auct. p. m. 146. seqq. & 473. seqq. Joh. Georg. Waltheri *Sylv. Med. p. m. 1420.*

Mirabilia
in corpore
humano ge-
nita, & ex
eo excreta
non ob Ve-
neficium,
sed ex p. n.
causis.

Murem
vomitu ex-
creta.

m. 1420. *Indic. general. Decur. I. & II. Ephemer. Germ. tit. Excreta, Excretio, Vomitu rejecta animal.* & quos hi Collectores omisere, Thom. Bartholin. *Act. Med. Hassniens. Vol. II. obs. 39. Vol. III. obs. 72. & Vol. IV. obs. 46.* ubi indigitantur innumera ferè loca, quibus consimiles casus descriptos invenies.

Idem judicium esto de omnibus aliis *insolentioribus Morbis*, quos si quis ideo ex *Veneficio illatos* asserere vellet, quòd eorum *causæ profundius* lateant, is certè non injuriâ vapularet, &, vel nimiam credulitatem, vel insubidam præcipitantiam, vel marcidam mentis hebetudinem, turpiter proderet. Cautius profectò, & ex Arte rectius, agunt multi alii veteres non minùs, quàm plerique recentiores, & inter hos præ cæteris hîc loci nominandus Frider. Hoffmannus, illud Hallensis Universitatis præcipuum Ornamētum, dum rarissimum illum, in *Dissertat. Epistolar. ad Excell. D. Wedelium, enodatum Affectum*, indagatis acerrimo judicio Phisicis causis, pro Cataleptico agnoscit, quem alii, ad abstrusiores effectus magis caligantes, cœco impetu ex *Veneficio* derivare mallent.

Non omnes
in hoc opus-
culo descrip-
ti Casus
Magici
sunt.

Quid? quòd fateri necesse sit, in hoc ipso *Opusculo* *haud paucos* (nec ipso primo excluso) occurrere *Casus*, de quibus adhuc valdè *dubitandum, an ad Incantationem referri* suo merito *debeant*? an potiùs à communibus, hoc est, præternaturalibus, licèt latentioribus, nec cuivis patentibus, causis originem traxerint? Sed quos nihilominùs ab Incantatione ortorum Morborum censui eam saltim ob causam annumerare voluimus, quòd ab iis, qui eos Scriptis exhibuerunt, eò referantur; non verò quòd idem de illis nos quoque sentiamus, probè gnari, haud rarò tum demum judicii lapsum deprehendi, ubi omnes circumstantiæ, rerumque causæ, cum effectis, exactiori rationis lance perpensæ fuerint & excussæ,

PRÆFATIO

Sed quorsum ruimus? Quò tandem tendit longior hic noster sermo? Ut paucis nos expediamus: scopus noster his hactenus in medium allatis eò tantùm collimat, ut evincamus, *non omnes abstrusiores effectus*, aut *rariùs contingentes p. n. corporis humani affectus*, statim *Incantationi* imputandos esse; tametsi contrà rursus nullos omnino Morbos à Veneficiis dependere, neutiquam liceat statuere. Ut proinde quod acutissimus Petr. Gaslenus *Lib. 1. de Vita Peireskii p. m. 12.* de infantilibus ab Incantatione oriundis morbis pronuntiat, idem nos de aliis quoque adultiori ætati communibus, atq; indidem provenientiibus, optimo jure intelligi posse, censeamus, quando laudatissimus Author largitur quidem, anum maleficam conclave ingredientem per Fascinum matri vocem, & infanti bimestri ploratum, ademisse, nec minùs utrique caput in alterum humerum ita depressisse, ut propter eam rigiditatem flecti non posset; at mox subnectit: utcunque optimus Deus innocentes infantulos malitiæ Cacodæmonum permittere possit; utcunque ipsi ad ea officia, & ad obsequendum misellis quibusdam aniculis se comparent; compertum est tamen, magnam eorum partem, quæ commemorantur, fabulosam esse, aut non alio certè niti fundamento, quàm minùs solitis quorundam morborum symptomatibus, quibus sunt infantes obnoxii. Et his ipsis verbis alterius de Morbis Magicis sententiæ Membrum, in quod breviter usque huc inquisivimus, obfirmare atque finire placet.

Tertia sententia circa Morbos Magicos.

Restat ergo solum *tertium Membrum*, quod uti excellentiâ priora duo longè superat, ita tantò curatius pertrahari debet. Quemadmodum enim, qui prius sustinent, defectu, & qui alterum, excessu, peccare diximus, neque dixisse etiamnum nos pœnitet, ita tertium qui tueri fatagunt, vel ideo minùs errare videntur, quòd inter illa duo medium

PRÆFATIO

medium teneant, & medio nunquam non tutissimè eatur.

Ut autem regiam hanc viam rectè calcemus, neque ab hoc tramite facilè discedamus, necesse est, ut ante omnia dispiciamus, *quomodo veri Morbi Magici ab apparenter talibus dignoscere* liceat? Quæ verò sunt pathognomonica illa signa, quæ Morbum Magicum indubitato arguunt? Hic summam certè ἀκριβειαν simulac εὐσυχίαν adhibere, nimiamque credulitatem omnem exuere, oportet, nō decipi velimus.

Nos omnia brevī compendio, & perspicuo, quantum possibile, stylo, ita comprehensa exhibemus: nimirum ad Morbum verè Magicum requiritur (1.) ut *sphæram naturalium causarum transcendat*, hoc est, ut non solum unus aut alter Physices ac Medicinæ scientiâ leviter imbutus, sed plures etiam, iique emunctioris naris & doctissimi Viri nesciant, Morbum illum atque ejus symptomata ex naturalibus causis deducere, ita, ut omnes communi consensu fateri cogantur, Morbum illum, ejusque symptomata non à præternaturalibus, sed trans-seu super-naturalibus causis utique dependere. Quodocunque enim inter causam & causatum conveniens se offert relatio, & activa passivis iusto ordine atque tempore respondent; tunc effectus ad naturalium causarum virtutem referre licebit; sin minus, tunc demum ex altioribus causis eos derivare oportebit: (2.) ut, quodsi excretio præternaturalium rerum sive per Vomitus, sive per Alvum, sive per alias insolitas vias, sive denique per Ulcera, aut rupta Apostemata, contingat, ea ita comparata sint, ut, doctiorum judicio, *in corpore humano nullo modo potuerint ex ordinariis causis generari*, quo nomine veniunt omnia artificialia, seu arte facta, ut sunt *Acus, Clavi, Cultri, Vitri & Ligni frusta, Cera Hispanica, Fila lineæ, Plumbum*, & his similia; hæc tamen iterum adhibi-

PRÆFATIO

adhibitâ cautelâ, ut omnes *circumstantiæ* probè excutiantur, ipsaque *inspectio*, ubi licuerit, *instituantur*, nec quibuslibet *id narrantibus*, sed tantùm *fide dignis*, credatur; ubi unâ sagaci curâ videndum, ne per *Dæmonum præstigias*, imperceptibili subtilitate, aut hominum astutiâ, manuumque lusoriâ quâdam agilitate, aut scelestâ malitiâ, hujusmodi res fortè duntaxat *suppositæ sint*, quo fiat, ut ex hominis corpore prodiisse saltim videantur, revera autem non prodierint; tametsi talium ludibriorum inexperta plebecula, effascinatis quasi ejus oculis, ita rem se habuisse, constanter asleveret. Quin & hoc sollicitâ circumspeditione cavendum, ne monstrosas ab homine foràs alicubi protrusas res, per Veneficium antehac injectas, jam demùm excerni, existimemus, quæ tamen naturali motu priùs vel irrepsérunt, vel illapsæ sunt, vel quovis modo humanam machinam subierunt; prout talia exempla passim reperire est.

Hæc duo præcipua Morbum ex Veneficio ortum denotantia phænomena sunt, & sola inter pathognomica, si quæ dantur, signa maximè numeranda. Quibus tamen alia non immeritò accensenda, sed quæ minoris ponderis habentur, cùm nonnullis aliis abstrusioribus quoque p. n. affectibus interdum competant; & quidem primò si Morbus *derepentè, sine ulla manifesta præviâ causâ, ingruerit*, atque mox ab ipsa invasione adeo *inusitatis symptomatibus* fuerit *stipatus*, ut vix quisquam Medicorum ea antehac annotaverit: deinde si *Morbus probatissima etiam aliàs remedia eludat*, subinde ingravescat, solito diutiùs dureret, & ægrum prorsus inusitato modo conficiat; & tertio si æger, & quidem adultus, accedente eo homine, qui Veneficium intulerit, extemplò pejus habeat, præ metu contremiscat, & quasi adversantem hostem sentiat; infans verò ilicò ploret, & insolito corporis habitu induto, summâ inquietudine excrucietur.

*Signa secundaria
Morborum
Magico-
rum.*

PRÆFATIO

Ast hæc, inquam, indicia fallacia sunt, quibus propte-
 rea solis nunquam tutò fidendum, non tamen penitus sus-
 que deque habenda, cum aliis certioribus ubi concurrerint.
 Fallaciora adhuc & infida magis illa censenda, quibus occul-
 tum Veneficium, secundum nonnullorum credulorum opi-
 nionem, subodorari ac deprehendere liceat, quando volunt,
 ut is, qui se fascinatum putat, *urinam emittat in ollam ci-
 nere subtilissimo ad medietatem usque repletam*, atque eam
 dein cooperculo probè obturatam servet tali in loco, quo
 suâ sponte cinis cum urina exarescere queat, rati, quòd, si
 tunc post breve temporis spatium in *cinere illo pili* aut *alia
 quædam absurda*, quæ prius in eo non delituerunt, repe-
 riantur, *de Veneficio non amplius sit dubitandum*. Alii ju-
 bent, ut *eger*, qui de Magico morbo conjecturam conce-
 pit, *Decocto Verbenæ abluatur*, spe, fore, ut, si paulo post
illius color non immutetur, nec quicquam peregrini in eo
 inveniatur, salva res *nihilque Incantationis præstò sit*.
 Quodsi verò Decoctum istud magnâ *pilorum*, imprimis pro-
 priorum copiâ, scateat, *Veneficii signum* iis prodi, conten-
 dunt, eoque vel gravioris, vel mitioris, quòd plures, vel
 pauciores, pili in Decocto reperiantur. At enim verò cum
 nulla naturalis ratio dari possit, quâ Cineris aut Verbenæ vi
 pili generari, ac produci, aut ex hominis corpore elici, que-
 ant, hoc experimento periculum facere, non suaderem, ve-
 ritus, ne malus Genius huic demum superstitioso operi se
 immiscens, atque amplius nocendi occasionem captans,
 simplicibus hominibus magis magisque impositurus, & sic
 novum ludibrium objecturus esset.

Signa alia
 Morborum
 Magicorum
 minus tuta.

Ratio falsi-
 tatis horum
 signorum.

Signa spe-
 cialium
 Morborum
 Magico-
 rum.

Quare, missis his atque similibus nugis, ad specialia in-
 dicia nos accingimus, quibus nempe singulariter rescire li-
 ceat, *an vehementiores juxta ac insolentiores illi corporis
 Motus*, quibus homines nonnunquam tentantur, item-

Signa Mo-
 tum trans-
 naturalium.

que

PRÆFATIO

quæ ablata Potentia ad Venerem, à præternaturalibus, an verò à trans-vel super-naturalibus causis dependeat? quippe qui duo p. n. affectus Veneficium frequentius mentiri solent, quorum illos à præternaturalibus causis dependentes Motus ab iis, qui Incantationi originem debent, nemo melius distinguit Thomâ Willisio. Ita autem ille de Morb. Convuls. cap. 7. p. m. 101. si, inquit, in cujusquam laborantis casu, Veneficii aut Fascinationis suspicio exoritur, duo sunt imprimis motuum genera, quæ hanc creare & fovere solent, scilicet primò si patiens ejusmodi membrorum, aut totius corporis, contorsiones, aut gesticulationes, perficiat, quas nemo sanus, ne quidem mimus, aut gesticulator quispiam, imitari solet, dein secundò, si robur exerat, quod vim omnem humanam superat; tunc extra dubium ponitur, in hac tragœdia Diabolum partes suas habere & agere.

Impotentia
Magica
signa.
Impotentia verò Venerea per Ligaturas aut Serræ, inter copulationem sacerdotalem, factam clausuram, aliasve diabolicas Artes illata, ab ea, quæ ab ordinariis causis processit, hœc potissimum differt, quòd illâ ratione affecti seu maleficiati in Venereo bello aliàs satis fortes, nunc subito, simulque & semel, sine ulla naturali prægressâ causa, virilem potentiam amittant, suoque genio ita defraudentur, ut, mortuâ quasi & funeratâ Veneri aptâ parte, uxoribus suis, etiam si eas impensè antea amarint, tamen conjugale debitum persolvere nequeant, maximè si in alias fœminas potenti amore adhuc propendeant; quo plerumque fit, ut, quod consecrarium est, uxor maritum, & hic illam, profligato omni mutuo amore, aversetur, & odio habeat. Hæc si animadvertantur, nullum amplius dubium est, quin diabolici quid concurrat; sin minùs, ordinariis causis effectum illum adscribere, præstabit.

Amoris in-
sanæ Mag-
signa.
Cæterorum specialium Casuum phœnomena, ut fortean sunt, Amor insanus, non quidem imaginario philtro, sed

PRÆFATIO

sed potius diabolicâ Arte incensus, itemque *Macies Puero-* *Maciei pæ-*
rum ex Fascino affricta, aliiq̃ue p. n. Affectus à Veneficio *rorum Ma-*
 illati, haurire licebit ex paulò suprâ in medium à nobis ad- *gica signa.*
 ductis signis, eò maximam partem summatim collimanti-
 bus, ut Morbus, quem ex Veneficio deducere volueris,
 ita comparatus sit, ut *naturalium causarum sphaeram*
superet.

Reliquum est, ut in *Obsessorum* seu *Energumenorum* *Obsessorum*
phœnomena, (cum quibus scilicet non solum Magicorum, *signa.*
 sed etiam communium Morborum symptomata similiter
 haud rarò aliquid commercii habere videntur,) inquiramus,
 quâque ratione inter se discrepent, brevibus patefaciamus.
 Id quod commodum fiet, si illa dilucidè exhibuerimus, ne à
 regiâ via cum periculo deficiamus. Habentur autem dia-
 bolicè *Obsessorum* seu *Energumenorum* hæc potissimum *sig-*
na, & quidem tam *quoad animum*, quàm *quoad corpus*,
 hoc est, si, quoad animum, peregrinis linguis loquantur,
 quas antea nunquam calluerunt; si alios peregrinis lin-
 guis loquentes intelligant, quas aliàs non intellexerunt; si
 ultra ordinarium captum sapiant; si de maximè arduis
 rebus rudes alioquin doctissimè simul ac prudentissimè dis-
 serant; si futura præsagiant; si præterita, eaquæ secretissima
 consilia sciant; si eruditissima poemata pangant, & artifi-
 cioso ordine recitent; si assidentium arcana vel delicta
 propalent; si à divino cultu ita abhorreant, ut sacra verba
 neque audire, neque proferre, queant; & quæ sunt his
 similia.

Quoad corpus, *Dæmoniacos* deprehendere licet, *Dæmonia-*
 quando tanto virium robore gaudent, ut eo tres quatu- *corum signa*
 orve robustissimos viros excellant; capita sua muris va- *corporalia.*
 lidissimè allidunt; elisi pecorum instar se volutant humi;
 dentibus terribiliter strident; ore spumam insolenter
 **** 2 emit-

PRÆFATIO

emittunt; linguam horribili oris hiatu exerunt, inque proximum ignem aut aquam spontè se dant præcipites; & haud rarò infimul gravissimis ac prorsus incurabilibus affectibus p. n. laborant.

Energumenorum alia signa

Obsessi rosarium odorem abhorrent, & cur?

Itemque fetida.

His accensent alii alia quædam *σημεία*, ut: quòd malo acti genio rosarum odorem tanto abominentur opere, ut nullo modo cogi queant, ut juxta rosarium saltim deambulent; nec tamen contrà malè olentia, ut: laserpitium, sulphuris fumum, aliaque foetida, æquius ferunt; cujus rei rationem vide sis hoc ipso Opusculo *Cas. III. p. 36.* nec non apud Codronch. *de Morb. Venef. L. 4. c. 6.* Ut ne quid dicamus de reliquis Obsessionis phœnomenis; sed quibus recensendis eò lubentius supersedemus, quò magis pleraque meram redolent superstitionem, videnda tamen, si cui volupe fuerit, apud eundem Codronch. *loc. cit. L. 3. c. 13.* quo vix quisquam alius fusiùs ea describit. Quid? quòd Joh. Christian Frommann. *de Fascinat. L. 3. P. 8. Sect. 1. c. 2.* non vereatur, asserere, *signa obsessionis corporalis* propria & infallibilia, quæ omni, soli, & semper, competant, *nulla dari*; quæ autem ab Authoribus proferuntur, probabilia saltem esse, & incerta, aut vana, & superstitiosa.

Obsessionis signa corporalia incerta.

Obsessionis signa vera.

At enim verò quòd si v. g. contingat, ut homo *ignotus*, & nunquam antea à se visus, *proprio nomine compellat*, illisque de parentibus & consanguineis, nec non de gentilitiis insignibus, ac si familiariter cum illis diu versatus fuisset (quod & sibi ipsi accidisse refert Camerarius *Horar. subcisi v. Cent. 1. obs. 70.*) facundè referat, *futura item præagiat*, &, quæ *diffitissimis à se locis fiunt*, *sciat*, atque enarret, aliaque similia insolita & mira proferat, simul ac faciat; quis tali in casu de Obsessione dubitet? Vel si quis hominum *Gallicâ, Latinâ*, aliâve Linguâ rogan-

PRÆFATIO

roganti eâdem *respondeat*, tametsi ejus antea nunquam ne-
quicquam gnarus fuerit, atque unâ *tantarum virium ro-
bore polleat, ut vix à quatuor robustissimis viris retineri
queat*; quale quid Joh. Ludov. Hannemannum Buxtehutæ
anno Christi 1673. d. 16. Jun. apud Thom. Bartholin. *Act.
Med. & Phil. Hafn. Vol. II. obs. 8.* in Milite præfidiario
annos 18. nato, observasse legitur; nonne de obsessione
Dæmoniacâ satis certam hæriolationem exinde haurire
liceat? Vel denique si *rudis rusticus de æternitate mundi,
& cœlorum motu, eruditè differat*, atque insimul integ-
ram ex Timæo paginam memoriter recitet; qualis casus
loc. cit. ab eodem Bartholin. notatur; annon magna hæc
indicia Genii superioris censenda sint? Alia his similia, datâ
operâ, ut prætereain exempla, qualia cùm in sacris Literis,
tum etiam apud profanos Authores, plura occurrunt, im-
primis Hieron. Jordan. *de Divin. in Morb.* passim, &
apud Joh. Fernelium *de Abdit. Rer. Caus. L. 2. c. 16.*
aliosque.

Atque hæc omnia ab ipso Procemii hujus initio us-
que huc in medium à nobis prolata quisquis attentius con-
sideraverit, ac diligenter invicem contulerit, profectò non
impingeret, doctus, non solum *Morbum Magicum à com-*
muni accuratè distinguere, verùm etiam *cavere, ne vel ni-*
hil, vel nimium, Morbis ab Incantatione tribuat, sed inter
utrumque extremum, *medium, ceu tutissimum, salutari stu-*
dio amplectatur. Ita namque omnino est, circa Morbos,
Incantationi qui vulgò imputari assolent,

*Epiphone-
ma.*

*Morbum
Magicum à
communi
distinguo.*

*Sententia-
rum summa
de Morbis
Magicis.*

*Auctoritas
sententia
circa Mor-
bos Magi-
cos.*

Omnia qui credit, simplex est, impius is, qui

Nil, felix, mediam qui scit inire viam:

quo solo Disticho, quod inter hæc casu ferè potius nobis
excidit, quàm ex Arte fluxit, sententiarum de Morbis ex
Veneficiis summam comprehendimus, nostrumque hæte-
nus circa illos agitatum discursum obsignamus.

3

Nihil

PRÆFATIO

*Scriptio-
nis occasio &
ratio.*

*Scripta ha-
tenus edita
Auctoris,*

Nihil ergo ampliùs restat, quàm ut *Scriptio-
nis occasio* simul ac *rationem* paucis indicemus, idque promo-
re nobis aliàs etiam usitato, quippe quem in omnibus ha-
tenus editis *Scriptis* servare placuit, nempe & in *Commen-
tar. de Ventositat. Spin. sævissimo Morb. 1674. in 12.* pub-
licam in lucem emisso, & in *Introduct. ad Chirurgiam ex
Italica in vernaculam Linguam à nobis translata, cum-
que præfixa, Præfationis loco, satis prolixâ Parænesi ad
Chirurgiæ Studiosos, de genuina Artem illam addiscendi
Methodo, anno Christi 1676. in 8. editâ, & in Tractat. de
Ort. & Occas. Transfusion. Sanguin. 1679. in 8. promul-
gato, & in Lindenio Renovat. de Scriptis Medd. cum Cy-
nosur. Med. atque Vitar. Curricul. Authorum Medicor.
1686. in 4. typis exscripto, & in Zoologiâ Med. Germa-
nicè nuperrimè demum 1696. in 8. evulgatâ. Huic, in-
quam, non inepto, ut nobis abblandimur, mori hîc quo-
que insistere, visum est.*

*Casus pri-
mus occasio
totius Ope-
ris,*

Nimirum commodùm inciderunt in manus meas
primi in hoc Opusculo contenti Casus Schediasmata, ab ipso
Theodori Döderlini Pl. Reverendo Dn. Parente partim,
partim ab Amicis successivo temporis tractu eo fine mihi
transmissa, ut super stupendo illo maximèque præternatu-
rali Affectu animi mei sensa exponerem, simul ac, si quid
salutaris præsidii ad rem præsentem suppeteret, amicè com-
municarem; id quod etiam non solùm, pro qualicunque in-
genii mei ac experientiæ modulo, lubentissimo animo feci,
sed & insuper Schediasmata illa in Ephemeridem sive Dia-
rium in- & cum-Theodoro indies actorum bonâ fide con-
cinnata, horis succisivis, jucundo labore, quali animum à
superioribus negotiis defatigatum potissimùm relaxare so-
leo, Latinitate donavi, spe, fore, ut ita adornatus Casus
proximè prodituris Acad. Natur. Curiosor. Ephemeridi-
bus fortassis inferi queat.

PRÆFATIO

Ast cùm, his ad finem ferè perductis, id effectum dare, non ampliùs esset integrum, (alias interea superventas ut taceam remoras) visum est, mutare consilium, atque vicino Bibliopolæ, amicissimo mihi Capiti, Codiculum offerre, ut seorsim eum excudi curaret. Hoc autem negante, è re sibi videri, paucas illas paginas solas imprimi, quin potiùs opinante, consultum fore, ut aliæ parallelæ adjicerentur observationes; haud cunctanter annui, cœpiq̃ue similes ex variis Authoribus eruere, atque in hanc ipsam Syllogen cogere: additis quibusdam aliis ob materiæ similitudinem fortassis non incongruis, nec ingratis futuris *Appendicibus*. Atque hinc nostrum non nostrum natum scias, Lector! qualecunque Opusculum.

Quod porrò *Scriptionis rationem* concernit, non possumus non fateri, nos de nostro ingenio nihil aut parum admodum, & de labore aliquid saltim, hîc subministrasse; cum Clariss. Germ. Rolfinckio rati, satiùs esse, ex variis Authoribus optima quæque congerere, quàm propriæ industriæ viribus excogitata periculosè proferre; cùm admodum angusta sit nostri ingenii scientia, & cognitionis vena, nisi aliorum traditionibus, veluti multiplici lucernarum appositione, juvetur.

Calum primum, ut diximus, cum paucis aliis, ut: XII. XXV. XXVI. XXVII. XXVIII. XXIX. XXX. XXXI. XLVII. LII. (Remigii enim Deenonolatriæ, ex qua potior citatorum horumce Calum pars excerpta est, editionem Latinam nunquam videre mihi contigit) è *Germanico in Latinum convertimus*; cœteros verò omnes ex variis Authoribus tantùm conquisivimus, fideliter iisdem eorum verbis servatis; eosq̃ue simplicissimo illo, quando aliter vix licuit, dispescere placuit ordine, ut, prolixioribus ferè præmissis, eos subinde sequerentur breviores. Paulò plus autem in Mantissa præstitimus, Nam etsi solemnem illam *Questionem*

PRÆFATIO

Quæstio 60. *stionem* ex suo, suo loco, denominato Authore solummo-
lemnis. *dò* exscriptam nudè huc transtulerimus; prætereaque nec
Helmontii. in Helmont. *Tract. de Receptis Injēctis: de Injēct. Mate-*
Tractat. *rial. & Injaculator. Mod. Intrandi,* nec in Fischeri *Curat.*
Fischeri Cu- *Morb. Mag.* quicquam immutaverimus; contrà tamen Bar-
ratio Mor- *thol. Carrichteri* universam *Rationem, Medendi Morbis*
bor, Magic *Magicis*, ab ovo usque ad mala Latinè reddidimus, idque
Carrichter eâ fide ac perspicuitate, quâ modò cunque licuit; ubi ob-
Meth. Med. soletarum barbararumque vocum interpretatio non parum
Morbis nobis faceffit negotii. Et *Collectanea Secretaque Anti-*
Mag. Lati- *Magica Myliana*, quæ manuscripta frustillatim dispersa,
nè versa. atque, quoad literam, adeo attrita exesaque erant, ut vix
Secreta My- *legi potuerint, non solum in qualemcunque ordinem redege-*
liana dige- *mus*, sed etiam ex maximâ sui parte *Vernacula Latinè in-*
sta & Lati- *terpretati sumus*, digna utique omnia visa, quæ, prout, ne-
nè reddita scio, quo inopinato casu, nobis oblata sunt, ceu hocce ad Opus-
Mylius culum benè congruentia, typorum exscriptione posteritati
quis? commendentur. Nec multum refert, scire, quis ille *My-*
Joh. Dan. *lius* fuerit? modò Codex ipse habeat, quo se, si non om-
Mylius. nibus, saltem fortè aliquibus, uti speramus, probaverit.
Verum Se- *Certè* inter illos celebriores Medicos, qui Mylii vel Mi-
cretorum *lii* nomine unquam inclaruerunt, quisquis *Johannem Da-*
anti. Magic *nielem, Vetteranum Hassum*, illum Basilicis, aliisque Me-
Author. dico-Chymicis editis Tractatibus notissimum Scriptorem,
Marginalia horum *Secretorum Authorem* dixerit, minùs dubio procul
cur addita? errabit, ob non leves conjecturas, & verosimilimas suspi-
Summaria ciones.
Casibus Hoc ampliùs *Marginalia* ubique, hoc est, cum in
præfixa. *Casibus*, tum etiam in Mantissa, *legendium in gratiam*, so-
Index Re- *lenter* adjecimus, & omnes omnino Casus *Summariis* sive
rum. *plenioribus Titulis* diligenti curâ donavimus: attexto in-
Syllabus super locupletissimo *potiorum rerum Indice*, *Casuumque* at-
Casuum & *que Mantissæ* præmissio *Syllabo*.
Mantissa.

Quibus

PRÆFATIO

Quibus pro necessitate præmonitis, sine ulteriori remora Præloquii filum abrumperemus, nisi unicum adhuc animadvertendum superesset, nimirum quòd primo illo Casu nostro jam ad umbonem perducto, *idem* non quidem eodem verborum numero, attamen iisdem penè rerum momentis, descriptus, tale nil quicquam ne quidem cogitanti *Casus 1. jam antè descriptus.* inopinanter mihi *occurrerit in novissimo*, nempe *IV. Anno Decur. III. Ephemer. Medic. Physic. Germ. Academ. Nat. Cur. obs. 23.* Sed quam Observationem antè ego quidem, Deo & conscientia teste, hisce meis nunquam vidi oculis, dignam utique nihilominus reputatam, quæ propter raritatem suam etiam secundò hîc quoque exhiberetur.

Quin imò quemadmodum suavem cantionem, juxta tritum proverbium, vel ter repetere licet; ita tertium etiam eundem tam memorabilem Casum in scenam producere, quid vetat? siquidem hâc ipsâ demum horâ, quâ positis jam integri Opusculi typis, pertexendâ in Præfatione occupabar, ipsissimam hanc stupendam Historiam in Candidissimi pariter ac Solertissimi Rosin. Lentilii Practico imprimis juniori Utilissimis *Miscellan. Med. Practic. Tripart. Part. 1. pag. 81. seqq.* sed non nisi vernaculâ, & quidem ex ipsa ipsius Pl. Rever. Dn. Pastoris, Zachariæ Döderlini, descriptione exarata, necessariis autem aliquot Annotationibus perpulchrè illustratam, præterea offendere contigerit. *Epilogus.*

Jam vale, Lector! sphalmata, quæ fortè irreperunt, humaniter interpretare, ac corrige, & , ubi mereri, visus tibi fuero, mihi fave, vel saltim calumniari, noli, memor, *non posse primos esse omnes omni in tempore, atque, in secundis tertiisve consistere, etiam honestum esse.*

Iterum vale!

Ante

ANte diem MERCKLINE! vetans occumbere
multos

Morbis & morti, nobilis inde viges.

Id quod & ipse lubens agnosco debitor auræ

Protractæ, & manui basia jacto tuæ.

Insuper hos jacto versus & inutile carmen

In senio. Vitam Tu modò salvus agas.

Unde mihi quoque gaudendum. Jam gaudeo mul-
tùm.

Nam video, quâ Te parte valere volo.

Vivere nunc, validumque frui Te luminis usu,

Scilicet hæc mundo charta legenda probat:

Ne noceant aliis, quibus artes mille nocendi,

Cantando, Sagæ, congeneresque Magi.

Cum Doctis aliis etiam post funera vivas

Sera, precor, celebri nomine, prole, libris.

Post complura Specimina novum
hoc spectatæ Eruditionis Opus

grato aspiciebam vultu

JOH. GABR. MAJER
P. L. C.

SYLLABUS

Casuum & Mantissæ hujus Opusculi.

- CAS. I. **I**N duodecenni Puero, qui varii generis cum vi-
va Animalia num. 250. tum varias inanimatas
non solum naturales, sed etiam factitias insolen-
tiores Res num. 26. successivis Vomitionibus rejecit,
observatus, & nunquam antè, sed nunc demum pri-
mum, secundum omnes circumstantias, Latino idio-
mate descriptus.
- II. Qui in Medicinæ Doctore contigit, quique à se ipso de-
scriptus est, cui Saga, exhibito in jure pulvere, plus
quam ferina symptomata, & inter ea præcipue Con-
vulsiones atque Dolores maxillæ immanissimos, per
aliquot annos perseverantes, ac prorsus incurabiles,
Veneficio intulit.
- III. In Puero novenni notatus, qui à malefica vetula, con-
torsione Pedis sinistri, acerbissimis Doloribus, & vio-
lenti motionibus Abdominis, nec non obmutes-
centiâ interpolatâ, affectus est, & tamen iterum
convaleuit.
- IV. Fæminæ XXII. annorum, in cujus Cute varii characteres,
itemque Rosa & Trifolium, eleganter effloruerunt,
cum Acu manui atque pedi infixâ, & gravissimis
symptomatibus, doctissimoque Judicio.
- V. Puellæ annorum quindecim, quæ Anguillam per alvum,
item Pilos, Ligni frusta, Stercus columbinum & an-
serinum, Carbones quoque, Atramentum, Membra-
nas, Venas, Ossa, & copiosissimum Sanguinem, per os
rejecit, inter unâ perpeffa stupenda symptomata.

CAS. VI. Puellæ novem annorum, quæ post perpeffa gravissima symptomata, Motusque convulsivos corporis & abdominis stupendos, vomitu rejecit Stercus equinum, Aciculas, Plumas, Pilos, Fila, Vitri frusta, Clavos, Cultrum ferreum, Putamina ovorum, Conchilia, Straminis fasciculos, Ligulas, & quæcunque Venefica antè in corbe gesta vit: deinde omnia liquida, Carnes quoque & Panem, fastidivit, solosque fructus horarios per dies 40. comedit: tandem etiam ab omni cibo & potu abstinuit per 15. dies, & tamen iterum convaluit, solâ aliquandiu remanente periodicâ Melancholiâ.

VII. De Puella XVIII. annorum, ex cujus licet Mammilla sinistra à Saga contrectatâ, hincque admodum dolorosâ redditâ, Sanguis & Vitri longum frustum profluverit, nihilominus restitutâ.

VIII. Adolescentis XIV. annorum, qui, accepto venefico Pulvere, in insolitam Lassitudinem, ingentem Hæmorrhagiam narium, Vomitus enormes, Singultum, Convulsiones, aliæque gravissima incidit symptomata, Sanguinem etiam per Vesicam & Alvum excrevit, Pruritus capitis incurrit, toto corpore Crustis crassis ac dolorosissimis obductus est, Sanguinem præterea ex Oculis & Auribus emisit, Limacesque vivos per alvum ejecit, Pilos atque Ungues omnes amisit, omniumque oblitus est, & tamen tandem iterum convaluit.

IX. Puellæ, quæ, perpeffis variis gravissimis Veneficio illatis symptomatibus, Ligni, Plumbi, Vitri, Fistulæ nicotianæ, Carnis crudæ & recentis, frusta, Pannum cœruleum, Amygdalas, Silices, Spinas acutas, Crines, Glebam atram, Ligulam lineam, Aciculas, Paleas, Peram coriaceam &c. vomitu rejecit, cum effusione

sione Sanguinis ex Oculis, Unguibus digitorum, & Mammâ.

CAS. X. Pueri XIV. annorum, qui ex Ulceribus Officula & Spinas piscium emisit, atque Singultu horrendo Ungues, Pilos, Aciculas, Globulos ferreos & stanneos, item Ligni frustum certis Literis notatum, rejecit, deinde Motus convulsivos Digitorum, Ventris, & Pectoris, cum Cervicis reflexione, Oris clausurâ, & Furore, passus est; & tamen tandem iterum convaluit. Ad-
dito Judicio de Veneficiis, de quibus dubitatur.

XI. Duffi, Regis Scotiae, qui, ad suae cereae Imaginis assatio-
nem in veru, & ipse Sudore immodico. Vigiliis per-
petuis, & Macie, veneficâ arte, afflictus illoque Si-
mulacro remoto atque abolito, mox pristinae sanitati
restitutus est.

XII. Exhibens excretionem Vermium, varii coloris ac for-
mæ, per Sudorem, Os, Alvum, Meatum urinarium,
& Ulcera, comestione Ovi, per Incantationem inje-
ctorum.

XIII. De Virgine annorum XXVI. ex cujus Pectore, post va-
ria perpeffa gravissima symptomata. Acus, & ex omni-
bus cutis Poris, atque Tumore, Animalcula, nec non
Corium, Ungulae item, & Pedes Avium, prodierunt.

XIV. De Puero annorum XIII. miras Convulsiones, Con-
tracturam Pedum, Spinæ dorsî reflexionem, & tan-
tùm non ipsam internecionem, cum Vermium ex Ul-
cusculis excretionem, ex Fascino, passo.

XV. Concernens Puerum annorum XI. qui cum Urinâ, Cal-
cem, Arenam, Lanam contortam, Crines, Muscas,
Pulices, Dentes ovillos, Ossa, Serum, Nummos,
Aristas, Silices, Coronulas ex filo contortas, excre-
vit; & tamen iterum convaluit.

- CAS. XVI. *Ancillæ*, sub cujus musculis *Abdominis*, post obitum, institutâ *Anatome*, reperti sunt *Pili*, *Calx*, *coriacea Materia*, *Cranium felinum*, *Maxillæ Suis*, *Dentes canini & molares humani*, *Fascinatione injecti*.
- XVII. *Ancillæ*, quæ, post varia symptomata, *Pilos*, *Fila*, *Acus*, *Cultri & Ferri frusta*, *Nummos æreos*, *Globulos*, *Vitri fragmenta*, *Ovorum putamina*, *Vomitum* rejecit: *Pañum cum Diabolo* ter iniiit, & cum eo in consuetos sermones reciprocauit: cum *Quæstione curiosa*.
- XVIII. Quo narratur, *Matrem & Prolem*, hausto intoxicato lacte, illam in gravissimum incidisse *Delirium*, cum subnato tumore *Mammillæ*, ex quo varia insolita prodierunt; hanc verò epilepticam factam *Convulsionibus* obuisse.
- XIX. *Puellæ annorum XVI*, cujus *Imago cerea* cum pungeretur, ipsa sævissimos *Dolores* persentiscit, cum aliis gravissimis symptomatibus: postquæ *Crines glomeratos*, *Tribulos*, *Acus æneas*, *Formicas volantes*, & *Animal pilosum*, evomit.
- XX. De *Puella annorum XVIII*, quæ muta prius & epileptica facta, deinde per *Os*, *Nares*, & *Alvum*, rejecit *Acus*, *Clavos*, *Ancias*, *Capillos complicatos*, *Oboles*, *Fibulas*, *Ovorum putamina*, *Fila*, & *Cultros*; & tamen iterum convaluit.
- XXI. *Servi*, quem *Saga* ex alto ita præcipitem dedit, ut inde *Luxationem coxæ* incurreret.
- XXII. *Viri annorum XL*, cui *Catus veneficus* intulit dolores *Oculorum*, ipsamque *Cæcitatem*, quam exceperunt *Spinæ*, *Stupæ*, *Pili*, cum *Granis milii*, ex oculis prodeuntes, & cui tandem aliæ *Veneficæ* visum restituerunt.
- XXIII. *Fæminæ*, quæ, perpeffis plurimis gravissimis symptomatibus, postea cum *Urina* excrevit *Acus*, *Clavos*, *Crinium*

Crinium cincinnos, Fibulas, & Sacculum filo circumvolutum; additâ Curatione & Remediis singularibus.

CAS. XXIV. *Juvenis nobilis Romani, cui per Maleficium mirabili modo Potentia Venerea ablata, atque ab alio Sacrilego, iterum restituta est.*

XXV. *Viri nobilis, qui ex Fascinatione varii coloris Sericum per urinarium meatum, Lotii loco, perpetuò excrevit.*

XXVI. *Viri, desperato Morbo correpti, qui, rejectis per Os aliquot frustis Vitri, & Cincinnis, dato à Venefica consilio, iterum convaleuit.*

XXVII. *Mulieris, quæ Claves fascino illatas, Vomitu rejecit.*

XXVIII. *Mulieris, quam Venefica, asperso Pulvere, fascina- vit, indequæ Febre, Pedum dolore, illorumquæ digito- rum Incurvatione, affecit, atque iterum sana- vit. Cum Annotationibus notatu dignis.*

XXIX. *Viri, per integrum triennium incurabili Morbo de- tenti, quem Saga, ex propria confessione, primùm intulit, deinde avertere promisit, & tandem re- vera pro- pulsa- vit.*

XXX. *Pueri, cui Venefica gravissimum Morbum intulit, & fustibus coacta, iterum ademit.*

XXXI. *Pueruli, cujus caput dum Venefica tangit, gravem Morbum in eum transfert, sed cui coacta certis riti- bus iterum medetur; illato contrâ alio Veneficio in Pe- cora.*

XXXII. *Viri docti, qui, enato Tumore & Punctionibus, in hy- pochondrio, Febreque triennium perdurante, tandem vomitu Sanguinem nigrum, gypseam materiam, La- pillos, nec non fragmentum Cultelli scriptorii, rejecit, & à Venefica restitutus est.*

XXXIII. *Puellæ septem annorum, horrendis Insomniis, metu de Araneo noxio concepto, Incubo, Luxatione, & Contor-*

Contorsione Artuum , per Veneficium aliquandiu vexata.

CAS. XXXIV. *Virginis , quæ , perpeffis graviffimis symptomatibus , Vomitu rejecit Carbonem , Corticem nucis juglandis , Ceram rubram , Plumbum , Fila lineæ , Acum crinalem argenteam , Setas porcinas ; & postea convaleuit.*

XXXV. *Studiosi , qui , accepto Philtro , post perpeffa varia graviffima symptomata , tandem Capillos , Ligna , Setas porcinas , Ferramenta , rejecit ; & tamen iterum convaleuit.*

XXXVI. *Ancillæ , quæ , post varia graviffima symptomata , tandem cum Urina excrevit Acus , Pilos , Vitri fragmenta , sex Spintheres , quinque Clavos , Sacculum lineum funiculo colligatum ; & iterum convaleuit.*

XXXVII. *Ancillæ , quam Dolores horribiles omnium corporis partium , itemque Ardores Capitis ignei , & Pustulæ saniosæ totius corporis , subito ex Fascino corripuerunt , mox pristinae sanitati restitutam , Incantationis materiis in ignem projectis.*

XXXVIII. *Mulieris , quæ acerbissimos Ventrís dolores , & acutissimas Torsiones , Pectus transfigere visas , incurrit , cereâ suâ Imagine similiter acu perpunctâ , sed qui Dolores mox cessarunt , Simulacro isto in ignem projecto.*

XXXIX. *Feminæ , cui Veneficus , Acus num. 30. & Sudes ligneas quercinas atque fraxineas num. 17. Incantatione illatos , ex brachio successivè iterum extraxit : cum restitutione sanitatis.*

XL. *Infantis decem mensium , quæ ex Veneficio in singularem Morbum præcipitata , non nisi sacris remediis adhibitis , & Veneficii instrumentis crematis , sanitati restitui potuit.*

CAS. XLI.

- CAS. XLI. *Mulieris gravidæ, quæ tacto à Venefica ventre, subito aphona facta, viriumque summam jacturam, & ventris gravissimos cruciatus, passa est, atque tandem, per alvum excretis Spinis, Ossibus, Ligni frustis, & aliis, nihilominus convaleuit.*
- XLII. *Mulieris annorum XVI. quæ, post tormina ventris, Clavos, Acus æneas, Ceram, Capillos, & ingens Carnis frustum, vomitu rejecit.*
- XLIII. *Famulæ, quæ, post Ventriculi & Intestinorum torsiones miserabiles, Pilos, Acus, Sanguinem grumosum, & Ovorum cortices, ex Fascino, vomitu rejecit: cum Quæstione curiosâ.*
- XLIV. *Pueri decennis, qui post gravissima symptomata, Latere & Silices unciarum duodecim cum dimidia, Veneficio illatos, per urinam rejecit, & tamen medicamentis naturalibus adhibitis, maximè verò Laconico, iterum convaleuit.*
- XLV. *Juris Consulti, qui ex Veneficio, Incube trans-naturali, seu compressione pectoris summâ, cum periculosa virium languore, aliquandiu laboravit, & ab eadem Saga, quæ morbum intulit, singulari ratione iterum restitutus est.*
- XLVI. *Adolescentis Genuensis, qui Crines muliebres, Villos Ovium, Linum, Bombycem, Acus crinales & sutorias, Unguium segmina, Ossium fragmenta, & Ferramenta multa, Vomitu rejecit, Visumque tandem amisit, & tamen iterum convaleuit.*
- XLVII. *Viri, in quem Venefica Abscessum cum ingenti Filorum glomo, ex propria confessione intulit.*
- XLVIII. *Agricolæ, ex cujus Ventriculo, post perpeffos crudelissimos hypochondrii Dolores, Clavus ferreus prodiit, & in quo post mortem aperto, Lignum teres, Cultri 4. & Ferramenta 2. cum Capillis conglomeratis, reperta sunt.*

- CAS. XLIX.** *Viri nobilis, qui Bufonem, & Lacertam per alvum ex Veneficio excrevit, itemque ex Abscessu Carbones, Pilos, Testas, Acus, Clavos, Ossicula, & Fila, protrusit.*
- L.** *Feminae, quae intensissimo sinistri brachii dolore correpta est, ex quo postea, rupto Abscessu, Acus, Pili, & Carbones, prodierunt.*
- LI.** *Uxoris Villici, quae Convulsiones stupendas ab Incantatione putatâ illatas perpeffa est, & tamen Remediis naturalibus iterum convaluit.*
- LII.** *Viri, qui assumpto Lacte dulci, indeque excitato Vomitu, duos vivos candidos Catulos unâ rejecit, & postea convaluit.*
- LIII.** *Filii annorum XIV. qui per alvum, urinam & vomitum, Fila, Linteamina, frusta Straminis, Chartae & Orichalci rejecit.*
- LIV.** *Filiae annorum XXI. quae Guttâ serenâ à Venefica, afflicta, ope cujusdam radice, iterum restituta est.*
- LV.** *Mulieris nobilis gravidae, quae à Venefica ad ventrem contacta, ilicò foetus motum insolitum sensit, eumque mox in frusta comminutum excrevit.*
- LVI.** *Viri nobilis, cui per Incantationem Os femoris & tibiae surreptum est.*
- LVII.** *Pueri, cui Saga, exhibito Pulvere albo, Ariduram, Contracturam partium inferiorum, & Ambulandi impotentiam intulit.*
- LVIII.** *Pueri, qui Capillos & Setas porcorum pelli adhuc inherentes, ex putato Veneficio, per alvum deiecit.*
- LIX.** *Equitis & Puellae. In illius Abscessu Felis junior, & in hujus Dorso Bufo, repertus est.*
- LX.** *Hominum, qui ante divae Annae altare saepe frusta Vitri, Urceolorum Spinas piscium, & Loculos cum Nummis, evomere solent.*

SYLLABUS MANTISSÆ.

I. **Q**uestio solennis: An superius enarrata Excreta v. g. Acus, Filamenta, Linteamina, Cultri &c. revera in corpore fuerint, vel extrahantur? an vero Præstigia Dæmonis sint, extra saltim talia in corporis superficie ostentantis?

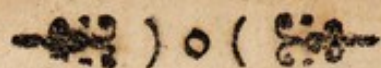
II. Joann. Baptistæ van Helmont. Fragmenta de Receptis Injectis: de Injectis Materialibus: de Injaculatorum Modo Intrandi, ex Ejus Ortûs Medicinæ Tractat. de Morbis eruta.

III. Lævini Fischéri Corporis Medicinæ Imperialis Titulus XII. de Morbis Magicè per Sagas inductis naturaliter curandis.

IV. Bartholomæi Carrichterî, Imperat. Maximil. II. Archiatri, Certa & genuina Ratio Medendi Morbis ab Incantatione dependentibus, nunc primum Latinitate donata.

V. Collectanea & Secreta Myliana ad Morbos Magicos, quæ hætenus non nisi Manuscripta privatis in scriniis aliquandiu dilituerunt, nunc verò demum primum prælo commissa, publicam in lucem emittuntur.

ELENCHUS AUTHORUM,

*Et quidem non solum eorum, ex quibus Casus eruti,
atque Mantissæ Fragmenta desumpta sunt, sed etiam
quorum aliqua saltem in toto hoc Opusculo hinc
inde fit mentio.*

A Tius. Agricola. Johann.	Heunius. Joh. Hildesh. Franc.
Amthor. Casp. Aristot.	Horstius. Gregor.
Bartholinus. Thom.	Jordanus. Hieron. Josephus.
Bekker. Balthas.	Käsebergius. Frideric.
Burgundus. Vincen.	König. Matth. Kozack. Sophr.
Benedictus. Alexander.	Lägerus. Joachim. Lang. Joh.
Benivenius. Anton.	Lemnius. Levin.
Bodinus. Joh. Boetius. Hector.	Marci. Marc. Moronus. Matth.
Borellus. Petrus.	Mylius. Joh. Dan. Myns. Adr. à
Cabrolus. Bartholom.	Paræus. Ambrosius. Plinius.
Camerarius. Joh. Rudolph.	Plato. Pomponatius. Petr.
Cardanus. Hieronym.	Prætorius. Anton.
Carrichter. Barthol. Celsus.	Reines. Thom. Remigius. Nic.
Chrysoft. Codronchus. Bapt.	Rolfinckius. Guern.
Colbius. Joachimus.	Ronseus. Bald. Rulandus. Mart.
Delrio Martin. Donatus. Marcel.	Salmuth. Philippus. Salomon.
Ephem. Physic. Medic. Germ.	Scharandæus. Scheffer. Sebast.
Fabri. Pet. Johannes.	Schenckius. Joh. Theodor.
Fernelius. Johannes.	Schottus. Casp.
Fischerus. Læv. Forestus. Petr.	Schröckius. Lucas.
Francisci. Erasmus.	Sennertus. Daniel.
Frommannus. Joh. Christian.	Sprengerus. Straufius. Laur.
Gabelchover. Wolfgangus.	Taranta. Valescus de
Galenus. Gassendus. Petrus.	Thonerus. Augustin.
Gemma. Cornelius.	Vairus. Leonhard.
Guldenklee. Balthas. Tim. à	Waltherus. Joh. Georg.
Hagendornius. Ehrenfrid.	Wedelius. Georg. Wolffg.
Hanius. Balthasar.	Wider. Zachar. Wierus. Joh.
Hannemannus. Joh. Ludov.	Willis. Thom. Wirdig. Seb.
Heer. Henr. ab. Helwigius. Joh.	Wormius. Olaus.
Helmontius. Joh. Baptist.	Zacut. Lusitan. Zeiler. Mart.

C A S U S I.

In duodecenni Puero, qui varii generis cum viva Animalia num. 250. tum varias inanimatas non solum naturales, sed etiam factitias insolentiores Res num. 26. successivis Vomitionibus rejecit, observatus, & nunquam antè, sed nunc demum primum, secundum omnes circumstantias, Latino diomate descriptus.

Ondum die 30. Novembr. 1694. universum terrarum orbem illuminans Phœbus conspectui nostro se subduxerat, cum duodecennis Puer, Joh. Theodorus, Plur. Reverendi Dn. *Puer anno. rum XII,* M. Zachar. Döderlini, Pastoris Eccles. Be-rolzheimens. prope Weissenb. Noric. dilectus

Filius de Dolor Capitis atque Ventriculi, nec non summâ *Dolor Capitis, Ventriculi, & Inappetentia,* Inappetentiâ etiam ad sapidiora cibaria conqueri cœpisset. Solicita Mater etsi ignara, unde hæc ægrimonia Filio acciderit, tamen, procul dubio suspicata, ne ei hesternâ luce in horto, quo ex Patris indulgentia, ludendi, & animum relaxandi gratiâ, cum Fratribus suis, secessit, adversi aut venenosi fortè quid obvenerit, Spiritus vini alexipharmaci cochlear unum propinat, spe, fore, ut inde brevi cum Hygeja in gratiam redeat.

Verùm tantum abest, ut morbus medicamento ejus usu remiserit, ut potius, eo ingravescente, altero die adhuc graviora symptomata, ut: *Vomitibus, & Vomitus,* crebriores vomitiones, & *Alvi fluxus,* alvi fluxus ultrò accesserint, quo quàm plurimi minuti *Vermes,* vermiculi unâ proruperunt.

His symptomatibus obviam quidem ibatur varii generis cum cardiacis, tum stomachicis remedijs; at at nec

his euphoristis quicquam proficientibus; *die tertio Decembr.* in consilium vocare placuit non neminem cognatorum, Civem Weissenburgensem, olim Chirurgiæ Cultorem, nunc Medicinæ scientiam sibi vendicantem; quo per sex continuos dies vomitum compescentibus strenuè licèt insistente, cùm nil quicquam effectum esset, *die 9.* ejusdem mensis lethalia *animi deliquia*, & vehementissimæ sinistri lateris *palpitationes* successerunt, quas horâ primâ pomeridianâ *epileptica convulsiones* secutæ sunt; quibus integrum bihorium, mirandum in modum, continuatis, actum esse de *Theodori* nostri vitâ, omnes adstantes exclamarunt.

Animi deliquia.
Palpitatio.
Epilepsia.

Nihilominus autem viribus paulisper redeuntibus, novâque redintegrationis spe allucente, Experientissimus *D. D. Widerus*, Physicus ord. Weissenburgo, ipsâ noctis caliginæ, evocatus, haud morâ comparuit, probèque perspicuatis omnibus circumstantiis atq; pathognomonice signis, vermes maximè suam hîc ludere fabulam, non malè hario-latus, *belminthogoga* potissimum præscripsit, additis cùm stomachicis, cùm ant-epilepticis, aliisque quibusdam remediis, ut *Pulv. epileptico*, *Tincturâ bezoarticâ*, *Theriaca cœlesti* &c. quin & Rotenburgo celebris Medicus, accepto de mali specie nuncio, omnis generis medicamina remittebat; nec destitit Mater, decantatissima aliàs ex *Vino*, *Spiritu vini*, *Mivâ cydon.* varijs aromatibus, & his similibus rebus, vel proprio Marte excogitata, vel ab aliis mulierculis commendata emplastra imponere.

D. Widerus
consultur.

Remedia.

Sed & his per integrum mensem adhibitis omnibus remediis nil quicquam proficientibus, imò potius indies ingravescentibus vehementioribus symptomatibus, ut: *palpitatione cordis*, *cephalalgia*, *vomitio crebriori*, *epilepsia*, aliisque, visum est, inducias quasi aliquot dierum facere, & ab omni remediorum usu ad breve tempus penitus abstinere, exceptâ solâ *venesectione*, in brachio, mulierculæ cujusdam suâ, celebratâ, quâ evenit, ut epilepsia emanse-

Symptomata varia.

Venesectio.

rit, viresque quadantenus redierint, solis vomitionibus usque torquentibus.

Unde supra nominatus *D. D. Widerus* die 5. *Januar.* *D. Wider.*
 1695. iterum consultus Pilulas contra vomitum & Vermes *iterum con-*
 præscripsit, quarum aliquot cum altero statim die degluti- *sulitur.*
 visset *Puer*, vivum *Vermem* in abdomine suo percipere cœ-
 pit, ipsâque meridie diei septimi ejusdem mensis ita *captus*
omni sensu est, ut animam agere visus fuerit; sed quâ non *Syncope.*
 multò post quasi receptâ, lamentabili vociferatione, ejula-
 tu & lachrymatione totam domum implevit, & præ ani-
 mi angore lecti pertæsus in scamnum se projecit, in quo
miris motibus se volutavit, subinde interpositâ tristi excla-
 matione, *Vermem* intolerabili morſu internecionem mina- *Morus corp-*
 ri, hincque extrema instare, nî cito præsidio redemptio *poris.*
 acceleretur. *Vermis.*

Quam ob rem succurritur varijs remedijs, imprimis
succo allij affatim hausto, quo, exacto ferè bihorio, *Vermis* *Remedium.*
 mordere, & *Puer* vociferari desiit, ablegaturq; iterum ilicò
 nuncius Weissenburgum, Medico relatùm, quæ interea *D. Wider*
 acta sint. Hic d. 8. remittit cardiaca, Pulverem in doses *tertium*
 numero sex divisum, & *Pilulas anodynas*; *Trochisci* quoq; *consultur.*
contra vermes, *Elect. Orwietanum*, & *Unguenta helmin-* *Medica-*
thagoga copiosè in usum vocata sunt; sed quam medica- *menta.*
 minum omnem vim strenuè elusit *larvatus Vermis*, quippe *Vermis.*
 qui nunc dextrum, nunc sinistrum *Pueri* hypochondrium
 adeo acerbo morſu arrosit, ut is in lecto continuè hinc in-
 de se jactitaverit, indefinenter horribilem clamorem inge-
 minans, & præ dolore tantùm non furore perculsus.

Hæc Tragœdia per integram penè horam acta est, do-
 nec nempe *Lactis vaccini*, nescio à quo commendato, usu *Lac utile.*
 sopitum Insectum sævire aliquantùm destiterit.

Cum verò adverteretur, *Vermem lacte* quidem placari,
 non autem ejici; opera dabatur, quâ è corpore elimi-
 nari possit, assiduum in usum decantatissimis etiam aliàs

Marrubium herb.
Millepes.
Tartarus emetic.
Infusum
Mercurii
Sig.
Mercur.
dulc.
Decoct. hy-
peric.

vocatis præfidiis, è quibus solum *Marrubium album* id effecit, ut unicus *Asellus* seu *Millepes* per alvum secesserit; utut grandior bestia etiamnum usque in Ventris ergastulo perciperetur, & *Tartaro emetico* enormes vomitus cierentur; quibus cum vires haud parum frangerentur, visum est, ipsum misellum *die 17.* *Weissenburgum* mittere, spe, fore, ut præsentēs Medici præsentius fortè auxilium ferre queant; quos inter supra dictus *D. D. Widerus Infusum Mercurii vivi, & Mercurium dulcem* non sine ratione sæpius propinavit, amarumque illud *decoctum herbæ hyperici*, ordinarii potūs loco, svasit, quo ad triduum omnia pacata reddita sunt. Ast hoc exacto hui! quanto impetu suam ludere fabulam latens perrexit animalculum! quod ad scrobiculum Cordis usque ascendit, & circa illam regionem frequentissimè hæsit, nec prius inde recessit, quàm oblato *Lactis haustu*; dato verò amaro quopiam potu, quod mireris, ilicèt corpus adortum est, & sæviter momordit, detractoque omni cibo ac potu, non solum, uti sperabatur, tergum suā sponte non vertit, sed &, superveniente *difficili respiratione*, nec non *vultūs intumescentiā*, atque *livore*, *Suffocatio*, ipsaque *vitalis flammæ extinctio* proximè imminuit. Quare rursus ad *Lac*, ceu sacram anchoram, confugere, & paulò alia, eaque à prioribus diversa medicamenta, propinare juvit.

Lacte Ver-
mis placa-
tur.
Symptoma-
ta nova.

Purgans
pulvis.

Die 25. ejusdem mensis *Januarii* repetitus est *catharticus Pulvis*, qui *αρω χαλ καλω* tantā vehementiā effectum suum edidit, ut omnes crediderint, aut *Vermem* aut *Puerum* hāc vice eo enectum iri; quorum hoc omnes adstantes ob summam virium prostrationem futurum, anxie metuērunt.

Remedia.

At enim verò his iterum paulisper collectis, *die 26.* & sequentibus adhuc efficaciores *Morsuli*, *Antidota*, varij generis *Potiones*, aliaque medicamina plurima sollicitā curā excogitata, & affatim exhibita sunt; sed & hæc omnia frustra.

Quo-

Quocirca *Filium* recipere domum, optimis Parentibus consultissimum visum, qui cum ipsi evporistis suis institerunt, tum aliunde à varijs Agyrtis petitis uti præsidii perrexerunt. Sed quorum omnium consilium nullum fuit opportunius, quàm illud, quod is dedit, qui svasit, ut contra delitescantis Insecti ictus atque ascensus *calidi linteaminis* Linteaminis calidi usus affricu obviā iretur; siquidem hoc modo Reptile illud horsum, vorsum, & quoquò libuit, in ægri ventre, trahere, ac persequi licuerit; tametsi penitus exturbari hætenus neutiquam potuerit. Unde ad fauces usque perreptasse visum non amplius *lacte*, uti antè, sed vel *aceto* hausto, vel Acet. è usu admotis *calidis linteamentis*, falli & detrudi debuit.

Atque ex hoc tempore afflictissimus *Puer* ingesta alimenta retinere cœpit, ea nempe fortassis, quæ *Vermi* convenere; mox verò per superius guttur rejecit, quæ eidem displicuere; id quod ex affectuum pariter ac motuum in abdomine ortorum diversitate liquidò distinguere licuit.

Post hoc temporis ab Incluta *Facultate Medica Altorphina* Medici Altorphini consuluntur. consilium implorare placuit, quæ, rata, in medicamentis parum præsidii hîc sperandum, & nihilo tamen minus melius esse, anceps quàm nullum experiri remedium, dexteritate manûs faciendam sectionem potissimum proposuit; quod extremum remedium cum minus arrideret, ideo aliunde plurima accersita, & à celebrioribus *Medicis* Medici alii consuluntur. efflagitata sunt consilia, ut: *Norimbergâ, Augustâ Vindel. Francosurto ad Mœn. Rotenburgo ad Tubar. Oetingâ, ex Helvetia* &c. quorum præscriptiones omnes & consignatas consultationes si recensere hîc loci anniteremur, face cerè & viatico, quod dici solet, opus esset, eo potiori jure Consilia omnia vana. prætereundas, quod nil quicquam præstiterint juvaminis.

Quid? quòd malum indies ingravuerit. Mimicus enim ille *Vermis* uno haud rarò die vel tercenties in gulam ascendit, vomitu etiam plerorumque ciborum nec dum cessante; tametsi, nescio cujus svasu, *Decoctum herb. card. ben.* Decoctum & *ba.*

*Intumescen-
tia abdomi-
nis.* & *basilic.* additâ *myrrbâ*, continuum in usum vocaretur; imò quod magis, abdomen Pueri, dum hæc aguntur, im-
mane quantum à *conclusis per plurimis* luculenter perceptis
Insectis intumuit; sed quorum non nisi unicum superiora
petiit, reliquis imò in ventre usque permanentibus, nec
unquam ad alta nitentibus.

*Præsidium
verum.* Quamvis autem omnis propemodum redintegrationis
spes decollaverit, tamen nil quicquam eorum intermissum,
quæ ad rem facere visa sunt: tentabantur extrema, uti in
ancipitibus ac desperatis casibus fieri assolet: infelix *sursum*
deorsum, capite in terram inclinato, *versus*, atque ita ali-
quoties locatus est, ut exhalantem ex subtus posito fervi-
do *Lacte* vaporem *patulo ore excipere* valuerit: quin etiam
Balneum. nunc *Lactis*, nunc *Aquæ balneo immersus*, nunc calido lacti
insidere, iussus est.

*Lactis usi-
litas.* Jam etsi major sic dictus *Vermis Lactis*, ceu blandissimo
delinimento, ut cum maximè inescari passus fuit, adeo,
ut hospites suis oculis eum nunquam non objecto *Lacte*, in-
deque excito vapore, evidenter conspici potuerint; ta-
men neutiquam totum extrahere licuit, utut *Lactis* illo illi-
cio ad fauces usque tractus ipsum caput suum ex ore *Pueri*
sæpissimè exererit.

*Pilula Wil-
dengans.
milleped.* Solæ *Pilula Wildengansie* unicum quidem *Millepedem*,
prætereà verò nihil, projecerunt, præter quàm quòd bi-
duanam vomitionem excitaverint. Quo non minus, quàm
aliorum omnium consultâ operâ hætenus adhibitorum re-
mediorum usu hæc ferè notatu digna occurrerunt: (1) *In-*
secti naturæ herba *marrubii albi* singulari antipathiâ, tan-
toque opere adversari deprehendebatur, ut assumpti ejus
Decocti virtute à Ventriculo in intestina semper secedere
consvenerit; in quibus quamdiu delituit, *acerbissimos*, per
Dolores in-
testinarum. viginti quatuor circiter horarum spatium, intulit *dolores*,
usque dum nempe inferiùs perripit, & in infimum abdo-
minis angulum se abdedit, ubi cum nemo dubitaret, quiri-
jam

jam per inferiorem gutturem, ut cum Plauto loquamur, se prorepturum sit, subito reversum, in Ventriculum iterum se recepit, in quo, lætis quasi aliquot datis saltibus, bis terve plerunque tripudiavit: (2) Idem Insectum omnem *Calor Insecto adversatur.* calorem *agerrimè tulit*; ad sebaceam enim tantum ardentem candelam, nec non ad illum ex fornace prodeuntem calorem, & ad calidiorum cum lintheamine factum affricum, ilicò aliorum aufugit, ibique conglobatum satis magnum tuber excitavit, in quo non alia motio tactu percipiebatur, ac si viperæ conclusæ essent; admoto verò calidiori lintheamento, mox iterum fugam petiit, & in alium se recepit corporis angulum: (3) Quoties abdomen intumuit, quod singulis diebus sæpius contigit, id ne robustissimus quidem manibus suis deprimere potuit; quam primum verò aliquis digitum suum majoris Insecti capiti impressit, actutum omnia alia minora cursum aliò vertere visa sunt: Quibus (4) *Ruta herbe utilitas.* *Ruta* adeo infensa erat, ut, siue *Puer* naribus suis eam obtulerit, siue ventri suo imposuerit, siue comederit, omnia in motum concitata, atque in rabiem quasi acta fuerint: (5) Eadem Insecta tantoperè abhorrerunt à *Raphano*, *accum,* *Aceto*, *omnibusque amaris*, ut horum quid à *Puero* assumptum statim vomitu reddere debuerit: (6) *amara Insectis adversa.* *Dulcibus* è diametro mirum quantum inhiant, & ad globuli moschati odorem *Dulcia gratia.* *major* sic dictus *Vermis* unico horæ quadrante vel centies sursum exsiliit: (7) Idem tandem deferbuisset non nihil, & à sævitia sua paululum remisisset visus est. Nam etsi indies plus quam millies in gulam ascendisset, sensit *bonus Theodorus*, ita ut non solum subitâ deglutitione se expedire, cumque reprimere necesse habuerit, sed & quisvis unus ad centum passus ejus strepitum audire potuerit; tamen aut omnino non, aut leviter tantum, & quidem nunquam, nisi laceffit, momordit; quo in casu vehementem excandescentiam præ se tulit.

Hæc dum luditur Tragedia, moestissimi Parentes quid amplius agant, juxta cum ignorantissimis sciunt, & afflictissimus *Filius* solâ patientiâ, piisque soliloquiis animum solatur, intermixtis ad omnem commiserationem compositis planctibus.

*Medicaster
arrogans.*

Interea his transactis *d. 25. Februar.* arrogans *Medicaster* advenit, ausus, non solum de celebrium & experientissimorum Medicorum hætenus datis consiliis judicium ferre, sed & alia frivola atque incongrua remedia proponere, nisi quod jamjam adhibitis, vel similibus, maximè verò dulcibus pariter ac pinguibus insistere, & ab amaris abstinere jusserit; nihilo tamen minus homini fiditur, inque ejus quasi verba juratur, & quidem vel, uti communiter fit, quod certam salutem promiserit, vel quod effectus quandoque responderit, non quidem rationabiliter excogitatorum præsidiorum usu, sed nescio quo fato, aut casu; unde ejus verba tanquam è cœlo delapsa habentur, & quidem ab ijs præcipuè, qui ex eventu duntaxat de rebus judicare solent.

*Millepedes
162. peros
& nares
excreti.*

*it. 2. Tere-
dines.*

*unus
Lumbricus
albus*

*Vermes eti-
am alii 4.*

*Papiliones
duo.*

*Vermes
russi 2.*

*Assellus
albus.*

*Errura 42.
Scarabæus.*

A quarto enim *Mart. die* usque ad 26. sequentia viva Insecta ex ore atque naribus *Pueri*, summâ omnium eorum, qui ea viderunt, cum admiratione, prodire, nempe *Millepedes* sive *Aselli* numero centum & sexaginta duo, partim majores, partim minores, invicem permixti, quorum decem, imò aliquoties viginti, unico scretu egressit: *duæ Tere-
dines*: *unicus* singularis prorsus *candidus Lumbricus*, sed nigro donatus capite, cujus similis etiam umbilicum perterebravit: *quatuor* citissimè currentes peculiare *Ver-
mes*, quorum unusquisque viginti aculeatis præditus erat pedibus: *duo salientes Papiliones*: totidem *alacriter cur-
rentes* alii *russi*, majoribusque formicis similes *Vermes*: *uni-
cus totus albus Assellus*: *quadraginta duæ Eruce* fusci coloris diversæque magnitudinis: & tandem *unicus Scarabæus* justæ magnitudinis.

Sub.

Submonendum autem circa hæc animalia venit: (1.) *Notanda circa animalia.* non omnia per os exivisse, sed plura etiam ponè palatum perreptasse usque ad os cribriforme, indeque per nares, calidi linteaminis beneficio, propulsari debuisse: (2.) omnia non solum vegetam vixisse vitam, sed & tantâ agilitate procurrisse, ut, nisi mox prehenderentur, abierint, evaserint, eruperint: (3.) non promiscuè, sed seorsim singulas eorum species prodiisse: (4.) minora Insecta à quatuor majoribus & aliquot minoribus Lumbricis terrestribus arcto quasi vallo circumsepta fuisse: (5.) horum Insectorum quædam per tres tantum, quædam octo, quædam duodecim dies, vitam duxisse, usque dum nempe fame perierunt.

His lætificati Parentes Deo gratias egerunt pro tanto auxilio, rati, exclusâ diversorum Insectorum copiâ, *Puerum* jam sine dubio cum Hygeia in gratiam rediturum esse. Sed quid fit? cùm ipso Paschatis *die 26.* nempe *Martii* cæteri liberi lusum exspatiarentur in hortum, ecce! omnia alia cogitantes in avium recenti atque eleganter exstructo nido inveniunt *candidum rubris quibusdam figuris ornatum ovum*: accipiunt læti, inque hypocausto comesturi, *ovum paschale.* aperiunt: albumen recenti quidem, sed jam cocto simillimum; vitellum verò nigerrimum erat, & pyrio quasi pulvere conspersum: unde extemplò id abjicere, & quidem ad horti sepimentum, suasque manus venenatâ fortè spurcitie illâ inquinatas, aquâ abluere, jussi sunt; quo factò, illicit præsentibus parentibus, pluribusque, rei novitate, uti plerunque fieri solet, allectis curiosis vicinis, inque area stantibus, conspectu omnium, *Gallus gallinaceus exanimis* *Gallus & Gallina fascinantur.* *concidit*, duæque *Gallinæ contracturâ corripuntur*, & postero die in ejusdem horti cruciatim coeuntibus binis semitis inspersus, nescio cujus commatis, *ater Pulvis* animadvertitur: hinc nata *Fascinationis* suspicio. Accersitur iterum, atque consulitur paulò supra allegatus Medicafter, cui *Medicafter iterum consultur.* præ cæteris summâ fiduciâ adhærebatur: hic Unguenta *pariter*

pariter ac Emplastra, & Pulveres largissimâ manu suggerit: illis *Pueri* totum abdomen incrustatur; & his indies ad minimum quater, sæpe etiam decies, ingestis, ejus stomachus plenissimè infarcitur; de quotidianis Suffumigiis, aliisque pluribus remediis ut ne quid dicamus; quibus noctesque diesque sollicitâ curâ continuatis, constrictoque & subinde ligaminis vi sursum adducto ventre, contigit, ut à dicti diei tempore usque ad finem *Maii* ex ore *Pueri* quatuor *Ranæ* mediocris magnitudinis, inferius admotis foetidis Unguentis, fugatæ, superius verò appositis dulcibus rebus illectæ, atque sic undique persecutione actæ, egressæ sint; quarum una *Scarabæum*, *Vermemque Majalem*, & duas *Erucas*, altera verò plurimum spermatis, & reliquæ duæ planè nihil, intra se continebant.

*Ranæ quæ
per os ex-
ereta cum
Scarabæis,
Vermibus
& Erucis.*

Hic mirum quid accidit & singulare, quod non possumus non enarrare: nimirum egestâ primâ *Ranâ*, svasu amicorum quorundam, ipsâ noctis caligine *Puer* ad piscinam ranis abundantem deductus est, spe, fore, ut, si fortè in ventre ejus adhuc plures delitescerent, ii per sympathiam quandam à sui similibus evocarentur. Vix autem appropinquavit, cum ejus venter in prægrandem tumorem elatus, plurima serpentina viva animalia conclusa tenere videretur: quin etiam major ille sic dictus *Vermis*, qui per aliquot septimanas mordere desit, nunc pristinum ludum crudeli modo repetere cocepit, rursusque ascendit, & quidem intra biduum vel millies; atque, quod maximè mireris, *Ranæ* in *Pueri* abdomine hærentes illas circa piscinam obvias eâdem prorsus coaxatione, eâdemque commotione imitæ sunt: unde postea misellus nunquam amplius eo diei tempore, quo *Ranæ* coaxare solent, pedem ædibus efferre ausus est: hoc enim facto, actutum omnia animalia in ejus ventre se agitare, atque hinc inde reptare cœperunt, idque nunquam sine illato insigni dolore & nocumento.

*Ranæ in
abdomine
concurrentes.*

Hanc

Hanc Ranarum excussionem post brevem temporis tractum sequebantur aliquot *Bufones*, & tandem *Lacerta numero XXI.* diversæ magnitudinis; ubi iterum notandum, ^{*Bufones aliquos & Lacerta 21. excret.*} (1.) quòd, uti *Ranæ*, ita etiam hi *Bufones* distinctissimorum fuerint colorum, atque omnis generis specierum: (2.) quòd omnium *maximus illeque spithameus Bufo* minorem delecterio halitu atque sibilo suo ilicò enecaverit, & copiosè eructato mucò, satis magnum vitrum impleverit, cumque rursus sorbserit: (3.) quòd omnem Insecta hæc excernendi conatum præcesserit febrilis quasi horror seu rigor, quem mox, in faucibus *Pueri* titillatio, ipsaque ex ejus ore, absque notabili dolore, illorum, secundum longitudinem, secuta est eructatio: (4.) quòd omnia hæc ex ore *Pueri* in terram projecta animalia eadem, quâ alia hujus commatis solent, agilitate in vestibulo discurrerint, vitatis omnibus aliis hominibus, præter solum *Theodorum* nostrum, qui ^{*Animalia excreta Puerum amant.*} *amabili sympathiâ*, quoquo voluit, ea pellicere, & pro lubentia capere, inque prætensam capsulam pro conservatione cogere valuit: (5.) quòd omnia lacti immane quantum inhiaverint, atque eodem in vitro conclusa cibari & nutriripotuerint; *equinâ* autem urinâ perfusa, mox interierint: & quòd denique (6.) ultimò excreta *Lacerta* demortua cutis quâdam parte obtecta prodierit. ^{*Equina urina Insectis adversa.*}

Jam salva res videbatur putantibus, quòd, quum omnium maximum ac immanissimum Insectum non amplius percipiatur, illud vel exspiraverit, vel foràs se proripuerit. Sed & hæc spes decollavit. Nam cum bonus *Theodorus* die 11. *Junij*, præviis ad Deum fuis quotidianis precibus, illum lectum repetiisset, in quem biduo abhinc se recipere noluit, veritus, ne fortè adhuc lateret angvis in isto, moliter dormiens, subitò se elevat, exclamatque, amari quid in gulam defluxisse, hincque esse, quòd abdomen iterum intumescat; ipsum quin etiam animal, quodcunque demum illud fuerit, undique versum in viscera *Pueri* arieta-

*Insectum
majus plu-
rimum ne-
gotii facer-
et.*

vit, & quidem unicâ horulâ vel tercenties, itâ ut non mi-
nui, sed proh! duplicari lateres viderentur. Destructo
enim quasi Insecti nido, uno illud stare loco nescivit, sed
velut furibundum ac laceffitum nunc in superiores, nunc
in inferiores puerilis ventris partes sæviit, & ad levem di-
giti cujusdam allisum, vel ad ipsius *Pueri* motionem corpo-
ris, ejus nempè pertæsum, plus quàm mille acerbissimos
morsus inflixit, ut præ dolore vociferans misellus ad quin-
quaginta circiter passus audiri potuerit.

*Fascina su-
spicio.*

*Insectum
dulcia
amat.*

An autem noxia hæc bestia diversa fuerit ab illa, quam
excretam jam antè omnes adstantes viderunt? an verò se-
mel excreta, & in lecti fortassis stramine interea celata,
vel suâ sponte corpus *Pueri* iterum subjerit, vel per *Fasci-
num* immissum fuerit? non liquidò constat, solique Deo
notum, & hoc unicum interim certum est, *die 6. Junij* re-
verâ denuo ex Puelli gula crepsisse, & quidem hac datâ
occasione: nimirum cùm cognati atq; amici, uti fieri apud
nos consuevit, ad *Theodorum* divertentes, saccharatas quas-
dam confectiones, benevoli animi testificandi gratiâ, offer-
rent, Insectum similes cupedias vehementer appetens, gu-
lam in lecto decumbentis multoties consiliit, eamque tan-
to impetu petiit, ut ulterius periculum declinatûm, locum
mutare coactus fuerit: demisit ergo se eodem in cubili pro-
pe fenestram in pulvinar scamno incumbens, idque serenâ
æstatis tempestate, ubi accidit, ut talem saccharatam con-
fectionem manu tenens, animo non nihil defecerit, hocque
ipso, sacchari dulcedine dubio procul allectum, iterum ex-
siliit majusculum illud Insectum, quod *Viperam* adstan-
tes vocarunt; quâ rejectâ, *Pueri* abdomen haud morâ con-
cidit, atque detumuit.

Viperam.

*Viperam
non licet
invenire.*

Hanc sic dictam *Viperam* reverâ excretam atque in ter-
ram projectam licet omnes domestici sollicitâ curâ per in-
tegram horam quærerent, tamen eam *invenire non potu-
erunt*; unde ne rursus, sicut primâ vice, in os *Pueri* irre-
peret,

peret, consultum visum est, eum subducere, & in *ades in-* *Puer in*
tegræ famæ vicini deferre, maximè cum animadvertere- *alias ades*
 tur, omnia omnino *Insecta*, ut, *Ranas, Bufones, Lacertas,* *transferuntur*
Insecta
 aliaque, solum inter omnes hunc homunculum valdè perse- *omnia Puer*
 qui, in quibus etiam ædibus per continuum octiduum im- *erum per-*
 munis, Dei gratiâ, ab omni malo, salvusque & incolumis *sequuntur.*
 secundâ, cum corporis, tum animi, valetudine, gavisus est.

Interea Adolescentulo ab Illustri Persona, quæ cum in-
 visit, varia medicamina mittuntur, pollicita, omnia natu-
 ralia ac licitissima, sicque comparata esse, ut maximè pro-
 sint iis, quibus adversi quid ex fascinatione seu maleficio *Fascinatio,*
 fortè contigerit. Erant autem medicamenta hæc ferè:
 (1.) *Aqua* aliquot unciarum: (2.) *Pulvis* pro fumo: *Remedia,*
 (3.) *Alius Pulvis*, atque *Oleum* quoddam per os assumen-
 dum: (4.) *Amuletum.*

Hæc omnia remedia tantopere deprædicata unâ cum
 illis à suprâ citato Medicaastro præscriptis diligenter adhibi-
 ta sunt; quibus vulgi opinione, an casu potius? effectum est,
 ut à die 17. usque ad 24. Junij ex ore suo Puer rejecerit se-
 quentes insolotissimas res, nempe (1.) aliquot *Clavens*, qui-
 bus soleæ affigi solent. (2.) dimidium *Annulum* alicujus *Res absur-*
catenæ (3.) *septem frusta* sive *Testas* duarum *diversarum* *dissimiles per*
Patinarum: (4.) *Lapides*, quorum duo satis magni erant: *os rejectæ,*
 (5.) *fasciculum pulchrorum Capillorum:* (6.) diversa frusta
albarum & rubrarum Testarum ovorum: (7.) duo *Cultro-*
rum veruta, quorum alterum pilis involutum conspicieba-
 tur: (8.) frustum *Ollulæ*, in qua antè medicamentum ali-
 quod asservabatur, & tandem (9.) *duos ingentis magnitu-*
dinis Clavos.

Hanc Tragædiam, quâ dicta omnia Animalia ex ore *Hominès*
Pueri in scenam prodire, suis oculis aspexerunt & *Spesta-* *fide dignè*
tissimus Dn. Knebelius, Quæstor, & Plur. Reverendus Dn. *hac animæ*
Pastor Ecclesiæ Trommetsheimensis, & multi alii fide dignis- *lia vide-*
fimi homines, *runt.*

Prodierunt autem non simul ac semel, nec adeo facile, sed successivè, laboriosissimoque nisu, & magno impetu, ita ut haud rarò intra aliquot horas vix unica earum rerum proruperit, quas inter *Cultri* tantum facesserunt negotii, ut colli excoriatio & ingens nata inde sit *Raucedo*.

Atque his etiam, juvante Deo, superatis immensis malis, in vado jam esse omnes res visæ sunt, maximè cum patientissimus Adolescentulus nil quicquam vivi animalis in corpore suo amplius perciperet. Unde læti Parentes non dubitarunt, *Filium* suum die 16. *eiusdem Mensis* domum quidem recipere; nihilo tamen minùs in aliud detulerunt cubile, in illud nempe, quod Dn. Pastoris socrus, quæ haud ita pridem Rotenburgo ad Tubar. advenerat, inhabitavit; cum qua ille unà eodem in lecto dormivit, per totam illam noctem de hoc nepote suo adeo certò sollicità, ut somnum oculis prius non viderit, quàm altero demum mane horà circiter sextà; quâ paulò post prok dolor! evenit, ut sic dicta *Vipera* corpus *Pueri* summâ omnium agnatorum consternatione atque mœstitiâ iterum *subierit*; sed quæ non adeo diu in eo commorata, exhibitâ triplici medicaminis dosi, missisque in cœlum ardentissimis precibus, inter levem illam ecstasin & somnum, qui admodum defatigato intera obrepit, mox *iterum egressa* est; ubi *Theodori* nostri pedi adeo altum *influxit ictum*, ut viperini oris morsum manifestissimè dignoscere licuerit, ipseque dolore experrectus sibi que redditus, actutùm è lecto exsilierit, aufugerit, & in Patris Museum se receperit, ab illato veneno tumefactum pedem ostendens, præsidiumque opemque exorans.

Hic cum sine mora justa *Theriace* dosi data, locusque affectus *oleo scorpionum* inunctus esset, tumor evanuit, & pristina sanitas tam bellè rediit, ut pii Parentes ipso Solis die, Deo pro misericordi precum exauditione devotas gratias acturi, *Filium* vestibus indui, seque in templum sequi jusserint. Sed eccè! cum is ab imo hypocausto in superius per

Cultri.

Vipera iterum ingreditur Puerum.

Ex eo egreditur. Vipera mordet Puerum.

per scalas ascenderet, vestimenti partem allatūm, immanis *Vipera* iterum innocentem *persequebatur*, sed qui, ad novum periculum evitandum, ipsum superius hypocaustum ingressus, repentē januam clausit, & subitam opem imploravit.

Vipera iterum persequitur Puerum.

Hac de causa præ timore tremens per totum illum diem ne horæ quidem quadrantem solus relictus, domique manere, & vesperi demum ipsis Parentibus stipatus exspatiari, jussus est; ubi, cū consuetō amicorū more, ad Quæstorem paululum divertissent, infelix *Gnatus*, ipsius conspectu, illud *Cultri verutum*, quod excernere aliquot jam abhinc horis summo labore nitebatur, tandem *erudavit*.

Culter per os rejectus.

Et quamvis sequente nocte non in paternis, sed vicini *Casp. Bambruckeri* ædibus, præmissis consuetis atque calidis precibus, unā cum Avia suā cubicum iverit, nihilque adversi passus fuerit; tamen altero statim mane horā circiter sextā eandem sic nominatam *Viperam in ventre* suo denuo *percipere* cœpit, in quo solitos impetus & insultus fecit, sonorumque edidit *stridorem*.

Puer iterum in ventre suo Vipera percipit.

Iccirco hoc nihil juvante stratagemate, domum reductus est, adhibitisque cū spiritualibus, tum corporalibus remediis, suum in lectum se recepit, cui sollicitissima Avia perpetuò adstitit, rata, fore, ut fortē exeuntem bestiam suis oculis intueri queat. Ut ut autem animum simul ac oculos continuè in nepotem defigeret, tamen impetuosissimum licet Insectum *egrediens conspicari non potuit*; quā primū verò paulisper secessisset, *Puerumque* somnus atque ecstasis quædam occupasset, denuò, & quidem quartò ac ultimò foras se proripuit, *instituto manui* adeò *vehementi morfu*, ut sanguis inde exstillaverit.

Viperam non conspicari licuit.

Vipera admodum mordet manum Pueri.

Post hoc temporis boni Parentes *Theodorum* suum, de liberato consilio, ad averruncandum Insecti reditum, *Weissenburgum* ablegarunt, divinæque protectioni, & paternæ Avia

*Rana &
Vipera fru-
stra per os
rejecta.*

Convaluit.

Aviæ non minùs, quàm aliorum amicorum fideli curæ com-
missum, per aliquot septimanas ibidem reliquerunt, reli-
ctumque præterea continuo medicaminum, & omnis gene-
ris necessariorum præsidiorum salutari usu adjuvarunt; quo
factum, ut post excretas per os adhuc aliquot minores *Ra-
nas*, postque tria *parvæ Viperae* vomitu rejecta *frustula*,
& quidem eo ipso tempore, quo humi jacentem Dn.
Höchstetteri, Pharmacopæi, Filius sustulit, & post tot alio-
rum perpefforum malorum myriadem, tandem ab omni-
bus hætenus enumeratis Insectis, aliisque mirabilibus re-
bus, iis quin etiam pilorum glomeraminibus, qui Roten-
burgi demum *Mense Julio* 1695. secesserant, benignissimâ
Supremii Numinis dextrâ liberatus, adeoq; *pristinæ cum cor-
poris, tum animi redintegrationi*, omnium summo cum ad-
miratione, *restitutus* sit, qui nunc non solùm *benè valet*, sed &
gratiosissimâ Serenissimi Ducis Brandenburgic. Onold. mu-
nificentia celebri in Gymnasio Heilsbrunnensi, inter alu-
mnos receptus, literarum studiis sine ulla ullius ægrimonie
remora operam dare potest.

*Notanda.
Vipera nun-
quam con-
spici aut
inveniri po-
tuit.*

Quæstio.

Circa hanc autem sic vulgò appellatam *Viperam*, aliaq;
ab *Adolescentulo* egesta Insecta, & multifarias hætenus in-
digitatas factitias excretas res submonendum (1.) quòd illa
Vipera, etiam si ex ore *Pueri* aliquoties egressa, iterumque
in id fuerit ingressa, tamen *nunquam à quoquam homine
conspici, aut inveniri potuerit*, licet in omnibus penè cubi-
lis angulis sæpe sæpius studiosissimè fuerit quæsitâ; ut adeò
non prorsus vana suspicio, aut incongrua dubitatio inci-
dat, *an revera viva Vipera tantum facesserit negotii, tan-
tosque civerit motus?* maximè cum imaginario fortassis il-
lo illius putatii animalis egressu simul ac ingressu *Puer* sem-
per somno & levi quodam animi deliquio correptus fuerit,
& quid sibi obtigerit, postea neutiquam recordari potuerit:
deinde (2.) mirari subit, quòd eadem, quamdiu in ventre
Pueri latuit, ei nullam intulerit noxam, & tamen egre-
diens

diens bis satis atrōx inflixerit vulnus: (3.) notandum, quòd egrediens non minùs ac ingrediens, os *Pueri* felleâ amaritudine oppleverit: (4.) sciendum, quòd aliquando plus quàm dimidiâ corporis sui parte ex ore *Pueri* prominens, eâ hujus vultum notabiliter verberasse visa sit; subitâ verò acclamatione ilicò recesserit, procul dubio foràs processura, nisi intempestivo adstantium strepitu perterrita, & quasi refuga fuisset facta: (5.) nec hoc omittendum, quòd fortiores medicaminum haustus nunquam non ægerrimè tulerit.

Hoc ampliùs postremo omnium advertere juvat, quòd *Notanda*
 majora Insecta, ut: *Bufones*, *Ranæ*, atque *Lacertæ* à *Puero* *alia.*
 per os egestæ *insolitæ* ferè *magnitudinis* speciem, & *obesissimos* *insecta maxima.*
 ventres præ se ferre visa sint; amissâ verò animâ, exsiccataque conciderint, & in minima abierint frustula. Minora autem Insecta, partim propter foetorem, ab ancillis, cum aliis quisquiliis, mox eversa & abjecta, partim ab amicis advenis, ceu viliores minusque notabiles res, pro memoria, fortè clanculùm abrepta, iisque concessa sunt. Et inanimatarum rerum, quas bonus *Theodorus* successivè reddidit, plurimæ itidem aut interciderunt, aut perierunt; quo factum, ut minima omnium cujuscunque generis excretorum pars, curiosis oculis exhibenda, etiamnum superfit.

CASUS II.

Qui in Medicinæ Doctore contigit, quiq̃e à se ipso descriptus est, cui Saga, exhibito in Jure Pulvere, plusquam ferina symptomata, & inter ea præcipuè Convulsiones atque Dolores maxilla immanissimos, per aliquot annos perseverantes, ac prorsus incurabiles, veneficio intulit.

ANnus jam est septimus, quo mihi matutino & nebulo-
 so tempore, peregrè abituro, *Vetula*, eodem anno, curæ infirmorum à me præfecta liberorum, ex culina Ju-
 G sculum

*Jusculum à
Venefica in-
fectum pro-
pinatum.*

*Dolor fini-
stra maxil-
la.*

*Convulsio
inopinata.*

Jusculum porrexit fumendum. Ad primi hujus *Jusculi* ex pa-
ne, cerevisiâ, butyro, & sale confecti (nostrates warm Bier
vocant) cochlearis deglutitionem, me nullo sensibili cor-
poris affectu laborantem, in ictu quasi oculiprehendit do-
lor acutissimus, qui primùm à *sinistræ maxillæ inarticula-
tione incipiens*, ad utriusque in mento combinationem;
genæ musculos transversim pervadens, ita *motu quasi con-
vulsorio*, nervos & fibras illorum vellicabat musculorum,
ut, nisi adstantium manibus exceptus sustentatusque fuif-
sem, subitanei doloris acerbitate perterritus, & enervatus,
in ipsum prolapsus fuifsem pavementum. Unicâ hâc repen-
tinâ, & vix decuplam horæ quadrantis exæquante partem,
ast immanissimâ vellicatione superatâ, nihil amplius ad tres,
nî fallor, septimanas, quicquam mali persensi; iter quoque
sine omni confeci difficultate: sine molestia & dolore ci-
bum mandere, deglutire, corpusque consueto motu mo-
vere, mihi liberum erat; nec post unicum hunc insultum
ullam tum temporis corporis functionum observare pote-
ram læsionem. Consternatus, hoc quasi cœlo tactus, su-
bitaneo ictu diu animi pendeabam, cui nam tam horrendum,
nullisque præviis signis se prodentem adscriberem causæ
effectum? Gulam à primis virilitatis annis, strenuasq; com-
potationes averlatus sum, & quando potuit fieri studio &
assiduitate, corpusculi mei honestè semper prætendens in-
habilitatem, liberaliorem tam vini, quàm cerevisiæ, potum
declinavi. Verùm enim verò ut homines sumus, non sem-
per ad dictamen rationis valetudinem curantes; ita con-
tingit quoque mihi, ut Amicis & consuetudini aliquid dans
conviviali, à consueta nonnunquam discederem diætâ, cor-
pusque onerarem cibo potuque non necessario, sed super-
fluo; unde non potuerunt non generari cruditates quæ-
dam, corpori noxam aliquam imprimentes. Ad istam verò
antevertendam, non passus sum, illas diu in primis deli-
tescere viis, sed proficuis abstergentibus, blandidioribusq;
cathar-

catharticis, debito tempore & modo expurgavi, revocata conveniente & consuetâ victûs ratione. Ad reliquas sex res non naturales, mirum in modum corpus nostrum vel conservantes, vel corrumpentes, quod attinet, studiosè hoc egi, ne multopere mihi earum obesset vel defectus vel excessus.

Causam itaque tanti mali in harum illegitimum usum *Causa morbi.* rejicere, fas non erat. Nec alia præcesserat causa externa, insignem & sensibilem parti adfectæ imprimens imbecillitatem, unde promptitudinem aliquam, recipiendi defluxiones, conjecturare licebat, nisi quòd ante decimum à prima hujus paroxysmi invasione annum, *cutis ejusdem genæ, acutissimo vitri fragmento*, sed leviter, non altè, vulnerata fuerit. Cicatrix negligenter tractata, non nihil ultra debitum luxuriavit, præcipuè in decliviori & articulationi maxillæ propiori parte; quam excrescentiam appposito caustico potentiali removendam duxi; id quod feliciter etiam cessit, & spacio decennali nihil quicquam doloris, vel molestiæ, vel ad maxillæ articulationem, vel in genæ musculis, animadvertere potui. Non tacendum verò arbitror, *Temperamentum meum esse cholericum, calidum scil. & sic agri.* *temperamentum* meum esse *cholericum*, *calidum* scil. & *siccum*, & ob id gracile; quam constitutionem quæ sequantur tam animi, quàm corporis pathemata, id notius est, quàm ut ullâ egeat recensione. Ex heræditate quoque maternâ obnoxius fui *defluxionibus scorbuticis*, præcipuè ad *Defluxiones scorbuticae.* dentes, fauces, fillasque, quas tamen rectâ victûs ratione & legitimo medicamentorum usu, præcipuè autem venæsectione, in tempore adhibitâ, partim antevertere, partim quoque tollere, sæpissimè contigit. Non nescius quidem sum, vagas & instabiles scorbuticorum esse defluxiones, & inde enatos dolores; unde pronior quoque eram, hujus tam subitanei & horrendi affectus causam illis tribuere fluxionibus. Permanissem in illa etiam diu, & mecum multi peritissimi Medici, sententiâ, nisi mos modusque invaden- *Veneficiorum indicia,* di,

Saga confessio.

di, typus dolorum, & periodus hætenus à nemine observata, frustraneaque omnium remediorum applicatio, & tandem ipsius *Sagæ confessio*, veram propalassent causam. Hæc, ad temperamenti vitæque rationem cognoscendam, interseranda existimavi.

Anno 1642.

Dolor im-
maniss.

Redeo ad ipsum affectum. Tribus à primo illo insultu præterlapsis septimanis, feriâ scil. secundâ Pentecostes anni supra *millesimum sexcentesium quadragesimi primi*, ad amicum quendam in urbi proximo viventem pago, invisiendi, & me measque recreandi ergo tendentem, rhedâque per civitatis inæqualia, sine omni tamen molestia & doloris sensu, vectum pavimenta, nullis omnino præviis signis rhedâ in ipso planissimo, æquali, & arenoso, constitutâ, solo, iterum me vellicans ille, sed primo longè atrocior, invasit *dolor*, eoque adegit, ut ex rheda profiliens, ad superandum *immanissimum cruciatum*, in terram me projicerem. Hoc autem superato paroxysmo, Conjugis & Amicorum victus precibus persuasionibusque, iter ad dictum illum Amicum pedibus confeci, sine ulteriori molestia, ab alio & quidem proximè impendente, nihil mihi metuens, paroxysmo; quippe qui nullum in articulatione maxillæ, & genæ musculis, tumorem, vel dolorem, observabam. Sed valde me mea fefellit opinio; primum enim ex juscule apposito dum absorbere conor cochleare, majori vehementiâ nervos & tendines musculorum, fibrasque *masseteris* & *buccinatoris*, *dolor* quasi convulsivus (notanter dico quasi convulsivus, quia nec ego in interiori buccæ parte, nec adstantes ullam externam contractionem, ut in spasmo fieri cynico videmus, observavimus) afficit, & ita frequenter, ut totâ illâ die mihi cibo & potu interdixerit omni. Ad unumquemque *maxillæ & labiorum motum* recurrebant *dolores atrocissimi*, & modò hanc, modò illam genæ partem, jam ipsam articulationem maxillæ, jam hujus, jam illius muscoli tendines, nunc *masseteris*, nunc *buccinatoris* fibras, modò re-

Dolor convulsivus.
Genæ.

Dolor maxillæ.

ctas

Etas, modò transversas, modò obliquas, jam omnes simul, & variè ad varium, à natura in illis partibus formatas, usum, fibras, aliquando ipsum tantùm maxillæ periostium, jam totam interioris buccæ membranam, nunc transversim, nunc à superiori ad inferam, aliquando contrario motu, partem, instar igniti ferrei styli, subitò pervadentes, vellicantes, & veluti secantes, excruciabant. Finitis aliquot paroxysmis, uno altero proluxiori, ad horam unam & alteram intermittebant perfectè: nulla aderat sensibilis partium intemperies, nullus tumor, vel continui solutio, unde horrendos horum cruciatuum insultus proficisci, poteram con-jicere. Victus autem horum dolorum acerbitate, & frequentia, in lectum me conjicio, & ad leniendos dolores *Cataplasma ex lacte, medullâ panis tritici, florib. chamomill. ma. croc. bacc. juniper.* proportionabiliter confectum, & vesicâ suillâ inclusum tepidum, ne attraheret humores, parti applico adfectæ, & aliquoties repeto. Ad primam hujus appositionem nihil quidem levaminis persentio, neque aucti sunt dolores; quoties verò repetebam, toties exacerbabantur dolores, recurrebantque frequentius, ita ut coactus fu-erim, illud remove, meque quieti dare.

Supervenientem noctem tranquillè peregi, somnum ad virium restaurationem capiens placidum, nihil molestiæ in parte adfecta animadvertens. Quapropter manè nonnihil assumens jusculi, domum repeto, rhedâ sine notabili molestia & dolore vectus: & ita diem transigo. Postero die, ad nonnullum civem, febris petechiali graviter decumbentem, vocor; adeo hominem, & medicinam facio, & quomodo illâ, item quâ victûs utendum ratione, indico; ubi *Dolor maxilla rediit.* *repentinus* itidem me ferit *paroxysmus*, & *tantus & talis*, ut cum magna & vix superabili difficultate ad meas redierim ædes. Ab illo tempore frequentes me iterum paroxysmi exagitarunt, nunc longiores, nunc breviores; super-veniebat etiam in parte buccæ interiori inflammatio sen-sibilis;

sibilis, phlogosis totius corporis, incertis recurrens perio-
dis, urinæ jam instar fortissimi lixivii rubentes, transpa-
rentesque, jam turbidæ, paulòque post instar farinæ late-
rum subsidentes, jam spicæ, nunc aqueæ & crudæ, appa-
rebant. Non concedebatur mihi sine horribili animadver-
sione efferre literam aliquam gutturalem. Hisce jactatus
in undis convenienti utor diætâ, variaque ex arte genero-
sa, longoque usu probata methodicè adhibeo remedia: in-
jecta sunt aliquot *Clysmata*: quantum licuit ore assumpta
alterantia: blandissimis pharmacis ex primis viis ejeci cru-
ditates: ad revellendum in dextro brachio secta est *basili-
ca*, in sinistro pede *saphena*: ad derivandum in sinistro cu-
bito *cephalica*, itidem *venæ sub lingua*: cervici & brachio
sinistro appositæ cucurbitulæ: parti adfectæ variâ formâ &
modo applicata sunt anodyna, (*Opiatorum usus* internus
& externus mirum in modum *noxius* mihi fuit) sed sine
fructu & levamento ullo, nisi quòd, ad venarum sub lingua
sectionem, nonnihil remiserint dolores, desieritque inflam-
matio, redieritque facultas loquendi. Reliquorum quoque
præsidiorum usum continuavi, sed frustraneo, ut dixi, suc-
cessu. Paroxyismi enim illi incognito typo, incertisque pe-
riodis me excruciarunt à solstitio illo *vernali*, ad sequentis
anni solstitium *brumale*. Ab eo tempore, nisi me fallit me-
moriam, *integrum sine ulla invasione transegi annum*, nihil
incommodi in toto animadvertens corpore; quo emenso,
iisdem, & repentinâ itidem invasione, correptus sum dolo-
ribus, & quidem denuò secundâ feriâ Pentecostes, horis
matutinis, sacris ubi intereram. Omnia ex triplici præsi-
diorum genere exquisita, & à Viris experientissimis mihi
communicata remedia, non neglecto optimo victûs regi-
mine, adhibui. *Sinistro cubito, utrique cruri, fonticulum*
inussi, nec quicquam, quod ad revellendum, derivandum,
intercipiendum, quoquam modo aliquid facere posset, omis-
sum est. Sed sine ulla dolorum allevatione, frustra omni-
bus

Clysteres.

Venæsectio.

Opiata no-
xia.Venæsectio
sub lingua
proficua.Morbi dis-
curnitas.Dolor ad
annum in-
segrum co-
mansit.

Fonticuli.

bus adhibitis, ab illo solstitio, ad sequentis anni æquinoctium vernale, miris modis, & incerto intervallo, modò nocturni, modò diurni recurrentes paroxysmi me afflixerunt.

Tertius qui sequenti anno me invasit paroxysmus, nec ita vehemens, nec ita frequens, atque duo priores, fuit: aliquot enim sæpe dierum, imò hebdomatum intercedebat spatium, quo liberè me movere, loqui, edere, etiam cibum conficere, mihi concedebatur. Nihil tamen & hîc profuerunt medicamenta, quantâ etiam curâ & dexteritate administrata sint omnia. Quarta verò invasio, quæ finito hoc paroxysmo, proximo anno, ad æquinoctium autumnale meprehendit, acerbitate & diuturnitate, tribus præ- *Paroxysmus rediit & diutius duravit.* teritis, & præcipue posteriori, longè fuit *superior, durans* ab æquinoctio illo ad solstitium æstivale sequentis anni. Tam atroces autem & furiosi fuerunt dolores, ut sæpissimè, qui mihi præstò erant, de vita mea brevi actum iri, putarent. Jam ad omnem, jam ad certum, sed mihi non observabilem, recrudescebant dolores, motum: nunc ad omnem labiorum, maxillæ, capitis, manuum, pedum, motionem, modò hæ, modò illæ, aliquando buccinatoris, aliquando masseteris, musculorum, aliquando omnes utriusque, convellebantur fibræ, sine omni tamen visui conspicuâ, non verò sine satis acerbâ & mirâ contractione: sæpe vera, quantum ego sentire poteram, erat *inflammatio totius buccæ,* quæ tamen citò sæpe evanescebat; sæpe etiam ad horas & dies aliquot perdurabat, cum nulla cruciatuum vel remissione, vel intermissione.

Præsens verò paroxysmus ordine quintus, qui jam à quadragesimo sexti anni solstitio brumali in hodiernum usque diem me exercet, tantæ fuit & est ferociæ, ut ejus admirandas carnificinas effari, vel literis consignare non possim. Sæpissimè aliquot septimanis, nec *labia,* nec *pi-* *Symptoma- ta gravissima,* los attrectare, nec loqui, nec cibum, nec potum, ullo modo, *nisi*

*Venaſectio
frustra ad-
hibita, ita
et diureti-
ca et sudo-
riferæ.
Paroxysmo-
rum exa-
cerbatio.
Veneficiæ
ſuſpicio,*

nifi per tubulum quendam faucibus immiſſum, ſine nota-
bili & *horrendo cruciatu*, deglutire potui. Imò quod mi-
rius, ad omnem per conſueta emunctoria, ſordium, & ex-
crementorum corporis expurgationem, horrendum in mo-
dum, aucti ſunt inſultus & dolores. Nihil me juvit ſæpius
repetita *Venaſectio*, nihil *urine* & *sudoris* copioſum etiam
profluvium: &, quod exemplo fortassis caret, ad omnem
linguium & *capillorum barbaeque pilorum* præſectionem,
exacerbabantur dolores, & frequentiùs recurrebant paro-
xyſmi. Unum reliquis omnibus admirabilius referam. Ses-
quiannus jam eſt, quo primùm de *Vetula* illius *veneficio*,
oborto tumore non levi, cœpi ſuſpicari, quo aucto, non
ſine gravi eam dimiſi reprehensione.

Reſtabat autem turpiſſimo Scorto adhuc aliqua merce-
dis portio, cujus ſolutionem, ſuaſu nonnullorum amico-
rum, non quidem in totum denegavi, ſed ad tempus tan-
tùm præſinitum ſuſpendi. De hac mercedis ſuſpensione
Hannoveræ, ubi tum temporis degebat, certior facta, ita
incanduit, ut ipſa etiam truculenta facies vindictæ ſatis ju-
dicarit cupiditatem.

*Dolores im-
maniſſimi
ſeptem dies
durantes.*

Paulò poſt me tam horribiles invadunt inſultus, unâ-
quaque horâ octo, decem, duodecim, *omnes humanos ſu-
perantes cruciatus, durantesque ſeptem continuos dies, et
noctes*, quas inſomnes duxi. Nihil differebant ab illis do-
loribus, qui forcipibus ignitis membranofis, vel aliis, ex-
quiſitiſſimi ſenſûs partibus inſiguntur. Dei tamen pecu-
liari adſiſtentiâ tantillum, & quidem perfectè ſæpè, inter-
mittebant illæ vellicationes, ut ſpatio illo, inter ipſos in-
tercedente, inſultus, nonnihil cibi dentibus conficere, po-
tùmque deglutire potuerim. Ad unamquamque autem,
quod notandum, vellicationem, in exteriori genæ cute quin-
que oblonga veſtigia rubra, ſeu lineæ, ab inferiori maxillæ
parte ad oculum & os uſque jugale ſeſe extendentes, quaſi
ignito & animato ferro impreſſæ apparebant, quæ etiam
finitis

finitis doloribus iterum disparebant citissimè, pallorq̃ue in-
 tegràm occupabat faciem ad novam usque prehensionem.
 Sinistri quoque oculi & temporis venæ & arteriæ, adve-
 niente novâ vellicatione, in immensum intumescebant, ita
 ut non levem ruptionis, vel apoplexiæ mihi incusserint me-
 tum. Frequenter insultus venæ arteriæq̃ue jugularis, nec
 non temporalis vehementer pulsantium, forti compressio-
 ne nonnihil retardare, avertere autem non, potui. Eâ mo-
 tus ratione *arteriam temporalem præscindendam* curavi. Efflu-
 xit sanguis rubicundus, floridus, bonæ consistentiæ: sed
 quod forte fidem superat humanam, *sine omni ligaturâ* *Sanguis*
sponte suâ, & quidem repentè, sine animi deliquio, *constitit* *sponte sine*
sanguis, & citò coaluit vulnus, nihil post se relinquens ju-
 vamenti. Nihil levaminis ex arte nostra, nec quicquam
 ex publicis, nec privatis ad Deum fuis precibus auxilii, ad
 sistendos hos septem dies noctesque continuantes crucia-
 tus, percepi. Tandem tamen *puerulorum abecedariorum* *Preces pue-*
 in tribus Scholis Brunovicensibus Deus victus *precibus*, Sa-
 tanam quiescere iussit, ubi statim insultuum frequentia &
 acerbitas remisit, relictis levissimis vestigiis, somnum non ab-
 igentibus. A proximè præteriti autumnii æquinotio in-
 terior bucca maximam partem valdè intumuit, unde sæpe
 nihil, sæpè tamen multum aucti sunt dolores, quorum
 augmentum semper comitatur inflammatio, instar arden-
 tium prunorum easdem adurens partes. Ab illo quoque
 tempore *Ptyalismus* me continuo afflixit, sæpeq̃ue ichor ille *Ptyalis-*
 profluens tantæ fuit falsedinis, ut fauces, linguam, labia,
 vehementer arroderet, cum tamen ab omni cibo falso stu-
 diosè abstinuerim. Nihil me juvit alvi vel laxitas, vel tar-
 ditas, vel constipatio. Ad lenissimi abstergentis assumptio-
 nem, blandissimique Enematis injectionem, horrendum &
 repentinum in modum exacerbati sunt dolores. Omnis
Sternutatio vomica est proximè impendentis paroxysmi, *Sternutatio*
Oculis perpetuò ob-versatur vapor, jam violacei, jam flam-
 mei, *noxia*, *Oculorum*
 mei, *obfuscatio*.

*Dentium
casus.*

*Injectio in
os.*

*Dolores re-
crudescunt.
Fotus.
Morbi ori-
gō.*

*Appetitus
integer.*

mei, nunc atrii, nunc ex purpureo viridis, nunc ex omni-
bus mixti coloris, ad cuius incrementum etiam crescunt
vellicationum paroxysmi. Frequentiam dolorum sæpè, sæ-
pè etiam non, paroxysmo scilicet ad ἀκμὴν tendente, bacil-
lo dentibus fortiter prehenso, avertere possum; ex qua ba-
cilli prehensione tam diurnâ, quàm nocturnâ (ne ad mo-
mentum enim ipsum remove, concessum est) magnum
sentio malum, *dentium* scilicet ex statione sua *propulsio-
nem*, quorum *casum* cum horrore metuo. Urinæ proflu-
xerunt magnam partem rubræ, instar lixivii, modò subsi-
dentes, modò sine ulla hypostasi, jam aqueæ, & planè cru-
dæ, jam optimi coloris & substantiæ, cum nulla tamen do-
lorum lenitudine. Ut autem rubeas, ita quoque aqueas
copiosè & frequenter profluentes, semper commitata est
dolorum exasperatio. Ad buccæ ardorem *mucilaginem se-
minis cydoneorum* cum *sero lactis caprini* extractam, tepi-
damque *ori injeci*: sed vix credibile est, quàm immaniter
ex unica illa collutione *aucti* sint *cruciatus*. Postero die
applicui *fotum ex lacte coagulato, floribus sambuc. & cha-
momill.* sed eodem successu. Plerumque etiam ante dolo-
rum invasionem *vaporem* quendam à *sutura coronali per
sinistrum tempus sub cute ad os usque jugale*, instar for-
micarum repentium, *descendentem* sentio, cuius descensum
sæpè, non verò semper, *digitis fortiter partibus impressis,
intercipere* possum. Ad os verò jugale quando pervenit;
quicquid istius est vaporis, vel alterius rei, desinit, se mo-
vere, & paulò pòst vel ad labii, vel maxillæ &c. levissimam
commotionem, subsequitur vellicatio, modò lenis, modò
acerbior, nunc hujus, nunc illius fibræ. Hoc quoque ta-
cere, non debeo, toto morbi decursu etiam horrendissimos
inter insultus, urinasque tam turbidas, quàm planè crudas,
nihil meo decessit appetitui: integer, & sibi constans perman-
sit, neque ullum cibi aversatus sum genus, cum tamen tan-
tùm jusculis, & liquidiori cibo uti fruiq; queam, cuius nulla

me

me in hodiernum etiam diem tenet nausea. Mirum equidem est, quomodo cum horrendis istis cruciatibus, & sanguinis impuritate, quam urinæ indicant turbidæ, crassæ &c. stare potuerit valida appetentia, & Ventriculi actio satis firma. *Mens* quoque ut toto morbi decursu, ita & hodie, Deo adjuvante, rectè *sibi constat*, licet corpus, etsi velcat cibo boni succi, & facillimæ concoctionis, *exarescat*, & tremat *effæto corpore lassa cutis*, faciesque cum tota cute ex flavo livescat. *Mens sana.*
Atrophia.

Quicquid variorum hîc fuit symptomatum, ante turpissimæ Strigis propriam confessionem, mecum omnes peritissimi Medici, putrido & maligno adscripserunt *humori, vaporique scorbutico*, cujus haud leve, varia illa *urinæ mutatio*, nobis suppeditavit iudicium. Illum autem, quo nobis eò melius illuderet, sceleratissimus Caco-dæmon, unâ movendum duxit. Doloris morem quod atinet, ad nullam certam, ut manifestum est, speciem ille referri potest: non sunt verè convulsivi, nec inflammatorii, nec gravantes, nec pulsantes &c. sed omnem horum id eam superantes, circumscriptamque tantum corporis partem occupantes, ad *mali genii, & Sagæ* tortassis *arbitrium*, Deo permittente, sed *potentiam tamen illorum limitante*, crudeliter me affligunt, & *genam, instar candentium acuum*, hinc illinc perforant, omnique ope & auxilio me privant humano. Quicquid verò spei mihi superest, id in peculiari positum est gratia divina, quæ tandem mei miserta, ab Angelo colophyzante me liberabit. *Scorbutica dispositio.*
Veneficium Sagæ.

Venefica, quæ ultra sexennium, nihil mali suspicans, nec quicquam horum criminum in ipsa animadvertens, *veneficium* subministravit, & amictum, Lagenhagæ, quæ ipsi patria fuit, prope Hannoveram, capta, torturæ subiecta, & jam combusta, *fassa* est, se *juscule* in limine indicato, *Pulverem* quendam, *atque à Diabolo sibi traditum, inspersisse*, qui à me eo tempore, & postea aliquoties alius ejusdem, *Sagæ confessatur Veneficium.*
Pulvis maleficus in juscule sumptus.

*Causa do-
lorum.*

Quaestiones.

*Veneficii
modus.*

nonnunquam etiam diverſi coloris, abſorptus, tantorum
cruciatuum ſit cauſa. Interrogata, quomodo *Pulveres* iſti
tam vivacis & diuturnæ poſſint eſſe efficaciae? & cur, in-
certis tantum affligant periodis, præcipuè ad anni notabi-
 les, aëris verò vix ſenſibiles mutationes, recrudescant do-
 lores? verosimilius eſſe, id non à pulverum facultate, ſed
ab animo vindictæ cupido vel ſigillorum nonnullorum com-
 motione provenire, reſpondit, primum à nulla alia id eſſe
 cauſâ, quàm à pulverum iſtorum ſumptione, idque ſe *ex*
Diaboli habere relatione, conſtanter, & ſanctè affirmavit.
 Acriùs verò reprehenſa, minarum quoque, & torturæ, me-
 tu deterrita, edixit, id Satanæ fieri artificio, quod tamen
 artificio ut procederet, nullâ verborum acerbitate, vel
 tormentorum comminatione, adigi potuit; quodque in
 cauſa fuit, cur ſecundæ ſubjecta fuerit torturæ, cujus vi
 tandem adaſta, criminis nominavit ſociam, mediante ol-
 læ nonnullius ad ignem appoſitione, *pro arbitrio dolores*
inſipientem & removentem. Sed ſtudioſâ & curioſâ, in ipſam
 ollam ejus ad ignem admotionem, aliasque indicatas cir-
 cumſtantias, inſtitutâ inquisitione, nihil horum repertum
 eſt. Num Diaboli vel præmonitu, vel ope remota, vel co-
 operta ſit olla, actioque ad tempus impedita, id hætenus
 intelligi non potuit. Mendacem illarum eſſe magiſtrum
αὐτοδιδάκτωρ novimus: de ipſius mancipiis quis ſibi aliud per-
 ſuaderi patietur? Sanctè quidem aſſeveravit, & conſtanter
 jam proxima etiam ſupplicio, me terno ex *γλυχυπικρῶ* herbâ
 parati *Balnei* uſu ſanitatem, lentè tamen, recuperaturum.
 Paſſus ſum hanc mihi imponi neceſſitatem, tribusque illis
 uſus ſum Balneis. Ad primum immane quantum aucti do-
 lores, ad ſecundum & tertium mitiores quidem redditi,
 ſed nondum intermittunt. Ad leviffimam enim aëris mu-
 tationem recurrunt, jam præcipuè noctu, præcedente non-
 nullâ humorum ebullitione, ſudore, & ſternutatione.

*Remedium
Balneum.*

In ea itaque sum opinione, etsi per Balneum veneficii, veneficiarumque vis sit extincta & sublata, (de quo tamen non sine causa dubito) attamen varios mihi propinatos à me inscio aliquoties sumptos Pulveres, tam inalignam visceribus meis impressisse intemperiem, mihi persuadeo, ut jam ex optimo etiam cibo & potu, pessimum ejusmodi sanguinem, & vapores extremè nervosis partibus inimicos, generent, & ad mirum in modum debilitatam illam partem, veluti consuetum jam emunctorium, mittant. Neque dubium mihi est, quin humor vaporque ille, pro vario & multiplici siderum motu, aërisque alteratione, ad commotionem & dolorum procreationem, redditus quoque sit aptissimus.

Hæc mea jam est misera conditio, quid porro futurum, novit solus, omnia præsciens, Deus. Parum fidei Sagarum merentur assertiones, licet non negem, etiam nonnulla *illata veneficia remediis nonnunquam tolli naturalibus.* Veneficia autem tolli possunt remediis naturalibus? Nec res exemplo caret, Diabolum sæpè corruptis & malignis uti, ad suas actiones, humoribus naturalibus, quibus correctis & ejectis, per naturam cognitis, remediis, ipsius quoque impeditur operatio. Contra meam verò carnificinam nil quicquam hætenus valuit vel ars, vel experientia humana, sed Diaboli subjectus truculentia, quoad Domino visum fuerit, conficior, animo, corpore, bonis.

Dabam *Brunsvici 27. die Aprilis Anno Christi cldc XLIX.*

D. Joachim. Lägeri, Medici Brunsvigensis, rari, admirandi, & plusquam ferini, veneficio illati, Affectus Historia, quæ extat apud Hieronym. Jordan. Libr. de eo, quod Divinum aut Supernaturale est in Morbis humani Corporis, ejusque Curatione, post Indic. Rerum.

Et paulò post idem Lägerus ibidem loc. cit. in *Literis ad D. Theodorum Conerdingium Brunsvici d. 26. Maij, & d. 15. August. M. DC. XLIX.* datis, hæc ferè ad præsens

*Lysimachia
viridis.*

institutum non minùs pertinentia habet: Postquam manipulos tres adhuc virentis *Lysimachiae filiquosae folia salicis* referentis novem dies noctesque linteo mundo inclusos ex collo gestavi, & postea defodi, immane quàm cumulatè in cruribus ad tarsum usque *maculae*, primùm instar morsuum pulicum, parvæ, jam verò una lata, ampla, subviridis, lutea, purpurea, & nescio, quo non alio colore prædita, in centro nonnihil protuberans, proruperint. Num illam protrusionem *Lysimachiae* tantùm, vel aeri, ad ejusmodi effectus edendos, jam satis efficaci, vel utrisque unà concurrentibus, attribuere debeam? nondum satis intelligo.

*Remedium
antiscorbuticum.*

Video tamen, si non omnibus scorbuticis, ut plurimum tamen sero scorbutico abundantibus, ad illius *appensionem*, tale quid accidere, quod antè in corpore suo nunquam observarunt. Unde non obscure colligitur, aliquam huic herbæ, serum illud movendi, & ad extimas corporis partes evocandi, inesse vim & efficaciam. Huic virtuti si accedat aeris quoque temperies, mirum esse, non poterit, quin copiosius jam & facilius, atque alio tempore efflorescant *maculae*.

*Clyster.
Apozema.*

Apparentibus hisce haud invidis intùs latentis humoris indiciis, ratus sum, convenientia illi opponere remedia. Incipiendum autem judicavi à mitioribus & blandis, præmissis scil. *Clystere & Apozemate*, leniter primas vias abstergentibus. Postea progressus sum ad usum *Lactis caprini aqua diluti*, cui adhuc ferventissimo per unam alteramque horam herbas floresque &c. alterantes, & putredini scorbuticæ adversantes, immisi, addito postmodùm parum *sacchari*. Ad primum haustum nihil incommodi in Ventriculo & toto sensu corpore: proinde postero mane repeto, & circa decimam prandeo. Horâ autem unâ atque alterâ post prandium leves aliquot in Ventriculo percipio morsus, qui circa quintam vespertinam aucti sunt, cum murmure, & fluctuationibus nonnullis, quibus tamen posthabitis, nonnihil sumpsi

sumpsi jusculi, panis, & butyri. Sed vix ab horum sumptione horæ absum spatio, ubi me immanisprehendit *cardialgia*, *Cardialgia*, musculos pectoris, præsertim autem sterni, claviculæ, & jugali, ita contrahens, ut sine ingenti & acerbissimo dolore spiritum ducere nequiverim. Superveniebat enim, sæpeque recurrebat eructandi conatus, evomendi que. Metu autem acutissimorum dolorum genæ, non ausus fui vomitum, ad quem natura & humor malignus Ventriculum stimula-
bant, procurare. Victus autem symptomatum *αἰσώω* supervenientium acerbitate, stylo ligneo altè aliquoties in fauces immisso, vomitum civi. Juvit Deus benignissimus Pater meos conatus, & eo auxiliante, & insultus maxillares inhibente, ejeci (sit venia dicendis) non tantum *crudum & lac corruptum*, *Vomitus enormis*, sed magnum *serosi quoque pituitosique humoris tantâ acredine & amaritudine præditi copiam*, ut fauces & linguam, orisque, & labiorum partes, instar fortissimæ aquæ stygiæ (cujus odorem, acrimoniam, & exurentem saporem prorsus referebat) propemodum excoriarit omnes. Et mirum est, quî Ventriculum & partes, per quas deferebatur, non eroserit totaliter, cum æream pelvim, quâ excipiebatur, non parum eroserit.

Ultimò lenta admodum & *tenax pituita cum bile par-* *Vomitus pituitosus & biliosus*,
tim *æruginosâ*, partim *vitellinâ* rejecta est. Nisi autem à virium lapsu mihi metuissem, procurassem ulteriorem rejectionem: siquidem paroxysmi maxillares prorsus cessabant; quod equidem peculiari Dei auxilio tribuo, & propterea ipsi etiam adhuc gratias ago, & habeo immortales. Vires quia ad ulteriorem hunc vehementemque motum ferendum impares, ut dixi, animadvertēbam, ideo hâc temporis vice acquiescendum putavi, ne somnum, in quem procedēbam, abigerem. A bilis, pituitæ, & acidî, acerrimique serosi humoris rejectione *morsus oris ventriculi statim*, *Symptoma tum remissio*,
autem demum diem, *pectoris & juguli compressio cessarunt*,
& cruciatus,

Ab illo tempore *insultus maxillares intermiserunt*, non omnes tamen ad partes illas vaporum elevationes, & humorum cessant affluxus, qui tamen ad hanc, quâ hæc scribo, horam, nullam causantur vellicationem. Postero die in consilium vocato Fratre, hoc sumpsi Purgans.

*Purgans
medic. &
laxans.*

Rec. *Flor. chamomill.* Manip. dimid. Coq. in f. q. *aq. veronic.* Colaturæ Rec. unc. duas cum dimid. In quibus dissolv. *Mannæ* opt. percolat. unc. dimid. add. *spec. diatartar.* unc. un. cum dimid. Misc. Ex quo sine omni corporis & humorum sensibili commotione septies dejeci, & magnam quidem pituitæ serique acrioris, ac flatuum copiam. Ast nondum ructus, murmura, & fluctuationes circa Ventrículum, & in Colo præsertim, planè cessant. Consultamus igitur de ulterioribus remediis, de quorum effectu proximè pluribus &c.

Cum Veneficio concurrere causas naturales.

Ex his manifestum esse, puto, quomodo sæpè *cum Veneficio concurrant causæ naturales*, quibus, Deo permittente, Satanas ad variè afficiendum corpus nostrum uti, nolente autem Domino, uti non possit. Illis enim ex corpore deturbatis, cessat vel omnimode, vel ad tempus ejus actio, regenitis verò, redit sæpè quoque adfectus.

Viscerum autem meorum maligna illa dispositio, à qua tam maligni humoris dependet generatio, num tantum naturalis, vel tantum ex Veneficio, & Pulveribus venenosis à Strige mihi præpinati, vel ab utrisque unà ortum suum habeat? id ego hæcenus nescio, nec facilè quisquam determinabit. Novit id solus rerum omnium conditor, & gubernator Deus.

*Dolores
maxillares
perseverantes.*

Ab illo porrò tempore, quo hæc exaravi, in hodiernum usque diem, *frequentes & acerbos*, præsertim circa anni & Lunæ notabiles, aeris verò sæpè vix sensibiles, mutationes, à cuius tamen libero perspiratu continuus me præservat decubitus, patior *insultus maxillares*, & Cardialgias, plerumque ipsorum invasionem antecedentes. Sic scilicet

Deo

Deo jubente, acerrimâ & interminabili pugnâ cum Hydra hac Lernæa mihi pugnandum est, eritque, donec per piam placidamque mortem, Domino itidem volente, victor exitero. Quam ut Clementissimus misericordiarum Pater, & Deus consolationis maturet, benevolus Lector mecum precabitur, fortis humanæ, meæ, & suæ quoque memor.

C A S U S III.

In Pueri novenni notatus, qui à malefica vetula contorsione Pedis sinistri, acerbissimis Doloribus, & violentis Motionibus Abdominis, nec non Obmutescentiâ interpolatâ, affectus est, & tamen iterum convaleuit.

Cùm Puer novennis, Filius Civis Ulmenfis, adversâ pressus valetudine haud levem in toto abdomine sustineret dolorem, & aliquandiu morbum illum à causa naturali originem traxisse, judicatum fuisset, hincque remedia naturalia adhiberentur, sed sine fructu, indies quippe gravioribus succedentibus symptomatibus; tandem ipse Puer cum querimonia retulit, sibi ab inquilina paternarum ædium quoddam *esculentum* oblatum, simulque indictum, ut *aquâ plenum vitrum exhauriat*, nec non insuper ab *ejusdem manu bumerum, collum & sinistram pedem percussus* fuisse, à cujus ictu illicò *pes distortus* apparuerit, cum subsequente *ingenti dolore in toto inferiori ventre* concitato, quem quoquo versum, sursum & deorsum *magnâ violentiâ agitare* cogebatur, haud secus, ac si fera viva tantas turbas moveret, idque cum magna spectantium admiratione, & commiseratione.

Esculentum oblat. & Vitrum aquâ plenum.

Ingens dolor abdominis cum violentis ejus motionibus.

Sæpius adstantes gravem querelam ingeminarunt, suspicati, Satanam hæere in Pueri Collo, Lingua & Ventre imo, à quo tanta proveniant tormenta. Quisnam esset Satan interrogatus? respondit, malignum spiritum, ipsum

E

Diabo-

Lingua à
Dæmone
ligata.

Diabolum. Multoties etiam contigit, ut ad interrogata respondere nequiverit, asserens, *Linguam* suam à Dæmone quasi *ligatam* inhiberi, quominus liberè ad sermocinandum eâ uti possit.

Hiscæ circumstantiis ponderatis, indubia conjectura & censure incidebat, Malum illud neutiquam à causa naturali proficisci, sed à maleficio concitari. Cum igitur *παθος* illud à Cacodæmone illatum sit, rationi consonum videbatur, media naturalia ad illius restitutionem haud multum fore proficua, sed curâ magicâ opus esse, eo quod spirituales substantiæ à corporalibus & materialibus parum afficiantur.

Hoc autem non obstante, experiri placuit quædam media naturalia, idque eo saltim animo, ut, si Cacodæmon eludens (prout aliàs ob versutiam suo merito titulum mille artificis assecutus est) non cederet, tunc nobis quoque à cura hac desistendum esse.

Et cum Maleficium hujus Pueri non in circumferentia corporis resideat, sed interiores partes occupet, in abdomine imprimis vim suam exserendo, idque hinc inde agitando, quasi animalcula quædam viva (prout aliis maleficiatis ranarum & murium species excretas scimus) ibidem delitescerent, tantas molestias parientia, ideo oportet prius quædam interna adhibere medicamenta, ex mineralibus potius, quæ multò efficaciora & magis appropriata censenda, quàm ex vegetabilium classe depromenda.

Jam cum Puer minorennis sit, primò facerem periculum cum *Mercurio dulcificato* cum *Tartaro Vitriolato* mixto, additis aliquot granis *diagryd. prepar. & Conserv. flor. rosar.* ut fiat inde Bolus. Hoc medicamine non sufficiente, adscenderem ad *Mercurii vitæ* (qui in omnibus Malis à Sagis illatis prærogativam habere meritò censetur) grana tria vel quatuor, si non in substantia exhibendo, saltem illius *Infusum* in *Vino* cum *Cinnamomo* porrigendo ad

Ægrum

Bolus ex
cons. ros.
Mercur.
dulc. Tart.
Vitriol. &
diagryd.
prep.
Mercur.
Sic.

Ægrum fallendum, qui aliàs in assumendis remediis valdè refractarius.

Quantam vim habeat *Mercurius Vitæ* in eliminandis rebus non naturalibus in corpore hærentibus, ex Observat. Joh. Agricolæ, Chymiatræ Præcellentiss. patescit, qui Viennæ Puerum XVI. annorum, prætumido Ventre, quasi hydropticus esset, ab aliis duobus Medicis primariis relictum, beneficio *Mercurii dulcificati & vitæ* in integrum restituit, pileo pleno, varioque ossium majorum & minorum genere per vomitum rejecto, postremò etiam succedente *Animalculo vivo hispido, colore fusco, Ranae* formam referente, quæ sanè à nullo vegetabili dimoveri, aut propulsari potuissent.

*Mercurii
Vitæ usus.
Observat. in
Pueri XVI.
annorum.*

*Materia co-
piosa ossium
& Rana
per Vomitu-
m reje-
ctio.*

Quin & Peter Joh. Fabri, Medicus Gallus, refert, se consultum à quadam Fæmina, quæ, exhibito à Saga venenato pomo, exin in tabem cum dolore stomachi inciderit, inque ventre suo varios motus senserit, & animalium morsus, multorum Medicorum operâ frustraneâ, ei obtulisse *Sal Vitrioli* cum Aqua Salv. subsecuto vomitu materiæ nigrae copiosæ, & rejectâ *Ranâ nigrâ squamosâ*, quam dosin cùm altero die reiterasset, Fæminam vomitu reddidisse *Serpentem squamosum*, & mox integrè convaluisse.

*Observat. in
Fæmina.*

*Sal Vitriol.
Rana nigra
squamosa
rejecta.
Serpens
squamosus
reject.
Emetic. mi-
neral. præ-
stantia in
Venefic.*

Ex illustribus his & rarissimis exemplis relucet, quantum opis sperandum in Malis à *Maleficis* concitatis per *medicamenta ex mineralium* classe deprompta.

Præmissis his universalibus, ad eam materiam, in qua delitescit seminale quoddam principium Maleficii, exterminandam facientibus, me conferrem ad quædam specifica exterius applicanda, & interius exhibenda. Foris placeret admove *Cataplasma ex Stercore Maleficiati* in Vesicam porcinam injecto, & in camino suspenso, ad suffumigandum, juxta Processum Joh. Agricolæ, Chirurg. parv. sed præferrem *Emplastrum foetidum* exterius admovendum, & Decoctum interius sumendum, quotidie duos haustus accipien-

*Cataplasm.
ex Sterc.
maleficiat.*

*Empla-
strum fo-
etid.*

*Decolt.
Myns. contr.
malefic.*

do, quæ Adrian. à Minsicht. describit, inque omnibus mor-
bis à Maleficio causatis summoperè decantat, & stupenda
Experimenta quasi cœlitus demissa nuncupare, non dubitat.
Cum enim Emplastrum illud constet ex *Asa foetida*, quæ
quasi mephitim spirando, quovis Stercore humano abomi-
nabilior est, exindeque nostrate linguâ nomen *Teuffels*,
Trect meruit, indubium habetur, quin illi valdè, sit ad-
versum.

*Dæmones
aut foetida
aversentur?*

Et si autem nobis haud exactè cognitæ sint causæ, ob
quas Dæmones illa averfentur, cum sint substantiæ incor-
poræ, & à corporalibus non affici, existimari queant; ta-
men succurrunt duplices rationes meæ rationi plausibiles;
primò cum sint spiritus insolentes, ægrè ferentes, se tan-
tooperè despici, & ludibrio haberi, cum indignatione rece-
dunt, & ergastulum corporeum relinquunt: secundò haud
videtur paradoxum, statuere, Dæmones habere poten-
tiam videndi, audiendi, quid nî etiam odorandi? siquidem
potentiæ cognoscantur per intervenientes actiones. Rem
ita se habere, luculenter demonstrare licet per machina-
tiones, ritus, & ceremonias magicas, dum certis conceptis
verbis Spiritus vocati ilicò se visibiles præsentant: dum cha-
racteribus consignatis tantum sine ullius vocalæ enuntia-
tione incitati, ea exequuntur, quæ ipse Magus requirit,
ad ejus quasi nutum obsequentes: dum Suffitu rerum foeti-
darum profugantur.

*Obsens. de
Agripp.
dago.*

Ad rem planiorem & illustriorem reddendam, propo-
no Casum mirabilem de Cornelio Agryppa, qui peregrè
abiens Lovanio, claves Musei sui tradidit uxori, cum severo
interdicto, ne cui concederet ingrediendi facultatem. Tum
quidam curiosus illius Commensalis fæminam precari, non
destitit, donec introitum impetravit. Ingressus, incidens
in Libellum Adjurationum, cum cœpisset legere, Dæmon
intrans quæsit, cur vocatus sit? quid fieri vellet? Cum
trepidus fileret, statim, præclusis faucibus, fuit strangulatus.

Agryppa

Agrippa domum rediens, cernens super illum exultantes Dæmones, cognitâ re, præcepit homicidæ in cadaver se insinuare, & per forum (ubi Studiosorum frequens erat conventus) aliquoties obambulare, & tandem corpus deferere: eo factò, id exanime concidit, suo rectore destitutum. Exin diu creditum, illum subitanè morte sublatum. Ex notabili hâc historia penè indubium capiendum argumentum, dum Dæmones citati ilicò comparuerunt, eos visu, & auditu, non quidem carnali, sed spirituali quodammodò esse dotatos.

Eò magis hæc videntur credibilia, cum & nostrates Theologi, & Pontificii, animæ humanæ, à corpore separatæ, quæ ibidem est substantia incorporea & inorganica, vi- *Dæmonis*
sum, auditum, loquelam attribuant; quid nî & odoratum? *vid. aud.*
Notabilis est *Epistola* 100. apud divum *Augustinum*, de- *& odor.*
signata *Visio Genandii* dubii de vita post mortem, cui, ad persuadendam animæ immortalitatem, quidam Juvenis in somno apparuit, jubens, se comitari in Civitatem, ubi audierit sonos suavissimarum Cantionum, & beatorum hymnos, cum hac dissertatione: Sicuti ergo oculi tui in somno non operantur, & tamen me vides, ita cum defunctus fueris, nihil agentibus oculis carnis, vita tibi inerit, quâ vives, & sensus, quo senties. Exin relucet, animæ à corpore solutæ sensum auditûs & visûs attribui. Multò magis de Spiritibus Angelicis id adstruendum.

Quoad objectionem illam de esculento eodem quibus- *Objection.*
dam aliis etiam pueris exhibito citra ullam noxam: ergo nec illi obesse poterit; annon expedita & rationi consona responsio? si quis dixerit, soli prænominato puero obtuisse, quia Sagæ studium & intentum erat, illi soli noxam *Car. soli*
inferre, & eam tantum esculenti portionem maleficio in- *Puero Sagæ*
fecit, quam illi offerre constituerat; cæteras autem portio- *noxas*
nes aliis pueris exhibitas non inquinavit, quò minus ipse innotesceret improbitas. Sed insuper aquæ haustum ob-
tulit,

*Tria in om-
ni malefi-
cio.
Dæmon no-
cet vel im-
mediatè,*

*Vel medi-
atè,*

*Materia
viscosa ro-
tundâ per
os rejectâ
convaleuit.*

*Puer con-
valescit.*

tulit, humerum & pedem sinistrum percussit, quæ etsi innoxia fuissent, tamen quia sunt instrumenta & quasi sacramenta Diaboli, si ea peragant, prout edoctæ ac instructæ sunt, ipse polliceatur effectum, etsi ceremoniis illis & mediis nulla penitus ἐνέργεια & efficacia foret assignanda, cum tria concurrant in maleficio, Deus nempe, qui permittit, Saga, quæ consentit, & Diabolus, qui artem perficit, vel immediatè per modum localem, præexistentem materiam morbificam, quâ impellit & transfert pro lubitu & arbitrato suo ad hanc vel illam partem. Si illius intentio est, quempiam excæcare, materiam phlegmaticam in oculos; si apoplexiam concitare, in sinus cerebri; si paralysis & contracturam causare, in nervorum substantiam, insinuare & præcipitare solet. Mediatè autem agit Dæmon, applicando activa passivis, cum omnium rerum sublunariû calseat naturam & occultas qualitates, unde eas variè ad morbos inducendos callidè commiscere novit, & damnum inferre.

Cum autem Cura suscipienda esset, Puer ille manibus pedibusque restitit, neque per os quicquam pharmaci admisit, neq; exterius applicita toleravit, à Satana se inhiberi quiritans, quominus patere ausit. Ast cum adeo refractarius fuerit, quid tandem contigit? qualem ista Tragedia habuit καλὰ σποφὴν? Post aliquot septimanas ab illato maleficio quandam materiam viscosam, formâ rotundâ per os rejecit, & jam Satanam emigrasse, palam asseruit. Utrum autem materia illa robore naturæ, irritatâ facultate expultrice, fuerit vomitu reddita, vel Dæmon in illa materia delitescens, vel ut seminali principio, ultrò cesserit, vel, operamagicâ interveniente, ergastulum corporeum reliquerit? haud liquet. Hoc tamen certum est, Puerum illum hactenus ab exagitatione Dæmoniacâ & atrocibus doloribus immunem, nec lecto amplius affixum esse, quin potius satis commodè obambulare valere, sed mentis languorem ac stuporem adhuc perseverare. *Augustin. Thoner. Observ. Medicinal. Lib. 4. de Maleficiat. Obs. I.*

CASUS

C A S U S IV.

Femina 22. annorum, in cujus cute varii Characteres, itemque Rosa & Trifolium, eleganter effloruerunt, cum Acu manui atque pedi infixâ, & gravissimis Symptomatibus, doctissimoq; Judicio.

Femina quædam honesta ac pia, annum jam agens *Vi-* *Femina*
annorum
22.
gesimum secundum, temperamenti laudabilis, sed ad me-
lancholiam non parùm inclinantis, anno Christi 1634.
octavo Novembris, Saturnique die, circa vespèram, angu-
stiis ac *compressionibus pectoris* quibusdam insolitis fatiga- *Compressio*
pectoris.
ta, somni capiendi animo, horâ consuetâ, ibat cubitum, &
quanquam satis citò ille subsequēbatur; non tamen fuit
absque turbis, molestiis, & angoribus gravioribus, ob quos
non semel post horam noctis 12. miserè ejulare audiebatur,
sed somnians habita vocabatur, at non excitabatur, usque
dum ejulatus repetebat frequentiores. Somno suscitata,
oculos crebriùs elevabat, verùm haud diu apertos retine-
bat, imò ad somnum confestim se componebat, nec ultrâ
tria verba proferebat. Manè, die Solis, nonoq; Novem-
bris, circa horam 6. lecto exsurgens, templum, ac, qui
sponsam quandam sponso, Christianâ copulâ, jungendam Mi-
nistro Ecclesiæ, secundùm promissum, adduceret, sollicitè
meditans, en! *lividas maculas* duas in manu alterutrâ con- *Livida*
macula.
spiciebat, variis lancinationibus continuitatem cutis bra-
chii utriusque, à carpis ad flexuras cubitorum usque, solu-
tam, supra cubitos utrosque verò diversis eam *literis*, quas
inter exactè hæ duæ, *N.* nimirum & *B.* in unam quasi coa- *Liter. NB.*
& +
litæ, vel invicem sibi in hunc modum *NB.* appensæ, notis
quoque *crucis* his *+* insignioribus aliquibus notatam ean-
dem animadvertēbat. Quid? Illa non minùs sanctum suum
propositum nutu benigniori Altissimi horâ matutinâ ordi-
nariâ feliciter perficiens, circa 8. ejusdem diei antemeridia-
nam

nam templum denuo intrabat, prandioque, sive convivio nuptiali ad 4. usque pomeridianam satis læta intererat, nec quicquam interdium ac noctu molestiarum percipiebat, nisi quòd die Lunæ subsequenti, Novembris v. decimo, numerum characterum, sub forma *crucis* unius atque alterius, quæ circa *collum, pectus, & ventrem infimum*, summo ut plurimum diluculo eruperant, adauctum misera observaret. Persentiscebatur insuper per integrum hunc diem angustias ac anxietates insignes, insultus unus excipiebat alterum, tantaque porro ad *profundiorum somnum*, qui plerunque nuncius ac principium futuri alicujus paroxysmi, ac dictorum *characterum* erat, aderat propensio, ut haud facilè ex eo suscitari valeret. Durante hoc, (miserabile ac mirabile visu adstantibus) ad plures corporis partes characteres nominati, sub figura maxima ex parte *crucis* alicujus, prorepebant, ita, ut spacio septidui à capite usque ad calcem, tam in anticis, quàm posticis partibus, tota cutis, ac si virgis vel spinis cæsa fuisset, vulnerata atque aspera cerneretur. *Facies* prioribus diebus semper apparebat *illæsa*, posterioribus verò notabatur quidem signis recensitis, sed levioribus, continuitatemque cutis veræ superficialiter saltem, vel vix quidem, præter epidermidem, solventibus. Nocte diei hujus irruente lectum suum intrabat, dormiebatque per horulam, quâ elapsâ inquieta reddebatur, *ejulatus* edebat, manusque nonnihil arctè complicabat. Animadvertentes hoc adstantes, à somno eam arcebant, manus strictè quodammodò claudas recludebant, *acumque alterutri manuum volæ infixam* deprehendebant, eamque extrahebant. *Acua* ista ab adstantibus dictis, insciâ tamen nostrâ Fæminâ, varie fuit incurvata, ignique admota, atque asservatur etiamnum. Dies Novembr. undecimus, dicatus Marti, tolerabilior erat superioribus, non tamen prorsus liber ab invasionibus enumeratis, licèt mitioribus. Hâc nocte Fæminæ dictæ per somnium velut, acum se quandam sub lecto suo inventu-

ram, quam, quò citiùs prunis imponendam curarèt, eò celerius malum hoc remissurum, firmiùs imprimebatur. Hinc die subsequente Mercurii, qui 21. erat Novembris, somnii fortè sub prandio recordabatur sui, jubebatque, ut ancillula *acum* sub lecto latentem studiosè quæreretur. Ancillula rediens, *acum* satis longam, ac quidem talem, qualem Sartores in consuendis vestibus adhibent, afferebat. Hæc prunis injiciebatur, instituebaturque actus hic aliquoties. His ita peractis, lectum horâ decubitûs repetens, *umbram* fortuito quandam sub *specie humanâ* conclave ingredientem, anguloque sese quodam abscondentem percipiebat illa, quâ visâ, mirè expavescens, artusque tremens, *sopore* obruebatur isto *insolito*, huncque dum, propter exquisitos, quibus infimul torquebatur, cruciatus, vi velut quâdam, animosè elidere conabatur, ecce! *Vetula* facie torvâ terribilis lecto adstabat, *baculoque* armata crassiori *crura* ipsius *magno nisu crudeliter percutiebat*, atque indignabunda verba hæc ingeminabat: *Acum* mihi *redde* meam, *Acum* mihi *redde* meam. Hinc cùm altè exclamaret illa iterum atque iterum, *Vetula evanescebat*; nec ampliùs à nocte hac inconveti aliquid perpetiebatur ad diem Saturni usque proximum, qui 15. erat Novembris anni prænominati, quo sub ipsius crepusculo inter deambulandum novam quandam, alterutrius *pedis plantæ infixam acum*, non sine magno dolore, & profusione sanguinis aliqua, ingenti vociferatione, astantibus ostendebat. Nox decimi quinti hujus sat tranquilla erat; quietè enim dormiebat, ac quidem ita, ut subsequenti die Dominicâ, 16. Novembris, templa absque remora frequentando, cultum decentem promptâ mente exhiberet. A die hoc decimo sexto nihil adeò dolorifici ac inhumani illi obviam veniebat, nisi quòd non semel *extra suum lectum*, quem tamen horis somno dicatis consvetis, qualibet vesperâ, præmissis precibus Christianis, ac signo S. Crucis, repetebat, sine manifesto doloris sensu, *sub scamno*

Umbra speciei humanæ.

Sopor insolitus.

Dolores acerbî.

Vetula percutiens crura.

Vetula acum repetens.

Vetula evanescit.

Acus pedis infixæ.

è lecto candelæ.

aliquo *cubans* inveniebatur, ac per intervalla, noctibus scilicet certis, utpote tertiâ, quartâ, sextâ, vel decimâ, (non enim ista propter dictorum dolorum absentiam accuratè ita fuerunt observata) denuo *cruces* novæ, quibus nova *signa* alia, *Cordis* nimirum, novi item alii *Astronomici*, *Planetarum* videlicet *configurationum* usitatarum, uti δ . $\times$. $\square$. $\triangle$. ρ . tum & *Planetarum* ipsorum, ac *Luminarium*, ceu $\hbar$. 4. σ . $\odot$. φ . $\wp$. $\rangle$. nec non *simplicium* quorundam *medicamentorum Chymicorum*, velut $\boxminus$. $\boxplus$. $\oplus$. $\ominus$. $\odot$. &c. *Characteres* (non enim horum, ut $\mathcal{A}$ *Astronomiæ* ac *Chymiciæ* ipsius, quibus sæpiusculè tum *legendo*, tum *calculum ducendo*, sese *oblectare* assolebat, præter sexum muliebrem, prorsum *ignara* erat) adjungebantur, cuti quasi incisæ efflorescebant. Status hic abhinc ad diem 27. Januar. anni currentis 1635. usque benè-quietus erat, insultusque dicti minuebantur, imò in totum deficiebant, præter illud, quòd, cùm allegato 27. Januar. anni 1635. die vicinam suam inviseret, ac tempus sibi invicem vel nendo, acu pingendo, aut colloquendo, terere proponerent, en! medias inter earum operas *Fæminæ* nostræ manui dextræ figura *Rosæ*, sinistræ verò *Trifolii* forma cum anno Nativitatis Christi hoc, 1635. leviter inciditur, ac quidem artificiosè adeò, ac si quis *Apelles* ea pinxisset. Anno huic *Servatoris* nostri demum *Cortelis transfixum*, *stulti* item *imago*, nec non Germanicum verbum hoc, *Marr* / & nescio cum *crucibus* diversis quæ alia, citra ullum dolorem, ingenti autem adstantium stupore, subjungebantur. Tandem die 27. Februarii anni ejusdem circa punctum ferè meridiei malum hoc recrudescebat, *insultuum exacerbationes* multum intendebantur, *Fæmina* longè vehementioribus, ac priùs, obsepiebatur doloribus & angoribus, atque, quemadmodum paroxysmi hi prioribus qualitate existebant truculentiores, ita brevitate ac celeritate suâ præcedentium quantitatem superabant. A die enim hoc ad præsens usque momentum nihil tale

Fæmi-

Signa Cru-
cis, Astro-
nomica,
Planeta-
rum, &
Chymica,

Figura Ro-
sa, Trifolii
& anni
1635.

Characteres
varii &
miri.

Symptoma-
ta graviora
redeunt,

Convulsit.

Fœmina ista, per DEI gratiam, persensit. Ille sæpius dictam hanc ab insultibus & lusibus istis Satanæ clementer in posterum tueatur, sanitatem illi inculpatam largiatur, nobisq; ^{Vosistis.} omnibus præstò sit cælitùs, quo omni indigemus numine, præsidio ac auxilio suo plus quàm præsentì, cui sit laus, honor & gloria in sempiterna secula. Atque hæc est Historia ista illius Casus Physico-Medici miserabilis sanè & admodum mirabilis, quem candidè communicare volui, prout ipsemet eum maxima ex parte observavi, ingenuè descriptum, manuq; meâ conscriptum.

Liceat verò nunc paululùm hîc mihi digredi, atque ea, quorum in præcedentibus vel facta fuit mentio, vel, quænam fuere adhibita medicamenta, aut, quæ aliàs occurrere, denuò, absque serie eleganti, verborumq; ornatu, leviter attingere. *Lusum* autem affectionem hanc fuisse *Sa-* ^{Lusus Sa-} ^{tana.} *tanæ*, extra omne pono dubium, cui ansam datam volunt nonnulli, quòd Fœmina nostra vetulæ cuidam, de qua certò constat, illam esse ipsissimam istam veneficam, *indusium aliquod* suum *rogata* donaverit. Pro Maximâ enim non solum apud mancipia ista Cacodæmonis, sed & plebem rudem habetur hoc: Si serici, lintei, aut alterius cujusdam ^{Fascinatio-} ^{nis ratio.} rei quid, modò homo hic, vel illic semel aut pluries nudo istud gestaverit corpore, ad manus sit Sagæ cuipiam, tunc posse istam hominem dictum, aut certum ipsius aliquod, quod sibi elegerit, membrum, vel pungendo, percutiendo, ligando, contorquendo, vel quovis alio modo, nunc intensius, nuncq; remissiùs, lædere, quodocunque, & ubicunque locorum ista voluerit. *Cruces*, quarum in prioribus faciebam mentionem, non semper eandem referebant ^{Crucium} ^{forma &} ^{diversitas.} faciem, sed modò longiores, modò breviores, modò longissimæ conspiciebantur; quædam apparebant profundiores, doloremq; ac pruritum excitabant, quædam ad supurationem perveniebant, suæque vestigia ultra mensem post se relinquebant; in quibusdam verò talium nihil obser-

vabatur. Ubi non immeritò quis scire desideret, *cur signa, vel notæ illæ sub formâ Crucis maximâ ex parte, Rosæ item, ac Trifolii artificiosè quasi pictorum, characterumque Fæminæ nostræ cognitorum, & pro parte oblectamentorum sibi babitorum, eruperint?* Caussam ego referrem in odium Diaboli, quo genus humanum prosequitur, maximum, studiumque ipsius per omnis generis insidias, illi nocendi, callidissimas maximè, fervens. Hinc dum signo *S. Crucis* cum precibus manè ac vesperi contra vim Satanæ Illa se munire fategerit, dictisque *Characteribus Astronomicis & Chymicis*, nec non *Astronomiâ & Chymiâ ipsâ*, quas Puella, ob mirum ergo eas amorem, conniventibus parentibus, à domestico quodam, jam Doctore Medico noto, ad tempus ruditer addiscere, laboraverit, ut & acupicturâ subinde sese oblectare soleat, ex eo allaborat spiritus iste nequam, quo fidem ipsius erga Deum labefactare, vim precum eludere, & *S. Crucis* signo illudere, corpus ad statum melancholicum, *irridendo nimirum ejus oblectamenta*, perducere, sicq; unâ operâ, unoq; momento, animæ ac corpori ipsius extreme insidiari, conatus est. Hæc piè ac probabiliter conjicere licet, ubi ad interiores causas penetrare perfectiùs, non datur. *Medicamenta* applicata fuerunt pauca, eaq; benigna, & quæ alvum leniter, ac melancholiam subducere, atque alterare, apta nata fuere, cum cordialibus nonnullis temperatis, & quæ utero dicata experimur. *Amuletum* ex herbis & seminibus, certis temporibus ritè collectis, quibus, ratione odoris, præpollebat *Campbora*, Halâ ei fuit transmissum; at noluit id admittere, ne odium Dei omnipotentis, vanè hoc modo laborando, contra odium Diaboli, qui, tanquam spiritus medicamentis corporeis per se non cedat, in se derivet. Hinc & satis læta ac animosa præter preces, cultum divinum, & sanctum usum Sacramentorum, nihil adhibebat dæmonifugi. Ex *Epistola I. & II. Balthasar, Hanii*, apud *Daniel. Sennertum in Appendice ad Practic. Medic. Libr. 6. Part. 9.*

Causa est
odium Dia-
boli.

Medicam-
enta.

Amule-
tum.

Campbora.

De mirō hoc hactenus descripto Fæminæ cujusdam Affectu animi mei dudum agitata sensa, in compendio, exposituro, præmittere quædam liceat de Morbis, Affectionibusve, aut Passionibus corporis humani Dæmoniacis. Negotium hoc tanti utique est momenti, ut vel publicam requirat disquisitionem decisionemque: siquidem ea, ad plurimorum opiniones, salutis non modo temporaneæ, sed & æternæ obstantes corrigendas, facere possent. Multæ subsunt Quæstiones, quas titulis includam duobus: aut enim ad cognitionem, aut aversionem, pertinent. Et proinde de sequentibus, primò quidem, *an sint istæ affectiones? quales? Quæstiones* piisne etiam eveniant? in quantum à Diabolo? unde hic istiusmodi noxæ potens? quatenus à DEO permittantur? quæ signa sibi peculiariter exhibeant? Deinde, *an Magiâ ullâ, naturali, aliâve obviandum? insintne simplicib. ullis diabolicæ potentia, isto se modo exserenti, adversæ vires? quæ tamen in his talibus casib. faciendæ? quæ à Medico? mentem meam breviter explicabo. Et ratio considerantib. Diaboli odium in homines capitale, studiumque, quoquo modo nocendi, indefessum, nec non technas insidiasque vaserimas, persuadet, & S. Scriptura in Jobo attestatur; & quæ passim, maximè extremo hoc mundi seculo (quod quò brevius iste vel scit, vel metuit, eò magis sibi usui facit, eò magis Christianis incommodare conatur) ad omnia non planè cæcutientib. obveniunt, exempla manifesta docent, Observationes aliæ Fascin, tales dari passiones. Ego ipse similis notæ quid in principio conjugii mei pertuli. Diversi modi, admodum stupendi, specimen, habui, ante hoc quadriennium, in Puella illustri, atque alia duo etiamnum, alterum in Virgine Generosâ, alterum in Juvene, civis hîc præclati filio, singula discrepantia, variæ ac mirabilis historiæ. Dæmoniaci autem vel Diabolici morbi, corporisvè actiones hîc non intelliguntur illi, quos obsessi aut καθεδυνασσομένοι υπό τῆς Διαβόλου πά- Quales? tiuntur; nec quos iste ad causas προσηγμένας vel προκαταρκτικάς*

adornans instinctu suo, sive *intemperanter*, sive *aliter* noxiè *viventibus* inducit: sed quorum αἰτίαι συνέχω ἢ προσεχῆ ita *machinationes suas* permissu *divino* admiscet, ut multò *graviora ac terribiora, quàm aliàs, supervenire solent, symptomata, existant*; aut ad minimum, ubi ferè nec morbus, *mirabilia ludibria*. Non solùm leguntur *Ægyptiis reprobis* immissi Angeli mali, & *Prov. 17. v. 11. malo rebellionis studioso* Angelus crudelis adfore prædicitur, verùm *Jobo* quoque, cujus *integritati pietatiquè ipsa suffragantur Biblia*, ita obfuit *Satanas*, *piosque* vel lubentissimè iste, dum *aliter, magisque, nequit, isto modo affligit, si DEUS permittit: permittit a*, hic in *piis* id maximè ob *caussas* pòst referendas. Verùm ut *Adversario* liberum non fuit, *Jobi facultates liberosque attingere, & in corpus ejus admisso imperatum: מַשְׁכֵּן נַפְשׁוֹ בְּתוֹךְ הָאֵן* μόνον τὴν ψυχὴν αὐτοῦ διαφύλαξον, aut, ut *Theodoretus, ἐξηντητικῶς* reddidit: τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἔχ ἄψῃ: ita *semper ei à DEO meta figitur, ultra quam, ut ut velit, nil turbet; egregiè verò concessis utitur, ut sibi expediat, ut mala proveniant quàm maximè, juxta egrum, aliosque commoventia: ideoque potissimum sub sensus cadentia exaggerat, perinde atque ulcerum universam corporis superficiem occupantium dolore, squalore, horrore, fæto, & Jobi ipsius animum non leviter concussit, & uxoris impietatem prolicuit, & amicorum fidem labefecit: morbos quoque internos si inferre, sive augere indulgetur, symptomatum turbis foràs erumpentibus, præcipuè allaborat, ut affectos pariter, atque astantes magis terreat. Sacrilegium esset, statuere, blasphemum, dicere, Diabolum quid ex nihilo facere posse. Eo quippe pacto abjectissimus omnium Summo potestate adæquaretur Neque spiritus iste nequam citra aliud medium suâ substantiâ in hominis corpus agere valet. Relinquitur iccirco, ut, quibus nostram lædat valetudinem, ex naturæ viribus, quarum tam ipsarum, quàm omnium, eas extrahendi, & aptissimè applicandi, modorum*

gnaris.

*Piisne
etiam eveni-
ant?*

*In quan-
tum à Dia-
bolo?*

*Unde hic
istiusmodi
noxæ po-
tent?*

gnarissimus est, *sumat*. Sanè indidem sumit, & ingeniosissimè, ac subtilius multò, ac cautiùs, quàm ut animadverti possit, *obtrudit*, vel etiam *cum ipso aëris haustu intrò rapi*, vegetari, inque destinatum, quantum licet, nocumentum, maturari, interim eo, *quod in dispositione corporis ad affectus jam paratum reperit, minimè neglecto*, facit: non minùs *caussas*, passionibus superficialiis perquàm *præstigatorie*, suggerit. Et usque quoque eò annititur, ut *mancipiorum suorum* (à quibus suum ad præscriptum ineptiæ jam factæ sunt, quibus quidem ii *perditi homines* plerumque *imaginantur*, proximo, quem *volunt*, vel morbum imprimi, vel *ludibrium fieri*; ipsum autem *Diabolum* duntaxat iis, quasi *sacrificio placito*, cultum ad facinus cupitum perpetrandum instigant) *desiderio satisfaciat*, vel *satisfecisse, videatur*; eoque artificio *apud eos fidem sibi firmet*, *venerationem amplifcet*, ac simul *aliorum fidem venetur*, aut *fœneretur*, illaqueandorum fortean hinc in speciem, & lubitu nocendi, inde *juvandi, potentiâ: in medio se suosque angustiae, eximendi cupidine* adeò intentâ sæpe & cæcâ, ut & *illicita arripiant remedia*; vel ad minimum *nimio ipsius τὸ πονηρὸν* timore, *divinæ autem tutelæ diffidentiâ: quanto enim magis à Diabolo quis territus, eò minùs fretus Deo*. Rarò igitur negotium tale, omni ex parte, absque istius extremè *παιδείᾳ* lucro, expeditur, undique in periculum his propendentibus, æquè humanâ fide, cujus unius recto usu salus apprehendenda, atque divino cultu, qui omnium minimè Diabolo tribuendus. *DEUS* itaque ad tempus redit, aut *refractarios sibi in pœnam*, atque *εἰς ὄλεθρον τῆς σαρκὸς, ἵνα τὸ πνεῦμα σωθῇ*, sicuti olim *Ægyptios*; quem in finem & *Paulus*, 1. *Corinth. 5. vers. 5.* quamvis aliter habendos, *Satanæ tradendi potestatem esse Ecclesiæ*, atque se etiam 1. *Timoth. 1. v. 20.* in *Hymenæum & Alexandrum exercuisse* indicat: aut imprimis quoque *deditos, in audacissimi juxta atque superbissimi spiritus, ejusque asseclarum confusionem*

Quatenus à Deo permittantur?
 & op.

Et opprobrium, exitiique augmentum; in sui verò gloriam,
 suorumque, Et ipsorum ita egrotantium multiplex emolu-
 mentum: quandoquidem insimul hac in lucta ipsius gratia
 magis magisque impertita, auxilium providum, defensioque
 potentissima, ac piorum fides constantiaque probata, coram
 mundo inclarescent. Proinde sunt talium passionum, præ-
 fertim in piis, indicia certissima tam Dei gratia larga, quam
 Diaboli opera curiosa, conspicua satis utraque. Namque
 clarè elucet illius edicti robur, *אַתָּה נִפְשׁוֹ שְׁמִרָה animam, vi-*
tam ejus observa; ne tange: adeò, ut neque in animo,
 neque in corpore quicquam contra id perpetrari potuisse,
 appareat, cum patientes plerumque, & omnium spe ani-
 mosiores, & viribus corporis valentiores, quam pro ratio-
 ne affectionis, sint, maneatque. Imò cum quandoque læ-
 dere mavult Adversarius, ei ludere tantum conceditur. Suas
 verò molitiones atque artes eo insigniter prodit, quòd
 omnia solito vehementius Et tumultuosius ad incutiendum
 timorem, ac præterea quoque accuratius multò atque in-
 ordinatius, quam cum naturales causse sibi relictæ agunt,
 accidant. A tali valetudinis eventu corpus liberaturi Ma-
 giâ ullâ (ut hodiernus vocabuli istius significatus obtinet)
 cum fide suâ spiritum Diabolo mancipiant. Et dolendum,
 volgo penitissimè insedisse opinionem, fascino, præstigiis,
 incantamento ve, langvescæta, non nisi alio similis generis,
 non naturali actu, restitui posse, qui ab anu, vel viro aliquo
 ejus rei perito impetrandus: atque ab eo usque cæcis insa-
 nia, prudentia, maledictiones, creduntur benedictiones: pu-
 dendum a. in eruditis numerari, qui naturalem quandam
 Magiam oriundam asylo asinorum, in domicilio inex-
 ploratarum *συμπλασείας ἢ ἀντιπλασείας*, his talibus in casibus
 commendant: sulphur, verbena, hypericum, adianthum,
 antirrhinum, quercum, taxum, Parisque, & centum reli-
 qua diabolicis machinationibus contraria medicamenta quòd
 deprædicentur, scio; ac scio quoque, pleraque illorum jam
 olim

Insistne
 simplicibus
 nullis Diaboli-
 ca potentia,
 isto se modo
 exserenti,
 adversa vi-
 res?

olim *Idololatriæ*, atque adeo *diabolicis sacris dedicata*. Nimis propterea suæ & conscientiæ & salutis securus, vel negligens, ista adhibeat. *Nec enim præter DEUM & entheân quisquam in rerum natura Satanam fugare potest, quòd purum putum spiritum corporea nullo modo per se afficiant.* Veluti igitur πάντοτε ἐν παντί νοσήματι hîc præcipuè caput est medelæ, maximopere agere, ut *DEUS* adsit, & *Diabolus* facile cum omni & opere & operario suo facesset, assiduis precibus implorato *DEI* auxilio propter Christum, qui opera cum fiducia in Deum Satanæ insultare, quicquid moliatur, quicquid minetur, contemnendo, minimèque aut stupore aut timore titillare Superbissimi, licentiamque ampliare, ex adverso autem honorem offendere Supremi, & adfistentiam arcere. Quin imò, quod injustissimus Invasor ac Detentor lytri loco habeat, ne pilum quidem concedere, nec manum vertere, multò minùs quicquam, quod eum respiciat, vel ejus causâ suspectum aliquatenus sit, in medicamine admittere. Idem attentè *Medicus* caveat, cujus si operam morbus postulat, omne suum studium & operam eò adhibeat, illum ipsum ut tollat, continentem causam, aut conjunctam removens, vel prohibens, nec non partibus plurimùm patientibus vires tutans atque instaurans. Quod aloquin nec medendi methodus admittit, symptomatibus hîc præsertim curam ne impendat, nisi ludificari velit: flammam modò extinguat, totus turbarum Diabolicarum campus, calor, splendor, fumus, sua sponte evanescent. Sed denique, ut, cum quo loquor, seorsim loquar: selige nunc, si quæ ex hætenus memoratis proficua esse posse, videbuntur. Quo lectissima illa Fæmina sollicitatur, leviculum est, & tantillum, ut nomen morbi non sustineat. Nullam enim functionem lædit: vix plus attactu præstigiis concessum est. Cuticula solum transfixa, ac summa cutis acu puncta actutum pustulas pruriginosas excitare non possent, nisi quid causticum accederet; quod, cum acui etiam inhærens cuticulæ subve-

Que tamen in his talibus casibus faciendæ.

qua à Medico?

Medicinis auxilium nullum,

nire posset, nisi alia ibi præstò esse, deprehendatur, ne quidem vel sudore, vel balneo uti, opus. Itaque tantùm ea, quæ prius recensui, si, ut jam pridem, dubio procul, fiunt, rectè aguntur: frequentes precum ferventium exhalationes exhorrescens; animorum vestrorum, quos infringere, mœrore obnubilare, potentiâ stupefacere, voluit, magnitudinem, & in fide ac fiducia erga Deum obfirmationem, à spe ludificationis istius jamjam finiendæ tranquillitatem, gaudio singulari de gratia divina, quæ Adversarii omnem rabiem adeo hîc obtudit, ut ea, qui istius destinationem exsequens, vel intimis in visceribus tumultuetur, ac sæviat, vix cuticulam penetrare valens, ipsa lusus facta, autorem quoque suum visui exponat, contemtibilemque prorsus ostendat, serenationem indignatus, exsibilationem tandem & opprobrium metuens, nihil doni, nihil spoli, ne quidem quid ex quisquiliis, nihil vilissimorum ullo modo superstitionis suspectorum, vobis scientibus, ac volentibus, adeptus, brevî Diabolus acu pungere & pingere intermitteret, proculque fugiens, suum ipse, quo forte usus est (an ἀπαύρω possit? dubito) ministerium non tantùm coercebit, sed fortassis etiam, uti aut cunctis, aut altero, ita elusus se gerere consuevit, manifestabit. *Ex Judicio de hoc ipso Casu Joachim. Colbii apud Dan. Sennertum in Appendic. ad Practic. Medic. Libr. 6, Part. 9.*

CASUS V.

Puellæ annorum quindecim, quæ Anguillam per Alvum, item Pilos, Ligni frusta, Stercus columbinum & anserinum, Carbones quoque, Atramentum, Membranas, Venas, Ossa, & copiosissimum Sanguinem, per os rejecit, inter unâ perpeffa stupenda Symptomata.

Puella ætatis annorum XV.

PUella annum agens quindecimum, habitu corporis mediocriter succulento, formæ venustate, atque ingenio, non vulgari, cui tamen in vultu subtristis quædam alacritas mista-

misturam æquabilem humoris sanguinei & melancholici præ se ferret, cœpit languere variis symptomatibus. Circa Januam, anni 1571. *mensēs* bis terve processerunt, sed à morbi initio statim *suppressi*, insignem totius corporis *lassitudinem* pepererunt, ejus generis, quem *φλεγμονώδης* Galenus appellat. Magna fuit *veneni suspicio*, quòd *libamenti frustulum* accepisset, in quo mandendo, se sensisse, dicebat, saporem non prorsus extraneum, sed asperitatem deglutitioni resistantem; atque ab eo tempore cœpit primum *angina* circa *præcordia*, *extenuari* plurimum, *vomere* per intervalla, *anorexiam*, & *vertiginem* pati, aliisque propè, quæ gravidis solent accidere, symptomatibus conflictari, potissimum tamen 4. & 7. mense. Nam circa medium Junii *febres* occultæ sensim in manifestas abierunt, cum *siti*, & quadam *convulsionis* specie, animique deliquio. Interdum verò sic auctus est *dolor*, ut instar furibundæ de loco in locum continuè fluctuaret, sæpe *inflatīs præcordiis*, multò vehementius, quàm in hysteris solet. Eò angustia venit, ut nigricante facie *fauces velut ab injecto laqueo premerentur: tres quatuorvè ministri robustissimi vix retinendæ sufficiebant*, quia repentè exiliens lecto in omnem *convulsionis* speciem torquebatur. Hæc mala cum se per vices intenderent, atque remitterent, mense Augusto, qui nonus ab initio fuit, exacerbata sunt supra modum. Evenit tandem, ut post terribiles cruciatūs spontè concitata vis naturæ *Anguillam vivam per posteriora detruderet*. Erat illi legitima forma cum tota specie, crassitudo pollicis major, longitudo pedis unius & dimidii; aderant illi & squamæ, & oculi, & spinæ, & cauda, universim ut in anguillis solet: jacebat diu inter fæces veluti exanimis, sed coniecta in urnam aquâ plenam, revixit denuò. Cessarunt ab hujus excretionē dolores illi extremè feroces. Anguilla, quam mortuam exenteratamque suspenderant loco sublimi, ab animalibus tuto, repentè evanuit. Puella interim

Veneni suspicio.

Symptomata.

Anguilla per anum excreta.

Vomit.
371770.

cœpit *emovere* ingentem *aquosi humoris* cōpiam, *humano lotio non abfimilem*, saporis absurdi. Duravit ea vomitio plus quatuordecim dies, singulis protectò exonerans supra *libras viginti quatuor*; nihilominus urinam interdum bis tervè copiosam reddente ægrâ: nullus in ventre tumor, nulla in toto corpore inflatio exterius apparuit, & ipsa Puella potus ac cibi paucissimi, vix unum cyathum vini aut cerevisiæ, aut alterius liquoris, potitavit, ajebatque, multum sibi *dolere sinistrum latus* ab eo tempore, quo Angvillam excreverit, imò & dudum antè, sed prius fuisse alicujus ponderis sensum, nunc etiam *morsum & acrimoniam* accessisse; quin cū validius premeret, offendi se graviter, dixit. Ubi per 14. dies ingens illius *aquosi humoris* copia profu-

Pili per Vo-
mitum ex-
ereti,

xisset, cœperunt & *Pili* confertim exire per vomitum, copiosissimi numero, *digiti longitudine*, sed *longiores* alii, alii *bre-viores*, ejusmodi sanè, quales annosis canibus evelluntur, auctaque est indies ea *Pilorum* quantitas, ut facilè pilas quamplurimas justæ magnitudinis implere potuerint: ejecit hos omnes magno fastidio ac vomitûs difficultate, ac jam circa vesperam *Deliquia quædam* animi admiranda contingebant: supinam sese subitò ex uno latere in aliud jactavit tanto impetu, ut, nisi coërcita, *caput* promptissimè in adversum *parietem*, vel spondæ vertices, *impegisset*.

Deliquia
371771.

Contractio
a manu
371772.

Manus contractæ erant tam validè, ut nulla vis posset effingere. Interdum manu subitò reductâ, pectus percutiebat tanto sonitu, ac vehementiâ, ut magno in periculo fuerit, ne ullum præcipuorum viscerum lethali vulnere violaret. Durabat istud per horas interdum duas: in paroxysmo neminem agnoscebat. Sæpè velut ab utero suffocata *rubebat* insigniter, cum lassitudine quadam, ac sensim eborientis *Febriculæ* rudimento. Semel atque iterum *spu-mum* quiddam circa os apparuit. Contigit semel sub paroxysmum, *ex risu in fletûs, ex fletu in risûs*, maximos, solvi. Præterea nonnulli vomitus, qui *floccos ingentes Pilorum*

Fletus &
Risus.

ejice-

ejicerent, cum purulenta materia, instar saniei, interdum *Pilo, Ligno*
 simili *stercori columbino aut anserino*, in qua colluvie & *frusta, Ster-*
cus colum-
binum &
anserinum,
Vomitum re-
jectum.
 frusta lignorum, & membranarum tenuia rudimenta, sed
 lignorum partes adeò vivæ, ut ex caudicibus obsoletis dif-
 fractis inæqualiter comminutæ portiones viderentur, un-
 gvis amplitudine, aliæ crassitudine, intus fungosæ, foris ob-
 ductæ vetustiori cortice nigro. Paulò post cœpit alius vo- *Carbones*
 mitus ater, ut carbo, dixisses atramentum verum, vel se- *& Atra-*
 piæ succum, imò carbones veros minutissimè tritos atq; per- *mentum*
 mistos, singulis diebus prodeuntes, ad quantitatem libra- *per Vomitu-*
 rum duarum aut trium, sæpissimè cum Pilis tam copiosis, *tum reje-*
ctum.
 ut nuci juglandi includi non possent, omnibus albis, pro-
 lixis, & duriusculis. Quæ cum per triduum ita durassent,
 ejecit semel *puri Sanguinis*, tanquam à vena dissectâ,
 libras duas, nulli rei alterius generis permixtas. A *Vomitu*
 sanguinis rursus secutus est ater, ac si antimonio tinctus *Vomitum*
 fuisset, humor omnino liquidus, *Sanguinis*
enormis
periodicus
 in dies ferè singulos ad li-
 bras 5. aut 6. Atque hoc portentum septimanam integram
 constanti horarum lege & spatio perduravit. Tum relin-
 quere cœperunt Epileptici paroxyismi, qui primùm diebus
 singulis affligentes, postea non nisi per tertium diem, ac
 postremò per septimum repetierant. At Virgo interea Pi- *Pilosum per*
 los adhuc, sed pauciores, gradatimque attriores, *Vomitum*
excretio.
 excernebat, imò & breviores indies; & cum prius ex flavo rufescerent,
 paulatim lividi, nigri, tandem aterrimi, ac velut disseci
 in frusta minutissima reddebantur, quandoque & cum his
 virulentus humor & crassus, quandoque similis limo. Cir-
 ca Septembris medium *Membrana frusta majora*, tanquam *Membra-*
narum per
Vomitum
rejectionem.
 ventriculi partes, evomit; habebant hæc speciem *Tunica*
 crassioris, carnosæ, lentæ, fractuque contumacis: quibus
 profectò (ut *fetus involucro choroidi*) etiam *Venarum* du-
 ctus inarati ramosâ propagine spectabantur, interdum me-
 dii palmi longitudine. Has aliæ sunt è vestigio subsecutæ *venarum Ve-*
narum &
Tunica-
rum.
 tenuiores multò, sed penitus nigra, *Venarum* duntaxat ve-

stigia referentes, alioqui membranæ *alantoidi* non absimi-
 les. Postremò venerunt & tertii generis *Tunica*, vasorum
 prorsus expertes, aliarum omnium tenuissimæ, ut *locum*
amni retinerent. Postquàm hasce membranas ejecit, se-
 cuti sunt *Lapides ferè innumeri*, quos vesperi semper, hâc sta-
 tâ horarum periodo, magnis cum tempestatibus, animique
 deliquiis eructabat. Semel ejecit quendam *Lapidem angu-*
losum, vix cum duplicis castaneæ mole librandum: hæsit is
 per horæ quadrantem, aut plus eo, in oesophago, sic, ut
 tumor insignis ipsum ostenderet in interna gutturis regio-
 ne: eodem temporis spatio omni pariter & pulsu & respi-
 ratione destituta permansit, ut ne pluma quidem ori oppo-
 sita moveretur: manus pedesque frigidi: corpus rigidum, in-
 star statuæ, ut nihil amplius spei vitæ reliquum esset, do-
 nec subitò rursus movebatur, atque oculos aperiebat, atq;
 è vestigio *magnam ligni portionem pollicis longitudine pari-*
ter & crassitie, sed minori difficultate excrevit. Interea ta-
 men & *Pili* per vices, sed minores, ordine pauciores ac ni-
 griores. Puella quoque in summum *Strangulationis* peri-
 culum venit: os enim triangulare solidum foris, intus ca-
 vum ac spongiosum reddidit; nec morâ, sequenti die *arti-*
culi ossei, tali, digitorum acies, rotulæ varix speciei & magni-
 tudinis, prodierunt. Interdum tamen & *Pili* & *Lapides* in-
 termixti, atq; omnium postremò *Vitri & Aeris* portiunculæ.
 Postquàm hæ portentosæ excretiones conquieverunt, Vir-
 go assiduis ærumnis valdè concussa ac decolor remansit,
Ventre subtumido, cum *Anorexiâ*, tanquam ad hydropisim
 valetudo universa spectaret, sed solo *decoct. rad. eryngii,*
asparagi, iridis Illiricæ, ac *zarzæ*, restituta convaluit. Aje-
 bat, tumorem sibi relictum in inguinibus, qui tentatus di-
 gitis, ac cedere visus, hernia flatuosa, ex vomitûs violen-
 tiâ subnatâ, judicata est. Ex *Cornel. Gemma de Natur. di-*
vin. Characterism. Libr. 2. c. 4.

Lapidum
per Vomi-
um reje-
ctio,

& magni
frusti Ligi-
ni,

nec non
Pilorum,

at. Ossium,

Medica-
menta.
Convaluit.

C A S U S VI.

*Puella novem annorum, quæ, post perpeſſa gravis-
ſima Symptomata, Motusque convulſivos corporis & ab-
dominis ſtupendos, Vomitu rejecit Stercus equinum, Aciculas,
Plumas, Pilos, Fila, Vitri frusta, Clavos, Cultrum ferreum,
Putamina ovorum, Conchilia, Straminis fasciculos, Ligulas, &
quæcunque Venefica antè in corbe geſtavit, deinde omnia liqui-
da, Carnes quoque, & Panem ſaſtidivit, ſolosq; Fructus horarios
per dies 40. comedit, tandem etiam ab omni cibo & potu abſti-
nuit per 15. dies, & tamen iterum convaluit, ſolâ ali-
quandiu remanente periodicâ Me-
lancholiâ.*

NOnum agens annum *Puellula* formæ pulchritudine, *Puella 9.
annorum*
generis claritate, morum modeltiâ, nulli ſuarum ci-
vium ſecunda, à Venefica ſtipem petente, cui panem pri-
mum, deinde & cereviſiam rogata dederat, folio acetofæ
donata, vix illud incauta deglutivit, cum doloribus ſtatim *Sympto-
mata*
alvinis torqueri, toto corpore primum contremiſcere, de-
in & convelli, demum animo linqui, & ut mortua cadere,
coepit. Vocati Medicus & Medica (nam Trajecti ad Mo-
ſam, ubi res contigit anno Chriſti 1625. mense Majo, etiam *Anno 1625.
Mense Ma-
jo*
ſequior ſexus medicinam facit) tentatis vulgaribus reme-
diis, cum per multos dies nihil proficerent, & interim
Filiola creberrimis paroxyſmis laceſſeretur, ut fert mos
patriæ, ad Exorciftas itur. Capucinus Sacerdos officio illi *Exorciftæ
conſultan-
tur.*
delectus, vix rituali libro manum admoverat, cum *Filia*
malè à Diabolo vexata, in formas, quas qui oculo non vi-
dit, animo ægrè concipiet, corpus rotare, dein vomere, *Motiones
corporis ſtu-
pendæ.*
coepit ſtercora equina, acus, aciculas, pilos, plumas, ſili *Vomitus*
glomeres, vitrea fenestrarum fragmenta, clavos, rotis bi- *Stercoris e-
quini, Acic-
ularum,*
garum vel quadrigarum eductos, cultrum ferreum, ſpitbam *Pilorum,*
longiorem, ovorum putamina, conchilia. Obſervant inte- *Filorum,*
rim Parentes *Filiæ*, & vicini, quod quàm primum Venefica *Vitri fru-
ſtorum, Cla-
vorum, Cul-
tri ferrei*
ædibus veneficiatæ appropinquaret, aut eminùs etiam à du-
centis

*Pulani.
tum obo.
rum, Con-
chidium,*

*Puella non
potest ferre
Capucini-
um.*

centis passibus domum versus oculos torqueret, miseram *Puellam* longè pejus vexari, nec ullo modo à paroxysmo liberari, aut vitæ signum edere, donec illa longissimè à domo abesset. Capitur itaque Venefica, & hoc, & alia veneficia fassa, ignibus, laqueo strangulata, poenas dedit. Rogata à Patre Jesuita, ipsam ad supplicium, consolationis ergò in agone ultimo & momento, à quo pendet æternitas, comitante, cum jam laqueum collo aptaret carnifex, ut *Puella* venificium solveret, negavit, se posse, eò quòd post datum veneficium, quatuor temporum, quos vocamus, dies intercessissent: *Filiam* etsi suum ipsa scelus destrueret, non tam citò convaleturam. Duas enim alias, quas nominabat Sagas, etiam sua ipsi lethalia dedisse pharmaca, à quibus ægrè, nec nisi multo pòst tempore, expediri posset. Itaque, ut in re desperata, Parens ad me ducit *Filiam* medio Septembri, quam ego aliquot septimanas penes me habui.

*Convulsio
manuum
pedumq; di-
gitorum.*

Quæ tum viderim, audiverim, tetigerim, quia scio, fore, ut multos inveniant Medicos, maximè à Pontificia fide alienos, incredulos, & fidem narrationi meæ non habituros, ita me Deus amet, ut verissimè scribam quæ vidi. Postridiè quàm domum meam venisset infelix *Puella*, Patrem Capucinum Modestum, qui etiamnum Leodii vivit, accersendum curavi; Illo quinquagesimo huc passu à cubili meo distante, *concidit exanimis Puella, credebam mortuam*, cum ne transpiratione quidem vivere se, testaretur. *Manuum pedumq; digiti*, quod nisi vidiissem, & tetigissem, ægrè crederem, sic erant vel *retorti*, vel *convulsi*, ut *extimus* seu *tertius articulus secundo ita hæreret*, quod sanè naturaliter vix fieri potest, ut arctissimo glutine aut visco in unum coaluisse viderentur.

Tentavi acum auream crinalem interponere, idem expertus sum clavo ferreo, fuso ligneo, frustrà calente ferro, ultimis diebus, nihilo plus profectum. Mater viso *Puella* casu, (nec enim unquam vel uno passu ab illa aberat,) Capu-

Capucinos jam jam adfore dixit : dictum, factum ; adhuc illâ loquente, pulsantur fores. *Ingressis Capucinis*, accenso cereo benedicto, vestito sacris indumentis Exorcistâ, cùm prima exorcismi recitavit verba ex Evangeliiis petita, *Puella*, quæ huc usque omni cadavere immobilior jacuerat, toto corpore tam *vehementer concuti cœpit*, manente tamen eodem omnino situ digitorum manuum, pedumque, ut à nobis sex contineri nullo modo posset. Ego, qui caput summo conatu continere conabar, me invitissimo, ipsam cum collo scapulas versus torqueri, *Opisthotanosâ convulsione*, visu, tactuque observabam.

Puella ad Capucinum ad-ventum convellitur.

Opisthotanosus.

Imus interim *Venter* in altam elatus molem, modò gutturi vicinior erat, quàm femoribus, tanto cum strepitu & intestinorum borborigmo, ut ultra decimum passum ab omnibus exaudiretur. Similimus a. erat hic strepitus illi, quem, sub navium prora, aqua ventis concita, fluctuansque excitat. Interim aliqua supradictorum *Puella* evomit. Miserus Filia, rogavi Exorcistam, lectionem differret. Vix ultimam protulerat syllabam, cùm, ut prius, momento citius, quietissima jacebat. Ipso deinde domu egresso, & aliquousque progressu, *Puella* digitis explicitis, apertis oculis, statim surrexit, cùmque parum flevisset, matremque, quòd Capucinos, quanquam sibi nec visos, nec, ut dicebat, auditos, domum vocaverat, objurgasset, statim cum coævis, ceu nihil passa, lusit, bibit, comedit, donec, redeunte ad officium *Capucino*, eadem pateretur. Vidi interrim, ejici multas *plumas*, *fasciculos straminis*, pollice meo crassiores, transversis *aciculis* confixos, *ligulas ex filo textas*, variis coloribus distinctas, quaternionem denique *acicularum coeruleæ chartæ infixarum*, sicut in proxenetarum officinis prostant, integerrimum, & jam jam empto similimum, denique omnia, ut ajebat innocens *Puella*, quæ in *Veneficæ corbe*, cùm mendicaret, viderat, quod sanè Diabolissimum sapit, captumque omnium Philosophorum excedit.

Ventris motus insolentissimi, cum borborigmis.

Vomitibus absurdo-rum.

Filia Capucinum tolerare nequit.

Plumas, Fasciculos straminis, Aciculas, Ligulas, & omnia, quæ Venefica ante in corbe habuit, Vomitu rejicit.

Quâ enim vi, quæ in sporta singula viderat, tanto numero aucta, in ima ejus viscera agi potuerunt, Diabolo non operante? Cæterum cum omnia siccissima, nec bilum madentia, exspuerentur, dicebam ego Capucinis aliisque, qui aderant, Philosophis, (vocabam enim plures discendi cupidus) oculos nostros fascinari, atque hæc non è corpore educi; quî enim sine sanguine, tot aciculis pungentibus, fieri poterat? quomodo non solvit continuum acutissimus culter per angusta puerilium faucium transiens? Sed à Caco-dæmone nobis illudente aliunde petita è primis Filix labiis in manus meas mitti, meque Ovidii Versum ad hunc diem mihi non intellectum, jam longè intricatiorem experiri. Is est in Epistola Hypsipyles ad Jasonem, cum ait:

*Devolet absentes, simulacraque cerea fingit,
Et miserum tenues in jecur urget acus,*

de Medea triveneficâ scribens. Sed mihi nodum ipsa Puella, ut erat disputantibus mixta, & ingenio supra ætatem felici, expedit. Ne dubitate, inquit, quin hæc ex imo mihi ducantur corpore, statimque manum meam apprehensam faucibus suis admovit: sentias, inquit, aciculam sine capite adscendentem, brevique exituram; sensi, moxque artissimis sinistrae manûs digitis aciculam in gutture tenere me credens, illam eripi mihi percepi, statimque visâ Puellâ in sputum pronâ, dextrâ manu acum excipio, quam adhuc multis monstratam incredulis, cum ligulis, plumis, filis, stramine, aliisque, curiosis ostensurus, servo. Eodem modo aliàs sæpius in ipso adhuc Ventriculi orificio ligularum principium tetigi, illisque adscendentibus, & per os exituris, omnes, quos ea cura tangebatur, in mediis faucibus, ligulæ finem comprehensum se tenere posse, putabant, Caco-dæmone conatus eorum ludente.

Cum Leodii aliquot septimanis nihil profecissent exorcismi, matrem religio incessit, ducendi Filiam Huum, ad
facel-

*Hæc rejecta
revera non
provenire
ex ore Puellæ.*

*Ludibrium
Diaboli.*

*Rejecta hæc
revera ex
corpora Puella
prodierunt.*

facellum diuæ Virgini sacrum, nuperrimè structum, jamque miraculis celebre creditum vulgò. Ibi dum novendiali sacro vacant, & mater, & qui illam comitabantur amici, quotidie animum confessione expiatam sacrâ Synaxi reficientes, dum nihil se proficere observant, Puellam prioribus malis nullâ ex parte levatam, insuper non dico hydrophobam, sed hygrophobam, domum meam moestæ, & spei jam cassæ, Filiaque mortem, quod & ipsa faciebat, Superos orantes, reducunt.

Rediit ad me, adolescente jam Autumno, non *vinum* Puella omnia liquida, tantum, *cerevisiam, hydromeli aquam omnem, fastidians, sed* Carnes, & Panem *& carnes elixas, & panem jure vel vino maceratum, tandem & panem siligineum & frumentaceum; credo, quod* aversatur. *hic lacte, ille aquâ subactus esset, more nostro. Itaque totis quadraginta diebus solis pomis, uvis passis, nucibus,* Fructibus horariis tantum vescitur. *amygdalis, aliisque fructibus horariis eâ tempestate vescis, vitam sustentavit, nec tamen interea roseo genarum rubori, aut lactæ frontis nivi, quicquam decessit. Demum totis quindecim diebus & noctibus nec cibi, nec potionis quicquam assumpsit.* Abstinentia ab omni cibo & potu per dies 15. Quomodo tot dies jugi inediâ imbeciliâque transegerit? nescire me, fateor; rem ita se habere, sanctè assevero, & mecum omnes domestici conceptissimis verbis illud jurabant.

Die sedecimo cùm potum ultrò petiisset bibissetque, cibos non amplius respuit. Ad naturalia medicamenta, Curatio. non omissis sacris exorcismis, redeundum ratus, paravi illi *Decoctum ex fuga Dæmonum, abrotano, artemisiâ, verbenâ, callitriche, roridâ,* Decoctum. *aliisque, quæ veneficorum vim retundere posse, creduntur, sicq; potui isti aliquo modo assuetam, domum remisi. Interim excussis omnibus, quos reperire erat, libris, in Bartholomæi Carrichterii Secreta incidi, qui cap. 12. Lib. 2. medicamentum descripsit huic malo idoneum. Hoc cùm in Epistolis Medicinalibus Horstii Epist. 1. Sect. 7. in Literis Hædoris Schlandii, Medici Wor-*

matiensis, ad Gregor. Horstium anno 1612. datis, valdè commendatum legissem; & ad ipsum, & ad Pharmacopœos Francofurtenses, in quorum Officinis illud prostare, scribit; Literas dedi, & Unguentum, & ejus descriptionem, quantolibet vellent pretio, redempturus. Cùm ab illis nihil responsi acciperem, & interim salutis Puellæ nocturnis, diurnisque cogitationibus, vacarem, Carrichtero in manus resumpto, eoq; ob Typographi vitium (expressit enim Holtz-bletter) unâ voce, quod tribus constat, ægrius intellecto; ferò tandem, quia materia ad manum non erat, expleto ferè anno, *Unguentum* hoc concinnandum curavi. Ejus hæc est descriptio:

*Unguen-
tum.*

Rx. Adip. canis benè liquati & mundati *℥iv.*
ursi *℥viii.*
capon. *℥xij.*

tres truncos visci colurni adhuc virentis, frustatim sectos, & tusos, dum humescant; contunde autem simul *lignum, folia, baccas.*

*Modus u-
tendi Un-
guento.
Puella con-
valuit.*

Misce omnia in Phiala, quam Soli novem septimanis cùm exposueris, virentem balsamum extrahes, eoq; *veneficatorum corpora, loca maximè dolentia, & juncturas, inun-
gendo*, certo experimento curabis, ut de hac *Puella* constet, *quæ jam à triennio integerrimâ fruitur valetudine*, nisi quòd ipsis quatuor temporum diebus, quicquid agat, *melancholiâ quâdam fugaci* corripitur. Quæ causa fuit, cur descriptionem hanc ab aliis celatam, à Carrichtero non nisi Germanicè & vitiosè editam, publicæ utilitati Latinis Literis sincerè donarem.

*melancholi-
â periodi-
câ reman-
ente.*

*Nota de
Visco cory-
lino.*

Hîc notate (1.) in *Corylo* non nasci *viscum*, nisi post annum centesimum, ut mihi adseruit Nobiliss. *Dn. Drimb-
born, Toparcha in Doorwiis* in Agro Juliacensi (& scribunt omnes, non nisi in annosis quercubus viscum inveniri) qui ex sua arbore ejus copiam mihi fecit: (2.) *Colurnum viscum* epilepticis, aliisque capitis affectibus obnoxiiis quer-

querno longè utiliore, quæ communis est Chymicorum, aliorumque experimentatorum opinio, atque ego id sæpè jam expertus sum, nec alio deinceps, dum possum, visco utor. *Henric. ab Heer Observat. Medic. oppidò rar. 8.*

CASUS VII.

De Puella XVIII. annorum, ex cujus licet Mammilla sinistra à Saga contrectatâ, hincque admodum dolorosa redditâ, Sanguis & Vitri longum frustum profilerit, nihilominus restitutâ.

PRæteritâ æstate, in foro publico vangionum, *Puella* *Puella auct. novius XVIII.* quædam octodecim annorum, pro conficiendis infantum pultibus farinam coemptura, à Vetulæ cujusdam manu, circa *mammillam sinistram*, contrectatur. Famula domum reversa, inter prandendum, *acerbissimos* persentiscit *dolores*, *Dolor Mamm. marum.* quibus indies ingravescentibus, tertio die *sanguis*, unâ cum *frustulo vitri* longiori, ex papilla egreditur. *Sanguis & frustum Vitri ex Mammilla.* Res mihi Collegæque D. Fettich, non parùm suspecta, ad Senatum defertur. Vetula, multorum opinione, habita Saga, carceri inclusa, examini torturæ submittitur. Illa verò ne hilum faciens, omnis generis tormenta, statim cum stertore, instar Apoplecticæ, obdormiscit, non persentiscens virgas, nec carbonem ignitos, nuchæ impositos, nec candelas sub axillis ardentes. Crescentibus tormentis, expergiscitur à somno, nec quicquam de perpeffis doloribus conqueritur. *Puella* verò intoxicata, in *utroque mammilla* varia habuit *tubercula*, *Tubercula Mammil. earum Steatom. & Melicer.* quibus disruptis, nonnulla *Steatomatis* formam, reliqua *Meliceridis* ideam, repræsentabant. Inter varia adhibita medicamenta, *Theriaca*, *Unguentum Carrichter*, & *Decoctum Lign.* cum *scorzonera* & *Vincetoxico*, plurimum valere. Brevi, uti spes est, sanitati restituetur.

Hic casus duplicem potissimum movet dubitationem : I. *An per Contactum Fascinatio fieri possit?*

Quest. 1.

affirm.

II. Num per Fascinationem introductus Morbus, ex methodo, mediis naturalibus curari queat? Utrumque videtur innuere hæc Observatio, ubi prius, videlicet per Contactum quendam Fascino lædi posse, confirmabitur ulterius iis, quæ solent adduci, dum demonstrare conantur, aspectu solo morbos introduci posse: at si aspectu, multo magis etiam contactu, cum hujus operatio magis corporalis sit,

Imò marinam tōrpedinē, per arundine filum, piscatoris manui stuporem inducere, confirmat experientia, juxta Philosophum: cur ergo non concedamus, singulari quorundam proprietate, præter communem Naturæ cursum, communicatā, per contactum dispositionem præternaturalem introduci posse?

neg.

Petrus Pomponatius Lib. de Incantation. mirā proponit hac de re. Scio, quid statuat *Biermannus, Wierus & alii*, qui nec aspectum, nec contactum Verularum lædere posse, contendunt, sed vel effluvium malignum, adeoque contagium, vel persuasionem, & timorem, accusant, à quo facillimè quoddam incommodum suā cognitione sibi constare possint, præsertim ubi seminarium quoddam aluerint patientes. Verùm cum potens sit Diabolus ex permissione divina, non video, cur non sæpius, connivente Deo, per Sagas nocere possit, idque mille modis, quod observationes admirandæ testantur, quanquam media externa per se insufficientia, sæpius etiam ridicula, videantur; quā ratione tactum quoque minùs sufficientem judicamus rationibus iisdem, quibus utitur *Baptista Codronch. Lib. 2. de Morb. venereu. cap. 3.* Astutā verò promptitudine fieri puto, ut, permittente Deo, causis naturalibus excitatos tumores dolorificos, variis, & admirandis rebus, majoris doloris exci-
candi gratiā, repleat, (de quo pluribus agit in *Epist. Langius*)

gius) quâ ratione primò vitri frustulum longius ex mam-
milla Puellæ secretum fuisse, scribitur. Recordor Historiæ,
quam Illustrissimi nostri Cosiliarius quidam, Aumicus meus *Historia*
singularis, mihi retulit, de Fratre suo, quem ante annos *alia Incan-*
aliquot ex Incantatione gravissimâ Ophthalmiâ laborasse *tationis.*
dixit, quotidie *magnâ Scoparum minutim incisarum copiâ*
per oculos egrediente, ita ut scopæ purgandis ædibus desti- *Scopa ex*
natæ, vix emptæ, statim amitterentur, quibus ad excru- *oculis egro-*
ciandum ægrum Dæmon abutebatur, quod hîc etiam, astu- *sa?*
tiâ malignâ Sagæ cujusdam fieri, suspicati sunt. Notæ sunt
admirandæ observationes, quas hac de re collegit *Mar-*
cellus Lib. 2. Hist. Mirab. Cap. 1. Mirum verò, quomodo
tormenta, somniantium instar, Dæmoniaci perferant,
quemadmodum præter experientiam confirmat id ipsum
Wierus, qui Lib. 5. de Præstigiis Cap. 11. plura refert exem-
pla, & modos, quibus hæc talia sibi se conciliare credunt.
Ut ut sit, experientia confirmat, quòd, licèt absque sensu
torqueantur, non tamen hoc accidit absque læsione cor-
poris, quam subsequens partium imbecillitas satis confir-
mat. Quocirca non videtur absolum, vi quâdam narca-
ticâ principium *αἰσθητικῆς* ita iisdem obturari astu Diabolico,
ut instar Apoplecticorum nihil quicquam tormentorum
percipiant; quâ ratione videmus, Epilepticorum corpora
omni dolore destituta, licèt absque dolore (quem tamen
ob læsum nervorum principium percipere nequeunt) par-
tes convulsæ non tenduntur, unde post remissionem paro-
xysmi languor totius apparet.

Altera dubitatio, quam supra descripta Observatio *Quæstio II.*
subministrat, consistit in eo: quòd *intoxicata Puella per*
convenientia media naturalia ferè restituta dicatur.

Quanquam verò non desint, qui potius illicitis mediis,
seu, ut levius loquitur Crollius, Magicè & supranaturaliter,
juxta Paracelsum, procedendo, morbis per *Incantationem*

improba-
tur.

ex permissione divina productis, succurrere conentur, ea-
propter quòd talium effectuum causæ altius principium sup-
ponant; nihilominus potiùs contrarium sustinentibus sub-
scribo, propterea quòd Incantatio tantùm externæ causæ
rationem habeat, utpote cùm Exemplum superius confir-
met, exulcerationem illam Mammillarum à natura Stea-
tomatis & Meliceridis alienam non fuisse, qua de causa
convenientia remedia suum effectum præstiterunt opta-
tum.

Quemadmodum verò causa externa, non nisi concur-
rente internâ, morbum producit, adeoque remotâ, quando
morbus productus est, ad sanationem non sufficit; ita hic
etiam interdum, ubi Morbus adhuc in fieri est, causis ex-
ternis lædentibus, per ipsas Sagas ablatis, Ægrotantibus
succurritur; ubi verò Morbus est factus, internis humo-
rum corruptionibus concurrentibus, ibi media naturalia re-
quiruntur, quanquam dubitet hîc *Bapt. Codronchus Lib. 4.
cap. 2.* ubi ex professo Quæstionem hanc tractat. Ex *Greg.
Horst. Oper. Medic. Tom. II. Libr. XI. obs. 16.*

CASUS VIII.

*Adolescentis XIV. annorum, qui, accepto venefico
Pulvere, in insolitam Lassitudinem, ingentem Hæmorrhæ-
giam narium, Vomitus enormes, Singultum, Convulsiones, aliâq;
gravissima incidit Symptomata, Sanguinem etiam per Vesicam &
Alvum excrevit, Pruritus capitis incurrit, toto corpore Crustis
crassis ac dolororissimis obductus est, Sanguinem præterea ex Oculis
& Auribus emisit, Limacesq; vivos per alvum ejecit, Pilos atq;
Ungues omnes amisit, Omniumq; oblitus est, & tamen tan-
dem iterum convaleuit.*

Adolescent
24. anno-
rum.

Juveni honesto quartum decimum ætatis annum explenti,
Juvenula, jam olim familiaris, ruri potum petenti,
(erat enim ex itinere lassus) sub quartam pomeridianam
amato-

amatorium *Pulverem in cerevisia exhibuit*, dicens: levandæ lassitudini non aliud præsentius esse remedium. Haussit ille avidissimè, moxque *soporatus*, totam noctem, ut fuit per omnem vitam multi somni, stertuit. Manè, & erat octava Resurrectionis Dominicæ dies, *languidus*, ac repentini, quàm ambulanti similior, post octo horas vix sesqui milliare confecit, quod pridie horæ spatio facilè emensus fuisset, domi lecto se committens, vocatis duobus, (nec enim tum Leodii plures erant) Medicis, leve pharmacum accipit, à cujus sumptione *hæmorrhagia narium* maxima secuta, mox & per os *thrombos ovo majores*, ut per omnia momenta suffocandus videretur, *screabat*, nec multò post, per *urinarium alvinariumque secessum*, sanguinem tantâ emissit copiâ, ut non modò aliquot matulas, sed & *situlam capacem impleverit*. Medici *Friktionibus*, validisque *Ligaturis*, post *Periapta* collo applicita, cùm nihil proficerent, ægro jam *singultiente & convulso*, ut ait ille,

- - - cessere Magistri

Pulsus ma-
lignus in
cerevisia ex-
hibitus.

Lassitudo
in solita.

Hæmorrhæ-
gia nari-
um.

Vomitus
singularis.

Sanguis per
urinam &
alvum co-

piosissimè
excretus.

Præsidia.
Singultus.

Convulsio.

Phyllirides, Chiron, Amynthaoniusque Melampus.

Cur apertâ venâ revulsioni non vacaverint, nescio; res enim accidit anno octogesimo septimo, quo tempore Philosophiæ vacabam. Amici à Medicis desperato cùm varia Chirurgorum, Pharmacopolarumque remedia frustra admisissent, tandem Anûs veneficæ operâ sanguinem stiterunt hoc modo: Vetula ægri capiti tres vel quatuor pilos avulsos cruci stramineæ, & ipsi pilosæ, quam secum attulerat implexos, recitans nescio quæ verba, (audivi enim, sed non intellexi,) nocturno pileo applicuit; vix caput tangebatur pileus, cùm staret sanguis. Illa discedens, omittis, inquit, Medicorum cibus & potibus, comede & bibe, quod voles, modò crucem non moveas loco, ab hæmorrhagia tutus eris. Quinto vel sexto post die æger immani pruritu, (& habebat caput, Titinnii verbo, pedibus oblitum) vexatus, molestiam non ferens, caput utrâq; manu scalpfit,

I

sicque

Sanguis st-
atur à Ve-
nefica modo
singulari.

Pruritus
capitis.

*Ligatura
fortes no-
xia.*

*Lachryma
sanguinea.*

*Sanguis ex
auribus pro-
manans.*

sicque crucem loco movit, statimque sanguis, ut prius, undiquaque profluxit. Chirurghi acciti *Ligaturis* etiam solito fortioribus brachia, crura, manuum, pedumque digitos tam arctè stringunt, ut æger præ dolore lachrumaretur, sed, quod ait ille in *nono Pharsalidos* suæ de Tullio ab hæmorrhoidæ serpente demorso: *sanguis erant lachrumæ*. Imò scribo, quod vidi, quod manibus contrectavi, aures jacentis, ceruminis loco, *sanguinem* purissimum sudabant, quem auriscalpio ipse eduxi. Tam atroci remedio non proficiente, rogante ægro, liceret sibi indolenti, mori, solvuntur à vicinis miserantibus vincula, sanguinis exitu nihilo citius, aut segnius se moliente; ita ut ab illo tempore, multò post medicinam ego faciens, ab illa *Ligatura*, vel potius, carnificina, semper abhorruerim, quicquid omnes Practici, *Ligaturas* non experti, suadeant.

*Sanguis eo-
dem modo
iterum si-
ficur.
Semimor-
tus.*

Cùm jam de morte, & æger ipse, & adstantes penè securi essent, reducitur magnis precibus & pretio Canidia, quæ solito *veneficio sanguinem* quidem *stitit*; cæterum miser *Juvenis* viribus destitutus, omnibus animam egisse visus, & Alibantarum numero adscriptus, pro more patriæ lintheamini insutus, in stramine humi deponitur: aperiuntur omnes fenestræ, cortinæ, stragula, lectus auferuntur, adferuntur, qui cadaver excipiant, loculi, cùm æger solus relictus, ad se rediens, dextro brachio è lintheamine expedito, mensulæ sibi adstanti nixurus, ipsam evertit, & cum illa, vascula quædam Lamia, vitreaque, quæ nescio quid unguinum oleorumque continebant, effregit. Unde strepitu facto, qui in inferiori erant, cubili, attoniti sursum currunt, visoque, pro mortuo habito, sedente, ac præ horrore & frigore tremente, dentesque concutiente, multis fugâ dilabentibus, Frater, quem habebat unicum, in adducto stans ostio, metu semimortuus balbutiensque, vivisne, inquit, Frater? an lemorum quis nobis te mentitus illudit? vivo, inquit, sed nisi mox *luculentum ignem* excitaveris, jam certò morier.

*Ignis lucu-
lentus ve-
m. adii loco.*

Hæc

Hæc cùm tremulâ & semineci voce murmurasset, in dorsum concidit, iterum, ut putabatur, exanimis. Illato tandem *luculento foco*, calefactusque, qui toto quadrihorio, exeunte Aprili, quo tempore adhuc algemus quotannis, strenuè in stramine jacuerat, potum petit; quo semel iterumque recreatus, placido se dat somno, ex quo cùm post multas horas expergisceretur, *sudore copioso* perfusus, *pruritus toto corpore insanissimum* sensit. Mox *crustis* pollicem crassitie æquantibus *totum corpus obducitur*, ita ut extra volas manuum & pedum nihil vel aciculæ capite tangi posset, à *crusta liberum*.

Sudor copiosus.
Pruritus totius corporis.
Crusta crassa in toto corpore.

Cùm interim medicata per epicrasin jussulo alvus ipsi moveretur, quatuordecim *Limaces magnos, rubros, cornutos, vivos, repentis, uno secessu ejecit*. Ab illo die quia *crustæ* ipsum nec sedere, nec jacere patiebantur, stetit per dies pernoxque totas sex hebdomadas, manibus perticæ crassiori ab angulo in angulum cubilis tensæ admotis. Toto illo tempore alienâ manu cibum potumque capere coactus est; si quando enim minimùm se moveret, dolorem tantùm non internecinum *crustæ* inducebant. Divaricatis stabat cruribus, quæ si urinâ vel alvinis fecibus tangerentur, mortem sibi dolorum remedium ex animo precabatur. *Toti corpori obvollebant linteamen, cremore lactis madens*. Si quando dormire cogeretur, veritus, ne vel thoracem perticæ admoveret, vel labantibus genibus musculorum cruris crustæ finderentur, breves somnos, somniis simillimos, infomnes fanè, captabat.

Limaces vivi per alvum excreti.
Crusta molestissima.
Ægrum stare oportuit per 6. septimanas.

Crusta dolorosa.

Æger linteamine cremore lactis madido obvoluitur.

Venit interim *Paracelsicus Artelio*, qui jam sanari incipienti, (nam *crustarum* bona pars, & cum iis omnes *pili capitis, manuumque & pedum ungues deciderant*,) remedium dedit, quod urinæ copiosius motis, sanitatem accelerasse videbatur. Dixit ille tandem, hoc vocari *Lutum Paracelsi*. Et post experienciâ didici, *calculus microcosmi* extractum non in lutum sive liquorem versum, ut ille propina-

Crusta, pili, manuumque & pedum ungues omnes deciderunt.

Lutum Paracelsi.

Aq. &
Succo nasturtii
a.
qualis.

bat, sed tantum in pulverem comminutum, cum aqua vel succo nasturtii aquatici propinatum philtro potatis, vel erotico amore furentibus, multum profuisse.

Oblivio om-
nium re-
rum.

Memoria
excellens.

Hic Juvenis magnus illâ ætate Carminifex (Poëtam enim à mille annis non vidimus, versificatores plurimos) & primus in Rhetorica classe à morbo convalescens, etiam proprii oblitus nominis, fraternique, adeò rerum omnium literarumque rudis fuit, ut nec verbum Latinum intelligeret, debuitque, ut Puer, ipsum alphabetum doceri. Quod eò minùs, quia memoriâ polluerat tam excellenti, ut Puer magnæ memoriæ vulgò audiret, & quod Julius Cæsar Dictator de se gloriabatur, quaternas diversis eodem tempore dictaret epistolas. Hic Juvenis quatuor condiscipulis diversa dictabat carmina, ipse interim quintum scribebat. Demum ad studia reversus Philosophiam publicè in Germania Galliâque professus, tandem Medicinæ se applicuit, atque etiamnum hoc anno 1630. in Patria Medicam artem exercet, nullum ab eo tempore morbum expertus, aut molestiam, præter catarrhos, si quando poculis nimium indulserat, aut cælo nivoso, Æoli, Jovisque injurias toto die, rus ad ægros vocatus, passus, carybariâ coryzâque vexabatur. *Henric. ab Heer Observat. Medic. oppidò rar. 13.*

Convaluit.
Catarrho
remanente.

CASUS IX.

Puellæ, quæ, perpeffis variis gravissimis veneficio illatis Symptomatibus, Ligni, Plumbi, Vitri, Fistulæ nicotianæ, Carnis crudæ & recentis, frustæ, Pannum coeruleum, Amygdalas, Silices, Spinas acutas, Crines, Glebam atram, Ligulam lineam, Aciculas, Paleas, Peram coriaceam &c. vomitu rejecit, cum Effusione Sanguinis ex Oculis, Unguibus digitorum, & Mammâ.

Puellæ.
Fascinatio.

Mirandum profectò Casum referam cujusdam Puellæ, præstigiis, ut videtur, Dæmonis in Norwegia irrecitatæ.

Puellæ

Puella, Anna Erici, circa Festum *Martini* 1649. domo horâ septimâ vespertinâ egreditur, cum Conservâ *Brigittâ Jacobi*, negotia matrisfamiliâs expeditura. Vix pedem extulerat, quum in area visum illi fulgur oculos perstringeret, cui, quamvis sereno cœlo & quieto, turbo sociebatur. Perterrita, Conservam acclamat, se ægram fatetur. Vix eloquuta, in *lipothymiam* incidit, dumq; humi sternitur, magna ante os *musca* videbatur volitare, & per fauces urgere descensum. Infertur in ædes pro mortua, & *epilepticorum insultus* imitatur. Morbi idea imprimis rara. Quandounque passa est hoc symptoma, placidè inter domesticas operas in *syncopen* lapsa, continuis horis aliquot, occluso ore, recubuit quieta, oculisque clausis, & elevato thorace, morientium suspiria videbatur trahere. Paucis hebdomadibus ante Paschatis festum dolor acerbissimus dextrum manus pollicem invasit, qui deinde ad universum transit brachium, donec foramine in dextra mamma sedaretur.

Lipothymia.
Musca.
Epilepsia.

Syncopes.

Dolor brachii.

Mammae foramen.

XXVIII. Aprilis sequentis anni Dominicâ *Misericord.* post meridiem magnam sanguinis nigri copiam evomuit, mox acuti ligni frustulum, cærulei panni serici laciniam, filo viridi consutam, in qua tria plumbi frustula recondebantur, vitri frustula duo, tres amygdalas, tria fistulae nicotianæ fragmenta, filices præterea albos. Oculati testes præsentibus erant Janus Olai, Erasmus Eggelbertus, & Brigitta Canuti.

Absurdissima Vomitus rejectus.

XXIX. April. subitò rursus vespertinis horis, miris comprehensa angoribus, alia, præsentibus Pastore Loci, ejusque Coniuge GuldbRANDâ Annevoldi, Tostelo Annevoldi, & Paulo Olai, eructavit, nempe spinam, marsupium lineum crinibus humanis constrictum, in quo frustula aliquot carnis crudæ recentisque reperiebantur, acutis lignis hinc inde inspersis, duas deinde spinas acutas, mox atram glebam, cum lapillo candido, & corrigiam semidigitum longam. Hinc ad quartam sequentis diei horam sine cibo requievit.

Reversa ad se, advocatôque Presbytero, rursus evomuit *ligulam lineam digiti longitudine tribus nodis*, in quorum medio *acicula* hærebat, intorta cum *palea bifida*, in altero quoque *acicula incurva*. Successit postea alia *palea luto illita*, cui lamina stanni erat inducta.

Lapis magnus vomitus rejectus.

II. *Maji*, circa vesperam, præsentibus *Theodoro Bermandtz*, *Famulo Locotenentis Bockor Ruhwurchels*, *Tuano Christierni*, *Brigittâ Canuti*, & *Johannâ Budeis*, vomitu prodiit *Lapis pondere drach. 3.*

at. Pera coriacea.

III. *Maji*, in præsentia *Pastoris* ejusque *Uxoris*, exspuit *peram coriaceam crinibus humanis circumductam*, *pulvere pyrio repletam*. Omnes autem vomitus summi dolores comitabantur.

Symptoma. 3a alia.

VI. *Maji*, ad noctem usque 20. & 21. *Junij*, mediocri usa valetudine, ad domesticos labores prompta rediit. Sed exinde rediére *anxietudines*, *jaçtationes*, & *dolores*, unde circa diluculum *sinistra mamma exulcerata multum profudit cruoris*.

Mamma inopinatè restituta.

Tertio post die sacrâ synaxi summâ devotione usa, querebatur, ventum quendam, vi, pectus penetrare, quoties spiritum duceret; inde spem concepit, brevi se morituram. Requievit, & brevi finito somno, adstantibus dixit, promissam sibi in somniis quietem ad crastinam diei horam septimam, & tandem sanitatem; nec se dubitare, quin Christus, Filii Centurionis Archiater, eâdem potentiâ morbum præsentem tollere & velit & possit. Ita in sequentem lucem somno reddita, sed cum stertore velut in agone constituta. Excitata Mammam suam observavit à priori ulcere prorsus sanam, nec ullum cicatricis relictum signum, nisi leve vestigium cruciatim inductum ab *acicula* hunc in modum †. Hinc lecto relicto, promptè negotiis domesticis se accinxit.

In mamma sinistra foramen.

XIV. *Junij*, sana alioquin, lectum repetere fuit coacta, circa crepusculum. Mox duo *sinistræ Mammæ foramina* sangui-

sanguinem confertim effudere. Hinc in sequentem diem summis doloribus affecta quievit. Interea promissa ipsi fuit somnianti sanitas horâ sextâ, sensusque in *gena sinistrâ* & *in mamma* *Mammâ impressum digiti cujusdam vestigium.* *Et gena im-* Post sextam *pressio di-* horam revisit illam Pastor, cum Uxore, dormientem, qui *git.* Mammam sinistram suam animadvertunt, relictamque duorum quasi digitorum impressionem, per quinque quoque dies perseverantem. Convaluit his visis, & res suas curavit.

XIX. Julij, manẽ, oppresso corde, *tentationes mali Spi-* *Demonie* *ritus* exaudire sibi videbatur, ad desperationem incitans, *tentationes.* cui tamen masculo responso, plenâ fide, & in Deum fiduciâ, ivit obviam.

XXIII. Junji, instantes prævidit *tentationes*, quas animosè precibus cum Presbytero fufis superavit. Posterâ die apud se deprehendit luctam boni malique spiritus, Satanamque duorum dierum inducias adhuc expetere; sed responsum à Deo fuisse, horam duodecimam migrationi esse destinatam. Hinc à malo anxie vexata, hinc inde vermicelli instar jactata, victrix tamen in hæc prorupit verba: Neque vita, neque mors, Angeli, aut Dominatus separabunt me à dilectione, quæ est in Christo Jesu, Servatore meo. *Proces Gô-* Postea quieti traditam invisit Pastor, viditque, in *cere.* *sinistra ge-* *na* expressam hanc *crucis figuram* *†.* ejusdemque *aliam in* *Figura Cruci-* *in gena* *Mamma.* *Et mamma* Ipsa quoque excitata, audivisse se referebat ex ore *ma.* cujusdam: Ego sum verus Israël's Medicus. Post horam rursus benè valuit.

XIII. Augusti, in culina vespertino tempore in caput illius frustulum terræ decidit, in qua planta virens quinque foliis semidigitum alta, cum Geranii specie, quam *Storckes* *neb* vocant, & alia floribus violaceis.

XV. Augusti, circa diluculum insolitam sensit *Virium* *Virium de-* *debilitatem,* unde timoris plena, Presbytero advocato, fufis *bilis.* lacrymis referebat, sibi in somnio significatum esse, siquidem

*Lachryma
sanguinea.
Sanguis ex
Unguibus
digitorum
& Mam-
marum erupit.*

dem dura mortaliū sint ad mandatum Dei, Evangelii, Mi-
nistrorum divinorum obsequia, in se singulare exemplum
hodie esse statuendum, lacrymas quippe suas in cruorem
esse mutandas. Dum igitur in spectaculi fidem advocan-
tur vicini, antecedente ingenti anxietate, *lacrymæ* ipsi con-
fertim erumpunt horæ quadrantis mediæ spatio, moxque
ex oculis *sanguis* exsilit, qui absterfus sæpius, statim fluxum
repetiit. Deinde *ex radicibus unguium sanguis* erupit ma-
ximo dolore, denique ex *apertis mammis cruor* sat copio-
sus emanavit. Horæ spatio hæc terminabantur, præsentibus
viginti testibus, qui actum cum illa jam certò crede-
bant. Sed sedatis nonnihil symptomatis, præsentibus ita affa-
tur: Mortalibus auctor sum, ut me sibi proponant exem-
plum, & poenitentiam delictorum, dum licet, ducantur se-
riam, ne similia his, aut majora, vindictamque Dei, expe-
riantur.

Quod si verò, abjurato Diabolo, vitæque impiæ nun-
cium remiserint, & Deo piè vixerint, germinabunt flores
foliaque illorum in æternum.

*Mamma
vastata.*

His ita actis, somno & quieti reddita, Mammâ penitus
persanata, aliquot tamen diebus dolore in Mamina ocu-
lisque perseverante.

De horum fide testatur propriâ manu Dn. *Paulus Ni-
colai Friis*, Loci Pastor 17. August. 1650. ex ædibus pasto-
ralibus Lumbs in Guldbrandsdalen, & rei actæ historiam
ad Superintendentem Christianensem, M. *Henningum Stock-
fleth* perscripsit, qui, ut ad plures fama perveniret, ean-
dem summo viro D. D. *Olao Wormio* Hafniam transmisit.

*Thom. Bartholin. Histor. Anatomicæ rarior. Cent. 1.
Histor. 52.*

CASUS X.

Pueri XIV. annorum, qui ex Ulceribus Officula & Spinas piscium emisit, atque Singultu horrendo Ungues, Pillos, Aciculas, Globulos ferreos & stanneos, item Ligni frustum certis Literis notatum, rejecit, deinde Motus convulsivos Digitorum, Ventris, & Pectoris, cum Cervicis reflexione, Oris clausurâ, & Furore, passus est, & tamen tandem iterum convaluit.

Addito Judicio de Veneficiis, de quibus dubitatur.

Mitto Observationem de *Morbo Magico*, quam propriis oculis confirmatam ad me nuper misit D. *Dietericus Eckhovius*, Medicus Bergensis Eruditus, olim Discipulus, jam Amicus.

Bergis *Puerum XIV. annorum*, ante biennium, totius corporis *lassitudo dolorosa* corripuit, cum *ulceribus*, quæ unâ cum pure modò *officula*, modò *piscium spinas*, emilere. Sex forsan elapsæ sunt septimanæ, ex quibus in *singultum* incidit valdè horrendum, quo *ungues*, quos *pili* omni ferè ex parte instar funiculorum partim circumvolvebant, partim inter se connectebant, *aciculas incurvatas* sibi invicem catenatim insertas, *globulos ferreos & stanneos*, tandemq; *ligni frustum* longitudine dimidium pollicem æquans, cum sequentium *Literarum* levi incisione *S. M. P. D.* rejecit, summo spectantium stupore, & admiratione.

In paroxysmi principio *dolorem* quendam in *digitis* sursum, paulatim crus petentem, cutemq; instar muris, erroneo motu mox attollentem, moxq; deprimentem, percepit, quem mox (si tamen ita appellare liceat) *digitorum motus convulsivus* est subsecutus, organotribens, vario digitorum flexu, *Musicum* quoddam melos ludentem, perfectissimè *æmulans*. *Venter* interea & *pectus*, fluctuum more, undoso motu, mirâ vicissitudine modò *elevabantur*, modò *subsidebant*, cum *cervicis reflexione* admodùm tortuosâ.

K

Hæc

Magicus morbus.

Puer XIV. annorum. Lassitudo dolorosa.

Ex ulceribus officula & spina piscium excreta.

Litera ligno incisa.

Dolor digitorum a crure ascendens.

Convulsivi motus digitorum.

Ventris & pectoris motus singularis. Cervicis reflexio.

Singultus.

Oris clausura.

bis cuncta deglutiit.
Puer.

Aciculas & Ungues continuè dentibus Puer retinet.

Rabies canis.

Venefica.

Puer ad rogam Venefica deferitur.

Constatuit. Literarum significatio.

Hæc tandem enumerata symptomata finiit *Singultus*, jam nominata artificialia ventriculo exturbans, ea linguam dentibus (quos *arctissimè claudebat*, neque unquam, nisi digitum ori admoventis, eaque, quæ intra dentes latitabant, eximere volentis, admorsurus, movebat) agitatione variâ allidendo, ingratum movit strepitum. Cuncta autem, quæ ventriculo ita ingurgitabat, bis iterum deglutiit, repente interim prædictum ordinem totâ symptomatum serie, quæ, tertio tandem convulsivo ventriculi motu finito, ægrum torquere desierunt. *Difficillimum* tamen fuit, *aciculas, ungues &c.* quos linguæ extremitas ore subinde exserta continebat, *excutere*, cum quamcunque adstantium summam etiam manuum agilitatem subitanè linguæ retractione eluserit, dentibusque petierit, ut etiam vix, nec sine periculo, digitum mor sui subtrahere potuerint. Et hoc omne oculis peregit exactè clausis. Aciculis reliquisque tandem decussis, *instar rabidi canis*, quodcunque obvium, *dentibus invasit*, sicque aliquot horas, viribus admodum fractus, summâ cum imbecillitate jacuit.

Viribus tandem aliquando collectis, totam diem & noctem quietus sanoque non multum dissimilis transegit. *Venefica*, cui nomen Synnewee (quod primâ ligno incisâ Literâ S. indigitare voluit Pueri cognata) non ita pridem carceri est tradita, quæ tamen sibi ipsi, ante institutum à Magistratu examen, linteamento quodam gulam fregit. Rogum tamen, quem viva evasit, sensit mortua, adspectante id ipsum Puero, qui æger viri robusti brachiis *ad locum supplicio destinatum asportabatur*: quo tempore æger *ab omni Incantatione*, Dei beneficio, *liber adhucdum optimâ fruitur valetudine*. Reliquas Literas *M. P. D.* autumat: Pueri consobrina, designare mulierculam quandam, quæ supra nominatam Sagam, ad facinus hocce perpetrandum, *instigavit*.

De hujusmodi Magis quid credas, haud scio. Id scio, me parum credere, nec mibimet credere, quanquam præsens *Veneficia in dubium vocantur.* viderem præsigtias. Quippe & solertissimi & acerrimi Philosophorum fuerunt, qui, ne iis quidem confidendum esse, ajunt, quæ videmus. Igitur ubi rationes jacent, judicium silet, & ego Melancholicorum figmentis hæc annumero. *Melancholicorum figmenta.* Ex Thom. Bartholini Epistol. Medicinal. Cent. 3. Epist. 60. p. 241. seqq. ad Johann. Heunium datâ.

CASUS XI.

Duffi, Regis Scotiæ, qui ad suæ cereæ Imaginis affectionem in veru, & ipse Sudore immedico, Vigiliis perpe-
tuis, & Macie, veneficâ arte, afflictus, illoq, Simulacro re-
moto atq, abolito, mox pristinae sanitati resti-
tutus est.

INTER hæc Duffus, Rex Scotiæ, incidit in languorem non *Duffus, Rex Scot.* tam gravem, quàm cunctis vel eruditis Medicis (Scoto-
rum tunc vivendi modi, corporeæque constitutionis, quos
nondum peregrinæ invaserant ægritudines, habitâ ratione)
cognitu difficilem. Siquidem, sine ullo signo bilis, pituitæ,
alteriusve peccantis humoris exundantiæ, ab humano
temperamento lapsus Duffum sensim afflixit. Noctu enim *Sine causa agrotat. Symptoma- ta.* sub perpetua vigilia decumbens, in sudorem sine modo sol-
vebatur: interdium vix dolore, quo nocte laboraverat, le-
vatus, quieti se dabat. Corpus lentâ conficiebatur tabe, *Tabes lenta.*
effocto simillimum. Hærebat cutis rigida, venas, nervos,
& quâ formâ ac situ, ossa, essent humana, spectantibus osten-
dens. Suavis ac uniformis spirituum à corde profectus, *Pulsus in- teger.* quod tactu cordialis venæ & arteriæ deprehendere, vitale
humidum, nihil temperie excessisse, demonstravit. Vividus
illi color, aurium oculorumque vigor integer aderat, tem-
peratusque frequentior cibi potusque appetitus. Hæc sani-
tatis signa in languente, multoque dolore afflicto Medici
K 2 cum

cum admirationi darent, posteaquam, quæ suarum erat partium, egissent, nihilque invenissent, ad *superfluum nocivumque sudorem* sistendum accommodatum, aut, quod *somnum provocaret*, sed Rex in horas magis magisque sudore, & perpetuâ vigiliâ augetur, versi ad patientis consolationem (nam huic soli locus, eorum sententiâ, erat relictus) precari cœperunt, benè de salute speraret, haud sibi deesset, fore, ut externorum medicaminum Medicorumque, quos sibi ocyùs accirent, ope, quòd peregrina & parùm eis cognita esset ægritudo, adventante autem vere, soleque, vitæ in animantibus assertore, ad nos redeunte, consequeretur sanitatem. Obortus est sub id tempus, incerto autore popularibus susurris rumor, Regem *veneficarum mulierum & arte demoniacâ*, non naturali morbo tabescentem, per tam longa tempora corpore ac viribus confici, easdemque apud Forres, Moraviæ oppidum, magicam & sortilegam artem in Regis perniciem exercere. Horum fama illicò ut ad Regis aures pervenit, ne auctus rumor, re propalata fascinatricis, ut supplicium evaderet, in fugam ageret, mittuntur in Moraviam, qui, an vera essent, quæ ferebantur, perquirerent. Missi nunciî itineris causam dissimulabant, & veluti ineundæ pacis gratiâ inter Duffum Regem, & conjuratos Moravos Forres adiere, noctuque in arcem admissi, (steterat ea adhuc in Regis fide) quàmprimùm venerunt, Donevaldo Arcis Præfecto, ut imperatum eis erat, exponunt, ejusque fidem & auxilium ad negotium conficiendum implorant. Milites, qui in Arcis erant præsidio, tenuit nonnihil hujusmodi rei suspicio. Nam ex prostituta quadam (erat huic mater sortilega & incantatrix) dum blandiusculè eam tractaret, amator de regis valetudinis tempore, modo, perpetuitate, quibus sortibus, quibus magicis carminibus uterentur Veneficæ, posteaquam nonnihil audiverat, sodalibus indicavit, & illi Donevaldo, Donevaldus autem Regiis Legatis, meretricemque tempe-

stivam

Sudor nimis, Vigilia perpetua.

Veneficium.

Moraviæ fascinatrices.

stivam tanti facinoris nunciam, (erat ea tum fortè in Arce) Donevaldus ad se accitam quæstionibus, quo ordine cuncta gerebantur, & in quibus ædibus, ubi fateri cœperat, mittit intempestâ nocte milites ad rem omnem explorandam. Hi in sortilegarum ædes, foribus vi reclusis, irrumpentes, Veneficarum unam, cereum Simulacrum, ad Regis *Dussi Imaginem* dæmoniacâ arte (ut credere par erat) *Dussi Imago cerea Veru* confectum, ligneo affixum *veru*, ante ignem torrentem, al-
teram, carminibus recitatis liquorem quendam fundentem *hinc illius* sensim supra statuam, invenerunt. Prehensæ itaque ocyus *Sudor im-* fascinatrices, conjectæque in vincula, & tractæ simul cum *modicus, Vi-* Simulacro in Arcem, rogatæ, ad quid sub nocte carmina re-
gilia perpo- citantes, effigiem Regis igni exponerent? responderunt, *tua, & Mac-* dum Simulacrum igni adhibitum torreretur, *cies,* Duffum Regem in sudorem solvi, carminibus autem recitatis, perpetuâ teneri vigiliâ, & ad liquescendam ceram, macie confici. Consumptam autem ceram, Regis mortem continuo sequuturam: ita se malos Dæmones docuisse, ad facinusque exequendum mercede à *Mora* vorum primoribus conductas. Perciti ita adstantes ad Anus verba, effracto Simulacro, ut Veneficas scelus ingenti luentes supplicio flamma consumeret, extemplò curarunt. Ferunt, sub tempus, quo hæc in *Remora* Forressensi Arce sunt acta, Regem languore levatum, & *Dussi Imago* nocte absque sudore quievisse. Postridieque redeuntibus *gine, ipse* viribus, quæ erant humanæ facultatis, promptè egisse, *max com-* perinde ac si nullâ adversâ valetudine antea fuisset detentus, verum, utut se res habuit, *salutis,* Duffus, recrescentibus viribus, sanitati brevi restitutus. Hieronym. Cardan. de Varietat. Rerum Lib. 15. cap. 80. p. m. 389. ex Hector. Boethii Histor. Scot. Lib. 11.

CASUS XII.

Exhibens excretionem Vermium, varii coloris ac formæ, per Sudorem, Os, Alvum, Meatum urinarium, & Ulcera, comestione Ovi, per Incantationem injectorum.

Puer XII, annor.

Ovum.

Dolores totius corporis.

Vermiculi & Serpentes. Manuum & Pedum Contractura Mentis corruptio, Oculorum inversio.

Verm. per sudorem excreti.

Emeticum.

EX infima plebe oriundus tredecim annorum Puer, porcis quippe pascendis damnatus, in Pago Helbra Comitatus Mansfeldensis natus, nominatusq; Joh. Georg. Henemann, ipso die Viridium à vetula rustica, cui nomen Westphalin, colore ac picturâ insignitum *ovum ad duritiem coctum*, more circa id temporis Pastoribus consueto, petit; à qua cum duo obtinuisset, alterutrum haud morâ ilicò avidè comedit; sed & actutum malè se habere cœpit, subortis inde in *toto corpore intolerabilibus doloribus*. Interea cum & alterum *Ovum* cibi loco edere vellet, jamque hac finem id degluberet, hoc est, testam detraheret, atque per medium diffringeret, ecce! aliquot *Vermiculi*, atque *Serpentes* profiliunt; quibus visis, extemplò Puer indignabundus illud abjicit, fascinationem non ineptè suspicans; nec fefellit metus; cum paulò post omnia symptomata, *manuum nempe & pedum*, indies ingravescerent. Medicus accersitus *Pulverem* præscribit *alexipharmaco-sudoriferum ex carne viperar. Corn. Cerv. Phil. præp.* constantem; quo in *aceto* exhibito, indeque copioso sudore prolecto, unà cum eo, mirum! plurimi partim *nigri*, partim *albi*, in *viridem* partim vergentis coloris *Vermiculi*, vel *pilis obducti*, vel *glabri*, iisq; haud absimiles, quales in caseis sæpiùs reperiuntur, prorumpunt, quos post aliquot horas pessimè olentes, in lecto super linteis hinc inde perreptantes, innumero numero observare licuit. Dehinc visum est, tertiâ die post *Emeticum* propinare, idque *Vitro Antimonii infusione vini* factum, quo, concitatis aliquot *Vomi-*

Vomitionibus, tantum effectum est, ut iterum *Vermes nigricantes* simul ac albicantes in non exigua copiâ per os prodierint, & quidem dimidio digito longiores, brevioresque. Atque hoc medicamentum adeo salutare fuit, ut non solum *dolores*, sed etiam *convulsiones*, remiserint, *ciborumque appetentia* satis rectè redierit; solâ *articulorum intumescentiâ*, & quâdam quasi *induratione*, adhuc remanente. Quare non abs re fore, iudicatum, quintâ die *Purgante* medicamento rem conficere, quod constitit ex *rad. bellebor. nigr. præp. & rad. mechoacann.* tamque felici successu operationem suam præstitit, ut rursus non paucos *Vermes* diversi coloris, longitudinis, ac latitudinis per *alvum* exturbavit. *Artuum* autem *intumescentiâ* etiamnum persistente, deliberato consilio decrevimus, *Lixivium* ex *sabinae & levisstici cineribus* cum *vino & aquâ* paratum in usum vocare, cuius virtute itidem aliquot *Vermiculi*, *digiti longitudinem æquantes*, *pilisque equorum nigris* similes, & *capitulis luteis* donati, secesserunt; unde idem *Lixivium* reiterare, placuit; quo factum, ut *intumescentiâ* quidem atque *durities artuum* aliquantum evanuerit; contra verò viginti circiter *Ulcuscula* eosdem exagitaverint, quæ *Emplastro defensivo Crollii & Opodeldoch* reficere, necesse fuit; quod dum egimus, ex illo prope sinistrum talum enato *Ulcere*, quod mireris, similiter aliquot *diversi Vermes*, & quidem *mortui*, lumbricis terrestribus paulò minores, proruperunt. Nec hoc reticendum, repetito superius indicato *Sudorifero*, aliisque necessariis remediis diligenter usurpatis, postremò etiam per *Urinam* quàmplurimos pediculis similimos *Vermiculos* abscessisse, & ex illo *Ulcusculo*, quod sinistrum talum occupavit, aliquando *dodrontalem Vermem* unicum fuisse exemptum, sed qui mox calcis instar conciderit. His tot malis per Dei gratiam superatis, nihilominus misellus Puer tandem feliciter eluctatus est, & hodienum vivit. *Ex communicatione Amici, per Literarum commercium.*

Verm. per Vomitum excreti.

Purgans med.

Verm. per alvum excreti.

Lixivium.

Verm. ex Ulceribus.

Verm. cum Urina excreti.

Vermis do-drontalis ex Ulcere.

CASUS XIII.

De Virgine annorum XXVI. ex cujus Pectore, post varia perpeſſa graviffima Symptomata, Acus, & ex omnibus cutis Poris, atque Tumore, Animalcula, nec non Corium, Ungula item, & Pedes Avium, prodierunt.

Virgo annorum XXVI.

Symptomata.

Acus ex pectore prodantes. Medica-menta ſubſtancia.

Virgo XXVI. annorum, temperamenti melancholico-cholerici, habitu corporis macilento, poſtquam per aliquot jam annos, continuo ferè *capitis dolore*, *cardialgia* nunquam intermittente (ita ut circa ſcrobiculum cordis internam aliquam partem avulſam eſſe, ſeriò affirmaret) *artuum tremore*, *cordis anxietate* perpetuâ, laboraverat, corpore *maculis fufcis* interdum picto, indies magis magisque emaciato, ſolâ facie carnoſâ, & ob φλόγωσιν, floridâ apparente, appetitu ſemper proſtrato, adhibitis remediis quamplurimis, præſertim antiſcorbuticis, cordialibus, ſtomachicis, & p.n. aliis, ſine ullo levamine omnibus, vivam quandam ſibi per artus hinc inde ſubſtantiam decurrere, ſeque *fascino* maleficiatam eſſe, arguerat, duabus ab hinc ſeptimanis acutiſſimo *offis ſterni dolore* corripitur. Locum iſtum digitis comprimit, ac ſtatim *duas acutiſſimas Acuum cuspides* ex ſano & integro pectore protrudi, videt, quæ, remittente compreſſione, retrocedunt. Hinc Mixturam ex *ſpir. Lign. berac.* drachm. duab. *Tinct. Mart. aperit. Eſſent. hyper.* an. drachm. un. conſtantem, manè & veſperi ad 30. gutt. ſumpſit. Externè ſcrobiculo cordis *Emplaſt.* impoſitum ſequens: ex *Empl. ſtomach.* unc. dimid. *viſc. coryl. corall. magnet.* præp. an. drachm. duab. *ol. lign. berac.* drachm. un. *hyper.* quant. ſat. Hiſce primâ vice adhibitis, ſenſit, graviffimum quaſi pondus conſeſtim à pectore per artus, cum vigore ac tremore, delabi, ac diſtribui; dictum factum, moleſtiſſima *cardialgia*, à qua per multos annos ne

unico

unico momento libera fuerat, remisit penitus, &, quod magis mirandum, *Emplastrum* impositum totum *ad alutam usque omnino absumptum* evanuit, quod tamen postea impositum intactum permansit, nec ullo modo imminutum. Continuavit horum usum per dies decem, eoque tempore sic satis benè habuit, cibos probè appetiit, levi verò Diarrhoeâ correpta, quæ spontè remisit; hinc insolito *Symptoma ta alta,*
totius Corporis, præcipuè *crurum pruritu*, afflicta est; crura scalpta *maculas rubras* exhibuerunt, pulicum moribus *Animalia ex Tuber-*
similes, sed paululùm elevatas, *ex quibus tuberculis innu-* *culis & Cui-*
mera animalcula, minutissima, ruberrima, per singulos cutis poros, catervatim prodiere. Exempta & carbonibus *jecta* leviter crepuerunt, manibusq; imposita in momento *disparuerunt.* Per microscopium duobus pedibus, totidemque cornubus instructa esse, constitit, & corpore turgido ac succi pleno. Iussa, reliqua acrius inquiri, & scalpello poris eximi, quæ tamen quantocyùs singula retrocesserunt, nec frictionibus calidis, nec mellis inunctione, allici poterunt, evanescentibus simul omnibus maculis. Ægrota aliàs delicata & pudicissima, quæ manè sanissima apparebat, maximum ex horum aspectu tædium, terrorem, ac mœstitiam concipit, *Cardialgiâ* denuò immani, *respiratione difficillimâ*, *Lipothymiis* creberrimis, & *Cordis anxietate* maximâ corripitur, *ratione privatur*, *torvum videt*, *absurda loquitur*, *Caput sibi amputatum esse*, *se in deserto vivere*, turrim sibi supra pectus extructam esse, imaginatur, & Agnatos, Matrem, & Notissimos nō novit. Dato medicamento cordiali & anodyno, circa medium noctis, alto sepelitur somno, mane expergefacta nescit singula, benè se valere jam dicens, nisi quòd ob *fascini* metum anxia & sollicita sit, præsertim cùm meminerit, sibi ante annos octo, parvum in *Ungula & Pedes Ad-*
externâ ac superiori dextri femoris parte tuberculum *um, Cori-*
ortum esse, ex quo per *Emplastra* aperto, Chirurgus varia *um & alia*
adpectu miranda exemisset, v. g. naturales *ungulas & pe-* *ex Tumore*
des *prorump-*
ta,

des avium, materiam quandam ovi columbini magnitudine crassam, coriaceam ac nigerrimam, quam etiam nunc videndam exhibet, & alia, quæ singula Fascini suspensionem penes illam maximè confirmant.

Hunc Casum eruimus ex *Disputat. Medic. Inaugural. Frider. Käsebergii de Morbis à Fascino*, habitâ sub Præsidio *D. D. Georg. Wolffgang. Wedelii*, Jenæ 1682. ubi cap. 1. pag. 9. refertur, eum à *D. D. Schmidio, Archiatro Anhaltino*, observatum descriptumque *Excellentissimo D. Wedelio* transmissum esse.

CASUS XIV.

De Puero annorum XIII. miras Convulsiones, Contracturam Pedum, Spinæ dorsi reflexionem, & tantum non ipsam internecionem, cum Vermium ex Ulcusculis excretionem, ex Fascino passo.

Puer annorum XIII.

Convulsio.

Respiratio difficilis.

IN vicino oppido Klöden/ duobus abhinc milliaribus, Filius Textoris cujusdam, nomine Martinus Schiermeister/ annum agens decimum tertium, vespere, ad nonam, ædes paternas egressus, ad deponenda alvi recrementa, in sepein, cui sambucus inserta, incidit, ubi actutum subitanèa convulsione prehensus, cum subitanea in terram prostratione, ut ægrè semel tantum exclamare licuerit; quo clamore exaudito, à Matre in domum, demortui instar, deportatus, omnes in eo functiones, sensusque interni & externi penitus aboliti apparuerunt, & vix ullum superstitis signum deprehensum: respiratio enim adeò erat imminuta, ut nullis Artis mediis, ab ullo adstantium explorari potuerit. Vitam idcirco cum morte commutasse, constanter plerique asseverarunt; donec alii accedentes, hoc consilii suggessere, relinquendum, nec sepulturam, usque dum tertius dies finitus, procurandam; quippe cum interea temporis, scilicet intra triduum, insignes mutationes, certa indicia salutis vel mortis

tis in desperatis ex *Fascino* (ad quod omnes gravissimi huius affectus causam referebant) provenire solere, aliquoties acceperint. Horum monitis Mater vidua obtemperans, cuncta procrastinavit in tertium, quo ferè elapso, eadem, quâ correptus horâ, sensim sibi restitutus, fari incipit; tantis verò tamque immanibus ac sævis doloribus lacinatus, ut omnia ejus jam evulsa, eque situ naturali mota, distractaque, viscera existimaverint, cum corporis totius mirâ concussione & contorsione, adeoque nec dies noctesque nec cibum, nec potum capientem miserè ejulantem tractavere. Continuati verò acerbissimi cruciatus, absq; ullo intervallo, per triduum, ubi doloribus paulum remittentibus, tanta totius corporis, *membrorumq; omnium convulsio*, subsecuta, ut absque strictiori ligatura artuum nihil quicquam assumere valuerit. Demum inordinatum hunc motum excepit *gravissima tensio omnium musculorum* majorum, *femorum, surarum, & natorum* præsertim, in quibus *novem insignia foramina* oborta, *per quæ potus, aliaque fluida, ut exhibita, confestim effluxere*, tandem *absumptâ omni prædictorum musculorum carne, vermes undecim*, post quartum annum, tot medicamentis à Chirurgis adhibitis, in lecto reperti sunt, sponte elapsi, longitudine medii digiti, nigricantibus capitibus, pedibus innumeris, quos ubi Mater ex stragulo in terram projecit, derepentè, multis præsentibus, evanuerunt. Mater licet omnem substantiam in restitutionem Filii impenderit; pristino tamen vigori minimè restitutus, convulsus usque adhuc permansit, & *tendinibus crurum contractis*, pedum officio destitutus, manibus innixus, gressum formare cogitur. Cui accedit *spinæ dorsi*, ut apparet, circa tertiam thoracis vertebra insignis *ad exteriora reflexio*, ad latum palmum, *sternique elatio*, nî fallor, ob dislocationem vertebrarum. Annus ipsi 25. nunc, nec dum à pristinis cruciatibus immunis semper, sed circa certas lunæ *phases*, recrudescentium quasi dolorum paroxys-

Convulsio immanis.

Vermes ex foraminibus femorum egressi.

Contractura Pedum.

Spina reflexa.

*Nervorum
tensio, &
Spinae dorsae
refrigeratio
insolita,*

mis affligitur; præterea capitis dolore attentatur, *nervorumque* accedit *tensio* per universam spinam, quam interdum ita *infrigidari* conqueritur, ac si frigidissimâ aquâ de subito irrigaretur. An ergo Textori illi *Vermes* isti sub sambuco à *Venefica* forsan quadam sepulti immissi sint? aliis judicandum relinquitur. Ex *Dan. Sennert. Practic. Medic. Libr. 6. Part. 9. c. 6.*

CASUS XV.

Concernens Puerum annorum XI. qui cum Urina Calcem, Arenam, Lanam contortam, Crines, Muscas, Pulices, Dentes ovillos, Ossa, Sevum, Nummos, Aristas, Silices, Coronulas ex filo contortas, excrevit, & tamen iterum convaleuit.

Puer annorum XI.

Superiori æstate in Oppido Lauffen / ditionis Wirtenbergicæ, Puer undecim annorum, à Parentibus piè educatus, scholam frequentans, subitò de dolore inter mingendum est conquestus. Ad diem unum & alterum perseverante malo, Mater Chirurgum nostrum adiens, remedium petiit, pro dicta *urinae difficultate*: is calculum subesse, existimans, *Aquas petroselini, ononidis, saxifragiæ*, propinavit, quibus exhaustis, multa frustra diversæ & inusitatæ magnitudinis *mixturæ* illius ex *calce & arenâ*, quâ parietes incrustari solent, rejecit, quæ Mater postea Chirurgus monstravit, & felicem Aquarum operationem commendavit. Monuit igitur Chirurgus, ut in illarum usu porrò pergeret, quo factò, jam *lanam contortam*, jam *crines*, eminxit Puer, cum maxima difficultate. Tandem res eò devenit, ut quotidie sæpius, quasi *convulsione* correptus, corrueret Puer, & post ad se rediens, cum dolore *muscas vivas, pulices, dentes ovillos, ossa* digitum crassa, *sevum, nummos*, nunc *aristas integras*, nunc *silices*, aliquando etiam *coronulas ex filo contextas*, quas Mater pridie amiserat, cum *urina* excerneret. Re igitur ad Magistratum delatâ, inquisitio facta fuit

*Calx &
Arenæ re-
jecta,*

*Item Lana
contorta, &
Crines.
Convulsio.
Muscæ, pul-
lices, dentes
ovilli, ossa,
sevum, num-
mi, arista,
silices, coro-
nula ex filo
contexta*

fuit satis diligens. Puer noctu *Veneficam* nominatam se ac- ^{cum Urina}
cedere, & talia in corpus ingerere, quæ postea tanto cum ^{excreta}
dolore reddere cogatur, constanter affirmavit; illa vocata
constantius pernegavit. Interim quotidie precibus tam
publicis, quàm privatis commendatus fuit miser Archia-
tro præpotenti, & sæpius de Oleo hypericonis composito
Göleri à me subministrato assumsit, atque ita, uti decet, ^{Convaluit.}
externè adhibuit; unde paulatim omnia cessarunt mala, &
Puer pristinae sanitati restitutus fuit.

Descriptio Olei Hyperici compositi Göleri.

℞. Ol. hyper. opt. libr. un.

Vin. generos. Sextar. tres.

Ol. terebinth.

lumbr. an. unc. duas

ceræ, unc. un.

Pingued. human. destill.

Ol. medull. hom. vel cerv. destill. an. unc. tres

Tberiac. Andr.

Mithridat. an. drachm. un.

Visc. quern.

til.

coryl. ana Manip. un.

Fol. persic.

rut. mur.

pyrol. an. Manip. tres

Flor. antirrhin. Manip. octo

hyperic. Manip. sex

verbasc. Manip. duos

beton.

centaur. min.

prunell.

consol. aur.

ptarmic. Austr.

cbelidon. an. Manip. un.

*Descriptio
Olei Hyper.
Göleri.*

Sem. antirrh. unciam dimid.
hyperic. unc. un. cum dimid.
Rad. dracon. macul.
aristol. rot.
sympbyt. an. Manip. dimid.
scrophular.
fabar. an. Manip. un.

Coque in Diplomate, vase optimè clauso, ad consumptionem vini, exprimantur fortiter, postea imponantur

Croc. Mart.

Mumie

Masticb.

Tburis, Myrrh. an. drachm. duas

Coque leniter & pro circulatione pon. ad solem, hyeme ad fornacem.

Tota hæc Observatio descripta est à D. Job. Christoph. Eisenmengero, & huc translata ex *Marcell. Donat. Histor. Medic. mirabil.* Editionis Horstianæ in *Addition.* p. m. 722.

CASUS XVI.

Ancilla, sub cujus musculis abdominis, post obitum, institutâ Anatome, reperti sunt Pili, Calx, coriacea Materia, Cranium felinum, Maxille Suis, Dentes canini & molares humani, Fascinatione injecti.

Ancilla,

Symptomata
50.

PRÆterito anno 1681. Junii tertio die dissecuerunt mecum Domini Doctores Richteri cadaver Ancillæ quinquagenariæ, Sabinæ Kratzerin, cui ante annos tres & viginti menses primùm substitierant, subsequenter subinde gravissimis omnium ferè partium morbis atque symptomatibus, unà cum tumore ventris inferioris durissimo, reliquorum verò membrorum gracilitate & macilentia marasmica. Tradiderant quidem miserrimæ huic pauperculæ intra

tra

tra tempus tam diuturnum Gratiſſæ Facultatis Antiftites
hujus loci multifaria medicamenta, absque omni tamen
levamine. Cùm itaque miſericors Deus tandem beatam
analyſin largiretur, & culter anatomicus in cauſam morbi
refractarii inquireret, *ſub muſculis infimi ventris* tenuissi- Obiit.
mis, prope Umbilicum, & quidem ſupra Peritonæum, per Pili, Calx,
Incantamentum, conſpiciebatur *injecta* non menſurabilis coriacea
pilorum abraſorum cum *calcis* quaſi extinctæ liquidioris & materia,
croceo colore tinctæ mixturâ talis, qualem *Coriarii* abji- Cranium
ciunt, inſuperque *globus ex prædicta materia*, *cranio* quaſi felinum,
felino, cum *Suis maxillis*, *dentibus* bruti *caninis*, aliquotq; Maxilla
Vetulæ molaribus, compactus, & tendinibus adeò intertex- Suis, Dentes
tus, ut cultellis difficulter admodum cederet. *Sub Peri-* canini &
tonæo, cavitate abdominis putrilaginoſa, præmemorata molares hu-
modò ſiccior, ſed absque pilis, itidem *tincta ſaburra*, cui mani, ſub
torrida quaſi viſcera inhærebant, replebat: ulteriorem au- muſculis ab-
tem inquisitionem prohibebat fœtor. O miſerabilem ho- dominis res
minum ejusmodi conditionem! Nec Adeptorum Medici- periti,
na hîc fuiſſet ſufficiens! Si Dæmonis ſummam velocitatem
conſideramus, varias iſtas res è faſcinatorum corpore ex-
cretas, vel in eodem inveniendas, in ipſo excernendi actu,
ſummâ arte ſuâ præſtigiatoriâ *celerrimè* cum *ſupponere*, aut Injectio res
etiam corpori in ipſa ejus ſeſione poſt mortem quando rum abſur-
que inſtitutâ injicere poſſe, dicemus. Quod tamen ita ab datum per
eo, aut ſaltem ſemper fieri, nemo prudens defendere præ- Fascinat-
ſtractè ſuſtinebit, cùm non minus inſignis ejusdem in re- nem quo-
bus naturalibus ſcientia, quâ inſtructus ſæpè talia, ſupra modo fiat?
naturam quæ ſunt, agere videtur, modos per plures alios
intellectui noſtro imbecilli admodum & cœcutienti non
adeò perſpectos adhibere valeat. Imò ſi corpora ejusmodi
inſolita, facilioris imprimis quæ ſunt flexuræ, vel per na-
turales in corpore humano meatus, oculis licèt noſtris vix
perceptibiles, artificioſè intrò pellerè, aut etiam per vul-
nus dextrè inſlictum & non minus ſubtiliter iterum absque
mora

mora consolidatum immittere eum posse, dicamus, non errabimus, quia tam prægrandes in Ventriculum deglutitas, aut aliter ab extra violenter intrusas res varias per vias & mœandros inconsumptos, aut immensum dilatatos ad alia loca, vesicam &c. delatas fuisse, tot exemplis passim à fide dignis memoratis convincimur, ut dubitare velle de iis, grande facinus foret reputandum. Ex *Ephemer. Physic. Medic. Germ. Decur. II. Ann. I. Obser. v. 140.*

CASUS XVII.

Ancilla, quæ post varia Symptomata, Pilos, Fila, Acus, Clavos, Cultri & Ferri frusta, Nummos æreos, Globulos, Vitri fragmenta, Ovorum Putamina, vomitu rejecit, Patetum cum Diabolo ter iniit, & cum eo inconsuetos sermones reciprocavit: cum Quæstione curiosa.

*Ancilla.
Symptomata.
Pili, Fila,
Acus, Cultri,
Clavi,
Ferri,
Nummi
æreæ, Globuli,
Vitæ,
Ovorum
putamina,
Vomitum ex-
creta.
Clamor ab-
sonus. Vultus horri-
dus.
Convulsio.
Contorsio
variorum
membrorum.
Ventris in-
tumescentia.*

ANno Christi circiter 1669. Noribergæ *Ancilla* quædam mira symptomata per intervalla miserrimè sustinuit, graves nimirum *cardialgias*, *ventriculi corrosiones*, *vomitiones cruentas*, promiscuè sæpè cum *Pilis variis*, & *Filis lineis*, *connodatis* atque *conglomeratis Acubus*, *Aculis incurvatis*, *fragmentis Cultrorum*, *Clavorum*, *Ferramenti vetusti*, *Filis ferreis*, *Nummis æreis*, *Globulis* ac *fragmentis vitreis*, *Ovorum putaminibus*, atque aliis: persæpè quasi *Convulsiones*, & *Epilepticos insultus* sentiens, in terram concidebat, postea mirâ *artuum & corporis contorsione*, *antrorsum & retrorsum*, affligebatur, cum *clamore absono*, ac *vultu horrido*; imò *venter* ipse insigniter *intumescebat*, *remorantibus menstribus*, ut prægnans crederetur. Sed cum Theologi & Medici ex alloquiis, ac *medicamentorum ordinatione*, per aliquot menses defatigati, videbant, *omnia frustra exhiberi*, & inutiliter tempus consumi, imò pariendi tempus inaniter præterire, è custodia emissam, Magistratus, ex singulari commiseratione, car-

ruæ impositam, *Augustæ Vindelicorum*, unde Norimbergam prius venerat, devehî curavit. *Job. Helwigius Obser. Physic. Medic. 75.* *Augustam Vindel. deferitur.*

Misellum hoc peccati Satanæque mancipium, R. S. cum A. S. R. 1666. d. 11. *Novembr. pactum cum Dæmone* *Pactum cum Diabolo.* niisset, duobus Chirographis confirmatum, quæ menstruo suo cum sanguine exaraverat, annorum quatuor & quindecim dierum in cultum ei se devoverat, atque A. 1670. terminus appropinquasset, seriâ delicti abominandi pœnitentiâ ductum, post multas à Satana perpestas gravissimas tentationes, ardentiorum precum efficaciam, tranquillio- *Pactum cum Diabolo tollitur.* rem quidem in statum positum, ereptâ nempè, publico in carcere, d. 26. *Novembr.* infernalibus unguis priori scriptæ obligationis schedulâ, cui sequenti anno & altera successerat, à miro tamen vomitu isto, quo diversissimas res egerbat, horrendis convulsionibus, *Diabolique ad novum pactum* *iterum renovatur.* sollicitationibus ac invasionibus, non planè liberatum fuerat. Quorum omnium cum A. 1671. ex Italia red- *Vinum noxium.* *Ventriculi convulsio & subversio.* *Vitrum, Fila ferrea rejecta.* ductus, præsentè Plur. Rever. D. M. T. S. sedulam ejus animæ curam agente, ipse spectator in Xenodochio publico fuerim, paucis referam, quid observaverim.

Eam itaque *Fæmellam* externâ facie floridam, & benè valentem cum offendissem, ipsa verò ad degustationem vini sollicita, diu petito nostro reluctata fuisset, eo quòd atroces in vomitus, convulsiones, atque tentationes, Diabolo utpote ægerrimè, ut dicebat, excretionem istam ferente, se mox lapsuram sciret, verereturque, ne mihi dirum spectaculum terrorem incuteret, de quo tamen postquam securam esse jussissem, mihiq; Christiano Satanam terrori esse negassem, vix degustato uno vini cochleari, *ventriculi* *Vinum noxium.* *Ventriculi convulsio & subversio.* statim *convulsivos motus*, tandemque *subversiones* vehementes subierat, vi magnâ ejectis duobus non exiguis *præ-* *Vitrum, Fila ferrea rejecta.* *Globu.* *M.* *acutis vitri confracti laminis, ferreoque intorto Filo*, meas inter curiositates adhuc repositis, unâ cum aliis quibusdam

Globuli & Crepundia rejecta.
Convulsiones.
Ecstasis.
Pacta nova cum Diabolo.

Globulis & Crepundiis, quæ recensere nolo, parùm saltem salivâ madefactis, nullâque planè sanguinis guttulâ conspersis; quo vomitu cessante, atroces totius corporis *convulsivæ agitationes* successerant, hisque remittentibus, ipsa in *Ecstasi* rapta, ad *nova pacta* invitanti, atque ad desperationem cumpellenti Cerbero masculè sese opposuerat; sed tandem turbis istis finitis, lecto denuo surgens, nullâque de corporis debilitate conquesta.

Questio curiosa.

Num maximus ille Fascinator in hac tragœdia *oculos meos deluserit*, ut res istas, licèt è ventriculo propulsas credere potuerim, in ipso vomendi actu, *summâ*, quâ pollet, *agilitate ori patellæque suppositæ injecerit*, vel an *dilatato immensum œsophago*, munitoque, ne à transeuntium, vitri & ferri, rigidioribusque cuspidibus læderetur, me sanè latet, imprimis cum magnus ille Ventriculi superiora adfectantis conatus, colli intumescencia, & impetuosa ferri &c. expulsio, ex stomacho ipso ejecta illa, persuadere, illæsa autem à majoribus istis transeuntibus acutis corporibus viæ contrarium innuere queant. *Convulsiones* quidem fictitiæ haud fuerunt; quâ tamen ratione lassitudinis sensum post se nullum reliquerint, nescire me profiteor. *Ecstaticum* etiam illud cum malo Genio colloquium quamvis melancholici phantasmatis speciem præbere potuerit, altiore tamen causam habuisse, reliquæ circumstantiæ evincere videntur. *Luc. Schröckius in Scholiis ad eandem citatam Observat.*

Convulsiones.

Ecstasis unde?

C A S U S X V I I I .

Quo narratur, Matrem & Prolem, hausto intoxicato Lacte, illam in gravissimum incidisse Delirium, cum subnato Tumore Mammilla, ex quo varia insolita prodierint; hanc verò epilepticam factam Convulsionibus obiisse.

Rustica quædam Hedelsingæ habitans cum ante decem septimanas peperisset, accepit *Lac* à quadam Vene- *Lacti*
fica, quod cum comedisset, mox in *desperationem* ferè extremam incurrit, ita ut Maritum cum propria Prole è medio tollere cogitaverit, falsaque est Marito, has cogitationes diabolicas perpetuò sibi ob oculos versari, illumque etiam atque etiam rogavit, ut ipsam occideret, promptè hanc culpam ei perdonaturum. Conquerebatur insuper de magna difficultate circa pectus, als wann ihr ein harter Knüpfel vorm Herzen lege. De eodem *Lacte* paravit *Pultem Infant-*
ti, qui ab eo ingesto statim in *Epilepsiam* incidit, quâ gra- *Epilepsia Infant.*
vissimè torquebatur. Urina Matris sanorum urinæ similis erat, cum copioso admodum sedimento.

Dedi itaque Matri in *vino rad. mechoacan.* drachmas duas pro una vice. Eidem seq. *Vinum medicatum* ordinavi.

Rx. Herb. card. benedict.

hyperic.

artemis. an. Man. j.

Rad. mors. diabol.

enul. an. unc. dimid.

angelic.

polypod. querc. an. unc. unam

Fol. scabios.

Visc. quercin. an. Man. dimid.

Uvar. passar. unc. duas.

Sem. anis.

fœnicul. an. drachm. duas

M 2

Mixta

*Vinum me-
dicat. pro
fascinat.*

Mixta immergantur in duabus *Mensuris Vini* calentis, de quo bibat manè & vesperi, & in principio quoque prandii, haustum unum.

Quibus medicamentis cum usa fuisset, Respirandi difficultas remisit, sed Tumor in Mammillis exortus fuit, quo, adhibitis maturantibus, aperto, varia ex eo prodierunt, & cogitationes diabolicæ mox remiserunt. Quomodo v. Ulcus conglutinatum & curatum sit, cum Curationi huic non præfuerim ampliùs, ignoro.

Tumor
Mamm.
Varia ex
Mamm. ex-
creta.

Infant. Cur.

Infanti Amuleti loco jussi suspendere ad collum *radic. pæon.* &, ut in Pulmentis sumeret parum de sequenti Pulvere:

Pulv. ant.
epilept.

℞. *Cran. human. præp.* drach. dimid.

Cinamom. el. scrupul. unum

Rad. pæon.

tormentill.

Mastich. an. scrupul. dimid.

sacch. alb. scrupul. quatuor

Misc. Fiat Pulvis.

Dormiat super *Pulvinari* concinnato ex *foliis rutæ*; qui tamen, pluribus quotidie supervenientibus Convulsio-
Infans obiit. nibus epilepticis, paulò post obiit. *Wolfgang. Gabelchover.*
Curat. & Observat. Med. Centur. I. Curat. 16. & 17.

CASUS XIX.

Puellæ annorum XVI. cujus Imago cerea cum pun- geretur, ipsa sævissimos Dolores persentiscit, cum aliis gra- vissimis Symptomatibus, postq̃ Crines glomeratos, Tribulos, Acus aneas, Formicas volantes, & Animal pi- losum, evomit.

Puella an-
norum XVI.

PUellam, annum agentem decimum sextum, ex nobili pro- sapia oriundam, formâ non vulgari præditam, Juvenis quidam speciosus, & liberalibus artibus apprimè instructus, ita

ita miserè deperibat, ut illius amore irretitus, noctes plures, velut amens, insomnis duceret: at cum illum ea, ut ex infimo loco natum, temneret, & irrideret, indignabundus, sagarum consilio, de ea Magicis artibus vindictam sumere, curat. Quare absentis *Puellæ Imaginem cerâ confictam*, verbis prolatis, *Sortilegæ compungunt*, quibus recitatis, infons, *sevis doloribus* in toto corpore excitatis, est afflicta, iisque ita infandis immisericorditer vexabatur, ut aculeis transfigi videretur.

*Puella Imago
go cerâ
conficta
pungitur.
Hinc Doloribus sevis
affligitur.*

Quibus lenitis, remanebat *aphona*, & *convulsione mirabili* arrepta, quâ pedibus antrosum pectus contingebat, cum oculis *torvis*, *nigricante facie*, *pinnis narium inver-*sis, *linguæ tremore*, *tipothyriâ*, *omnimodâ virium jacturâ*, *fastidio summo*. His triduo perseverantibus, convocantur Medici, qui, postquam ultrò citroque de causa morbi disceptarunt, in eam unanimes convenerunt sententiam, ut crederent, hæc horrenda vitia ab utero, aurâque venefica ad partes superas datâ, tanquam à prima origine, emanare, quæ similem tragœdiam excitare nata est.

*Aphona,
Convulsio,
& alia
Symptomata.*

Quapropter præsidia plurima adaptant in hunc usum. Sed cum iis applicatis, illa *delira*, *furibunda*, omni *convulsionis* specie premeretur immaniter, à Medicis, tanquam spiritu malo apprehensa, aut *veneficio* vexata, deseritur.

Hoc ita esse, confirmavit postea *enormis vomitus*, cujus violentiâ nigerrimam materiam primò, postea *glomeratos crines*, *tribulorum fasciculum*, *acus æneas*, & tandem *oviformem massam*, atro colore conspurcatam, rejecit, quâ dissectâ, erupere plures *volantes formicæ*, quæ adeò horrendum foetorem ex se exspirarunt, ut nullus in domo persistere posset. Visis his omnibus, patuit, cuncta hæc ex *Veneficio* esse suborta.

Crines glomerati, Tribuli, Acus ænea, Formicæ Volantes, Vomitus rejectus.

At cum in agone esset, syncope oppressa, per vomitum laboriosissimè excrevit *Animal pugni formâ*, colore *atrum*,

Vomitum animalis pilosum & durum rejectum.

caudâ oblongâ, toto corpore pilosum, muris instar, quod, postquam in terram elapsum est, eximiâ pedum agilitate per domum obrepit, & emoritur.

*Curatur à
Mago.*

Parentes rei novitate, & periculo Filia, commoti consulunt Ariolos, Sagas, Sortilegos, Magos & Incantatores. Ex iis unus, se eam sanaturum, propositâ multâ mercede, constanter pollicetur, dicens, ut adventante paroxysmo vocaretur. Sic factum. Nam cum accessio ferociter invalescit, convocatur ipse, qui supra caput Aegræ, prius abrasum, me præsentem, imposuit *papyraceam chartam* albissimam, in qua scriptæ erant literæ binæ: *T. M.* & imposita erat *ungula Asini* semi combusta, & ille, nescio quæ verba ad aurem obmurmurans, illam ab insultu, & omni symptomate impofterum liberavit. *Zacut. Lusitanus Prax. Medic. mirab. Libr. 3. obs. 139.*

CASUS XX.

De Puella annorum XVIII. quæ muta prius, & epileptica facta, deinde per os, nares & alvum rejecit Acus, Clavos, Antias, Capillos complicatos, Obolos, Fibulas, Ovorum putamina, Fila, & Cultros: & tamen iterum convaleuit.

*Filia anno.
vni XVIII.*

Johannis Silbernegelin, Cæmentarii Laugingani, Filia, Apolonia, nata annos octodecim, Dilingæ servivit apud Aulæ Tubicinem: hæc cum aliquando sub noctem domum sola rediret, Vir quidam, amictus veste nigrâ (Diabolus nimirum) à tergo Puellam adortus est, cirros comprehendit, caput retraxit, naresque obturavit: ubi sic tracta Puella, os, exclamando, aperuit; in illud ille impressit quippiam, quod cum ea rejicere conaretur, repressit ille per fauces ad oesophagum, ut invita deglutiverit: quo facto, Puellam relinquit, quæ subito obmutescit, & domum reversa, muta per octo dies mansit: deinceps sponte loqui cœpit, & multis diebus vomitu rejecit, maximo & diro cum

obmutescens.

cum cruciatu, res perpetuâ memoriâ dignas, utpote *acus*, *Acus, acicu-*
acículas, *clavorum* varia genera, antias, capillos compli- *cula, clavi,*
 catos, obolos, fibulas, ovorum putamina integra, fila, cul- *antia, capil-*
 tros, aliaque multa, quæ ab astantibus & intuentibus sunt *li complica-*
 reservata, & mihi monstrata. *ti, obols, fi-*
bula, ovo-
rum puta-

Tandem incidit in *paroxysmum* veluti *Epilepticum* ex- *mina, fila,*
horrescendum, quo miserabili & penè inaudito modo, dies *cultri, vo-*
 noctesque afflicta fuit, haud aliter, ac si à Dæmonio agi- *mitu reject,*
 taretur, corriperetur & cruciaretur. Hic Medici, Sacri- *Epilepsia*
 ficuli, aliique Magices periti multi multa tentarunt, & ma- *immanit-*
 chinati sunt, sed frustra. Tandem desperata ab omnibus
 ad me Laugingam adducitur, ubi casum diligenter confide-
 ro, res vomitu rejectas inspicio, *Fascinum* perpendo, Dæ- *Fascinum.*
 monis potentiam à Deo concessam agnosco: & eam à Dia-
 boli, effascinatiis malis, liberam & sanam perfectè reddo in- *Convaluit.*
 hunc modum:

Primum jubeo, pro ejus salute & sanitate consequen- *Curatio.*
 dâ, preces tam publicas, quàm privatas ad Deum & Chri-
 stum Jesum, qui Satanæ regnum destruxit, fundere devo-
 tissimas. Postea, ubi Epilepsix paroxysmus horribilis parum
 remisisset, exhibeo ei in nomine, virtute & potentiâ Jesu
 talem *Haustum alexipharmacum*:

Rx. Ol. comm. unc. duas & dimid.

Aq. benedict. nostr. unc. un. & dimid.

Quæ commixta exhausta in nomine Jesu subito ac festi-
 nanter ante paroxysmi accessionem, qui paulò post quidem
 rediit, sed ubi post horæ quartam partem per vomitum plu-
 rima & varia rejectasset, ex insperato, Deo annuente, re-
 misere illico paroxysmi, seque recolligit à malis effascina-
 tis, quæ unâ cum Epilepsia statim eo die, quo haustum in-
 sumpserat, sedata fuere. Tertio post die, jussu meo, se-
 cuit medianam dictam venam: vesperi circa secundam ho-
 ram saphenam sinistri pedis, ex quo sanguinem copiose
 effluere permittebam, Atque hac sane venarum sectione,

ac

ac potissimum potione præsumptâ, quarto die libera evasit Puella, & planè perfanata, adeò ut è lecto surgeret, vestes indueret, laboraret, bono & quieto animo esset, corpore & mente rectè valeret, eâque famulâ uteretur Pharmacopola noster.

*Clavi per
nares, cultros
& clavi per
os, ferra-
menta per
alvum re-
jecta.*

Sed cum ista Puella impia, impura, Venerea esset, & indomitæ libidini dedita, Diabolus, utpote spiritus immundus, eam rursus invadit, sed non ut antea, Epilepsiâ aut morbo aliquo, verum sana existens, modò *clavos per nares*, modò *cultros & clavos* etiam *per os*, modò *ferramenta varia per alvum*, me præsentem & videntem, maximo cum conatu, sine læsione tamen corporis, rejecit; quibus projectis, risit & illudit. Tandem alicujus concubina facta, libera vixit & quieta. *Martin. Ruland. Curation. Empiric. Centur. 4. Curat. 15.*

CASUS XXI.

*Servi, quem Saga ex alto ita præcipitem dedit,
ut inde Luxationem Coxæ incur-
rerit.*

Mulier.

Referam, quæ Theodorus Cornelii F. jam olim Urbis Goudanæ Consul, mihi retulit. Erat in *Pago Bostbronck*, non procul à Trajecto, *Mulier Vidua*, cui servus convixerat, ad obeunda, ut res postulabat, munia domestica. Is quum jam sæpius, ut solent esse curiosuli servi, per transfennam animadvertisset, Heram, nocte intempestâ, simul ac quieti se tradidissent domestici, quotidie in stabulum ad certum præfixumque locum venire, atque, exporrectis manibus, præsepi contiguum fœnile apprehendere. Admiratus tandem ille, quidnam hoc negotii esset, statuit & ipse, insciâ Herâ, idem semel experiri, atque eandem pertentare aleam. Igitur Herâ ex consuetudine ad solita veniente, atque, sicuti videbatur, digressa, subsequitur & ipse,

ipse, locum contemplatur, atque, exemplo Heræ, fœnile complectitur: Ibi ille ex tempore in aëra raptus, defertur in Oppidum Wyck, in abditum & subterraneum specum, ubi cœtum Maleficarum, de maleficiis conferentem inter sese reperit. Hera cum suis inopinam Famuli sui præsentiam admirata, rogat, quo astu, aut quâ tandem ratione, momento temporis, illuc appulisset? respondit ille ordine, ut res transacta esset. Tùm illa, indignari primùm, atque excandescere, cœpit, verita, ne nocturni atque clandestini isti conventus hâc ratione tandem eliminarentur. *Sagarum conventus.*

Cum consortibus igitur deliberandum, censuit, quid in ambiguo hoc negotio faciendum? suadeant. Convénit tandem inter eas, ut amicè exciperetur, silentium stipularetur, atque arcana hæc, quæ illi, præter meritum & opinionem, videre, contigisset, nulli communicaturum se, aut revelaturum, sanctè dejuraret. Ille interim quidvis non pollicetur, abblanditur, &, ut mitiùs cum eo ageretur, simulat, se omnibus votis hoc unum expetere, ut cum illarum gratia liceat posthac Sortilegarum interesse collegio. Interim dum consultatur, labitur hora, &, jam abeundi, tempus instat.

In dubium iterum, instigante Herâ, jam vertitur, remittendusne domum sit totius cœtus periculo, an bono publico enecandus? Communi tandem omnium consensu mitior placuit sententia, quæ juramento addictum domum deferendum decerneret: suscipit eam provinciam Hera, atque, fide datâ, in humeros receptum, domum delaturum, pollicetur. Accinguntur operi, atque Euro ocyus per aëra feruntur. Sed ecce! emensis jam bonam itineris partem, conspicuum sese dedit lacus, arundineto obsitus; ibi malefica illa Anus occasionem naçta, verita, ne Juvenis pœnitentiâ ductus, quòd furialibus hisce feriis (quemadmodum simulabat) initiatus esset, visa tandem eliminaret, provolans à se disjecit Adolescentem, sperans, ut suspicio est, eundem

dem partim castis violentiâ enectum, partim lacus ipsius altitudine absorptum iri. Verum, ut est Deus misericors prorsus, non volens mortem peccatoris, sed ut convertatur, & vivat, vesanæ illius menti metas constituit, neque passus est, Juvenem insontem submergi, sed aliquantò æquiori conditione permisit, ut in hunc usque diem vita ejusdem protraheretur, dum forte fortunâ in arundinetum decidens, *lethalem plagam* ex casu non accepit, violentiâ impetuque casus per arundinetum quodammodo refractis. Interim miser ille, qui solius linguæ ministerio jam utebatur, dum illucesceret, mille distorquebatur *cruciatibus*, ac suspiria trahens, tantisper ingemiscebat, dum prætereuntes insolitâ lamentatione attoniti, factâ indagine, compererunt, hominem prorsus *elumbem*, & cui *utraq; excidisset coxa*. Rogant, unde sit, quomodo eo calamitatis devenerit: narrat ille ordine singula, defertur tandem curru-Utrajectum. Ibi Nobilissimus Vir Joh. Culenburgius, Urbis Prætor, rei novitate quodammodo perculsus, admirabundus singula perquirat, atque, indagine factâ, fascinatricem Heram comprehendere jubet, vinculisque constringi. Illa simul ac in manus Præfecti venisset, nihil negare, singula fateri, atque ordine recensere, & ut humaniter secum agerent, obtestari cœpit. In summa eo tandem res devenit, ut Senatores communibus suffragiis igni adjudicandam, decernerent.

*Casus ab
alto.*

*Luxatio
Coxæ.*

*Sagorum
constitutio
corporis.*

*Lamia me-
lancholica.*

Dicet hic quispiam, mirum non videri, constantem prorsus fuisse mulierem, quæ supra communem hominum fidem multa & diceret, & à se perpetrata fateretur, atque ita pertinacem, ut non vereretur brevi subsequunturum ignem, præsertim quando sit ea atrabilariorum conditio, ut quidvis potius perpeti malint, quàm à semel concepta opinione resilire: nam quòd atræ bilis morbo laborent *Lamiæ*, argumento esse formam effigiemque vultûs, & totius corporis, ac tetricum quendam, torvumque in dicendo aspe-

aspectum, consuetudinem solitariam, atque ab hominum consortio abhorrentem, victus rationem melancholicam prorsus, & corpus inediae patientissimum. Fateor, hæc omnia ita se habere, ac cum Jamblichō concluderem, quæ fascinati imaginantur, nullam habere actionis & essentiae veritatem, nisi Juvenis hic adhuc dum in vivis esset, atque cum Consulari hoc Viro familiariter vivens, rem omnem & narrasset, & utrâque coxâ loco motâ, neque adhucdum restitutâ, dictis auctoritatem conciliasset; atque his ceu auctuarium accedens caleficæ confessio (quæ tamen apud me non est, ut ei soli credendum, existimem) Adolescentis dicta confirmasset, atque stabilivisset. Ex Balduini Ronsssei Opuscul. Med. Epistol. Medicinal. 50. p. m. 190.

*Incantatio
in dubium
vocata*

et asserta

*Sola Moni
fessio Saga-
rum non
sufficiens.*

CASUS XXII.

Viri annorum XL. cui Catus veneficus intulit Dolores oculorum, ipsamque Cœcitatem, quam exceperunt Spinae, Stupæ, Pili, cum Granis milii, ex oculis prodeuntes, & cui tandem aliæ Veneficæ visum restituerunt.

IN Pago Bucha, Præfecturæ Konizenfis, in Comitatu Schwartzburgico, Incolæ cujusdam, in variis mechanicis artificiis parandis celebris, nomine *Johannis Hoffmanni*, annorum 40. vitæ integerrimæ, ædes *Catus niger*, antea non visus, ante duos annos frequentavit, caseos, ova galinacea, & lac, sæpè subducens, adeoque damno non levi paganum hunc afficiens, ut de remedio ei opponendo cogitare teneretur. Cùm ergo aliquando hospitem hunc molestum in horto ædibus contiguo conspiceret, *bombardæ explosione illum occidit*. Projecturus eundem extra sepias oleas, nondum penitus mortui pedes decurtat, atque sic ejicit horto, quo loco sequenti die non repertus, nec fuit, qui amissum conquereretur. Elapso mense, ingruente no-

*Vir anno-
rum XL.*

*Catus Gene-
ficus.*

*Catus occi-
ditur.*

*Dolores
oculi.*

*Vespa infi-
diantes.*

*Dolores in-
gravescen-
tes.*

Cacitas.

*Spina, Stu-
pa, Pili,
Grana mi-
lii ex oculo
prodeuntes.*

*Famina
Maga Egy-
ptia.
Visus resti-
tutus ab
ignotis Fa-
minis.*

te, domum ex agro repetens in prato prædio suo vicino Catum eundem offendit, eumque sæpè verberibus petit, sed frustra, saltu ictum semper declinante. Postridie ingentes *dolores dextri oculi* perientiscit; tertio die ob eorundem adauctas faces prodit in pagum, ubi tamen persistere, non fuit integrum: examen enim *vesparum* dextro oculo subito ingruit, quod impossibile fuit depellere. Celeri pede domum se confert: *vespæ* pressio pede insequuntur in supremam usque contignationem. *Dolores* ingravescunt indies, ut per quatuordecim sæpè dies insomnes noctes ducere cogeretur; sequitur *Cacitas*, per 32. hebdomadas durans. Medicos consulit, sumptibus non parcens, sed frustra: quotidie *Spinas, Stupas, Pilos, grana Milii*, ex oculo extrahit. Elapso hoc tempore cum malum hoc sedem mutaret, & in *sinistrum oculum* consideret, evenit, ut tres ignotâ facie Faminæ ipsum inviserent, & iter ex Ægypto ad illum susceptum simulantes, curam promitterent, modò de solstro convenirent. Promittit quinque Imperiales: enumerant rem totam, ut gesta erat, & *Decoctis herbis* aliquot visum perfectè restituant: demissæ hinc, unde venerant. Hæc Historia ex *Disputat. Medic. Inaugural. Frider. Käsebergii de Morbis à Fascino cap. 5. pag. 34.* habitâ sub Præsidio *D. D. Georg. Wolfgang. Wedelii*, Jenæ, 1682. excerpta, atque huc translata est.

CASUS XXIII.

Famina, quæ, perpeffis priùs plurimis gravissimis Symptomatibus, postea cum urina excrevit Acus, Clavos, Crinium cincinnos, Fibulas, & Sacculum filo circumvolutum: additâ Curatione, & Remediis singularibus.

Famina,

ANno 1695. Mense Januario, Fœmina quædam adhuc cœlebs, quæ antehac intumefactum ventrem habuit,

ac de *acerbissimis doloribus*, hinc inde in corpore, præsertim verò *capite, artubus, & ventre* tumultuantibus, con-
 quæsta est, quibus *abvi constipatio* per viginti integros dies
 durans, accessit, & tandem per urinam, ut Medicus illius
 loci perhibebat, sequentes res excrevit, utpote *magnam*
Acum, quam insecutæ sunt aliæ *tres*, inter quas una ex
Cera Hispanica globulum in altera extremitate habebat, cum
quinque aliis alio tempore insequentibus, item *Clavi ungu-*
lares tres, Crinium cinnini, magnæ & parvæ *Fibulae*, duo-
 decim particulæ variæ formæ & magnitudinis ex *vitro*
 conflatae, duo *Clavi sutorii* novi, *clavus* alius *equinus* in-
 teger, & *duo* confracti, & tandem *sacculus* hinc inde per-
 foratus, in superiori parte filo contorto cannabino circum-
 volutus, qui à Clinica ex antro muliebri eductus fuit.

Symptoma-
ta.Cum urina
excernun-
tur Acus,
Clavi, Cri-
nium cin-
cinni, Fibu-
la, Sacculus
filo circum-
volutus.

Quia verò in recensione hujus Casûs à Medico Oppi-
 dano Vlmensi nulla mentio facta est, quibus remediis ad-
 hibitis venter antea tumefactus subsederit, an menstruæ
 purgationes totaliter sint suppressæ, vel non? &, an Pa-
 tiens ante de libidinosis concupiscentiis non suspecta fuerit?
 aut, an Medicus apud exeuntes res alienas è corpore jam
 enumeratas præsens fuerit, vel non? idcirco, Amplissimo
 Magistratu jubente, Collegium Medicum hac de re suum
 judicium difficulter ferre potuit. Tandem verò ab omni-
 bus judicatum est, si hæc res revera sine omni dolo & si-
 mulatione se ita, cum dicta Fæmina, habeat, & per vera-
 ces Personas testimonium perhibitum sit, hunc affectum
Morbum Magicum, à *Fascino, Veneficio & Incantatione*,
 introductum esse.

Morbus
magicus.

De hujus Morbi curatione perhibent, quòd tria præ-
 cipuè requirantur, & quidem (1.) *Remedia Magica*. (2.)
Spiritualia, & (3.) *Corporalia*. Magica veris Christianis
 suspecta & prohibita sunt; Spiritualia in precibus & Theo-
 logicis adhortationibus & consolationibus comprehendun-
 tur. Naturalia, quæ cum Spiritualibus conjungenda, in

Curatio.

alexipharmacis, cordialibus, malignitati resistentibus, aliisque appropriatis & specificis remediis, consistunt, quorum ope & auxilio tales affectus apud multos, si non radicitus, exterminati, tamen ita leniti, & mitigati fuerunt, ut Patientes magnum exinde solatium consecuti sint. Tales autem Morbi non nisi longo tempore ac successivè curantur, &, licet interdum spes restitutionis affulgeat, & per factas inducias videatur, ac si talis affectus sublatus sit, illæ tamen ægritudines postea ex inopinato recurrunt, & tam Theologis, quàm Medicis magnos labores excitant.

Remedia
singularia.

Contra tales Magicas Fascinationes & Incantationes quidam Medici, inter alia, *Cati vel Felis nigræ sanguinem*, vel solum, vel *cum Canis nigri sanguine mistum*, non solum *Patientis toto corpori*, sed etiam *conclavi, janua liminibus, & fenestris*, nec non illorum *retinaculis cruciformibus ligneis* (Germ. *Kreuzstœck*) illitum, pro certo & singulari remedio juvante extollunt & deprædicant. *Ex Ephemer. Physic. Medic. Germ. Decur. III. Ann. III. obs. 54.*

CASUS XXIV.

Juvenis nobilis Romani, cui per Maleficiū mirabili modo Potentia Venerea ablata, atque ab alio Sacrilego iterum restituta est.

Juvenis nobilis.

Annulus
sponsalitiū
ablatus.

Romæ temporibus Henrici III. Imp. fuit *Juvenis* quidam locuples & nobilis, qui recens Uxorem duxerat, & sodales opiparo convivio nuptiali exceperat. Exivère in campum à prandio, lufuri pilâ, Sponsus, ludi dux, pilam poscit, &, ne excideret *annulus sponsalitiū*, inserit eum *statuæ Veneris æreæ*, quæ in proximo erat. Omnes unum petebant, sic citò defatigatus, ipse à ludo secessit, & ad statuam rediens, annulum recepturus, ecce! videt *digitum statuæ usque ad volam manus recurvatum*, &, quantumvis conatus sit, annulum recuperare, nec digitum inflecte.

inflectere, nec annulum valuit extrahere. Rediit ad sodales, nec illis eâ de re quicquam indicavit. Nocte intempestâ cum Famulo ad statuam revertitur, & extensum, ut initio, digitum reperit, sed sine annulo. Jacturâ dissimulatâ, domum se confert ad novam nuptam. Cumque torum genialem ingressus, *Sponsæ se jungere vellet*, sensit, *impe-* *Impotentia*
Venerrea, *diri* sese, & quiddam densum ac nebulosum in suum conjugisque corpus volutari. Sentiebat id tactu, videre tamen nequibat. Hoc obstaculo *ab amplexu prohibebatur*. Audiebat enim vocem dicentem: mecum concumbe, quia hodiè me desponsasti: ego sum Venus, cui digito annulum inseruisti, nec reddam. Territus ille tanto prodigio, nihil referre, ausus est, vel potuit: insomnem duxit noctem illam, multum secum deliberans. Sic factum est per multum tempus, ut, quâ horâ cum Sponsa concumbere vellet, illud idem sentiret & audiret. Erat fanè aliàs valens, & domi aptus, & militiæ,

Tandem uxoris querelis commonitus, rem parentibus detulit. Illi, habito consilio, *Palumbo*, cuidam *Presbytero* suburbano, rem pandunt. Is autem erat *Necroman-* *Necromanti-*
ticus, *ticus*, & in Maleficio potens. Illectus ergo promissis multis, compositam epistolam dedit Juveni, dicens: vade illâ horâ noctis ad compitum, ubi quatuor viæ conveniunt, & stans considera. Transient ibi figuræ hominum utriusque sexus, omnisque ætatis & conditionis, equites, & pedites, quidam læti, & quidam tristes: quicquid audieris, non loquaris: sequetur illam turbam quidam staturâ procerior, formâ corpulentior, curru sedens: huic tacitus epistolam *Spectra;* trades legendam, statimque fiet, quod postulas. Ille autem Juvenis totum implevit, ut edoctus erat; viditque inter ceteros ibi mulierem in habitu meretricio, mulam inequitantem, crine soluto per humeros jactato, vittâ aureâ superiùs constricto, auream virgam gerentem in manibus, quâ mulam regebat: præ tenuitate vestium penè nuda apparebat, gestus exequens impudicos,

Ulti.

Ultimus Dominus turbæ terribilis, in Juvenem oculos exacuens, ab axe superbo, smaragdis & unionibus composito, causas viæ ab eo exquirebat. Nihil ille contrà, sed protensâ manu *epistolam ei porrigit*. Dæmon, notum sigillum non audens contemnere, legit scriptum, moxque brachiis in cœlum elevatis: Deus, inquit, omnipotens, quamdiu patieris nequitias Palambi Presbyteri: nec morâ, satellites suos à latere mittit, qui annulum extorquerent à Venerere. Illa multùm tergiversata, vix tandem reddidit.

Potentia
Venerere re-
stituta.

Sacrilegus
condemna-
tus.

Ita *Juvenis voti compos*, sine obstaculo potitus est diu suspiratis amoribus. *Palumbus* autem, ubi Dæmonis clamorem ad Deum audivit de se, intellexit, sibi præsignari finem dierum. Quocirca omnibus membris ultrò citroque truncatis, miserabili poenâ defunctus est, confessus coram populo Romano inaudita flagitia. *Vincent. Burgundus Belovacensis Specul. Libr. 26.*

CASUS XXV.

Viri nobilis, qui ex Fascinatione varii coloris Sericum per urinarium meatum, lotii loco, perpetuò excrevit.

Vir,

Mictio Serici
ei divers.
color.

Vir nobilissimo stemmate satus erat, cujus nomen, patriam atque prædium indicare, non sine ratione religioni mihi duco: is à maleficis hominibus per Incantationem eo adactus est, ut urinæ loco, *Sericum cœruleum, rubrum, viride, rufum, & flavum*, nunquam non mingeret. Hoc ludibrium quanquam Medici Fascinationi adscripserint; nihilominus tentarunt, multifariis remediis id averruncare; sed quorum nullum hujusmodi supernaturale Malum tollere, aptum natum deprehendebatur.

Jam verò quemadmodum nonnulli Nobiles, imò adhuc præstantiores Personæ in similibus Casibus, temerario ausu, in Petram suam, hoc est, Christum, desperant, & lo-

co indefinentis Dei invocationis pro salutari auxilio, ad Exorcistas, Præstigiatores, & hujus farinæ veneficos homines, confugiunt; ita idem quoque placebat *Basiloro* (sic hâc vice hîc cluet) accersit carnificem, de quo infamis ferebatur fama, quòd singulari arte omnia Fascinamenta abarcere, ipsosque malos Genios potentibus exorcismis domare valeat; speciminibus variis jam dudum exhibitis.

Quid fit? adest haud morâ crudelissimus tortor, ante omnia ipsam hanc bombycinam mictionem suis oculis intuiturus; quod cum illicet fieret, revera videt, imminente necessario reddendi urinam usu, non lotium, sed nil nisi Sericum ex urinario meatu promanare:

Has ergo præstigias conspiciatus carnifex, nempe excretionem Serici tantorum colorum, mox exclamavit, *Incantationi* hæc omnia deberi, pollicitus, se præstigiatoriâ *Incantatio.* arte suâ effecturum, ut Nobili veneficos illos homines, à quibus ipsi hocce malum illatum sit, cominus videre liceat. Primum propinat illi haustum quendam (fortassis poculum magnanimitatis,) eidemque simul, ac cæteris duobus præsentibus, præcipiens, quomodo sese in hoc actu habere debeant, ne quid adversi ipsis eveniat.

Tunc conclavi egreditur, cellamque descendit, ut conficiat, quod malo animo sibi proposuerat, & satis diu ibi commoratur, nempe ad integram horam cum dimidia.

Interea non solum ante hypocaustum, & in ædibus, horrendus strepitus exauditur, sed & circum prædium procellosa tempestas ingruit, adeò, ut iis in hypocausto permanentibus, omnia corporis membra horrerent, omnesque comæ, præ timore, starent, trepidarentque.

Tandem redit nefarius Exorcista, cujus facies cadaveris instar palleſcebat, & cujus frons spisso sudore stillabat, asseverans, omnibus adstantibus jam, omni sedato strepitu, sine periculo in cellam procedere licere, ubi Fascini hujus rei sistere se cogantur, Sic ipso noctis medio, quippe quod
 O hujus.

hujusmodi tenebrarum actibus plerumque consecrari solet, omnes in cellam descendunt; ubi cum Carnifex unâ cum aliis præsentibus, facto circulo, constitisset, adhibito exorcismo, ingrediuntur duæ ipsis notissimæ personæ, ex quarum alterâ ætate majori Carnifex sciscitatur: *cur nobili huic Viro molestissimum hunc affectum affricuerit?* At quia primâ & secundâ vice nihil responsi dedit; tertium quærit. Ad hæc illa persona (vel potius spectrum) *quid tua*, inquit, *hæc percontari refert?* De his rebus tibi rationem reddere neutiquam teneor. Hoc dicto, terga vertit spectrum, & unum eorum, qui tùm præsentés aderant, quique hospes tantùm Nobilis hîc comparuit, his affatur verbis: *Et quid tibi hîc rei est?* qui ad hæc verba vehementer cohorruit: cæteris omnibus sine ullo ægrotantis levamine discedentibus, ubi quæ tandem ille fata fuerit expertus, juxta cum ignorantissimis scio, memoriâque mihi excidit. Suspiciari tamen licet, malè feriatam Diaboli plebem ob patrata facinora adhuc aliquandiu infelicem torxisse hominem. Ex *Erasm. Francisci Proteo Infernal. c. 66*, nunc demum primum ex Germanic, in Latin, translat.

*Affectus
permanet.*

CASUS XXVI.

*Viri, desperato Morbo, correpti, qui rejeclis per
os aliquot frustis Vitri, & Cincinnis, dato
à Venefica consilio, iterum con-
valuit.*

*Morbus de-
esperatus.* **A**Nno 1587. Mens. Septembr. in Rhenano Richeo dicto pago contigit, ut quidam *Nicolaus Wannesonius* in adeo *desperatum* inciderit morbum, ut omnis omnino spes redintegrationis decollarit. In hunc autem deploratissimum affectum in vicinia, quæ habitavit, *Saga*, miserum præcipitasse, non vanâ conjiciebatur suspicione, qui propterea neminem non apud se divertentem sollicitâ curâ im-
plora-

ploravit, ut consilium auxiliumve suppeteret, quo pristinam sanitatem recuperare liceret; prout in chronicis & periculo plenissimis hujusmodi affectibus plerumque fieri solet. Hic casu aliquando accidit, ut hæc ipsa Saga decumbentem cum aliis inviseret; quæ haud cunctanter vel commiseratione ducta (nam & Sagæ misericordes videri volunt) vel verita, ne hac de causa accusetur, inque carcerem fortè conjiciatur, (uti futurum, rumor datâ operâ spargebatur) suâ sponte narrare occipit, se plurimos vidisse, similibus doloribus excruciatos, ab iisque iterum fuisse liberatos, quàm primùm Sancto alicui vota fecerint, atque exsolverint; hocque nomine præ cæteris *Belli Bernhardi Sacellum* celebre esse, quippe qui nunquam à quoquam, suâ memoriâ, precibus fuerit fatigatus, quin ei integram procuraverit valetudinem; mittat ergo sine hæsitatione suo nomine ægrotus, qui pro ipso in *Sacello* isto unâ cum necessariis muneribus se sistat, atque ægrimoniam consuetis precibus expiet; nec morâ aderat, qui certâ mercede conduci passus, iter illud eò direxit, cui nomen erat *Johann. Jacobus*, qui re optimè gestâ, hocque negotio, summâ, ut debuit, diligentia, confecto, domum tandem rediit, ubi indicatâ horâ, quâ *votum* suum *nuncupaverit*, simul ac *persolverit*, comperit, *eâdem* & *Wannesonium* *convalescere*, ingenti dolore tum per vomitum eructatis aliquot *Vitri frustis* atque *Cincinnis*; quæ res ipsi etiam Joh. Jacobo ideò in patina monstratæ sunt, ne quicquam dubii de miraculoso hoc relinqueretur casu; pro cujus indubitatori confirmatione præterea testium loco auditi sunt & *Matthias Hay*, & *Matthæus Major*, & *Nobis Peter*, & plures alii, qui omnes unum idemque constanter asseruerunt, tametsi diversis in locis fuerint interrogati. Hanc historiam habet *Nicol. Remigius Demonolatr. Libr. 3. c. 1. p. m. 347. seqq.* quam ex vernaculo in Latinum nunc demum vertimus.

*S. Bernhards
di Sacellum.*

Convalescit.

*Vitri frusta
& cincinna
per Vomitum rejecta.*

Testes rei.

CASUS XXVII.

Mulieris, quæ Claves Fascino illatas, Vomitu rejecit.

Mulier.

Claves per os rejecta.

Claves Fascino illata

Melius habet.

A Nno 1588. Mens. Octobr. Cognata mea, juvenca mulier, duas mihi monstravit *Claves*, quas multo cum mucro per os rejecerit, idque in conspectu omnium eorum, qui tum in iisdem ædibus præsentibus aderant; unde nobis omnibus, quibus de ægritudine ejus constabat, facile con-jicere licuit, dudum perpeffum morbum ab illis ipsis pepen-disse clavibus, quas præterito anno Nicolæa Stephana, fa-mosa illa Venefica, per *Fascinationem* ei intulerat. Post illos enim enormes Vomitus, abdomen, quod antea saxo fe-rè durius erat, ilicò concidit; quo factum, ut mulier sub-inde melius habere cœperit. Hanc quoque historiam narrat idem Nicol. Remigius ibid. nempe *Dæmonolatr. Lib. 3. c. 1. p. m. 349.* quam itidem ex Germanica in Latinam linguam nunc demum transtulimus.

CASUS XXVIII.

Mulieris, quam Venefica aspero Pulvere fascina-vit, indeque Febre, Pedum Dolore, illorumque digitorum Incurvatione, affecit, atque iterum sanavit. Cum An-notationibus notatu dignis.

Stephana.

Saga Pe-stem aver-runcat.

E Adem in præcedenti Casu nominata Nicolæa Stephana Anno 1587. Mens. Decembr. in Arcem Dammatrinum vocata, paciâque mercede conductâ, ut tunc ibi locorum grassans pestilentia contagium, pro suâ, quâ pollere crede-batur, potestate, *averruncaret*; id quidem sollicitâ curâ præstitit; at cum restitutâ pristinâ aeris salubritate, iterum, solutâ mercede, & citiùs opinione suâ, dimitteretur, id ægrè tulit, quòd lautis inde haustis redditibus jam carere debeat. Quapropter occasionem aucupatur, quâ disces-sum

sum suum aliquandiu remorari queat, hincque in Arcis il-
lius *Cellarii Uxorem*, quod maleficæ Fæminæ abitionem an-
xiùs juverit, adversi quid transferre meditatur, spe, fore,
ut pro ærumna illa repellenda præsentis consilium anxi-
liumque denuo implorandum sit. Quare in vestibulo con-
clavis stans omnia alia cogitantem *Cellariam* hisce alloqui-
tur verbis: siste gradum Domina! ut plicas collaris tui ex-
plicare possim: quo facto, simul digitis suis comprehensum
Veneficum Pulverem nefario ausu subdolè collo ejus asper-
git; ubi actutum vehementissimus *horror rigorque febrilis*
infontem Fæminam invasit, & paulò post adeo *enormes*
cruciatus ejus crura occuparunt, ut *digiti pedum usque ad*
talos deformiter inde incurvarentur, id quod cum dome-
stici vidissent, Sagam prehenderunt, inq; carcerem præcipi-
tem dederunt, hac additâ comminatione, se eam pugnis
atque fustibus quasi murenam exossaturos, neque prius
ib hinc dimissuros, quàm Heram à Fascino liberaverit, at-
que restituerit in integrum. Quibus minis auditis, mise-
randum in modum lamentatur, vociferans, summam sibi
fieri injuriam, indignamque rem esse, fidem suam atque
operam, quâ pestem antehac profligaverit, tanto dedecore
compensare velle, nec aliud expectandum esse, quin, nisi à
proposito desistant, laqueo vitam sibi ipsi abrumpat. Ut
autem animadvertit, omnes has lamentationes ad sui libe-
rationem nihil valere, aliud instituit, dicens, si stet senten-
tia, ut *Cellariæ* ablatam sanitatem reddere cogatur, saltem
tantillum moræ concedant, quò aliquod excogitare pos-
sit præsidium, ad hujusmodi morbi genus abarcendum quod
aptum sit natum. Non multò post asseverat, memoriæ
occurrisse infallibile remedium, quò afflictæ sanitatem in-
dubitato recuperare liceat; notas enim sibi esse *herbas*
quasdam, quibus si in balneo dolentes partes probè fri-
centur, cessare omnes dolores, & agrotantem mox con-
valescere, solere; hoc unum rogans, ne sibi succenseant, si

Cellariæ
uxor fasci-
natur.

Pulvis Ve-
neficus Cella-
riæ aspero-
sus.
Febris, Pe-
dum dolo-
res, illorum-
que digito-
rum incur-
vatio.

paulò longius temporis spatium ad sanationem hanc exoraverit; quandoquidem ægrimonia hæc non ita constituta sit, ut tam facilè, tamque citò, tolli queat.

Jam verò cum Lamia aderat Filius, qui cùm intellexisset, quid actum hæctenus sit cum Matre suâ, non immeritò veretur, ne idem & se ipsum maneat; quare conscientia agitatus, nocturno tempore, quo alto somno sepulti omnes stertebant, ex suprema Arcis parte, tenacis funis beneficio, in imum se demisit; sed qui altero statim die in fuga correptus, catenisque vinctus est, atque post, interrogatione institutâ, cur clam se subduxerit? quicquid scivit, sponte recensuit, ultrò unâ fassus, se solum matri consilium dedisse, ut supra dictum præsidium proponat, quò occasionem nanciscatur, diutiùs in Arce commorandi, idque *balneum nil quicquam esse profuturum, & hæc omnia in speciem tantum hac fini à Sagis agi solere*, ut vulgus persuadeatur, curationem hujus generis morborum naturalibus mediis, & ordinariâ ratione, perfici; jam verò nihil amplius superesse auxilii, quàm ut expectetur determinata atque præfixa illa dies & hora, quâ redintegrationem valetudinis constituit venefica mater, cùm morbum primitus intulisset; interea autem temporis *Cellariam* inflictos dolores indefinenter perferre debere, fore tamen nihilominus, ut tunc omnes cruciatus certò evanescant, præter solam aliquandiu adhuc fortè remansuram membrorum impotentiam; neque quicquam horum mentitus est; quandoquidem omnia revera ita contigerint; eâ enim ipsâ horâ, quam prædixit, *morbis* quidem *cessavit*; sed qui subsequente statim nocte multò vehementiori impetu reversus est, & quidem ideo, quia Sagam poenituit, quòd *Cellariæ* iterum mederi in animo habuerit; hincque eam denuo de novo fascinavit; hoc cùm Filio altero die exprobraretur, quòd nempe mendaciis se expedire studuerit, irâ dicam, an malitiâ, accensus, quid proferat, juxta cum

igno.

*Herbas &
remedia naturalia
nihil in fasci-
no Galere.*

ignorantissimis scivit, nisi quòd consuluerit, matrem *Verberibus indefinenter contundere*, certus, eam nullâ aliâ, *gas placant,* quàm hâc solâ ratione, coerceri posse. Iccirco duo robusti rustici eam prehenderunt, crassisque vitibus malè mulctarunt, pedibus etiam subtuderunt, hincque & inde devolverunt, atque tandem diris minis impleverunt, velle se eam in proximè exstructum rogam projicere, nî spondeat atque restituat agræ hoc ipso adhuc die, imò hac ipsâ horâ, desideratam sanitatem; id quod etiam sine ulteriori mora, præsens aliquot hominibus, præstitit, comedendum propinato Pomo albo consperso *Pulvere*, quo *Cellaria* ilicò *Pulvere cum Pomo comesto* *convaluit.* Posthæc tandem juxta latam promissionem dimissa quidem est malefica Stephana; cùm verò abiret, *agra convaluit,* jamque usque ad Arcis vestibulum pertigisset, aliquot lictores, jussu Judicis, eam reduxerunt, inque carcerem conjecerunt, ubi haud cunctanter, quicquid hætenus diximus, confessa, atque tandem unà cum Filio igne combusta est.

Ex hac Historia discere atque *notare* licet: (1.) quòd *Notanda* externa præsidia, ut sunt Herbæ aliàs minus usitatæ, Unguenta, Balnea, & similia, quibus Sagæ uti consueverunt, ad tollendos morbos nihil valeant, sed quòd Magi ea tantum in speciem prætexant, ne agnoscantur, neve in manus magistratûs incidant; (2.) quòd hujusmodi remedia *Remedia naturalia contra Fascinum nihil valent.* nunc saltem in finem fingant, atque proponant, ut homines *Sagæ ad idololatriam pelliceant;* hinc suadent, peregrinationes ad peculiarem Sanctum instituere, Missas pro defunctis celebrare, sacras Lustrationes adhibere, vota nuncupare, victimas dare, & similes pias obire functiones, quibus plurima christianorum pars alioquin vacare solet: (3.) quòd Sagæ ad hæc & similia asyla confugere jubeant, ut homines fiducia in Christum, in quam unicè propendere deberent, excidant, quando nempe spem suam redintegrandæ sanitatis, in quibusdam eduliis, aut potulentis, ex Veneficarum ædibus petendis, collocant, quæ illæ lubentissimè concedere solent, tamen

tametsi cum aliquo rei suæ domesticæ nocumento fiat, in sinu gaudentes, si modò vulgum eo erroris perduxerint, ut sibi persuasum habeat, talem panem, aut alia talia medicamenta adeo efficacia, atque salutaria esse, ut ad sanitatem restituendam facere valeant: (4.) quòd Satanæ id, quod semel accepit, haud facilè dimittat; sic ut, ubi semel, rogatu suorum asseclarum, hominem quempiam in morbum præcipitem dederit, eum non ampliùs auferat, nisi hujus loco majus infortunium concitare sciat: (5.) quòd curationem sæpe differat, frustraqué sint omnes illi, qui precibus instant, ut curationem temporius instituat, ægrumve sanatione citiori beet; adeoque nunquam non id agat, ut prærogativam aliquam adipiscatur. Et hæc Historia desumpta est ex *Nicol. Remigii Lib. 3. c. 3. p. m. 371. seqq.* quam itidem nunc demum latinitate donavimus.

Diabolus
sechna.

CASUS XXIX.

Viri, per integrum triennium incurabili Morbo detenti, quem Saga, ex propria confessione, primùm intulit, dein avertere promisit, & tandem revera propulsavit.

Vir.

TERTIUS jam agebatur annus, quòd *Stephanus Noachus Madrensis Castinæ*, adeo vehementi detentus est morbo, ut tantùm non ipsa ratio inde labasceret, cùm anno 1586. *Mens. August.* de recuperanda sanitate ex naturali sive Medico fonte hauriendâ penitùs desperans, ad Magos tandem confugere constituit. Inter hos eo tempore præcæteris aliquis hac in Arte celebris erat *Granvillæi*, cui præsentì omnes animi atque corporis sui affectus explicat. Hic asseverat, quidquid *adversè* patiatur afflictus, id omne intulisse malitiosam *Feminam*, quam domum suam reversus, in eadem cum Uxore suâ confabulantem offensurus sit. Hanc tenaci vite collum tenus, sine ulla mora, audacter vincere,

Venefica
suspecta.

cire, severisque minis impetere jubet, haud aliter, ac si actutum interficere eam vellet, nisi pristinam sanitatem restituat. Hæc omnia ita se habere, domum reversus, utique comperit, facitque proinde cum assidente Uxori suæ *Parisetâ Novavillanâ* dictâ, uti doctus erat; quæ extemplò pedibus ejus se provolvit, per Dei gratiam rogitans, ut sibi ignoscat, paratissimæ, *redintegrationem* citra omne dubium *ei accelerare*, si modò in omnibus iis obedientiam præstare voluerit, quæ sit præceptura, in his ferè constantia: (1.) ne sibi religioni ducat, oblatum *pyrum* comedere, quòd, etsi saxeam duritiem induisse videatur, re tamen verâ non ita, sed futurum sit, ut mox in manu retentum cocti aut assati instar mollescat: (2.) ut post hæc statim cubitum eat, quòd in extremam virium imbecillitatem sit delapsurus. Consentit miser, compromittens, se libenter facturum, quicquid oneris imponere placuerit, saltim ut sanitatem recuperet. Deglutit itaque durum atque insipidum *pyrum*; quo factò, mox Stomachus non aliter ardere occipit, ac si ardentes carbones ingurgitasset: quare eum sine mora in lectum sepeliunt adstantes, rati, extrema jamjam instare. Uxor inde perterrita, duas conducit Fæminas, quæ ægrotantem noctu observent, quibus Saga quoque se associat, tristem & ad omnem commiserationem compositum fingens vultum: quid hoc amplius? utrique Fæminæ clanculùm *Pulverem* aspergit, quo fit, ut profundè *obdormiant*; & interea ægrum humeris suis positum è cubili in aream deportat, ubi terribili Urso stanti dormientem imponit, cumque eo aliquoties hinc inde deducit. At Ursus Diabolum ipsum mentiens, & sub hoc molesto onere crebrius gemens, id excutere tentat, doletque, quòd homini præter naturam suam gratum facere debeat. Unde Ursum depellebat, severisque increpabat verbis, apage sis, inquit, pigra & truculenta bestia! ficcine fidem mihi præstas? cur me haud ita pridem coegisti, ut miserum

*Venefica
auxilium
pollicetur,*

*Venefica
qua jubeat?*

Pyrum toxicatum,

*Pulvis somnum inducens.
Diaboli ludibrium,*

hunc hominē citra voluntatem meam tam diu miserandum in modum excruciare atque torquere debuerim? uti hæc omnia ipse ægrotus, quæ ea in Urso sedens, & vidit, & audivit, palam ac sine hæsitantia fassus est, & edixit. Interea temporis expergefactæ duæ illæ Fæminæ, dum neminem in cubili inveniunt, omnes ædium angulos perquirunt, tandemque infelicem *Noachum* unā cum *Saga* in area reperiunt, sciscitantes, ecur solus & quidem nudus cubili egressus sit? ad quod *Saga* responsum præoccupat, dicens, nonne videtis, me eum ideo huc transtulisse, ut alvum exoneret? At reliquæ Fæminæ nihil ad hæc regerebant, eo unice nitentes, quomodo insontem *Virum* citra moram in lectum referre liceat; id quod dum moliuntur, vix omnes eum reportando pares sunt, quem tamen antè *Saga* sine omni difficultate extulerat. Jam cum vi prioris contractus *Noachō*, præstitis præstandis, pristina valetudo utique restituenda esset, & tamen nihilominus adhuc nonnulli cruciatus eum affligerent, prætexere *Saga* non dubitavit intempestivum illarum Fæminarum interventum, asserens, eas curationem sufflaminasse, quominus desiderata hætenus sanitas reversa fuerit; hac additâ pollicitatione, intra

Convaluit,

proximum octiduum indubitato omnes *dolores cessuros, integramque valetudinem redituram* esse; id quod etiam *revera ita contigit*. *Saga* autem hæc hujus aliorumque criminum publicè convicta, tandem in carcerem conjecta est; sed ubi vinculis paulò post excusis, abiit, excessit, evasit, erupit. Hanc quoque Historiam ex *Nicol. Remig.*

Dæmonolatr. Lib. 3. c. 3. p. m. 377. similiter de-
cerptam itidem nunc demum Latine
reddidimus.

CASUS XXX.

Pueri, cui Venefica gravissimum Morbum intulit, & fustibus coacta, iterum ademit.

Cùm aliquando cum Principis mei intimo aliquo Consiliario varios reciprocarem sermones de Incantationibus; ille mihi notabilem retulit Casum de Filiolo suo. *Filiolus* meus, inquit, derepentè in extremam virium incidit debilitatem: hanc *Vetulam* veneficio intulisse, non adeo vana erat suspicio; priùs autem, quàm propterea eam accusare auderem, quicquid rescire, ad rem præsentem facere posse deputavi, ex nutrice, quippe quæ eo ipso temporis articulo, quo *Infans* morbo primùm corripiebatur, cum in ulnis gestavit, sollicitâ curâ percontatus sum, non intermissâ etiam diligenti in ipsius morbi naturam institutâ inquisitione, num scilicet ex eorum affectuum sit genere, quales aliàs frequentius infantes prehendere solent, nec ne? Certus itaque, morbum ab *Incantatione* dependere, & ab illa ipsa *Vetula* fuisse illatum, visum est, eam ad me accersere; ubi in domus meæ secreto conclavi non destiti, precibus primò eam fatigare, ut haud gravatim consilium suggerat, quò *Puero* sanitatem recuperare liceat, quanto quanto etiam constet pretio; ast his nihil quicquam proficientibus, satis *crassum* hunc in finem paratum *fustem* arripio, eoque *Vetulam* tam diu *contundo* atque *dedoleo*, usque dum stipulata fuerit, se velle omnia libenter præstare, quæcunque postulavero: hoc unum saltem petiit, ut tantillum induciarum sibi detur, quò interea apparare queat, quæ ad hoc opus necessaria sunt. Hoc etiam temporis spatium cùm concederetur, jamque in eo esset *Vetula*, ut curationem pro lubentia exordiretur, confestim adhibuit *remedia* quædam, & quidem tantùm in *speciem*, atque ut *sceleratam Artem suam* iis obvelet; non verò quòd illis habuerit opus; quicquid autem sit, *Puerum* certè paulò post integrè

Puer.

*Verberatio
Sagas excol-
lit.*

*Saga reme-
dia natura-
lia in spe-
ciem tan-
tùm ad-
hibent.*

Convaluit. restituit, adhuc sanum, salvum & sospitem. Nec minùs hunc Casum à Nicol. Remig. *Dæmonolatr. Lib. 3. c. 3. p. m. 363.* mutuavimus, & nunc demum Latinè dedimus.

CASUS XXXI.

Pueruli, cujus caput dum Venefica tangit, gravem Morbum in eum transfert, sed cui coacta certis ritibus iterum medetur; illato contrà alio Veneficio in Pecora.

Puerulus.

*Venefica
abblandi-
do morbum
infert.*

*Vetula pro-
mittit re-
stitutionem.*

EX ore Amicorum meorum non postremi, *Antonii Blyenstein, Quæstoris Ærarii Ditionis Domnatriæ*, hunc habeo Casum. Cùm, inquit ille, aliquando *Filiolus* meus cum matre sua frequentaret ecclesiam, atque paululùm, ut pueruli solent, ludendo oberraret, ac secederet, fortè præteriens *Vetula* caput ejus blandè demulsit, haud aliter, ac si humaniter ei fuisset abblandita; addidit etiam insuper bona verba, iisque effusis, celerè gressu templo egreditur. Post hæc Puer eâdem horâ caput inclinare occipit, & vix pedibus stare potest, lachrymasque cum ploratu profundit, haud vano indicio latentis alicujus morbi, qui paulò post domi manifestissimè se exeruit, & subinde ingravescere visus est: unde quivis ferè unus culpam causamque hujus mali in *Vetulam* illam, ceu de Fascinatione jam ante admodum suspectam, & tantùm non convictam, transtulit. Quapropter eam nonnulli vicini vi eò adigerunt, ut promiserit, *Puerulum ab hac labe sine mora iterum liberare*. Vix advenerat, cùm & ipsa, & Infans, confestim ægrotare inciperet: & illius quidem labia atque os primò circumcirca livebant, & mox plurimam spumam efflabat, idque summâ omnium adstantium cum admiratione, atque metu, jamjam imminentis insanix: interea dum ingruit nox, malè sana Fæmina prætendit, non posse se melius Pueri salutem adjuvare, quàm si concederetur, ut unâ cum

eo uno in lecto cubat; quâ veniâ impetratâ, brachia sua ^{Ritus me-}
 super Infantem extendit, suumque os Infantis ori arctissimè ^{dela.}
 applicat, haud aliter, ac si spiritum jam restitaturum, ite-
 rum inflare vellet. Quid? quòd vigiles fœminæ, quæ illâ
 nocte malè habentibus adstiterunt, edixerint, circa Pue-
 rum *Vespæ strepitum* sive *susurrum* tam diu auditum esse, ^{Vespa susurre-}
 quàm diu Evangelium Johannis pueri pileo, contra Fasci-
 num aliaque infortunia infixum, erectum steterit: nec re-
 sciri potuit, Sagane, an ejus Spiritus seu malus Genius id ab-
 stulerit. Hoc autem certum est, Puerum, qui heri in limi-
 ne lethi hæsit, altero die *optimè habuisse*, ac sine omni dif- ^{Convaluit.}
 ficultate salvum & vegetum processisse. Verùm Sagæ non
 fatis hoc erat; nam ut pro præstito hoc beneficio aliud lu-
 cretur commodum, eo ipso temporis momento *maximam* ^{Saga ea-}
partem pecorum illius Domini *Fascinatione* pessundedit, ac ^{dem etiam}
 labefactavit. Ex *Nicol. Dæmonolatr. Lib. 3. c. 3. p. m. 364.* ^{pecora fasci-}
seqq. unde hunc Casum hausimus, & nunc demum ex Ger-
 manico in Latinum convertimus.

CASUS XXXII.

Viri docti, qui, enato Tumore & Punctionibus in
hypocondrio, Febreque triennium perdurante, tandem Vomitu
Sanguinem nigrum, Gypseam materiam, Lapillos, nec non frag-
mentum Cultelli scriptorii, rejecit, & à Venefica re-
stitutus est.

ET si reperiantur non pauci, qui Morbos ab *Incantatio-*
ne & Veneficio dari, negant, quorum antesignanus est ^{Incantatio}
Wierus, iccirco Sagarum Patronus dictus, qui *Libr. 3. de* ^{neg.}
Præstig. Dæmon. c. 14. defendere conatur, Sagas non in-
 vehere eos Morbos, quorum se fatentur effectrices esse;
 affirmantium tamen rationes & argumenta, nec non histo- ^{affirmantur.}
 riæ à pluribus Authoribus hinc inde consignatæ, longè aliud
 evincunt; ex quibus abundè constat, Sagarum, Lamiarum-
 que operâ quàmplurimos variis modis læsos esse. Eludit
 P 3 quidem

quidem omnis historiæ hujus fidem *Wierus*, & inter fabulas referendam esse putat, sed verosimile non est, tot tantosque Viros figmenta & fabulas literarum monumentis tradidisse; & attestantur hoc ipsum Acta publica in Judiciis passim consignata, quæ in dubium vocare, temeritatis est. Possem vel ipse certitudinem hujus rei exemplis quàmplurimis hætenus à me observatis demonstrare, sed, ne actum agere videar, pauca tantum promam.

Vir doctus.

Tumor & punctiones hypochondrii; Febris tri-um annorum.

Remedium.

Vomitus Sanguinis nigri. Gypsea materia, lapilli, fragmentum cultelli scriptorii, per ps reject.

Anno M. DC. XXV. Vir quidam doctus, & Jurium Licentiatus, ex peregrinatione, quam in Gallias & Hollandiam susceperat, domum redux, in Febrim quartanam incidit, cum insigni *tumore & punctiōibus sinistri hypochondrii*; adhibita varia & exquisitè comparata remedia, sed irritò conatu, *Febris in tertium usque annum* cum symptomatibus gravissimis, & captum ferè superantibus, invalescente, adeò ut pro derelicto haberetur *Æger*. Interea Vetula quædam lini fila divendens, in conclave, ubi decumbebat Patiens, admissa, sponte, & curiosius in morbum inquirebat, contrectatisque hypochondriis, remedium pollicebatur, quod etiam initio recusaret *Æger*, ratus cum *Chrysostomo*, *satiùs esse homini christiano, mortem obire, quàm vitam Ligaturis vel Incantamenti redimere*; victus tamen precibus Parentum, & desiderio reconvalescentiæ, admisit, præsertim ubi Medicinam ex remediis naturalibus, herbis scilicet, radicibus & floribus, constare, juratò quasi assereret mulier; erat enim *Decoctum* longum & valdè amarum, *Enulam* propemodum & *Gentianam* redolens. Jussit Vetula, singulis matutinis & vespertinis, bonum haustum istius Potiōis calidè assumeret; quod ubi bis vel ter factum esset, frequenti vomitu, primò ingentem vitiosorum humorum copiam, postmodum *sanguinem nigrum* & concretum, postremò materiam quandam *gypseam*, & cum hac *Lapillos quindecim varii coloris*, *Acus* item *musco involutas*, & inter has *Cultelli scriptorii fragmentum*, cum portiuncula *Manubrii*

brii eburnei rejecit, tumore hypochondrii sinistri manifestè quasi evanescente, punctationibusque ex toto cessantibus, quin & febris penitus sublata, adeò ut, qui ad extremam maciem redactus, vix ossibus hærebat, brevi temporis decursu, pristino vigori & corpulentia, quâ antea præditus *Con Galienus* erat, restitueretur. Ex *Balthar. Tim. à Guldenkleee Cas. Med. Lib. 7. Cas. 24.*

CASUS XXXIII.

Puellæ septem annorum, horrendis Insomniis, Metu de Araneo noxio concepto, Incubo, Luxatione & Contorsione Artuum, per Veneficium aliquandiu vexata.

ANno M. DC. XXXIV. Domesticis meis litigium intercesserat cum Anu quadam de veneficio suspecta. *Puella VII. annorum.* Paulò post *Filia* mea GERTRUDIS SOPHIA, *septem circiter annorum, horrendis Insomniis* correpta, modò aquis submergi, modò per auras volitare, modò *Incubo* premi, maximè verò ab *Araneo raræ magnitudinis* etiam vigilans infestari, videbatur, adeò ut noctu sæpius exclamaret, se jam jam perituram, nisi subito ab Araneo impendente liberaretur; accensum iccirco sæpius lumen, perquisita & mutata lectisternia, excussi omnes anguli; at nihil ejusmodi conspectum repertumve est; illa nihilominus immane quantum angi, totoque corpore contremiscere, frigidum sudare, pedibus manibusque convelli, Araneumque perpetuò sibi insidiari, vociferabatur, & hoc singulis noctibus, quas integro semestri & amplius insomnes ducebat, donec tandem Venefica, criminis convicta, rogo mandaretur. Ex eo melius quidem habere visa est, sed *luxata, contorta*que *Luxat. & Contorsio.* per Veneficium articulorum compagine, nec manibus firmiter apprehendere, nec pedibus liberè incedere valet, cæterà tamen in hunc usque diem, Dei præpotentis auxilio, salva

salva & incolumis. Ille porro eandem, in senectutis meæ solatium, servet, & ab omnibus Dæmonis & mancipiorum ejus insidiis clementer protegat. *Balth. Tim. à Guldenklee Cas. Med. Libr. 7. Cas. 24. p. m. 329.*

CASUS XXXIV.

Virginis, quæ, perpeffis gravissimis Symptomatibus, Vomitu rejecit Carbonem, Corticem nucis juglandis, Ceram rubram, Plumbum, Fila linea, Acum crinalem argenteam, Setas porcinas, & postea convaleuit.

ANno M. DC. LIII. Filia Nobilissimi Dn. Johannis Henrici von Horn / Hæreditarii in Schönebeck &c. in *dolores acutissimos infimi Ventrīs* incidit, cum totius abdominis inflatione & distensione, ut rumpi metueret. Ade-
Symptomata
sa graviss. rant & *murmura & rugitus intestinorum, cibi fastidium, & nausea, ructus frequentes, respiratio difficilis, palpitatio cordis*, aliaque gravissima symptomata, quæ cum ex levi constipatione non parum augeri viderentur, *Enema* ex emollientibus, laxantibus, & flatus discutientibus præscripti.
Clyster, At vix injectum, vehementi cum impetu iterum prorupit, nihil præter *σύνβαλα* quædam vehens, quorum durities ut remollesceret, flatuumque mirè tumultuantium impetus coërceretur, *inuncto* per carminativa & emollientia ventre, exhibitoque jure *radicum Althææ* cum *vitello ovi* recentis subactō, denuo *Clysterem* repetii: excrevit iterum dura quædam, & quasi conglomerata, idque enixiori conatu, doloribus immane quantum sævientibus.

Repetii *Inunctiones*, adhibitis simul internis dolorem lenientibus, sed frustra; unde ad *cathartica* deveniendum erat, inter quæ maximè convenire visum est *Decoctum* meum *laxativum*, nec intentionem destituit effectus, plus novies laxatâ alvo, quâ multum atræ fecis excretum est, notabili juvamento.

Verum

Verùm opinione celerius *recruduit Dolor*, accessit me Dolor re-
crud.
 incio quidam Empiricus, Pilulasque tres, quas ex *Lauda-* Laudant
opiatu effe-
ctus.
no opiato fecisse, effectus arguebat, sub vesperam exhibuit.
 Quievit Ægra per integram noctem, & usque ad diei se-
 quentis crepusculum, ut æterno veterno appressam autu-
 marent adstantes; verùm adhibitis *acidis* ad se rediit, quan- ejus anti-
dotum.
 quam in somnum subinde propensa, ut *Lethargum* minitari Lethargus.
 videretur. Dedi, quæ periculum averterent, nec sine suc-
 cessu. Interea *tamen exasperatus intestinorum Dolor* vires
 adeò deiecit, ut cordialibus & bezoardicis, metu maligni-
 tatis, agendum esset.

Refectis quodammodo viribus, Ægra de *perpetua Nau-*
sea & vomendi desiderio querula, *emeticum* constanter pe- Vomitio.
 tebat: exhibui *Sal vitrioli*, mitiora ob virium languorem
 tentanda, ratus; verùm his nihil proficientibus, ad fortiora
 adscendi, & *Infusum vitri antimonii* ex Vino Hispanico ex-
 hibui; vomuit plus vices, rejectis varii coloris humoribus,
 iisque foetidissimis, postmodum & aliis rebus absurdis, &
 Veneficiis redolentibus, quas Parentis potius, quàm meis
 verbis hîc describere, visum est. Sic enim ille in Literis ad
 D. D. Guldenkleee datis, hodie demum primùm ex verna-
 cula in Latinam linguam, in gratiam exterorum, translatis:
 Præmissis præmittendis.

Non possum, quin Tibi, Vir Honoratissime! signifi- Epistola Il-
lustr. Hor-
nsi.
 cem, *Filiam* meam, exhibito novissimo *Emetico*, primùm
 ingentia *Tormina in abdomine* percepisse; quibus præterea Vomitio.
 accessit *animi Deliquium*; à quibus autem paulò post, per Tormina
Ventris.
 Dei gratiam, beneficio *Heroicæ* illius *Aquæ*, quam nuper- Animi de-
liquium.
 rimè transmisisti, liberata est. Post hæc vehemens *Vomitus*, Vomitu re-
jectus Car-
bo, Cortex
 qui per integram penè horam duravit, ingruit, quo varias
 mirabiles & tantum non super naturales res per os rejecit,
 ut: primò *Carbonem nigrum* magnitudine Lubecensis Schil- nucis ju-
gland. Cera-
rubra, Plum-
bum, Filum
 lingi, deinde dimidium *Corticem nucis juglandis*, intus car- lineum, A-
cus crinalis
 bonis instar nigrum, quem mox sequebatur & alterum di-
 midium,

Q

argentea,
Seta porci-
na.

midium, similiter atrum, in quo hærebat parum *Ceræ ru-
bræ*, parva portio *Plumbi*, & *sex* magnæ *Piscis Spinæ*, quæ
Filo lineo rubro decussatim circumvinctæ erant. Cortex nu-
cis superius perforatus conspiciebatur, non multò aliter, ac
si foraminulum illud subulâ fuisset factum. Quid? quòd
adstantes etiam in Ventre Filix audiverint sonum à dis-
ruptione Corticis illius ortum. Tum egressit Misera *Acum-
crinalem argenteam*, & *sex* satis longas *Setas* porcinas iti-
dem filo decussatim colligatas. Has omnes res plurimi ho-
nesti homines viderunt, quas etiamnum apud me servo.
Postea Dolores Ventris omniaque alia symptomata peni-
tus evanuerunt, ita, ut nunc Filia, Deo sit laus, optimè
valeat, &c. &c.

Convalluit.

T. omni fide Dedit.

Johann. Henric. ab Horn, mp.

Ex *Baltb. Tim.* à *Guldenkleee*, *Cas. Med. L. 7. Cas. 24. p. m.*
330. 331.

CASUS XXXV.

*Studiofi, qui, accepto Philtro, post perpeffa varia
graviffima Symptomata, tandem Capillos, Ligna,
Setas porcinas, Ferramenta, rejecit; & ta-
men iterum convalluit.*

Studiofi.
Philtro.

Tormina
Ventris.
Cholera.
Purg.
à vomiti-
one.

ANno M. DC. LV. Daniel Koch, S. S. Theologiæ Stu-
diosus *Philtro* à Puella quadam Nettrice sibi datum,
ex eo suspicabatur, quòd inter tripudia & choreas incale-
scenti poculum obtulisset, quo sumpto, sub auroram diei
sequentis in vehementissimos *Ventris cruciatus* & *Tormi-
na*, postmodum in *Cholera*, incidit, cum assidua & immo-
deratâ *vitiosorum humorum per superiora & inferiora re-
jectione*. Auxit suspicionem *Amor*, quo Juvenem alioquin
non invenustum deperibat *Amasia*; accedentibus & aliis in-
diciis, præsertim quòd ex eo tempore, quo *Philtro* sum-
pserat, nunquam rectè valuerit, variis subinde morbis &
sympto-

symptomatibus tentatus, maximè verò in *Melancholiam* ^{Symptomata} & Solitudinem proclivis, cùm antea sat hilaris, facetus & ^{ta.} societatis ac conversationis fuerit amantissimus. Antidotum itaque petenti, præmissis universalibus, præscripsi *Pulvisculum* ^{pulvis.} per dies novem singulis matutinis ex *Aqua nostra bezoardica* assumendum cum sudoris elicio.

℞. *Rad. vincetox.*

contrayerb. ana drachm. duas

Fol. meliss.

scord. ana drachm. unam & dimid.

Sem. hyper. drachm. duas

Margarit. præp.

Corall. rubr. præp. ana scrupul. duos

Lap. chrysolit. præp.

smaragd. præp. ana scrup. unum

M. F. *Pulvis* subtilissimus pro novem dosibus.

Continuato per novendium *Pulveris* hujus usu, melius quidem habere, alacriorisque animi esse videbatur, sed brevi gaudio; subortâ enim paulò post insigni *præcordio-* ^{Symptomata} *rum angustia*, & spirandi difficultate, in *Lipothymiam* incidit, à qua ægrè liberari potuit. Recruduere deinceps & *Ventris cruciatus*, in tantum aucti, ut dissipatis spiritibus de vitâ periclitaretur. Supervenit tandem subita *faucium præclusio*, ut jam jam suffocandus videretur, nisi in *vomitum* erupisset sui conservatrix natura, cujus beneficio ingens foetidorum humorum copia, aliæque res absurdæ, *Capilli*, *Ligna*, *Setæ porcinae*, novissimè & *Ferramenta* quædam ^{Capilli, Ligna, Setae porcinae, Ferramenta reject.} aspera rejecta sunt. Cessante vomitu, qui ultra octiduum duravit, convaluit æger, evacuatis scilicet vitiosis humoribus, à quo morbi & symptomata illa producta fuerunt. Neque enim credendum est, res illas miras, *Ferramenta*, *Clavos*, *Setas* &c. revera in corpore fuisse, morboque causam dedisse; sed Diaboli subtilitate & velocitate imperceptibili inter vomendum ori injectas, vel extra tantum ad-

Capilli, Ligna, Setae porcinae, Ferramenta reject.

Convaluit, Fascinum negatur.

matus esse, adstantium oculis vel celeritate ejus victis, vel *Fascino* delusis, vel interjectu corporis aërei aut aliter caligantibus. Etenim si præstigiatores manuum agilitate hominum oculos fallere possunt, cur non & *Dæmon*, mille artifex, idem possit, eaque intuentibus ostentare, quæ nunquam in corpore fuerunt? ut pluribus de hac re disserit *Wierus de Præstigiis Dæmon. Lib. 4. Cap. 2. § 14. de Lamiiis Cap. 17. Gregor. Horstius Lib. 1. Epist. Sect. 7. Quibus & Sennertus, refutatis secus statuentium argumentis, assentitur, Lib. 6. Med. Pract. 9. Cap. 5. Ex eodem Balb. Tim. & Guldenkleee Cas. Med. Libr. 7. Cas. 24.*

CASUS XXXVI.

Ancilla, quæ, post varia gravissima Symptomata, tandem cum urina excrevit Acus, Pilos, Vitri fragmenta, sex Spintheres, quinque Clavos, Sacculum lineum siniculo colligatum; & iterum convaleuit.

Symptoma.
ca.

Catharina Horningen/ Geislingensis, ante annum & quod excurrit, conveniebat me, conquerens, jam diu suppressione fluxûs menstrui, cephalalgia, tussi inveterata, dolore dorsi pungente, difficili respiratione, omnium membrorum lassitudine, cordis palpitatione, mirâ inflatione ventriculi ventrisque, circa vesperam præsertim magis affligente, sese malè habere; equidem multa à multis præclaris Medicis, Empiricisque remedia adhibita, irritò licet conatu, hinc se ad me venire, non tam spe auxilii, quam admirationis gratiâ. Ego illam bono esse animo jubebam, inquiens, affectum hunc non esse incurabilem, quamvis longas sæpe moras trahat. Adhibitis per aliquot temporis spatium ergò appropriatis medicamentis, integrè convaleuit, ita ut servitia propter morbi gravitatem ab illa relicta continuare decreverit, hocque proposito profecta, satis feliciter

feliciter, per aliquot temporis spatium, officia sua sine incommodo peregerit, donec iterum propter variorum symptomatum syndromen servitia relinquere, atque patriam petere, cogeatur. Appulsu hîc loci factô, medicamentorum pertæsa, illis ut uteretur, adduci non poterat, donec doloribus concatenatis, amicorumque precibus defatigata, me in consilium advocaret. Adveniens, inveniebam illam languentem, atrocissimis *doloribus in ventre* afflictam, *Lipothymiis* obnoxiam, symptomatibusque nonnullis *scorbuti* naturam æmulantibus, stipatam. Adhibita ergo varia antiscorbutica, spasmodica, cordialia & alia sexcenta, irritò licet conatu. Malum namque indies exasperabatur: doloribus, lipothymiis, spasmis rigidis ita affligentibus, ut pro mortua decumberet. Circa tempus *urinam reddendi*, *maximos tulit dolores*, sibi desperandum esse ejulans, eoque sine aliquoties violentas sibi inferre voluit manus, quod tamen adstantium vigilantia prohibuit. Interim Ancilla matulam evacuans fortè fortuna in dicta matula *Acum* deprehendit, quam adventu meo maximâ admiratione ostentat: quâ visâ, primum flocci feci, per accidens in matulam venisse, existimans. Cùm autem tempore urinam reddendi dolores mirum in modum intenderentur, rursusque nova in matula inveniretur *Acus*, Malum ex Incantatione factum esse, nullus amplius dubitavi. Rebus itaque sic se habentibus, alia, & quidem appropriata remedia præscribenda esse duxi. Commendavi ergo *Essent. hyperic. Bals. Pforzheimensem*, atque alia, à quorum diligenti usu, per aliquod tempus, *quinque Acus*, quarum una globulum ex cera Hispanicâ impositum habebat, non sine maximis doloribus per urinam reddebat, cessante per aliquot horarum spatium hoc malo, recrudescebat: per *mixturem* nempe *difficilem* tres fasciculi *Pilorum nigrorum* prodibant: hos quatuor *acuminata Vitrorum fragmenta*, sex *Spintheres*, *quinque Clavi soleares*, partim acuminati, partim jam at-

*Acus cum
urina red-
dita.*

Remedia.

*Pili urinæ
redditi,
itemq;
fragmen-
ta Vitri, sex
Spintheres,
& quinque
Clavi solea-
res.*

Symptoma-
ta recrud.

Sacculum
lineum fu-
niculo colli-
gatum per
Vesicam
redditum.

Saga.

Convalescit.

triti, omnes per urinam prodeuntes, successive excipiebant. Ab hoc tempore Patiens dolorem fuit expers, maximâ salutaris morbi eventûs spe nixa. Haud ita multò post hæc tragoedia de novo suos actus repetiit: *Dolores* recrudere, advenit *totalis urinæ suppressio*, Patiente de *doloribus calculi vesicæ*, atque alicujus rei in ductu urinario adhæsiione molestâ conquerente. Interea mulier quædam inspectionem adhibens, in ductu urinario aliquid insoliti observat: educit maximâ vi *Linteolum funiculo fortissimo colligatum*, quo educto & dolor sublatus, & urina copiosè reddita fuere. *Sacculo funiculo colligato* inspecto, statim in eo ante enumerata, perque urinam reddita reposita fuisse conjecturavi, imprimis cum sacculus variis in locis propter vitrorum aciem, atque clavos acuminatos, perforatus fuisset. Patiens constanter adhuc affirmat, in prima nocte novi anni, januam hypocaufti, in quo dormiebat, crepuisse, simulque aliquid intrasse, moxque in suo ventre fragorem se audivisse, ac si in partes aliquid desiliret, à quo tempore *Dolores* initium capientes per aliquot septimanarum spatium, ut superius ostensum, Patientem *summo languore* atque *Macie* confectam, miserrimo modo excruciabant. Prædictus sacculus, adspirante Divinâ gratiâ, coronidem huic tragoediæ, nullis extraordinariis rebus per urinam amplius redditis, imposuit, Patiente hætenus pancreaticè vivente. Ex *Ephemer. Medic. Physic. Germ. Decur. III. Ann. III. obs. 98.*

CASUS XXXVII.

Ancillæ, quam Dolores horribiles omnium corporis partium, itemque Ardores Capitis ignei, & Pustulæ saniosæ totius corporis, subito ex Fascino corripuerunt, mox pristinae sanitati restitutam, Incantationis materiis in ignem projectis.

Ancilla.

HOnesta quædam persona, & uni ex familiaribus Archiducis matrimonio copulata, in præsentia Notarii &c. secun-

secundum formam juris hæc deposuit. Cum tempore virginitatis suæ cuidam ex civibus famularetur, accidit, ut uxor illius gravi dolore capitis langueret: pro cuius curatione, cum quædam mulier accessisset, & suis carminibus & certâ praxi mitigare dolorem promitteret, ego, inquit, ejus practicam diligenter observabam, perspexique, quod *contra naturam aquæ fusæ in scutellam quandam ipsa aqua in ollam aliam ascendisset*, cum aliis ceremoniis, quæ recitare opus non est, consideransque, quod ex illis dolor capitis in Domina non mitigaretur, aliquo modo indignata, hæc verba ad Maleficam protuli: vos non facitis, nisi superstitiosa, & hoc propter commodum vestrum. Tunc Malefica statim subjunxit: an sim superstitiosa, vel non? tertiâ die tu senties; quod rei probavit eventus. Nam tertiâ die mane, me sedente & fusum apprehendente, tantus *dolor subito corpus* meum invasit, primò in *interioribus*, ut non esset pars corporis, in qua non punctiones horribiles sentirem: secundò non aliter mihi videbatur, ac si *continuè igniti carbones capiti meo superfunderentur*: terriò in cute corporis, à vertice usque ad plantas pedis non fuisset spatium acûs, ubi non fuisset *pustula sanie repleta*.

*Veneficiorum
modus.*

Dolores horribiles totius corporis subito invadentes.

Ardor Capitis igneus & Pustula saniosa totius cutis.

Sicque in his doloribus ejulando, & tantummodo mortem optando, usque ad diem quartum restiti. Tandem maritus Dominae meæ, ut stabulum quoddam intrarem, injunxit. At ego paulatim incedendo, eo præcedente, dum ante ostium stabuli eramus: ecce! inquit ad me, *peciam panni albi* super ostium stabuli. At ego. Video: tunc ille, quantum potes remove, quia forte melius habebis. Tunc ego, quantum potui, uno brachio me ad ostium tenente, cum altero *peciam* apprehendi. Aperias, inquit Dominus, & considera diligenter ibi reposita. Tunc ubi *peciam* solvi, plurima ibi reclusa reperi, præcipuè autem Grana quædam alba, ad modum, quo pustulæ inerant corpori meo, Semina quoque & Legumina, quorum similia nec edere poteram.

Pecia panni albi, sc. ossæ serpentum & aliorum animalium. Incantatio in materia.

teram, nec intueri, cum ossibus serpentum & aliorum animalium intuita sum. Et sic stupefacta dum requirerem à Domino, quidnam agendum foret? ut in ignem cuncta projicerem, injunxit. Projeci, &, ecce! subito non post horæ spatium, aut quartale, sed in momento, ut res illæ in ignem fuerant projectæ, omnem sanitatem pristinam recuperavi. Sprengerus Mall. Malefic. P. I. Q. I. c. 12.

Convaluit
àlicò rebus
Fascinatio-
nis in ignem
projectis.

CASUS XXXVIII.

Mulieris, quæ acerbissimos Ventris Dolores, & acutissimas torsiones, Pectus transfigere visas, incurrit, cerâ suâ Imagine similiter acu perpunctâ, sed quæ Dolores mox cessarunt, Simulacro isto in ignem projecto.

Esulser.

Mulier quædam maritata & honesta accessit, & juxta juris formam, ut supra deposuit. Retro domum (inquit) habeo viridarium: est & illi contiguus hortus vicinæ meæ. Unde, cum quodam die transitum fieri ex horto vicinæ ad viridarium meum, non absque damno perspexissem, stans in ostio viridarii, & apud me ipsam conquerendo, & querulando tam de transitu, quàm de damno, vicina subito supervenit, &, an suspectam haberem, inquisivit? At ego territa propter malam ejus famam, nihil aliud nisi hæc verba protuli: gressus in graminibus damna demonstrant. Tunc illa indignata, quia ad ejus fortè beneplacitum me litigiosis verbis cum ea implicare volebam, abscessit cum murmure, & verba, quæ protulit, licet audirem, intelligere non potui. Post paucos verò dies ingens infirmitas mihi incidit, cum doloribus ventris, & acutissimis torsionibus à latere sinistro versus dextrum, & vice versa, quasi duo gladii essent, pectori infixi, & sic die noctuque clamoribus vicinos omnes alios inquietavi, & confluentibus hinc inde pro consolatione, accidit, ut Lutifigulus præ-

Dolores Ven-
tris, & acu-
tissima Tor-
siones pe-
ctus trans-
figentes.

præfatam vicinam & maleficam, adulterino flagitio habens pro amasia, simili modo visitationis gratiâ accedens, & infirmitati meæ compatiens, post verba consolatoria abscessit. Sequenti tamen die festinè rediit, & inter alia consolatoria subjunxit: experimentum capiam, an ex maleficio vobis hæc infirmitas contigerit, quod si sic repertum fuerit, sanitatem vobis recuperabo. Accepto ergo plumbo liquefacto, & me in lecto recumbente, plumbum in scutellam aquæ plenam super *corpus meum appodiando infundit*, & ubi *quædam Imago & Figuræ diversarum rerum* ex plumbo congelato apparuissent, ecce! inquit, ex maleficio vobis hæc contigit infirmitas, & super limen ostii domûs una pars maleficii continetur, accedamus ergo, & illis amotis melius sentietis. Sicque maritus meus cum eo pariter ad tollendum maleficium accedit, & Lutifigulus limen elevans marito injunxit, ut manum in foveam, quæ apparuerat, mitteret, & quæcunque inveniret, extraheret, quod & fecit. Nam primò *Imaginem* quandam *ceream*, in longitudi- *Imago cereæ acu trans-*
ne unius palmæ, undique perforatam, habentem duas acus *fixa similes*
ex ad-verso per latera, ad modum quo ipsa punctiones à si- *dolores Mu-*
nistro latere usque ad dextrum, & è con-verso, persenserat, *lieri infert.*
extraxit demum Pecias panniculorum diversas, & pluri- *Materia*
ma tam grana, quàm semina, & ossa, continentes. *fascinationis.*
 lis in ignem coniectis, ego convalui, sed non ex toto. Nam *Ea in ignem*
 licèt torturæ & punctiones cessassent, appetitusque come- *projecta*
 dendi rediisset ex integro, tamen pristinæ sanitati usque in *Mulier fa-*
 præsens minimè sum restituta. Unde hoc, quærebam, quòd *scinata con-*
 pristina sanitas non redierit? Respondit, sunt & alia instru- *salut, sed*
 grè.
 menta alibi abscondita, quæ invenire non valeo. Et qua-
 liter prima instrumenta reposita agnovisset, dum inquire-
 rem, respondit, ex amore, quo amicus amico revelare so-
 let, hæc cognovi. *Sprengerus Mall. Mallefic.*

P. I. Q. I. c. 12.

R

CASUS

CASUS XXXIX.

Femina, cui Veneficus Acus num. 30. & Sudes ligneas quercinas atque fraxineas num. 17. Incantatione illatos ex brachio successivè iterum extraxit: cum re-stitutione sanitatis.

Symphoriani dicitur Castrum Lugdunensis Ecclesiæ, paucis ab urbe milliaribus distans, ubi Vir fidelis, & Religiosorum fidelis sedulusqueceptor, magnæ conversationis pariter & opinionis Abbatem, ad hospitium suum aliquando, quasi vim faciendo, pertraxit. Huic *juvencula* erat *Filia*, miserabili incommoditate laborans. Egerat enim quædam mulier malefica, per nequitiam invidiæ socrus inducta, ut languore tabesceret desperato, nec Viri sui præsentiam ullo modo, nec aspectus ullatenus, tolerare poterat. Affectione muliebri Genitricis persuasa, ut Sathanas Satanam ejiceret, famosum quendam Maleficum accersivit. Adfuit, exploravit, agnovit, & mulierculam afferens inferratam. *Terit arborum cortices, pocula verbis & herbis infecta propinat, mordet etiam dentibus propriis brachium miseriæ mulieris.* Res mira, res nova, res (nî fallor) hæcenus inaudita. Ab illo quidem languore convaleuit: sed interdum *ex corde procedere sentiens velut Acus, cruciabatur atrociter*, donec per morsuram brachii, quam nulla cicatrix obduxerat, *Acus educeret vis occulta.* Cru- dele remedium, sed hujusmodi congruebat authori. Plures in hunc modum, quàm *triginta* per temporum intervalla prodierant; quædam, ut vulgò dicitur, excapsetæ, quædam admittendis filis idonea foramina præferentes. Præterea prædictus Abbas ad domum, ubi hæc actitabantur, advenit. Celebris est persona, cujus hoc opus, & alia non indigna admiratione narrantur: sed parcendum adhuc superstiti, & nomen credidi reticendum. Huic pater anxius miserabilem exhibet Filiam, nec sine lacrymis lugubrem expli-

Filia.

*Ceremonia
fascinationis.*

*Acus ex
brachio pro-
dientes nr.
39.*

explicat tragœdiam. Eâdem horâ fit fides dictis, & senti-
 tiens acum mulier gemebunda deplorat. Jam pervenerat
 ad foramen, solitus jam præcellerat cruor, jam cœpe-
 rat apparere, jam particula ejus exierat, & accedens unus
 ex fratribus Laicis, eidem Abbati deserviens, cruentam ex-
 traxit, annis pluribus ad testimonium conservandam. Orat
 Abbas, & locum vulneris tangens, in virtute fidei pollice-
 tur, nec ferrum ultrâ, nec chalybem inde processurum.
 Factum est: sed mutata materia est, malitiâ necdum pror-
 sus extinctâ. Cœperunt *lignæ Sudes parvulae*, quales vul-
 gò brocas appellant, ex *quercino robore*, vel *fraxineâ*, pro
 ferreis acubus egredi, crassiores spinis, & modicè longiores.
 Nec unius tamen omnes, sicut nec Acus fuerant, longi-
 tudinis vel crassitudinis erant. Sedecim in hunc modum
 intra annum & paucos menses ex muliere Ligna prodierunt.
 Adfuit demum Reverendus Petrus Antistes, cui divinitus
 servabatur tanti miraculi plenitudo. Offeritur Mulier Mis-
 sarum solemnia celebranti, sicut præceperat & vespere præ-
 cedenti. Eâdem horâ *septimum, decimum Lignum* ex mulie-
 bri corpore egreditur, quod sub oculis omnium Sacellanus
 extraxit. Confitentem itaque Mulierem Præsul absolvit,
 & sacram ei tradens Eucharistiam ab omni deinceps cu-
 juscunque materiei progressu jubet esse securam. Sic ab
 omnibus jam præstigiis liberata adhæsit Viro, filiosque pro-
 creavit. Et, ut dicitur, hodieque *superstes*, virtutem præ-
 dicat, quam in se ipsa feliciter meruit experiri. Petrus
 de Fraxineto dicitur Pater, notus, etiam honoratus inter
 convicaneos suos, ut, si quem dubium novitas tanta reddi-
 derit, probare forsitan liceat, quod credere detrectarit.
*Mart. Delrio Disquisit. Magic. Libr. 3. Part. 1. Quæst. 4.
 Sect. 6. p. m. 429. seqq. ex Gaufrigo in Vita S. Pe-
 tri Tarentasii.*

*Sudes lignæ
 quercina &
 fraxinea ex
 brachio pro-
 deuntes
 num. 16.*

Convaluit.

CASUS XL.

Infantis decem mensium, quæ ex Veneficio in singularem Morbum præcipitata, non nisi sacris remediis adhibitis, & Veneficii instrumentis crematis, sanitati restitui potuit.

Infans decem mensium.

Veneficii suspicio.

Veneficii signa.

Remedia sacra contra Veneficia.

Veneficii instrumentis crematis reddit sanitas. Facies cinericio.

ANnis superioribus *Francisca, Filia mea decem Menses nata*, apud nutricem insigni macie est affecta, sæpe ac sæpius magna suspiria edebat, & quando difasciabatur, semper plorabat, ægreque ferebat, se defasciari, præter puerorum morem, quin, quamvis sint malè affecti vel dolore aliquo detenti, cum fasciæ solvuntur, quiescere, ac delectationem tum capere solent, nullâ inventâ causâ præternaturali affectûs, nutriceque mutatâ, cum in deterius laboretur, subiit *suspicio* uxori meæ, cum esset Puella admodum venusta, invidentiæ causâ, vel odio cujusdam vetulæ, *Veneficio* esse affectam.

Quapropter culcitram inquirens, nonnulla *Signa Veneficii* reperit, *ciceres* nempe, *grana coriandrorum*, *frustum carbonis* & *ossis defuncti*, rem quandam compactam mihi incognitam, quam fieri ab his improbis fæminis ex quibusdam *cum sanguine menstruo* mixtis, retulit quædam peritus Exorcista; præterea quasdam *Plumas* ita quibusdam *filis artificiosè insertas*, ut pileo, ut moris est, applicari facile possent; quibus omnibus *igne benedicto combustis*, & adhibitis per triduum *exorcismis*, & aliis *remediis sacris*, cœpit melius habere, & carnem assumere, ita ut curatam existimarem. Nihilominus transactis nonnullis diebus, cum esset valdè inquieta, & multum ploraret, eodem leetulo denuò explorato, inventa sunt nonnulla alia *instrumenta*, quibus *crematis*, sanitati restitui visa est.

Attamen in plenilunio mensis cum plorabunda noctem totam insomnem duxisset, manè colore cinericio fuit affecta, & ita mutata facie ab ea, quæ vesperi erat, ut esset

res non minus lachrymis, quàm admiratione digna: explorato denuò lectulo, inventa sunt *frustula* duo *nucis sicca*, *Alia Venefici instrumenta,* & *ossis albi*, novem vel decem *ossa piscium*, quæ erant fabricata instar pectinum, quibus capita pectuntur, cum quibusdam *corollis* mirâ arte ex variis rebus paratis; quibus igni traditis, mutatâ domo, & omnibus aliis, & validioribus per Exorcistam peritum adhibitis auxiliis, Dei beneficio, absque ullo remedio naturali convaluit; quod quidem Veneficium fortasse Deus permisit, ut in mea Puella experirer, quod in aliis parum credebam veritatis habere. *Convaluit, & quomodo?*
Baptist. Codronchus de Morb. venefic. ac Veneficiis Libr. I. cap. 8.

CASUS XLI.

Mulieris gravide, quæ tacto à Venefica ventre, subito aphona facta, viriumque summam jacturam, & ventris gravissimos cruciatus passa est, atque tandem per alvum excretis Spinis, Ossibus, Ligni frustis, & aliis, nihilominus convaluit.

Mulier in Argentorati Ditione uterum gerens, obnixè *Mulier gravisida,* rogata à quadam obstetrice, ut ad suscipiendum infantem, partus tempore, ipsam accerferet, sciens, eam Maleficam esse, blandis verbis ac pollicitationibus dimisit, & aliam, instante partu, advocari jussit; quo factum est, ut hæc infelix *Mulier*, volens, ut adagio circumfertur, vitare Charybdim, in Scyllam inciderit. Malefica enim id molestè admodum ferens, nocte quâdam cum duabus aliis mulieribus domum ingressa est, & ad cubile puerperæ accessit, cujus aspectu puerpera timore affecta conatur clamare, & virum, qui in altero cubiculo dormiebat, vocare, sed illam protinus *vox defecit*, & *vires adeo concidunt*, ut ne pedem quidem movere posset. *Aphonia subita. Virium jactura.* Venefica verò maledictis prius ipsam laceffendo, & objurgando, quòd ipsam vocare renuisset, dixit, *se quasdam res in alvum ejus* *Venefica minima,*
 R 3 in-

*Veneficium
à tactu ven-
tris.*

*Ventris do-
lores gra-
vissimi.
Clamores
diuturni.
Spina, ossa,
Ligni frusta,
& alia per
alvum ex-
creta.*

injicere velle, quæ quidem innoxia per sex menses illi sint futura, ut aliqua ex parte morem gereret aliis mulieribus pro ea efflagitantibus, iis tamen peractis, ingentes cruciatus illaturæ. Accessit ergo, & *ventrem manu tetigit*, & mox eâ egressâ, cum vocem, viresque puerpera recuperasset, viro rem, prout gesta erat, narravit, cui tamen fidem non adhibuit, vaporibus uterinis ac imaginationibus puerperarum id adscribens; nihilominus tamen sex mensibus peractis, gravissimi *cruciatus circa ventrem inferiorem* ita eam torquere & lancinare cœperunt, ut *diu ac noctu clamare cogeretur*, donec tandem quâdam die, cum alvum exonerare vellet, *spinas, ossa, ligni frustula*, ac multa alia *per inferna rejecisset*, magnâ tum viri, tum aliorum spectantium admiratione, quo à torminibus libera facta fuit. *Baptist. Codronchus de Morb. venefic. ac Veneficiis Lib. 2. c. 3.*

CASUS XLII.

Mulieris annorum XVI. quæ, post Tormina ventris, Clavos, Acus æneas, Ceram, Capillos, & ingens Carnis frustum, vomitu rejecit.

*Mulier an-
norum XVI.
Symptoma-
ta.*

Accidit his temporibus novum & admirandum morbi genus, quod etsi viderim, curaverimque, scribere tamen vix ausim. *Mulier sextum & decimum agens annum*, ab *ima ventris parte dolore exorto*, convellere manibus nitabatur; cumque in horrendum *clamorem* erumperet, *intumescebat ilicò totus venter*, adeo, ut uterum gestare credens octimensem, & voce exhausta, ubi toto cubili hinc inde rejectans sese, & *plantas pedum* interdum *ceruici connectens* resiliebat in pedes, *iterum procidens*, ac *resiliens*: istuc ipsum identidem factitabat, quoad paulatim ad se reversa, quodammodo recrearetur, ubi interrogata, quid egisset, penitus ignorabat. Nos verò ejusmodi morbi causas disqui-

disquirentes, arbitrati sumus, hoc malum ex vulvæ ascensu, & vaporibus malis sursum elevatis, ac subinde cor & cerebrum impetentibus, provenire. Quare idoneis medicamentis adhibitis, cum nihil omnino profecissent, non parum mirati sumus; à recta tamen via minimè desistendum putavimus, donec ferocior facta, ac torvis oculis circumspiciens, tandem prorupit in vomitum, quo longiores & re- *Clavi longi,*
curvos clavos, aneasque acus, unà cum cera & capillis in *acus anea,*
globum mixtis evomuit, & novissimè jentaculi frustum *cera, capilli*
tantæ magnitudinis, ut dovorare integrum nullus potuisset; *conglomerata,*
cumque id ipsum sæpius etiam vidente me fastitasset, teneri *Et ingens*
eam arbitratus sum Spiritu malo, qui, dum hæc ageret, spe *carnis frustum, vomitu reject.*
 Etantium oculos perstringeret; quare spiritualibus Medicis commendata manifestioribus dein signis rem comprobavit. Nam & nos eam sæpius vaticinantem audivimus, & ea præterea agentem vidimus, quæ omnem vim morbi supergressa, humanum etiam captum excederent. *Anton. Beniven. de Abdit. Morbor. Caus. c. 8.*

CASUS XLIII.

Famula, quæ, post Ventriculi & Intestinorum torsiones miserabiles, Pilos, Acus, Sanguinem grumosum, & Ovarum cortices, ex Fascino, vomitu rejecit: cum
Quæstione curiosâ,

A. C. 1647. Noribergæ Famula quædam Præfecti cujus- *Famula.*
 dam Equitum evomuerat post insignes & miserabiles *Ventriculi*
ventriculi ac intestinorum torsiones, per septimanas aliquot *& Intesti-*
continuas in die sæpissimè Pilos conglobatos, Acus, Acicu- *norum tor-*
las incurvatas, Sanguinis grumos, Ovarum cortices, & *siones.*
 alia, cui nullo medicamine subvenire quisquam potuit, *Pili, Acus,*
 usque dum ipsummet malum sponte cessâret. Omnia hæc *Sanguis grum-*
 ex Fascino provenisse, rumor postea vulgabatur; *osus, Ova-*
Job. Hell- *rum cortices,*
wig. Obser. v. Physic. Medic. 74. *vomitum ex-*
creta.

Varios

Vomitus ex
Fascino
monstruosus
verum.

Quæstio cu-
p. 10/a.

Varios ejusmodi ex *Fascinatione Vomitus* passim descriptos legimus; quos inter indicasse sufficiat, quos memorant Thom. Bartholinus *Cent. 1. Histor. Anatom. 52. & Cent. 2. Hist. 38.* Joh. Bapt. Helmontius *Tract. de Injecd. material. §. 2.* Henr. ab Heer *Observ. Medic. 8.* Martin. Rulandus *Cent. 4. Curat. Empir. c. 15.* Franc. Hildesheim *Spicileg. 2. de Cerebr. & Capit. Morb. intern. p. 186.* Petr. Forestus *L. 18. obs. 26. in Schol.* Anton. Benivenius *de Abdit. Morb. Caus. c. 8.* Corn. Gemma *L. 2. &c.* Quâ autem viâ res ejusmodi, quales describuntur, *insolitæ & stupendæ in Ventriculum deveniant*, uti variæ conjecturæ circumferuntur, partim etiam in meras præstigias Satanicas referuntur; ita quicquid hac in materia disceptari potest, erudito suo *de Fascinatione Tract. Lib. 3. Part. 6. cap. 16.* optimè expedit Exc. D. D. Joh. Christian. Frommannus, ad quem itaque L. B. remitto, ubi etiam in *Part. 8. Sect. 2. de Curatione talismodi fascinatorum* inveniet, quæ probare poterit, *Luc. Schröckius in Scholiis ad eandem Observ.*

CASUS XLIV.

Pueri decennis, qui, post gravissima Symptomata, Latere & Silices unciarum duodecim cum dimidia, Veneficio illatos, per urinam rejecit, & tamen medicamentis naturalibus adhibitis, maximè verò Laconico, iterum convalescit.

Puer anno-
rum X.

Symptoma-
ta.

Puer quidam decennis Tabellarii publici hîc loci Filius, aliàs benè valens, incidit in morbum cum variis symptomatibus, *Inflatione nimirum totius ventris, dolore Lumborum, Artuumq; insigni, Tetano universum corpus à capite ad calcem usq; corripiente, sensibus principibus interdum lassis, interdum mente benè constante: aderant Leipothymia graves, & Cordis palpitatio, Vocis interceptio, ut & non nunquam insultus Epilepticus, Febris nulla, nisi calor præternaturalis.*

naturalis levis, ob motum humorum in paroxysmo potius se exerens, qui nunc per biduum aut triduum, nunc post septimanam denuo invadebat: sic, ut malum haud statò tempore recrudesceret. Remittente paroxysmo ad 3. vel 4. horas durante, fuerunt deprehensi in *urina Lateres* vel *Silices minores*, æger simul monuit, inhærere recto intestino *Lapidum* vel *Silicum majora frustra*, sicut ex transmissis apparebat, quæ recrementis alvi perpaucis infecta fuere, sæpius nullis, sed pituitâ quâdam mucosâ, imò tactu frigida.

Lateres & Silices cum urina excreti.

Mirum autem erat, quòd morbus hic ex *Incantatione* oriundus, nihilominus leniri quodammodo videretur, si Mater Filio super dolore intensissimo conquerente circa vesicam parum *succini albi* cum *aq. hyperic.* vel *saxifrag.* exhibuit, quòd lapilli isti facilius per urinam exierint. Duravit hic affectus per trimestre.

Incantatio.

Remedium.

Originem traxisse hunc affectum à *Veneficio*, citra dubium est, cum lapillos tales nunquam in corpore humano generatos fuisse, verosimile sit, sed potius à Diabolo in corpus ægri immissi, & Anus quædam suspecta à Pueri Matre asperioribus verbis lacerata, sponte tandem ad curationem se obtruserit, svadendo *Laconicum* per vices repetendum cum herbulis quibusdam, quas sponte subministravit ipsa, Puerumque facili negotio curavit. Pondo omnium istorum *Lapidum* per anum & urinam excretorum fuit *duodecim unciarum* cum *dimidia*, quorum nonnulli precibus amicorum jam sunt distracti, reliquis apud me adhuc superstitibus. Ex Literis *Johann. Heunii*, *Medic. Professor.*

Laconicum.

Lapides pondere unciarum XII. cum dimidia.

Gryphiswaldens. apud *Thom. Bartholin.* *Epistolar. Medicinal. Cent. 3. Epistol. 59.*

CASUS XLV.

Jurisconsulti, qui, ex Veneficio, Incubo transnaturali, seu Compressione pectoris summâ, cum periculosa Virium languore, aliquandiu laboravit, & ab eadem Saga, quæ Morbum intulit, singulari ratione iterum restitutus est.

Jurisconsultus.

Incubus transnaturalis. Virium languor periculosus.

Compressio nocturna summa.

Remedium singulare.

Urina collectio.

Famina. Urinam repetit. Famina urinam retentionem incurrit.

IN celebri Imperiali Civitate accidit, mihiq̃ue ab oculato teste juxta omnes circumstantias relatum est. Vivebat in publico quodam Hospitio nonnullus *JurisConsultus*, & de suo vivebat, Vir coloris floridi & vividi, nobili prosapia oriundus, facundus, &, ob morum elegantiam, omnibus acceptus, vitamq̃ue agebat perpetuò cœlibem. Hic singulis fermè noctibus infestabatur, subigebatur, & ad necem penè degravabatur, sanè corporis viribus exhauriebatur, & in periculosum languorem redigebatur.

Consulebat contra præsentaneum malum Medicos, præscriptaq̃ue eorum medicamenta solertissimè adhibebat, sed inani operâ, & absque omni fructu. Continuat nocturna compressio, piumq̃ue pectus magis atque magis fatigat & debilitat. Supervenit tandem Agyrta quispiam, & id consilium suggerit, ut, cessante oppressione, Ager tacitus statim de lecto surgeret, urinam in vitrum redderet, vitrum chartâ pergamenâ circumquaque probè ligaret, & in scrinium observatum includeret, expectaretq̃ue, quid postero esset futurum die. Paret JC. & nocte sequente, postquam à consueto hospite iterum satis superq̃ue delassatus esset, ad præscriptum modum se componit, nihil omittens eorum, quæ facere jussus fuerat.

Et ecce! proximo die circa nonam matutinam compareret *Famina* anosa, petulca, rugis undique obsita, & in præsentia Agyrtæ, ipsiusq̃ue hospitis, ab infestato precibus lachrymisq̃ue contendit, aperiret scrinium, &, quod ibi operatum teneret vitrum, effunderet, fore alioquin, ut ex diuturniori

turniori retentione urinæ sibi sit pereundum. Ille negare peti-
 tum, Fæminam increpare, & auxilium in integram ho-
 ram differre; victus tandem nimbo lachrymarum annuit,
 scrinium aperuit, *vitrum effudit*: cœpit illa è vestigio co-
ram omnibus meiere, idque per totam plateam ad proprias
 usque ædes pertexere. Sic ἐπαισφόρῳ deprehensa est, quod
 una è Sagis esset, & bono isti Viro tot tantasque molestias
huc usque intulisset. Nam ab eo tempore & ipse revaluit,
 nullasq; ultiores vexationes hujusmodi oppressionum pas-
 sus est, *Freudius Quæst. 79. è D. Königii in Heptad. Cas.*
Consc. Miscell. c. 2.

*Ex Vitri ef-
 fusione con-
 valescit a-
 ger.
 Saga mor-
 bum intu-
 lit.
 Convaluitq;*

CASUS XLVI.

*Adolescentis Genuensis, qui Crines muliebres, Vil-
 los ovium, Linum, Bombycem, Acus crinales & sutorias,
 Unguium segmina, Ossium fragmenta, & Ferramenta multa, Vo-
 mitu rejecit, Visumq; tandem amisit, & tamen ite-
 rum convaluit.*

Plus *Adolescens*, Genuensis, amore languens, post missa
 ultroè citroque munera & furtivas literas, idque trime-
 stri spatio, mirum quàm immundas sordes evomuit, *crines
 muliebres, ovium villos, linum, bombycem, acus crinales
 & sutorias, unguium segmina, ossium fragmenta, & ferra-
 mentorum non parvum numerum, unâ cum sanguine.*
 Cùm ægro occultâ quâdam voce innotuisset, arculam ama-
 tiæ ab adstantibus quæri, arculæ clavem horrendis clamo-
 ribus postulat, & *acceptam*, eâdem voce admonente, *inje-
 cit in os, voraturus*, nisi prohibitus fuisset. Eam deinde
 pulvino supponit, & *oculorum usum amittit*. Admonet
 mater, ut doctus malo reddat clavem. Eam cùm quærens
 non inveniret, furto ablatam credidit. Tunc incipit ma-
 gis vociferari; nec tamen reperta in toto lectulo diligenter
 excusso. Vi tandem cùm arcula esset reſerata, binæ literæ
 amatoris inventæ, & igni traditæ sunt. Quo factò, *resti-
 tutus*

*Adolescentis.
 Vomitu in-
 solita res re-
 jecta.
 Clavem vo-
 rare sult.
 Cæcitas ex
 beneficio.*

Visus re-
dist.
Fascinum.
Convalluit.

tutus ei videndi sensus, & clavis non sine admiratione apparuit ante oculos quærentis exposita. Melius interim habere cœpit, & corpore, & animo, & paulò post sanus omnino factus est. *Francisc. Bencius in Literis anno 1589. Romæ excusis, citante Hieronym. Jordano de Divino in Morb. c. 23.*

CASUS XLVII.

Viri, in quem Venefica Abscessum cum ingenti Filorum glomo, ex propria confessione intulit.

Abscessus,
cui inerat
ingens filorum glo-
mus Veneficio illatus.

Mirabilia
non statim
impossibilia.

ETiamnum recordor, maleficam Fæminam Fascinationis crimine suspectam, eaque propter à Patre meo tum temporis Civitatis Charmis Quæstore aliquando examinatam, inter alia scelestâ facinorâ passam esse, se in vicinum nomine Albimontanum per Incantationem *Abscessum cum intus contento ingenti Filamentorum conglomeramine in coxa subnatum* intulisse; quo Abscessu rupto atque satis largè dehiscente, indigitatus glomus ilicò in conspectum venit, quem Chirurgus præsentibus pluribus hominibus vix ac ne vix quidem forcipe eximere potuit. Atque hunc glomum ipse ego hisce meis oculis adhuc puer vidi à Chirurgo, Parentis jussu, in ædes nostras deportatum, videruntque omnes nostri domestici, & accuratè debitæque diligentia contemplati sunt. Hæc ergo atque similia ubi oculis conspiciuntur manibusque palpantur, absolum mihi videtur, in dubium amplius vocare, aut, fieri hæc ita posse, impossibile proclamare velle; quasi verò omnia ea, quæ antea nunquam audita sunt, aut difficilia videntur, propterea etiam statim & impossibilia sint, & postea fieri omnino nequeant: nonne satius sit, quasvis res ita ponderare ac habere, uti revera sunt, quàm ingenii sui acumen, eas negando, ostentationis gratiâ, saltem velle exercere, Quando

do nempe perspicuam veritatem in dubium vocare aliquis audet? Hunc quoque Casum ex *Nicol. Remig. Demonolatr. Libr. 3. c. 1.* edit. German. p. m. 357. huc transtulimus, & nunc demum latinitate donavimus.

CASUS XLVIII.

Agricolæ, ex cujus Ventriculo, post perpeffos crudelissimos hypochondrii Dolores, Clavus ferreus prodiit, & in quo post mortem aperto Lignum teres, Cultri 4. & Ferramenta 2. cum Capillis conglomeratis, reperia sunt.

ANno Christi 1539. in quodam *Eistettensis Episcopatus* Ditionis pago, *Fugenstal*, accidit, ut agricola quidam, *Ulricus Neufesser* in altero *hypochondriorum latere crudelibus Dolorum tormentis* conficeretur, subitoque *Clavum ferreum* sub illæsa cute manu apprehenderet, quem *Chirurgus* illic *balneator* novaculâ exciderat, nec tamen dolores cessarunt, sed *indies* magis *incrudescebant*. Quare cum nec aliud doloris fore remedium miser, quàm mortem, suspicaretur, arrepto cultello sibi vitam abscidit. Itaque dum tertio die mortuus ad sepulchrum efferretur, aderant tum *Eucharius*, *Balneator* ex *Weissenburgo* *Noricorum* oppido, ac *Johannes* ab *Ettenstet*, *Balneator*, qui adstante magnâ hominum frequentia demortui agricolæ *Ventriculum* incidunt; in quo *Lignum teres & oblongum, quatuor ex chalybe Cultros*, partim acutos, partim instar ferræ dentatos, ac *duo Ferramenta* aspera reperta fuerunt, quorum singula spithami longitudinem excedebant; aderat & *Capillorum instar globi involucrum*. Sed quid potissimum hîc admiraberis? an quomodo tot & tanta ferramenta in *Ventriculi* cavitate contineri potuerit? an quâ arte sint ingesta? certe non aliâ, quàm *Dæmonis astu & dolo*; à quo *Christus*, qui in eum confidunt, tueri potest: qui *Salomonem* divi-

*Dolores hypochondrii
crudeles.*

Clavus ferreus ex latere egressus.

In Ventriculo Lignum, cultri 4. & ferramenta 2. reperia.

Capillorum conglomeratio in Ventriculo inventorum.

nis carminibus hos curare morbos, & fugare Dæmones, docuit: id quod & Eleazarus Judaicæ factionis sacerdos, vidente Vespasiano, & ejus Filiis ac tribunis, palam fecisse in exercitu traditur. Ex *Joh. Langii Epistolar. Medicinal. Libr. 1. Epist. 38.*

CASUS XLIX.

Viri nobilis, qui Bufonem, & Lacertam per alvum ex Veneficio excrevit, itemque ex Abscessu Carbones, Pilos, Testas, Acus, Clavos, Officula & Fila protruxit.

Nobilis Georg. à Deben, dum Ventrem exonerare conatur, in ano diutiùs quid hæere sentit, & non exiguum inde molestiam percipit. Eâ igitur ut sublevetur, manum tandem admovet, & pro stercore duro, quod subesse putat, magnum extrahit *Bufonem*, etiamnum vivum. Ex *Maleficio*. *Maleficio* hoc contigisse, & ipse, & alii, existimarunt. Sustinuerat enim antè varios, insolitos, & acerbissimos cruciatus, modò in hac, modò in illa corporis parte. Tandem & in sinistro Cruce *Abscessus* obortus. In eo *carbones, piluli, testæ, acus, clavi, officula, & fila* reperta fuerant. *Abscessu* verò, ut & hoc addam, curato, dolores nihilominus quandoque recruderunt. Pro eorum itaque mitigatione, illud in aquas stagnantes, vel paludes ad lacuum ripas sæpius immittere solitus est, ut hirudines ei affixæ pravum sanguinem exugereant. Cui tamen ne una quidem adhærere voluit, licèt quandoque id superficietenus scarificari curarit, quo sanguinem gustantes avidiùs ipsum appetereant, sicque melius adhærescerent. Sed, ut dictum, frustra omnia. Contrà verò quotiescunque Crus sanum in aquas immisit, ilicò & catervatim id apprehenderunt, male affectum semper fugientes.

Atque hæc ex Illustriss. Principis Anhaltini, Dom. Hipparchi P. VV, utpote oculati testis relatione habeo. Qui & mi-

& mihi narravit, se alium quoque novisse Nobilem, Carolum Rauchheupt, ex cujus podice *Lacerta* viva erepsisset; *Lacerta potest alium ereptam* eamque illum postea enectam, & in furno ficcaram semper secum gestasse, atque filium appellare solitum fuisse. *Philipp. Salmuth. Obser. v. Med. Cent. 3. obs. 1.*

CASUS L.

*Fæminæ, quæ intensissimo sinistri brachii Dolo-
re correpta est, ex quo postea, rupto Abscessu, Acus, Pili,
& Carbones prodierunt.*

FAmula Cæsaris à Breitenbach intensissimo sinistri brachii dolore corripitur, qui cum minimè remitteret, *Dolor brachii intensissimus.* sed magis magisque adaugeretur, nullusque Tumor, neque quidvis aliud præternaturale extrinsecus appareret, adstantes Veneficium quoddam verentur.

Euporiston igitur, quod in tali Casu valdè probatum dicitur, *Corallos* nimirum *rubros* cum *foliis quercus* optimè contusos, & cum *Aqua rosacea* in *Cataplasmatis* formam redactos imponunt, ibique 24. horas relinquunt. Quo temporis spatio locus ad suppurationem deducitur, & per totidem horas, *Euporisto* illo rursus applicato, *Abscessus* *Ex Abscessu acus, pili, carbones prodierunt.* rumpitur, inque eo *Acus, Pili, & Carbones* reperiuntur. Hæc omnia cum *Amuleto* simul, in foramen in radice quercus Orientem spectans, manè, ante Solis ortum, terebrâ factum immittunt, & illud cuneo ex eadem arbore facto obturant. Dolor inde planè cessat, & locus aliis medicamentis ad cicatricem perducitur. Quidam v. talia irridens, & præstigia putans, refodit illa. Hinc extemplo cruciatibus & quidem sevirioribus adhuc affligitur rursus misera illa Fæmina. Repetuntur ergo superiora, & copiosior prodit materia, quàm cum *Amuleto* exceptâ, & eundem in locum repositâ, Dolor omnis ilicò evanescit, ipsaque postmodum sana degit. *Philipp. Salmuth. Obser. v. Medic. Cent. 3. obs. 34.* *Convalescit.*

CASUS LI.

Uxoris Villici, quæ Convulsiones stupendas ab Incantatione putatâ illatos perpeffa est, & tamen Remediis naturalibus iterum convaleuit.

*Uxor Villici.
Convulsio-
nes stupen-
da.*

*Tartar. e.
metic.*

*Remedia.
Alni folia.
Convaleuit.*

Margareta Armsterin, Uxor Villici Holzhusani, ex Improviso horrendis Convulsionibus correpta, os trahebat ad aurem sinistram, oculos invertebat, manus & brachia in gyrum agebat, pedes in globum torquebat, & omnia ossa ejus cum dolore maximo crepabant. Hoc autem ter & quater in die accidebat. Curatus à nonnullis affectus hystericus, nullis morem gessit medicamentis. Alii frustra instituerunt vermium curam. Vocatus exhibebam ægrota, ob nauseam & ructus nidorosos, *Tartarum emeticum*, quo copiosè rejecta fuit materia macilaginosa, flavescenti ranarum spermatis non absimilis. Mirabantur præterea adstantes, quando ad os vel manus Patientis, admotâ *Ptarmicâ aridâ floribus albis*, contra Veneficia tanti æstimatâ à rusticis, vel *Suffumigio ex Asa foetida, Verrucis equorum*, & similibus, usurpato, crudeliùs, postea verò mitiùs torquebatur. Tentatis tandem omnibus, alexipharmacis etiam optimis, jubebantur à nonneminè plantis pedum decumbentis imponi recentia *Alni folia*, & penitus evadebat ex morbo, non aliâ forsan de causa, quàm quòd expuncto maximam partem charactere morbofo impresso medicamentis adhibitis, ista folia, virtute diaphoreticâ, balsamicâ, nervinâ, revellere, demulcere, & roborare poterant. Ex *Ephemer. Acad. Nat. Cur. Germ. Dec. II.*

Ann. V. Obs. 18.

C A S U S LII.

Viri, qui assumpto Lacte dulci, indeque excitato Vomitu, duos vivos candidos Catulos unà rejecit, & postea convaleuit.

ANno 1580. Hanovix accidit, ut *Sartor*, Civis ibi. *Vir.*
dem, nomine *Albertus Hencke*, aliquandiu malè ha-
bens, hincque in extremam *Cachexiam* delapsus, ab Uxore *Cachexia.*
suâ posceret, ut *Lac dulce* comedendum sibi curaret; quod *Lac dulce.*
cùm ingurgitasset, ilicò aliquot *Vomitionibus* vehementer *Vomit.*
exagitabatur, iisque unà, quod mireris, duos *vivos* qui- *Catuli vivi*
dem, sed adhuc cæcos, repentés tamen, & colore *candidos* *Vomitu re-*
Catulos rejecit. Hi *Catuli* in patina figulina in Templo S. *jecti.*
Georgii publicè exhibiti, nemini non, in admirabilis rei no-
vitatem, conspiciendi præbebantur. Verùm, quod notan-
dum, *Catuli* haud diu superstites vixerunt, sed mox exspi-
rarunt; *Vir* autem ille tractu temporis subinde meliùs ha- *Convaleuit.*
bere cœpit. Jamque quæri posset, an *Catuli* hi revera, & *Quæstiones.*
quomodo, ex hominis corpore prodierint? an verò eo ipso
demum tempore, quo *Vomit*us ingruit, à *Dæmone*, aut per
Fascinum suppositi, cæterisque excrementis immixti fuerint?
id quod naturæ ruspatoribus dijudicandum ac ventilan-
dum relinquitur. Ex *Mart. Zeiler. Promptuar. Epistol.*
Cent. 3. Epist. 92. nunc primùm Latinè redditâ.

C A S U S LIII.

Filii annorum XIV. qui per alvum, urinam, & vomitum, Fila, Linteamina, frusta Straminis, Chartæ, & Orichalci, rejecit.

Honestissimorum Parentum *Filius*, literis operam dans, *Filius an-*
bonæ spei & indolis, ad temperamentum melancho- *norum XIV.*
licum inclinans, postquam anno *ætatis XII.* per urinam
fabuli multum non sine dolore frequenter rejecit, judicatus
est

est nephriticus à quibusdam. Alii, quòd nullum *τετραήριον* manifestum adesset mali affectorum renum & vesicæ, impuritati sanguinis à splenis & mesenterii vitio oriundæ causam mali adscripserunt, quòd ibi non rarò sit arenularum talis excretio per urinam, alvum, & sudorem etiam. Anno verò *ætatis XIV.* singulare per urinam excrevisse dicitur sabulum in magna quantitate, cum aliis excrementis (qualia scopis verruntur ex ædibus) & frustis aliquot lapidis scissilis, ut hinc suspicio orta fuerit Fascini. Nunc enim *per alvum*, nunc *per urinam*, imò & *per vomitum* ejecta conquerebatur. *Patiens fila, lintheamina, frusta straminis, chartæ, & alia naturaliter in corpore generari vix apta nata, frustum quoque orichalci nitidi* planè, nec ab humoribus infecti; & hæc omnia citra omnem penè dolorem. Ex *Marcell. Donat. Histor. Medic. mirab. editionis Horstian. in Additionibus p. m. 738. 739.*

Per alvum, urinam, & vomitum fila, lintheamina, frusta straminis, charta, & orichalci nitidi, rejiciuntur.

CASUS LIV.

Filiæ annorum XXI. quæ Guttâ serenâ à Venefica, afflictâ, ope cujusdam radicis, iterum restituta est.

Filiæ annorum XXI.

Gutta serena,

Fascinum.

Curatio.

Convalescit.

Nicolai Korrenii, Rustici in Pago Einsiedel/ *XXI. annorum Filiæ*, aliquandiu immani corripitur *cephalalgia*, subsequente eam *visus* quadam *hebetudine*, ipsâq; demum *ἀμαρῶσις*. Recrudescunt sæpe dolores capitis, aliis quoque in dorso unâ affligentibus. Medicamenta generosa licèt irritò propinantur successu. Parens itaque, inscio Medico, Divinatricem quandam consulit, quæ *Fascinum* subesse dicitans, *Veneficam* eidem in speculo monstrat, pollicita, se brevi effecturam, ut, fascino soluto, visus *Filiæ* rediret. Et sanè rediit, parte quâdam *radicis*, quam præbuerat Vetula, *Filiæ appensâ*, parte verò ejusdem *intrò assumptâ*. Ex *Disputa-*

Sputation. Inaugural. Ebrenfrid. Hagendornii, de Macie Puer. habitâ Jenæ 1667. Præs. Job. Theodor. Schenck. c. 8.

CASUS LV.

Mulieris nobilis gravide, quæ à Venefica ad ventrem contacta, ilicò foetus motum insolitum sensit, eumq; mox in frusta comminutum excrevit.

Mulier quædam nobilis cum uterum gereret, ab amica monita est, ne ex Castro exiret, quia Veneficam celebrem noverat, quæ solo tactu veneficia inferebat, & abortus parabat; illa oblita consilii, visitandi gratiâ alias mulieres ad convivium congregatas, prodiit è Castro. Dum autem sederet, & confabularetur, accessit ad illam simulatè, salutandi gratiâ, quædam alia mulier, quæ miro quodam artificio Nobili illi blandiendo, manus ventri ad-movit, ex quo contactu alterata, foetus motum insuetum statim sensit; domum igitur reversa, in frusta comminutum summo cum discrimine vitæ ejecit. *Baptist. Codronchus de Morb. venef. Lib. 2. c. 3.*

Mulier nobilis gravi-da. Veneficium per tactum.

A tactu Venefico factus in utero insolitè movetur, & in frusta comminutus excernitur.

CASUS LVI.

Viri nobilis, cui per Incantationem Os femoris & tibiæ surreptum est.

Vir fide dignus, Dn. Vitus Martallerus, Consul, retulit, se novisse Virum Nobilem, Haller ab Hallerstein, Consulis in Hermenstad Transylvaniæ Filium, cui per Incantationem in pueritia femoris os, & os tibiæ, surreptum fuerit à Venefica, quæ per torturam id ipsum professâ est, promisitque restitutionem, si eidem concederetur, ut alteri cuidam illa ossa per artem Diabolicam extraherentur, propterea quòd ossa propria deperdita jam dudum in profundum

Vir nobilis. Incantatione os femoris & tibiæ surreptum.

dum maris projecta sint. Vixit autem prædictus Haller ad ætatem consistentem, & equitare, sedereque potuit, femore cum pede hac illuc deposito. *Gregor. Horst. in Addition. ad Marcell. Donat. Histor. Medic. mirabil. p. m. 724.*

CASUS LVII.

Pueri, cui Saga, exhibito Pulvere albo, Ariduram, Contracturam partium inferiorum, & Ambulandi impotentiam, intulit.

Saga quædam, die Gründel-Füllerin dicta, ante biennium ad capitis & ignis supplicium damnata, in hospitio publico habitans, Filiolum hospitis sui, traditâ *Pulveris albi*, quem à Satana acceperat, portione, pyroque, extracto petiolo, indita, certissimæ interneccioni tradidit; Amore quòd *Puerum*, quem Amasium suum vocârat, fuisset profecuta, facinus istud patrare, primùm recusâret; sed tandem sub gravi inversionis colli comminatione ad id Dæmon eam coegerat. Eadem Lamia ejusdem *Pulveris* portionem minimâ magnitudine seminis papaveris Salvi Conductûs Filiolo, eodem modo in pyro exhibuit, cujus usu eum non quidem mors, *Aridura & partium inferiorum Aridura & Contractura, Ambulandi que impotentia*, excepit. *Job. Christian. Frommannus Tractat. de Fascination. Lib. 3. Part. 4. Sect. 1.*

*Filiolus.
Pulvis al-
bus malefi-
cus.*

*Aridura &
Contractu-
ra partium
inferiorum.*

c. 9. p. m. 611.

C A S U S L V I I I .

Pueri , qui Capillos & Setas porcorum pelli adhuc inhaerentes , ex putato Veneficio , per alvum dejecit.

Quæstoris Filius, Morsæ, adversâ nonnihil afflictus va-
letudine, eam credidit inductam à Muliercula, cui ^{Quæstoris Filius.}
herbarum plenum corbem in porcorum pasturam attulisset; quòd hæc gratias agens, ipsius pressisset humerum. Unde territus eo tempore Puer, cœpit paulatim, etiam animo dejecto, pejus habere. Hinc trica fæminei capillitii ^{Capilli per alvum excreti.}
nigri, & cinerii sicca, citra alterius materiæ admixtionem, excerni visa est. Tandem admiranda magis, puta *setas porcorum, pelli etiamnum inhaerentes*, ita siccas alvo depo-
nebat, ut papyro conservarentur; interdum similia cum ex-^{it. seta porcorum.}
crementis dejiciebat. His ludibriis circitèr medium fatigabatur annum; quæ dein pededentim, ut cœperunt, evanüere. Ex *Joan. Wier. de Præstig. Dæmon. Lib. 4. c. 7.*

C A S U S L I X .

*Equitis , & Puellæ. In illius Abscessu Felis junior, & in bujus Dorso Bufo, reperi-
tus est.*

Eques laboravit Abscessu grandi & magno in Abdomine, ^{Eques.}
qui tandem ruptus præter pus dedit *junio-rem Felem*; <sup>Felis junior in Abscessu reperi-
tus.</sup>
cujus portenti causa vix reddi poterit; nec credibilis esset mirus hic Casus, nisi à Summo Principe in Acidulis Schwalbacensibus fuisset narratus. Ex *Laurent. Straus. Resolut. Foetus Mussiponton. p. 95.* Idem Author loc. all. recenset, ^{Bufo in dorso inventus, Puella.}
Bufonem intra Duacensis Puellæ dorsum fuisse reperi-

CASUS LX.

Hominum, qui ante divæ Annæ altare sæpè frustra Vitri, Urceolorum, Spinas piscium, & Loculos cum Nummis, evomere solent.

*Altare divæ
Anna.*

*Frusta Vi-
tri, urceol-
orum, spi-
na piscium,
loculi cum
nummis, &c.
visu rejecto*

NON minùs certè illud horrendum dictu visuque est, quod in *Thevern, Juliacensis Ducatus Oppido*, crebrò accidit: ubi ægroti in Templo ante divæ *Annæ altare* & venerandum caput ejus, supplices prostrati, frustra & fragmenta vitrorum, urceolorum, & ossium de piscibus, quæ humana gula & stomachus deglutire non posset, ac loculos quosdam cum nummis, evomuerunt. Ex

*Joh. Lang. Epistol. Medic. Lib. I.
Epist. 38.*

MANTISSA.

Quæstio solennis:

An superius enarrata varia Excreta v. g. Acus, Filamenta, Linteamina, Cultri &c. revera in corpore fuerint, vel extrahantur; an verò Præstigia Dæmonis sint, extrâ saltim talia in corporis superficie ostentantis?

Magnus Germanorum Galenus, Sennertus, hanc rem ex professo, & satis accuratè, tractat sequentibus. Joh. Wierus (ait) *Lib. IV. cap. 2. de Præstigiis Dæmon. & cap. 17. de Lamiis*, in ea est sententia, talia saltim præstigias & illusiones Dæmonis esse, & ea, quæ rejici, vel extrahi, è corpore videntur, nunquam fuisse in corpore, sed Dæmonis subtilitate & velocitate imperceptibili ori injecta, vel extrâ admota, hominum oculis vel celeritate ejus victis, vel fascino delusis, vel interjectu corporis aërei, aut aliter caligantibus.

Excreta aëro furda non fuisse revera in corpore hominis.

Atque ad id probandum hisce præcipuè argumentis utitur: *primo*, quòd nullus meatus sit, per quem talia, Cultri scil. & similia in corpus immitti possint. *Res etiam*, quæ rejiciuntur, sæpe amplitudinem œsophagi, etiam quoad fieri potest, in homine vivo tensi distractique naturalem diductionem excedunt: *Tertiò* quòd fieri non possit, quin os ventriculi & œsophagus à talibus, si per eum transirent, læderentur, cùm tamen plerumque nihil læsionis vel doloris post talia vomitu rejecta percipiatur; quia impossibile

Argumentum primum, secundum,

quartum,
quintum.

possibile fuisset, si res tales acutæ in ventre fuissent, quin in eo dolorem excitassent; cùm tamen nullus dolor antea perceptus fuerit: *quartò* quia tactu, etsi ventriculus valde comprimatur, nihil tale deprehendi possit: *quintò* quòd nihil cibi vel chyli talibus quæ rejiciuntur, permistum appareat, etsi homo paulò antè cibum sumpserit.

Res mon-
strofa à Dæ-
mone dela-
ta.

Alii verò existimant, res illas revera à malo Dæmone delatas esse. Atque ad id probandum, hoc imprimis afferunt, quòd res tales sæpe multos annos asserventur, & propterea non saltem imaginariæ fuerint: deinde quòd revera tales res ex ulceribus & corporibus hominum, chirurgorum operâ, extrahantur, ut ex Langio *Lib. 1. Epist. 38.* patet, & ipsis manibus attrectari possint.

Modus, quo
inferantur
res monstro-
sa in homi-
nem.

Verùm de modo, quo corpori inferantur hujusmodi res à Dæmone, dissentiant. Nonnulli putant, hominem in somnum profundum demergi, & tum Diabolum corpus vel membrum illud incidere, & ea, quæ velit, inferre, ac eâ subtilitate & arte vulnus id consolidare, ut nulla cicatrix appareat. Licèt enim homines præstare id non possint, tamen Diabolum esse artificiosissimum, & ea nosse medicamenta, quibus id præstare queat. Alii putant, à Diabolo poros cutis distendi, & per eos inseri stramen, setas porcinas, corium, & similia. Alii opinantur, Dæmonem nullo negotio res ejusmodi in minutissimas partes, & pulverem etiam frangere & conterere, & sensim in hominum corpus ingerere, & ingestas rursus compingere posse.

Modus, quo
excernan-
tur res ab-
surde.

De Rejectione etiam dissentiant. Alii enim existimant, etsi sua sponte œsophagus non ita dilatari possit, ut corpora tam magna per eum rejici possint, tamen ut à Diabolo extra consuetum modum extendatur, impossibile non esse. Imò addunt, naturam interdum per angustas vias res in corpus deglutitas vel immislas expellere, ut nemo naturaliter id fieri potuisse credidisset. Quarum rerum exempla collegit idem Sennertus *Lib. 3. Pract. Part. 1. Sect. 1. cap. 3.*

In

In re hac obscurâ & difficili equidem aliquid certi statuere, difficillimum est, cùm Diabolus sit *μυριόλεχθος*, & multa Dei permisso præstare possit, quæ hominibus sunt impossibilia. Non negarim tamen, interdum esse *meras Diaboli Præstigias*, quod vel ex eo patet, quòd res tales evanescant interdum, sicut ex historia illa Puellæ à Cornel. Gemma annotatâ, manifestum est, quæ vivam anguillam vomitu rejecit, quæ tamen exenterata, inque loco alto suspensa, ut à nullo animali attingi potuerit, postea evanuit.

Contrà cùm res quædam vomitu rejectæ, & abscissibus extractæ, manibus contrectatæ, & diu asservatæ fuerint, non dubitandum est, *revera tales fuisse*. An verò ex ipso ventre vel corpore provenerint? an verò in ore, vel ante os, aut vomitum, aliunde delatæ & substitutæ fuerint? cuilibet liberum relinquo, quicquid velit, sentire. Cùm tamen vix probabilis modus dari possit, quo talia corpori inferi potuerint, nec etiam facilè dari via queat, per quam res tantæ magnitudinis, & quidem sine damno, rejici potuerint, valde probabile est, *meras esse Diaboli Præstigias*. Etenim si præstigiatores illi manuum agilitate hominum oculos fallere possunt, cur non & Diabolus idem possit, & id exhibere intuentibus, quod nunquam in corpore fuit?

Equidem refert Henricus ab Heer, *Observ. Medic. Lib. Obs. 8.* Puellam quandam nonum agentem annum ex Veneficio vomitu ejecisse multas plumas, fasciculos straminis, pollice crassiores, transversis aciculis confixos, ligulas ex filo textas, variis coloribus distinctas, quaternionem denique acicularum cæruleæ chartæ infixarum, sicut vulgò prostant, integerrimum, & jam jam empto simillimum: atque cùm ipse hæc omnia, præstigias Cacodæmonis adstantibus illudentis, aliunde petita esse, & è primis Puellæ labiis in manus suas mitti, assereret, Puellam hanc nodum hunc ipsam sibi exsolvisse scribit, dum diceret: ne

dubitate, quin mihi ex imo hæc educantur corpore: statimque manum ipsius apprehensam faucibus suis admovit.

*Responsio
ad hoc Du-
bium.*

Sed quis non videt, & in illa ipsa acu, quam Puella è faucibus adscendere, breviq̃ue exituram, dicebat, & in lingulis illis, quæ circa orificium ventriculi hæere putabantur, Diabolum omnes adstantes deludere potuisse? Cum enim non solum brutorum, sed & hominis ipsius imaginem suis præstigiis referre possit, cur non & hæc possit?

*Mera Præ-
stigia Dia-
boli.*

Et talia *meras Diaboli Præstigias esse*, vel satis docet illud, quod D. Gregor. Horstius *Lib. 1. Epist. Medicinal. Sect. 8.* scribat, quendam Illustrissimi sui Principis Consiliarium sibi retulisse, fratri suo, cum ex Incantatione gravissimâ Ophthalmiâ laboraret, quotidie magnam scoparum minutim incisarum copiam per oculos egressam fuisse, ita ut scopæ purgandis ædibus destinatæ, vixque emptæ, statim amitterentur.

*Ratio asser-
ti.*

Quis enim credat, tantam scoparum minutim concisarum copiam corpori potuisse à Diabolo ita inseri, ut ex per oculos egrederentur, quin hoc potius sibi persuadeat, extrâ per Præstigias præ oculis fuisse ostensas?

*Authoritas
asserit.*

Adstipulatur Timæus à Guldenkleee *Cas. Medic. L. 7. Cas. 24. p. 332.* qui non credendum esse, ait, res illas miras, ferramenta, clavos, fetas &c. revera in corpore fuisse, morboque causam dedisse, sed Diaboli subtilitate & velocitate imperceptibili inter vomendum ori injectas, vel extrâ tantum admotas esse, adstantium oculis vel celeritate ejus visis, vel fascino delusis, vel interjectu corporis aërei, aut aliter caligantibus. Etenim si præstigiatores manuum agilitate hominum oculos fallere possunt, cur non & Dæmon, mille artifex, idem possit, eaque adstantibus ostentare, quæ nunquam in corpore fuerunt?

*Causa In-
jectorum &
Egestorum.*

Caspar Schortus, S. J. Sacerdos, Vir doctissimus in *Magia Universi* causam Injectorum & Egestorum è corpore humano pag. 531. satis quoque diligenter rimatur.

Primò

Primò quidem affert *Martin Delrii opinionem*, qui primò quidem fatetur, *quædam in corporibus humanis jo-
lere interdum ex prævis humoribus coalescere*, ut sunt, to-
phi, lapilli, capilli, ossicula, conchilia, spinæ, glomi pilo-
rum, & talia, quæ potuit Dæmon in ipsis ulceribus, vel in
corporis partibus aliis, procreare. Et quòd hoc naturali-
ter fieri possit, consentire veteres & recensiores Medicos,
Galenum, Celsum, Aëtium, Levinum Lemnium, & alios,
quos citat. Addit, ante annos aliquot Laxemburgi Co-
mitis Filium in urina lacertulas satis magnas ejecisse, id-
que potuisse naturaliter contingere ex corruptione humo-
rum, & renum vitio.

Argumen-
tum ex Del-
rio.

Secundò putat, *non posse naturaliter in corpore huma-
no generari ex ulla putrefactione acus, cultros, forfices, &
hujusmodi metallica artificiosè conformata*, quia calor na-
turalis, nisi plurimorum annorum spatio, non videtur me-
talla inibi gignere posse, multòque minùs sic fortuitò ad cer-
tam analogiam atque dispositionem artificiosam videntur
tam varii humores convenire posse.

Argumen-
tum secun-
dum Delrii.

Tertiò dicit, *hæc omnia multis modis Dæmones per ma-
leficos operari posse*, scilicet vel primò illudendo sensibus, ut
quis putet, ista in corpus ingeri, & egeri, cùm tamen reve-
ra ejusmodi res nunquam in ægri corpore fuerint; vel secun-
dò citra frictionem res hujusmodi in os ingerendo, aut aliis
corporis partibus inserendo & includendo, quoniam Medi-
ci & Chirurghi fide dignissimi testantur, talia sibi visa ex
corporibus eximi vel exsecari, & ea manibus se contrectasse.

Argumen-
tum ter-
tium Del-
rii.

Ex modis autem immittendi, quos legit, duos sibi pla-
cere. Primus est, ut profundo Dæmon somno demergat ho-
minem, & sensum doloris eximat, tum dextrè incidat mem-
brum, & materiam illam duram imponat; denique eadem
subtilitate vulnus adeò consolidet, ut nulla cicatrix, vel
vestigium relinquatur, quod periti Chirurghi nonnunquam
faciunt. Secundus est, ut idem Dæmon res solidas divi-
dat,

Modus im-
mittendi
primus.

Secundus.

dat, & comminuat in partes minutissimas, & eas iterum uniat, idque tam properè & subtiliter, ut cernentium oculi nequeant, ob nimiam motus celeritatem, id advertere, ideoque putent, integrè immitti, & committi.

*Helmontii
opinio circa
modum im-
mittendi.*

*ratio pri-
ma.*

Helmontius exagitat opinionem Delrii quoad secundum modum paulò antea insinuatam, quòd nimirum Diabolus dividat, & comminuat res solidas, us eas immittat intra corpus hominis, iterumque emittat. Ipse verò conatur ostendere, *non superare naturam, quòd corpus aliquod solidum absque sui comminutione traducatur per viam se longe minorem*; ac proinde non opus esse auxilio Satanæ, ut id fiat, sed omnes ejusmodi Injectiones immediatè fieri per homines, scil. per maleficos. Cacodæmon namque (subdit) etsi Blas motivum habeat, contra pietatem tamen est, quòd infontibus nocere possit pro lubitu, quod sanè fieret, si passim ejusmodi res injiceret, pro nefario lubitu, puerulis, inquam, infontibus, virginibus piis, atque Deo singulariter dicatis. *Non superare porrò vires naturæ, res solidas per viam angustam traducere*, ac proinde illas à Diabolo non communi modo insinuato apud Delrium, stabilire nititur in hunc modum: Cornelius Gemma de *Cosmocritis*: meminit, frustum librarum 3. sive unciarum 48. se vidisse de bombardæ ænea, quod virgo, vectoris filia per anum excreverat, cum suis characteribus sive literis, simul cum anguilla suis secundinis obvoluta. Est autem naturæ impossibile, pulveratum in nobis metallum liquefcere, pristinâ figurâ, tantoq; mensium intervallo, in intestinis detineri, anguillam cum suis involucris toties conteri, & à morte resurgere, frustumque ligni & corii toties comminui, iterumque restitui in pristinum. Bruxellæ enim vidisse affirmat anno 1599. quòd bis, sumptis tribus herbis, evomuerit draconem, caudâ anguillari, corpore coraceo, capite serpentino, perdice minorem; & nesciri modum, quo id natura faceret.

ratio secundæ.

Æquè

Æquè nescitur modus, quo id *Satanas* faceret. *Lucran-* *Diabolus*
tur ergo nihil, qui opus naturæ in *Diabolum* referunt. An ve- *hac non*
ro peccent, viderint alii? *Pigritiæ* enim saltim immensæ in- *facti.*
ventum fuit, omnia in *Diabolum* retulisse, quæ non capimus.
Inveniri equidem naturæ contiguam dimensionum penetra-
tionem, licet non ordinariam. Nec tamen *Diabolus* invo-
candus, ut nostris satisfaciatur quæstionibus, per temerariam
potestatum attributionem.

Est historia rustici *Poloni*, nuper à filio *D. Ericii Puteani* *Historia In-*
visa. *Agrestis* homo tentaverat, sibi anginam in gutture ape- *jectorum*
rire brevi cultro, quem incautus deglutivit, eundemque tan- *naturaliter*
dem dextro abdominis latere, cum multo pure, postque *factorum.*
multas anxietates, reddidit, & incolumis supervixit.

Item *Vilvordie* anno 1636. *rusticus* notus, volens sagi- *Historia*
nare vaccam, illi quotidie poculum dedit, cui incoxerat olera *alta.*
cum furfuribus. Tandem emaciatur indies magis, cœpitque
dextro crure claudicare. Cæsâ vaccâ, inventus est brevis
culter uxoris suæ, in capulum buxum intortus, inter costas &
homoplatâ abditus: rustica enim concidendo rapas, cultrum
inter olera reliquerat, eumque vacca bibendo deglutiverat.

Item *Ambrosius Paræus* refert de quodam, quem latrones *Historia*
coëgerant, deglutire cultrum, quem dein sospes reddidit per *tertia.*
apostema lateris. *Alexander Benedictus* alterius meminit, *Historia*
cui sagitta in dorsum penetra-verat, cujus unum dein latitudi- *quarta.*
nis trium digitorum per anum excrevit absq; læsione. Idem *Historia*
narrat de *Puella Veneta*, quæ acum degluti-verat, eamq; post *quinta.*
biennium eminxit calculo incrustatam. Idem *Antonius Be-* *Historia*
nivenius, quòd mulier *Hetrusca* acum cupream degluti-verat, *sexta.*
quam triennio inde juxta umbilicum sana excre-verat. *Va-* *Historia*
lescus de *Taranta*, de *Puella Veneta*, (forte eadem) quæ acum *septima.*
trium digitorum cum urina rejecit. *Capucinus* quidam *Ebu-* *Historia*
re, dictus *Bullonius*, cognomine *Hamptean*, araneam ingen- *octava.*
tem, quam decidisse viderat in calicem sub jugi sacrificio vi-
vam, cum multa animi averfione bibit: intra paucos dies illi

Historia no.
24.

oborta est phlegmone in dextro femore, ac sub primo pure inde araneam integram, mortuam tamen, reddidit. Mercator juvenis, Antverpiensis, Venetiis ludens immaturâ spicâ bordei in ore, ingenti suffocationis metu eandem deglutivit: post tres inde hebdomadas sinistro latere supra zonam apostema apparuit, ac tandem cum pure eadem arista, jam lutei coloris, extracta est integra; ipse autem solpes evasit. Apud Fernelium Studiosus legitur ab ipso restitutus, qui aristam per costas dedit. Commemorant quoque Scriptores, foetum quandoque in utero mortuum & consumptum sua ossa dimisisse trans uterum & abdomen per umbilicum, & quandoque per anum. Plura apud Autores passim ejusmodi occurrunt fide digna.

Historia de.
sim.

Penetratio
corporum.

Quibus constat, corpora solida satis magna penetrasse stomachum, intestina, uterum, omentum, abdomen, pleuram, vesicam, membranas, inquam, tanti vulneris impatientes, id est, absque vulnere, cultros per istas membranas transmissos; quod æquivaleret penetrationi dimensionum factæ in natura absque ope Diaboli &c. Atque hæc pertinent ad Injecta in-
trantia vi ordinariâ naturæ extra suspicionem Diabolicæ cooperationis.

Injecta sine
ope Diaboli.

Ablata &
foras è cor-
pore protru-
sa. Historia
prima.

Simile quid contigit etiam haud rarò in ablati-
ternè foras, quod unico aut altero exemplo confirmabo. Sartoris uxor Mechliniæ præ foribus vidit militem in conflictu manum amittere; statim percussa horrore, peperit filiam unâ manu, altero autem cruentoque brachio extinctam, quòd manus ejus non reperiretur, & hæmorrhagia infantem interimeret. Uxor Marci de Vogeler, Mercatoris Antverpiensis anno 1602. videns militem mendicantem, cui pila ferrea in obsidione Ostendana dextrum brachium abstulerat, illudque adhuc cruentum circumferebat, mox abinde filiam peperit orbam brachio, & quidem dextro, cujus cruentus adhuc humerus per Chirurgum solidari debuit; nupsit Mercatori Amstelodami, cui nomen Hœchcamer, quæ adhuc 1638. superstes erat; cæterum nusquam reperi-

Historia se-
cunda.

reperibile fuit brachium dextrum; nec ossa, nec ulla apparuit putrilago, in quam brachium contabuiſſet parvâ horum la. Attamen nondum conſpecto milite fœtus bina habebat brachia. Nec potuit brachium avulſum annihilari. *Er. Dubium* ergo clauſo utero ablatum eſt brachium. Quis autem avulſerit naturaliter, & quorſum ablatum ſit, certè non quadrant triviales rationes in tanto portento aut paradoxo. Non ſum, qui hæc dicam. Hæc dicam ſaltem, non fuiſſe brachium ablatum, & neque avulſum à Satana: deinde minoris operæ eſſe, deferri aliò brachium avulſum, quàm fuit, brachium à toto avulſiſſe absque nece. Uxor Mercatoris cognita, ut audivit, quòd uno mane decapitarentur tredecim (tempore Ducis Albani contigit Autverpiæ) ducanturque inordinatis appetitibus prægnantes, ſtatuit, ſpectare detruncationes. Ascendit ergo cubiculum familiaris ſibi viduæ in foro morantis, viſoque ſpectaculo, ſtatim illam adorſus eſt dolor parturientis, *peperitque maturum infantem, cruento collo*, cujus caput nuſquam apparuit.

Hiſce præmiſſis, ut ſuam declaret ſententiam Helmontius, repetit, quod antea inſinuaverat, nimirum, quòd, etſi corporum penetratio primariâ lege naturæ & vulgari artificum modo ſit vetita; attamen *cùm corpus totaliter in dictionem ſpiritûs tranſit, ac tranſumtum eſt, eoque velut inſormatum, tum corpora ſe mutuò penetrant naturaliter*, quâ ſaltem parte ſunt poroſa, eò quod ſpiritus tunc corpus ſub ſe claudat, adeòque dimensiones velut adimat. Sic ante peccatum mulier naturaliter peperiſſet citra dolorem fœtus proceros, illius ſaltem magnitudinis, quâ modò naſcimur, non quòd mulier ante peccatum fuiſſet inſenſibilis, ſed quòd utero clauſo exiſſet. Ergo geniale à creatione fuit humanæ naturæ, dimensiones ſe invicem penetrare, quia erat conditus homo, ut ſecundùm ſpiritum in carne viveret. Sed, corruptâ naturâ, periit iſta auctoritas ſpiritûs ſupra corpus, atque ideò brutorum more deinceps parit mulier. Nihilominus

*Hiſtoriæ
tertiæ*

*Penetratio
corporum
quomodo
fiat?*

ſimile

minùs in rerum feminibus adhuc consistit primæva illa penetrandi corporum energia, non autem vi, arte, aut arbitrio humano subiecta. Hocquæ agunt omnia vi spiritûs cuiusdam archæi. Archæus enim tam in præfatis feminibus, quàm in nobis tametsi corporeus ipsemet sit, dum tamen agit actione regiminis, & materiam in se absorbet, edit plures effectus Incantamenti non absimiles. Quantum autem penetrationes corporum spectat, Archæus noster corpora in se absorbet, ut fiant quasi spiritus.

*Helmontii
opinio ex-
plicata.*

Verùm enim verò nullus unquam Democritus, nullus Leucippus, Anaxagoras, nulla talia portenta in Scholas invexit. Stabilito, ut putat Helmontius, hoc dogmate de corporum penetratione, statuit, Diabolo nullum in nos invitos jus aut imperium esse, nisi peculiariter permittente Domino. Ergo necesse est, id contingere ex facultate aliqua libera, cum excellentia Christiani, præcipuè justî, sicquæ Diabolo nullum jus competere intrandi, aut introducendi sua mediâ, cum perinde ipsi sit, per medium nocuisse, aut per se. Est ergò alia longè potestas Incantamenti, præter Diabolum, atque proinde naturalis & libera &c. Ecquænam illa? Ergo Saga per ens naturale imaginativè format ideam liberam & nocivam, eò quòd formatio idearum requirit imaginem Dei, ac potestatem liberam; atque idcirco Sagæ operantur virtute naturali, non minùs in justos atque infantes, quàm in viros nequam &c. Diabolus ergo affert suis clientibus fordes vel venena, ut ideas in imaginativa horum formatas tormentaliter connectat. Imò istud ideale virus præservat, ut per ventum diffletur, aut terrâ coopertum teredine destruat. Defert autem istud virus localiter juxta objectum incantandum; applicare tamen, aut in hominem ferre, nullatenus valet. Itaque deinde homo etiam dimittit medium aliquod executivum, emanativum, & mandativum, ad incantandum hominem; quod medium est idea fortis desiderii.

Sed quousque suspendit Novator hic animas nostras? Declaret

claret tandem modum, quo Injecta corpora intrant in corpus humanum, & quomodo ejiciantur? Facit id Tractatu sequenti, cui titulus: *Injaculatorum modus intrandi*: ubi postquam dixisset, Diabolum facere res injiciendas invisibiles, si-
 ve id fiat per oculorum fascinationem, sive alio modo, tan-
 dem subjungit: Res igitur injiciendas factas invisibiles trans-
 fert Diabolus ad objectum, dirigente iter ideâ desiderii hu-
 mani. Etenim quia Diabolo non est permissum ullatenus, in-
 troire in hominem, multò minùs ut eum lædar, atque
 omnium minimè cum onere invisibili, quod ipse cir-
 cumvolveret; ideo utitur Blas libero hominis arbitrio sibi
 devincti. Homo ergo suum Blas motivum liberum impri-
 mit in corpus invisibile factum; Diabolus autem defert usq;
 ad hominem, in quem injicitur: & sicut culter per deside-
 rium atque consensum vulnerantis infigitur in carnem vul-
 nerandi; ita hoc corpus factum invisibile per Diabolum
 injicitur in corpus incantandi, per ideam Blas motivi Sa-
 gæ, conspirante ad hoc Satanâ, propter directionem fe-
 rientis hominis.

*Helmontius
modum In-
jectorum
persequitur.*

A se ipso hoc dicit Helmontius, non alius hoc eum do-
 cuit. Et quis iste? Volui tam fusè referre hujus Authoris sen-
 tentiam, & plerumque ipsismet Authoris verbis, ut ex his vel
 in unico Tractatu ab eo assertis judicet Lector, quàm phan-
 tasticus sit, & quàm ad fingendum sine ullo fundamento pro-
 nus. Nihil refuto, quia refutatione non indigent, quæ suo-
 met vitio spontè corruunt. Ego existimo *primò*, multa ex
 prædictis in ipso humano corpore fuisse nata, vel ex præexi-
 stentibus causis naturalibus, vel Dæmonis ope, activa passi-
 vis applicando, idque vel sponte suâ, vel ad positionem signo-
 rum à maleficis factam, nunquam tamen sine Dei peculiari
 permissione, sine quâ nihil circa hominem, præsertim ju-
 stum, operatur Diabolus aut Maleficus. Existimo *secundò*,
 multa ex iisdem fuisse injecta & ejecta per vias & meatus
 ordinarios, qui licet arcti sint, dilatari tamen possunt ac so-

*Responsio
ad Helmon-
tii opinio-
nes.
Prima.*

Secunda.

lent mediis ac medicamentis ab hominibus, nedum à Diabolo, adhibitis. Itaque injecta atque intrusa fortassis fuerunt à Diabolo dilatante dictos meatus, dum dormirent homines; ejecta verò vel virtute expulsiuâ naturali, vel ope Diaboli, ipsis corporibus sibi viam aperientibus, & meatus dilatantibus. Existimo *tertiò*, nihil unquam fuisse injectum à Diabolo aut Maleficis, cum penetratione corporis humani, quia id superat vires humanas & Angelicas. Itaque in exemplis etiam ab Helmontio allatis nulla apparet corporum penetratio, sed omnia injecta aperuerunt sibi viam, vel ope solius naturæ, vel Angeli boni, aut mali. Dico Angeli boni, quia ejectio non in damnum, sed in sanitatem Ægroti, dirigitur. Haftenus Schottus. Vid. Gregor. Horstii

Additiones ad Marcell. Donati Historias Medic. Mirabil. p. 740. seqq.

Joann. Baptistæ van Helmont

Fragmenta,

de

Receptis Inje&is. De Inje&is Ma-
terialibus. De Injaculatorum Modo
Intrandi,

ex Ejus Ortûs Medicinæ Tractat. de Morbis
eruta.

Recepta Inje&a.

Recepta Inje&a sic voco, quæ sunt portenta velut
spiritualia, cooperatione Satanæ perpetrata. De
his silent Veteres; quippe qui & manifestio-
rum tractatus plerosque neglexere, eò quòd nul-
lum ex fundamento noverunt. Malunt siqui-
dem scelus inhumanitatis & credulitatis admittere, quàm
Inje&orum scientiam indagare, agnoscere, vel ejus insciti-
am fateri; eligunturquæ citiùs, aspicere proximum, extre-
mis sub ejulatibus deficientem, quàm quòd tantillo reme-
dio tam atroci malo opitulari, discere vellent. Theologi
quidem & Jurisconsulti dispositiones suas tractarunt, sed
Scholas Medicas omissionis accuso. Etenim id factum cen-
seo, quòd Cacodæmon sit hujus mundi princeps, qui ideo
in Cathedris, Curis, & Aulis, suos ubique nactus est patro-
nos, per quos velut ipse præsidet, totusquæ revera mundus
in maligno positus est.

*Cur Schola
de Inje&is
nil?*

*Triplex
Atheorum
turba inter
Christianos
hic repeti-
tur.*

Horum enim *quidam* in Atheismum proniores, Diabolos, præstigias, juxta atque Incantamenta, negant, asseruntque, se non induci posse, ut contrarium credant, nisi viderint. Unde tandem immortalitatem mentis, Deique timorem, tanquam inventa politica, ad coërcendam plebem, penes se rident. *Alii* dein, Sacrorum decreto, Diabolos quidem esse credunt, & inferni satellites, non tamen cacogenios humanæ sodalitati, quin potius sodales, atque affines & amicos; adeoque Præstigias sagarias, pro fabellis fallacibus, hypochondriacis nugis, atque anilibus somniis, habent. Suntque inter literatos *demum alii*, qui Diabolica opera, Sagarum quoque Incantamenta, Sacrorum autoritate admoniti, admittunt quidem; artes meras tamen æstimant, nec alio titulo damnandas, nisi quòd à Satana edoctæ, & ad malum duntaxat sint institutæ. Et hi audacissimi sunt in omne scelus, fidemque hodie hypochrifi velant. Ego itaque à diebus Platonis jam tres Sagarum patronos constanter floruisse inter Atheos, conspicio, ominorque tam di-ram labem non nisi eodem Præsede perstitisse hætenus.

*Carichteris
statera.*

Nemo Medentum interim, quod sciam, *unico Carichtero* excepto, hanc materiam tractavit, qui quidem modum fiendi, atque remedia sanandi aliqua proposuit; at non parum suspecta vanæ superstitionis. Theoriam quoque nec attigit, quia ignorasse visus; trementibus interim Medicis, ne conscii Magici criminis haberentur, dum opem, (quam nesciunt) sub tantis ærumnarum stricturis, proximo fortè fortunâ impendisse, æstimarentur. Subterfugium tamen istud *astu Satanae* sic vulgo persuasum, ut remedii indaginem, in propriæ famæ & conscientiæ fasisdationem, neglexisse viderentur, proximum verò languentem, tanquam infideles Scribæ, atque Pharisei, transeuntes, in summis deserant desolationibus. Etenim nullus reputatur alioqui, morbum procurasse, vel ejusdem structuram novisse, pro quo describit remedium. Nemoque creditur, venenum propi-

*Persuasio
Diaboli.*

propinaſſe, qui inquiriſſe cauſas, atque remedia decerniſſe; minimèque æſtimatur, vulnus infixiſſe, qui accerſitus, manum auxiliarem, commiſerando, ac gratis, attulerit: ut nec fur eſt, qui furum latibula & concilia detegit. Abſit ergo ſubterfugium, pro infami haberi, noviſſe Incantamentorum media, progreſſum, fines, atque medelam, cum aliunde hæc ſciri & haberi debeant, quàm doctore Diabolo. Etenim cum Diabolus intra aream naturæ coërceatur, non eſt deſperandum, quin benigniſſimus Jeſus remedia ſurrogarit, pro tam atrocibus malis, in ſui gloriam, qui nuſquam bonitati, gloriæ, & ſapientiæ ſuæ deſuit. Vir bonus itaque rectâ graditur viâ, nec ponè ſe reſpicit, quidve mundus de ſe judicet, non curat, cujus nimirum pleraque judicia ſtulta ſunt, & mendacia. Sufficit namque viro bono, quòd impeditor vel deſtructoſus mali vacet crimine.

Dicam ergo pro mea capacitate, *quantum Diabolo competat in actionibus Sagarum.* Quodque ut fundamentali-
 ter contingat, repetam per Theſes octo. (1.) Quòd, omnis forma vitalis ſit lumen vitale ſui corporis. (2.) Quòd quamvis inanimatorum formæ discrepent ab animabus in gradu, & indole illius luminis, ſaltem omnes conveniant in aliquo eſſentialiter luminoso. (3.) Quòd luminis ergo ſeſe attingant immediatè, & penetrent, ſicque connexæ for-
 mæ in invicem operentur, prout unum lumen aliud inter-
 secat. Nam radii ſolares collecti per vitrum in conum li-
 èt in punctum coërint, inde tamen rursus procedentes, qui in vitro erant à dexteris uſque ad conum, tranſeunt
 leinde refracti in vitro ad ſiniſtram, ſervant tamen illibam
 am prioris luminis identitatem; ut neque proinde, ob pe-
 etrationem in cono factam, contagio laborent; quod
 libi mechanicè per figuram demonſtravi. (4.) Quòd idcirco
 iverſa in genere aut ſpecie lumina formalia ſe mutuò,
 nſtar luminis, immediatè penetrent, operenturque com-
 unicativè, & abſque laſſatione. (5.) Quòd omnes corpo-
 rum

*Quantum
 Diabolus in
 exercitiis
 Diabolicis
 agit.
 Theſes octo
 huc addu-
 ctæ.*

rum formæ sint vera lumina, non tamen substantialia, licet entitata, ob rationes alibi de Creaturis neutris allegatas; sola autem mens humana sit substantia formalis, immortalis, atque indelebilis; hætenus etiam operetur cum superioritate, attingat, penetretque omnem aliam formam se inferiorem (ut de Venatione Scientiarum alibi, illo præsertim titulo, in fidem & naturam recepto, quod sit vera Dei imago, eique inhabitet regnum Dei, quique ideo cuncta substituit pedibus ejus (6) Quod ideo Cacodæmon ex sui creatione non habeat potentiam, attingendi aliquam formam, ut in ea, absoluto sui nutûs impetu, perficiat velle suum. Est namque spiritus abstractus ab ente corporeo, & ligatus, ac deinceps à peccato scurra miserrimus. (7) Sola autem potestas locomotiva corporum illi remansit, quorumque motus non cedit in damnum mortalium. Nec enim unicam fenestram per se potest diruere absque adjuvamento liberratis suorum clientum. (8.) Nec enim movet elementa per attactum, (quandoquidem extremitatibus caret, quibus corpora tangat, ne quidem illa, quæ assumit) quo aliquid apprehendat, aut moveat; sed solo suo nutu movet, aspectuque intuitivo, qualis est astrorum in meteora, per Ideas, vel nostri velle in sua organa; quæ mutualis potestas ut naturaliter fuit Angelicæ naturæ indita; ita & Diabolo relicta, Blas nimirum natale habet, quo aëris procellas æstusque maris concitat, quoties Deus illi permittit. Imprimis namque adeo malus est Diabolus, nosterque hostis, ut nequeat vel tantillum benè velle. Quare *nec habet liberum volendi arbitrium in malis; in bonis verò nullum, nisi invitum & coactum.* Nam ens, unum, verum, bonum, convertuntur; ideoque à sensu contrario apparens, falsum, malum, ac multiplex, sunt proprietates Satanæ: ac per consequens, ex suo nutu, naturali que potestate, ne quidem potest liberè, & absque permissione divina, operari quicquam, vel absque cooperatione liberâ mentis humanæ.

Cerbe-

*Diabolus
non habet
liberum, sed
à pravitæ
sua coactum
arbitrium,*

Cerberus namque ligatus est, nec operari potest in formas, harum corpora, vel proprietates, nisi cooperatricem sibi adsciscat mentem humanam, cujus pedibus substituta sunt se inferiora. Haftenus itaque dolo sua miserè circumvenit mancipia, pactoque obstringit, saltem ut sic magis à Deo recedant, quasi in pretium istius foederis sit edocturus arcana, per quæ, sub certis statisque formulis, fictis verbis, invocationibus impiis, execrationibus, conjurationibus, votisque, lineis demum, figuris, notis, sigillis, characteribus, numeris, horis, momentis, vegetabilibus, imò & rebus spurcissimis, horumque omnium litationibus, consecrationibus, depuramentis, inquinamentis, vanisque & irritis ejusmodi suis nugamentis, sint effecturi incredibilia; & quidem mala omnia, in Dei despectum, atque hominum perniciem, quibus, post factus, suos facilè infatuat, sui que credulitate dementat, utpote quos ex pleno possidet, usque dum mandata sua committit. Persuadet enim, quicquid vult, his, qui gratiæ divinæ renunciarunt, polliceturque, nefaria præstiturum per vires, quas sibi mentitur geniales. Etenim suas scrofas in hirci adorationem infandam rapit, quasi omnium moderamen penes ipsum staret, solusque operandi miracula donum conferret, quia ab initio semper mendax impostor.

Interim vituperosissimus semper ille *mera tantum operatur ludibria, & præstigia duntaxat inanes*, Alioquin enim media à se præscripta operandi vim in se haberent, quam apud suos jactitat, de necessitate quoque naturali, semperque, & ubique in cujusque manu, & æqualiter, idem efficerent, absque reflexione in pactum, vanasque circumstantias. *Nec valet argumentum*: Satan suis præscribit vana verba, superstitiosa, & in se omnino impotentia, ergò totus illorum effectus, qui incantatis accidit, ex solo est Satana. Siquidem licet media in se sint vana, nulliusque momenti, potentia, vel efficacia (qualia sunt verba non significan-

*Satanae
suos deludit
miserrimè.
Diabolica
media solius
pacti & ope-
rantur, non
autem sine
operativis
in natura
habent.
Solvitur ob-
jectum ar-
gumentum.*

nifica-

nificativa, figuræ, characteres, numeri, Gamahen, Talismannica, adorationes, cum omni vanarum observantiarum superstitioso exercitu) attamen concurrunt insuper alia media operativa, quæ non sunt Satanæ; quandoquidem Diabolus non habet vim idealem, seminalem, & sigillarem, qualem habet homo ex dignitate imaginis divinæ, quâ ipsius pedibus substituta sunt bruta, &c. Ergò Diabolus has mutuatur *Ideas mentales, & operativas Sagarum*, quas potest sigillare in sordibus, & venenis. Ille ergò maledictus, totusque miserrimus, & à gratia Dei derelictus, per se est inefficax eorundem operum, nisi adjutus per animam sui mancipii: (1.) quia non habet vim formativam Ideæ operativæ; (2.) nec attactum immediatum, accessum, multoque minùs introitum ad lumina formalia, (quibus scilicet nihilominùs omnes rerum proprietates typicâ Ideâ sunt inscriptæ) ut per hoc agat: (3.) imò nec habet ullam potentiam liberam, agendi, multoque minùs, ad damna eorum, qui sibi non parent: (4.) ipse enim superbissimus totus nollet petere permissionem à Deo, ut homini, sibi non obedienti, nocere possit, sciens, Bonitatem infinitam hoc illi nequaquam concessuram, licet Cacodæmone utatur subinde, tanquam carnifice, ut in Historia Jobi. Etenim istud hoc loco notandum seriò, quòd in Inferno, & penes omnes damnatos, non sit ullus honos, aut sanctificatio nominis divini, sed continua maledictio. *Non enim mortui laudabunt te, Domine! neque omnes, qui descendunt in Infernum. Attamen in nomine Jesu flectuntur genua inferorum civium.* Videlicet quoties Deus utitur Cacodæmone, ut carnifice, toties id illi superno mandato injungitur: in nomine Jesu tremendo; eoque nimirum audito, totus infernus sua flectit nolens genua. Alioqui namque, quod dici solet, permissione Dei Diabolus nocere homini, id est intelligendum, vel per præfatum mandatum, tanquam tortori datum, vel mutuâ vi operativâ naturali, quam Deus contulit imagini suæ,

Apex operationis in effectibus sagarum.

Ipse autem creaturarum miserrimus *Diabolus*, *ex se nil potest, nisi malè velle*, quia, quicquid à Deo recessit, id est malum, & ideo *non potest non malè velle*, quia, qui per velle à Deo abiit, in ipsa voluntate formaliter debet esse malus. Ergò *Diabolus* ad omnem alteritatum fabricam in natura per se totus impotens, quia incapax est; & per consequens necesse habet ad operandum, mendicare naturalia, habentia in proprietate potestatem liberam, quam optat applicare; imò nec quidem eandem idcirco absolutè, ac immediatè, administrare valet, nisi per devinctorum sibi animas & manus, attingentes scilicet ex dono creationis lumen formarum immediatè sibi substratarum; ideoque prima operatio per Sagas in armenta & greges ferocit. Utens nimirum Satan potestate illâ liberâ, & mutuâtâ, exigit contactum alienum, ut formatas à cliente suo, & mendicatas mutuatasque Ideas connectat in medio, atque sic, vi alienâ, diradiet in formas homini substratas. Adeoque impostor mendax opus suum mentitur, ac pro eo adorationem expectit, quod planè est humanum, & in quo ipse Scurra nimum operatur.

Profectò *miserrima alioqui mortalium conditio*, si mala cognita à Satana exsequi posset. *Non est enim inferorum regnum in terra*; per exemplum, (1.) Homo potest suis perturbationibus nocere suæ prudentiæ, valetudini, & vitæ. (2.) Ejusmodi tempestates, quæ sunt mentis, non permanent entia rationis, sed cadentes seminaliter in materiam imprimunt suarum perturbationum Ideas constantes, quæ probantur à prægnante, murem horridâ, quæ si manum alicubi opponit, statim murem hirtum, eâdem in foetus parte, sigillat. Imò si ejusmodi perturbationes præmaturè fiant, non rarò totum embryonem in monstrum transformant. (3.) Quicquid autem prægnanti est natutale, & ordinarium, id nemo dubitat, quin Sagæ non gravidæ naturale esse possit, nimirum posse formare Ideas quaslibet. Quas ergo im-

Cur Diabolus impotens?

Diabolus duntaxat potest liberè malè velle.

Probatur actus hominis in operibus sagarum.

pressiones, quæve Ideas semina sigillaria Cacodæmon suscitatur in suis, & inde mutuatur, easdem imprimit in sordes, quas suis substernit, ut illas infectent; adeoque Jus illas Veneficas sive factrices venenorum vocat; non quidem quod venena propinent potanda tantum, sed potius quod ex non venenis venena conficiant. Illa autem applicantur tam per locomotivam Diabolo vernaculam, & liberam, quam etiam quod transferantur ad intentum objectum, solo desiderio motore, & directore, ut postea latius. Saga itaque illas sordes à se per ens Idiale contaminatas suspendit, sepelit, propinat, imò & manus suas ungit, lavatve istis sordibus, dirisque venenis imbuit, ut per contactum illa venena transferat in objectum, cui nocere voluerit. Enimverò Ideæ illæ seminales, monstrosæ, & venenosæ, cum jam sint alterius, & peregrini Archei cives, introductæ in corpus incantati, adeoque extra locum & subjectum proprium, confestim per illas contaminatur atque corrumpitur Archeus incantati. Quapropter cum hostis naturæ ipsam applicationem complere ex se nequeat (alioqui namque miseri mortales incantati omnes succumberent voto Diaboli) suscitatur Ideam fortis desiderii, & odii, in Saga, ut mutuatis istis mentalibus, & liberis mediis, transferat suum velle per quod, quodque afficere intendit. Quorsum imprimis etiam Exsecrationes cum Idea desiderii, & terroris odiosissimi suis scrofis præscribit.

Est namque homini liberum nocendi arbitrium, per quod

*Hominis
prærogativa
in operan-
do.*

hominem homo occidere valet cultro, atque insontem quemlibet sic perdere, quod Diabolus non item potest. Ideoque ut cultri, ita & veneni, applicatio est Diabolo æquè vetita pro suo lubitu, atque ideo etiam prorsus impossibilis, id est, absque homine libero, sive mancipio sibi devoto. Et enim nec homo quidem occidit alium cultro, *nisi accesserit desiderium*, in consensu libero, & resolutæ voluntatis imperio. Unde sat patet, quod imprimis Diabolus non ha-

*Quod ope-
retur in hoc
desiderium.*

beat

beat creationem Ideæ seminalis actualiter & positivè substantis, qualis imagini divinæ concessa est; itemque quòd nec Diabolus nactus sit naturalem applicationem Ideæ ejusmodi, nisi aliunde sortitus sit facultatem liberam, non ligatam, & per desiderium accensam, sive proritatam, Quippe desiderium istud ut est passio imaginantis, ita quoque creat Ideam non quidem inanem, sed executivam atque incantamenti motivam. Idcirco nimirum scurra ille hostilis exigit attactum ad corpus incantandum, vel saltem ad aliquid, quod primariò sit affectum, & corpus incantandi demum, ut in illud vi sympatheticâ ac naturali (qualis est, quâ Chalcantum naturaliter absens vulnus sanat) Ideæ receptæ agant, atque deinceps in corpus, cujus sympatheticum commercium ejusmodi effluvia naturalia tenent, tanquam media, denique *sepulta sub limine*, vel *suspensa*, *nocent*: imò & in primò intrantem duntaxat suam expli- Sepulta, &et
suspensa,
quomodo
noceant pri-
mo intranti
ignotus cant virulentam feritatem, absque Sagæ contactu ad corpus incantandi, citraque notionem, odium, aut desiderium nocuum contra intraturum primò. Sed est difficilioris resolutionis negotium, subtilioris nempe noxæ, & propagationis, quæ in natura visum Basilisci, vel Torpedinis directiones sibi pro approbatione adscivit. Nam perinde ut Basiliscus radio visivo suum virus spargit in objectum, non in locum, & non in aliud corpus quodcunque, licet sibi vicinius, sed in illum duntaxat, in quem primò oculi acumen direxit ac vibravit & sicut Torpedo non in propinquiorem quempiam fortè jacet visus sui venenum, sed potius atque solummodò in trahentem eminùs funes; sic nempe Ideæ seminales connexæ sordibus suspensis vel sepultis vigorantur ab Idea desiderii accensi, tanquam à voluntate Basilisci, vel Torpedinis, exercentque illam in objectum determinatum duntaxat.

Ac licet similitudo non usquequaque respondeat in amborum terminorum identitate; sufficit saltem demonstrasse,

*Vilibus ani-
malculis
inest vis di-
rectiva sua
voluntatis,*

*Quomodo
per nudum
contactum
transferan-
tur Incan-
tamenta?*

homini nēdum, sed *vilibus animalculis naturaliter, inesse vim attributivam*, & executivam intentionis illorum, quibus solo visu, intentione, desiderio, vel odio nocere instituunt. Quippe dos ista se extendit etiam ad quæcunque magneticè vel sympatheticè sua commovent eminūs objecta. Quæ media adhuc excellentiori modo homini naturaliter tributa inexsistere, non est absonum, dum cuncta suis substituta pedibus legimus. Quapropter pariter *attactu, vel ictu simplici, sua Incantamenta Sagæ transferunt in objectum*; at longè crassiori modo, quàm præfato. Ideoque & medio sympathetico quid simile in se tegit, longèque adhuc strictiùs, dum ad cruorem, pus, vel aliud effluvium obligantur ejusmodi Incantamenta; sed imò etiam ipsum objectum necessariò tangunt, aut feriunt.

Nec verò sympathetica huc adduxi, ut eadem infamarem, quatenus modum applicationis ad medium per illa demonstraverim; quin potius ut ostendam, Sagas uti naturalibus modis & mediis, alioquin in Torpedine & Basilisco confuetis; ut omnem fraudis Diabolicæ spem à sympatheticis extinguam, ac per naturalia scilicet constet, quàm falsò atque mendaciter sibi Serpens infernalis adorationes & Liturgias præscribat pro iis, quorum penes se nulla est potestas.

*Cur reper-
cussio attin-
gat concep-
tum car-
men, vel
maleficium.*

Cæterùm *percutientem Sagam repercutere*, ut naturaliter reflectit incantamentum in sui Authorem; sic fortè posset ab indiscretim scrupulosis sperni pro medio superstitioso. At sanè ut naturali jure licitum est, vim vi repellere, præsertim si id non tam ex ira aut odio, quàm ex defensione sui, & noxæ aversione contingat, quod moderamen inculpatæ tutelæ secernit. Quamobrem prout jam demonstravi, ut vis Incantamenti potissima pendet ab idea naturali Sagæ; ita & consequens est, præfatam repercussionem esse prorsus licitam, propter naturalem Ideam desiderii, quo quis se eximere optat, ac studet Incantamento. Adeoque in repercussione nemo sequitur, aut proritur vi pacti cum
Cæodæ-

Cacodæmone. Imò sola ista repercussio vim Incantamenti prorsus naturalem manifestat, sicut & Dæmonis impotentiam.

Interim infelicissimus ille, totusque superbus, pudibundus, suam fateri cogitur impotentiam, suos decipit creditulos, putantes, illum istius malignæ atque nocivæ activitatis solum herum, datorem, & rectorem. Quare & eundem serio cultu adorant, & in omni scurrilitate obediunt. Venena ergo sic parta cū Satan nequeat pro optatu suo inficere, & conficere, ut neque pro lubitu adaptare, multoque minùs applicare; jubet id totum compleri per sua mancipia, ut fiant venena emanativa in proprium desiderii objectum. Sic namque venena, quæ antè erant vel prorsus materialia, vel res omnino indifferentes, nec nisi assumpta fortè nocere poterant, jam jactis Ideis formaliter, feminaliter atque fermentaliter virulentis.

De Injēctis Materialibus.

Sunt deinde etiam Injēcta, quæ materiam supponunt visibilem; cujusmodi sunt *spicula, spinæ, aciculæ, paleæ, pili, ferraturæ, lapilli, testæ ovorum ollarumque, putamina & siliquæ, insecta, lintea, acus, artificum organa*, quæ insensibiliter quidem injaculantur, & invisibili prorsus modo intrant; diris tamen cruciatibus detinentur, & ejiciuntur, sintque licet non rarò majora suo foramine, per quod introromitti potuerunt. Nam nuper per poros cutis, pelle integram servante, injēcta fuit *pars corii bubulis*, quem Chirurgus forcipe extraxit, ad volæ magnitudinem, priùs tamen maturato apostemate. Saga autem Brugis cremata facta est, se in virum bonum corium istud injecisse.

Sic olim vidimus Liræ Pucros orphanorum per vomitum rejecisse *equuleum*, manibus astantium extractum, scamnum scilicet quadrupes, suâ rotâ atque funiculis instructum,

Injēcta materialia quæ?

Aliquot Hæstoria.

ctum. Quocunque autem situ locaretur equuleus, erat facile duplo major gutture.

Vidi Antverpiæ anno 1622. Puellam, quæ conglomeratim fortè bis mille aciculas, pilos unà, & sordes, vomeret. Alteram virginem anno 1631. Mechliniæ, quæ, nobis præsentibus, quisquillas ligneas, dolabra lævigando detrasas, cum multa mucilagine, vomebat, ad duorum pugnorum magnitudinem. *Res est frequens, passim visa, à viris doctis admissa.* Hærent tamen nasutiores, quòd nequeant intelligere, per exiguum ductum exire longè majora. Quidam enim excusant rem, adeò ut, licèt per vomitum rejecta videantur, volunt tamen nunquam intro admissa; ludibria, inquam, æstimant, ac oculorum effascinationes, de novo apparere, dum exeunt, atque adportari eminùs. Res quidem veras admittunt. Nam Insecta vivunt, metalla liquantur, & ligna ardent: cuncta sensim egrediuntur spontè, vel manu extrahuntur. Alii verò autumant, revera ejusmodi intrò injici, & sagittari in corpus, sed nesciunt modum. Delrio cum suis admittunt, intrò inferri, & esse revera, qualia apparent, ac proin præcedentem opinionem refellunt. Quoad modum introitus autem & exitus asserunt, illa priùs comminui à Diabolo in tenuissimum pulverem, restitui intùs in corpore in pristinam integritatem, figuram, & conditiones. Dum autem foràs prodeunt, iterum teri, asserunt, in pollionem, cumque instanti egressùs, & cis angiportum, iterum reduci in pristinum ens. Bis nimirum ligna, acus, bufones, viva animalia comminui in pulverem, totiesque reduci ad priorem habitum, & reviviscere. Hi enim negant, se præcedenti opinioni consentire, dum tamen idem cum illis dicant pro exitu & introitu; nimirum non illa revera intrare, aut exire, prout astantibus alioqui videntur, cùm non integra intrent, & exeant, sed prius pulverata. Supponunt eandem oculorum effascinationem, putantium integra, quæ tantùm sunt pulveres. Id enim

*Res facti
admittitur;
disputatur
tamen de
injectionis
modo.*

*Penuria ju-
dicii in dis-
quisitore re-
rum Magis-
tratum.*

Mar-

Martino Delrio frequens, *sua nempe infringere judicia*. Et enim de disquisitionibus Magicis Tractatu de Chrysopœa, cum furtim è Gebro & Bono Ferrariensi ad verbum argumenta descripsisset, 18. contradictoria tandem, ubi suum depromit judicium, concinnat. Credo equidem cum pietate pugnare, si Diabolo tribuatur potestas, naturam superans, nempe facere, destruere, iterum reficere, totiesque à privatione ad habitum reducere eandem rem, cujus semen dispositivum ad finem jam devenisset. Verùm naturæ ignari præsumunt, se naturæ secretarios per librorum lectionem fieri. Quicquid autem ipsos latet, vel adynaton, vel falsum, vel præstigiosum, atque diabolicum esto. Quasi Satanas supra naturam esset, operareturque naturæ impossibilia; Dono quidem modum operando exoticum; at sanè adhuc intra naturam coërceri oportet.

Itaque ostendam, *non planè opus esse auxilio Satanae, ut corpus aliquod solidum, absque sui comminutione, traducatur per viam se longè minorem*, quia & hoc constans, quòd scilicet omnes ejusmodi injectiones immediatè fiant per hominem, non autem per Satanam. Cacodæmon namque etsi Blas motivum habeat, contra pietatem tamen est, quòd infontibus nocere posset pro lubitu; quod sanè fieret, si passim ejusmodi res injiceret, pro nefario lubitu. Puerulis, inquam, infontibus, Virginibus piis, atque Deo singulariter dicatis, hæc evenisse vidi.

Corn. Gemma de Cosmocriticis meminit, *frustum* 3. five unciarum 48. se vidisse, de bombardæ ænea, quod virgo, *Vietoris filia*, per anum excreverat, cum suis characteribus five literis, simul cum anguilla, suis secundinis obvoluta. Est autem naturæ impossibile, pulveratum in nobis metallum liquefcere, pristinâ figurâ, tantoque mensium intervallo in intestinis detineri, *anguillam cum suis involucris* toties conteri, & à morte resurgere, *frusta*que ligni, & corii, toties comminui, iterumque restitui in pristinum

Non superare naturam, quòd corpus

solidum absque comminutione traducatur per viam se longè angustiore.

Historia per Gemmas recitata.

stinum. Bruxellæ enim vidi anno 1599. quòd *Bos*, sumtis tribus herbis, evomuerit *draconem*, caudâ anguillari, corpore coreaceo, capite serpentino, perdice non minorem. Nescitur modus, quo id natura faceret. Æquè nescitur modus, quo id Satanas faceret. Lucrantur ergo nihil, qui opus naturæ in Diabolum referunt. An verò peccent, viderint alii. Pigritiæ saltem enim immensæ inventum fuit, omnia in Diabolum retulisse, quæ non capimus. Invenio equidem naturæ contiguam dimensionum penetrationem, licet non ordinariam. Nec velim Diabolum invocatum, ut nostris satisfaciatur quæstionibus, per temerariam potestatum attributionem.

Aliquot hi-
storia pene-
trationis
corporum.

Est historia *rustici Poloni*, nuper à filio D. Ericii Puteani visa. *Agrestis homo* tentaverat sibi anginam in gutture aperire *brevi cultro*, quem incautus deglutivit, eundemque tandem, dextro abdominis latere, cum multo pure, postque multas anxietates, reddidit, & incolumis supervixit. Idem Vilvordiæ anno 1636. *rusticus* mihi notus, volens saginare vaccam, illi quotidie poculum dedit, cui incoxerat olera, cum fursuribus. Tandem emaciatur indies magis, cœpitque dextero crure claudicare: cæsâ vaccâ, inventus est *brevi culter* uxoris suæ, in capulum buxum retortus, inter costas, & homoplatam, abditus: rustica enim, concidendo rapas, cultrum inter olera reliquerat, eumque vacca bibendo deglutiverat. Item Ambrosius Paræus refert de quodam, quem latrones coëgerant, deglutire *cultrum*, quem dein sospes reddidit per apostema lateris. Alex. Benedictus alterius meminit, cui *sagitta* in dorsum penetraverat, cujus *uncum* dein latitudinis trium digitorum per anum excrevit, absque læsione. Idem narrat de *puella Veneta*, quæ *acum* deglutiverat, eamque, post biennium, eminxit, calculo incrustatam. Idem Ant. Benivenius, quòd *mulier Hetrusca* *acum cupream* deglutiverat, quam triennio inde, juxta umbilicum sana, excreverat, Valescus de Taranta de *puella Veneta* (fortè eadem) quæ

acum

acum trium digitorum, cum urina, rejecit. *Capucinus* quidam Eburo, dictus *Bullonius*, cognomine *Hampteau*, *araneam ingentem*, quam decidisse viderat in calicem, sub jugi Sacrificio, vivam, cum multa animi aversione, bibit. Intra paucos dies illi oborta est phlegmone in dextero femore, ac sub primo pure; inde *araneam integram* (mortuam tamen) reddidit. Mercator juvenis, Antverpiensis, Venetiis ludens *immaturâ spicâ* hordei in ore, ingenti suffocationis metu eandem deglutivit; post tres inde hebdomadas sinistro latere supra zonam apostema apparuit, ac tandem cum pure eadem arista, jam lutei coloris, extracta est integra; ipse autem sospes evasit. Apud Fernelium Studiosus ab ipso legitur restitutus, qui *aristam* per costas dedit. Commemorant quoque Scriptores, foetum quandoque in utero mortuum & consumptum sua *ossa dimisisse* trans uterum & abdomen *per umbilicum*, & quandoque per anum.

Plura apud Authores passim ejusmodi occurrunt fide digna; quibus constat, corpora solida satis magna penetrasse stomachum, intestina, uterum, omentum, abdomen, pleuram, vesicam, membranas, inquam, tanti vulneris impatientes, id est, absque vulnere cultros per istas membranas transmissos; quod æquivalet penetrationi dimensionum factæ in natura absque ope Diaboli. Quod autem corpus humanum ducatur per exiguum foramen, quò saltem felis transire queat, non tamen trans murum; imò quòd Diabolus nequeat frangere fenestram chartaceam, absque consensu heri, videre est ex processu, & arresto, contra Ludov. Goffredi, Sagum, pronunciatum Aquisgrani Narbonæ ultimâ Aprilis 1611. Tandem ubi delituerunt 15 3. æris tormenti bellici notati per sua grammata? quomodo tot mensibus gliscent scorix? quâ parte frustum æris intestino majus detinetur? Etenim dum necessarium in aëre vacuum tractarem, promisi, me declaraturum, quòd, etsi corporum

Z

penetra-

penetratio primariâ lege naturæ, & vulgari artificum modo sit vetita, attamen dum corpus totaliter in ditionem spiritûs transit, ac transumptum est, eoque velut infirmatur, tum corpora se mutuò penetrare naturaliter, quâ saltem parte sunt porosa, eò quòd spiritus tum corpus sub se claudat, adeoque dimensiones velut adimat.

*Probatur
penetratio
corporum in
transitu ad
locum.*

Præmittam aliqua. *Pregnantem* libido invasit *edendi conchyliâ nigra*. Edit autem aliquot præcipitanter, ut & testas crudas, bis terve dente concisas devoraret. Dein mox intra horam foetum parit sanum & adultum cum iisdem semimanfis testis, & vulneratum in abdomine. Ergo testæ absque apertura membranarum statim penetrant stomachum, & secundinas, vel novæ testæ generatæ sunt super foetum. Neque enim hoc posterius verum esse potest. Nam fuerint vera fragmenta conchyliorum, non autem ad imitationem singulariter æmulata. Dein appetitus non fertur in incognitum: ergo appetitus edendi conchyliâ non erat foetus, sed mulieris. Igitur non erat necesse, conchyliâ novagenerari circa foetum. Appetebantur namque à matre, ut sibi, & non foetui, nutrimentum fierent. Alioquin eodem identitatis argumento quæcunque appetuntur, semper circa foetum generarentur; à quo cum nequicquam digererentur, semper vel circa foetum residua fierent, vel ibidem putrerent; quod utroque modo est falsum: nam si putreret, abortum faceret, quod est appetitum, vel ibidem conservatum, reperiretur regulariter. Etenim foetus duntaxat nutritur per umbilicum: quapropter illa conchyliâ externa nec à foetu optata, nec eidem proficua erant. Et per consequens, neque à natura de novo ob finem facta sunt, sed dimissa ad foetum, quatenus appetitus fuit uterinus. Appetitus à fine semper dirigitur; prægnans autem appetit conchyliâ, non testas, nec etiam ut conchyliæ animal integrum maneret in pristino statu, in quo matri est inutile, nec suo satisfaciat appetitui. Ergo multò minus occasio-

occasionem habuit, generandi novas ac inutiles testas circa foetum. Tandem utut sumatur, appetitus non erat ad testas bis terve confractas. Nam si conchyliis conchis excisa fuissent, mandasset ipsa conchyliis, relictis testis; adeoque appetitui fuit accidentalis testarum comitantia, & concilio. Reor sanè, quòd, sicut desiderium, terror, &c. generant Ideas seminales, quas manus pręgnantis ad foetum dimittit, statoque loco depingit; ita gaudium reperti ejus, quod fuit appetitum, deducit illud ipsum ad foetum. Sic nempe deglutiti cultri mœstitia, horror bibitæ araneæ, aristæque devorata, repellit eadem trans membranas vulneris impotentes absque nece. Hæc de *Injectis intrantibus vi ordinariæ naturæ*, extra suspicionem diabolicæ cooperationis.

Simile quid *in ablatis internè foras*, quæ unico aut al- Idem in transitu è corpore. tero exemplo claudam. *Sartoris uxor Mechliniæ* præ foribus vidit militem in conflictu manum amittere; statim perculsa horrore peperit filiam unâ manu, altero autem cruentoque brachio extinctam, quòd manus ejus non reperiretur, & hæmorrhagiâ infantem interimeret. *Uxor Marci de Vogeler*, Mercatoris Antverpiensis anno 1602. videns militem mendicantem, cui pila ferrea in obsidione Ostendana dextrum brachium abstulerat, illudque adhuc cruentum circumferebat, mox abinde filiam peperit orbam brachio, & quidem dextero, cujus cruentus adhuc humerus per Chirurgum solidari debuit. Nupsit mercatori Amstelodami, cui nomen Hoochcamer, illa adhuc anno 1638. superstes. Cæterum nuspiam reperibile fuit brachium dexterum: nec ossa, nec ulla apparuit putrilago, in quam brachium contabuisset parvâ horulâ. Attamen nondum inspecto milite foetus bina habebat brachia; nec potuit brachium avulsum annihilari. Ergo clauso utero ablatum est brachium. Quis autem avulserit naturaliter, & quorsum ablatum sit, certè non quadrant triviales rationes in tanto portento, aut paradoxo. Non sum, qui hæc dicam.

Hæc dicam saltem, non fuisse brachium ablatum, ut neque avulsum à Satana. Deinde minoris operæ esse, deferri aliò brachium avulsum, quàm fuit brachium à toto avulsi, absque nece.

Uxor mercatoris cognita nobis, ut audivit, quòd uno mane decapitarentur 13. (tempore Ducis Albani contigit Antverpiæ) ducunturque inordinatis appetitibus prægnantes, statuit, spectare detruncationes. Adscendit ergo cubiculum familiaris sibi viduæ in foro morantis, visoque spectaculo, statim illam adorsus est dolor parturientis, peperitque maturum infantem cruento collo, cujus caput nusquam apparuit. Non invenio saltem *humanam naturam abominari penetrationem dimensionum*, cum seminibus rerum sit frequentissima. Paries in dolore filios: poena est peccati. Ante peccatum ergo naturaliter peperisset citra dolorem foetus proceros, illius saltem magnitudinis, quàm modo nascimur; Non autem quòd mulier ante peccatum fuisset insensilis, sed quòd utero clauso exiisset. Ergo geniale à creatione fuit humanæ naturæ, dimensiones se invicem penetrare, quia erat conditus, ut secundum spiritum in carne viveret. Sed corruptâ naturâ periit ista auctoritas spiritûs super corpus. Atque ideò brutorum more deinceps parit mulier.

Humana natura fuit genialis penetratio dimensionum.

In rerum seminibus adhuc consistet primæva illa penetrandi corporum energia, non autem vi, arte, aut arbitrio humano subiecta.

Imò commemorant Scriptores, trans ossa fieri abscessus, susque deque ferri cuncta absque vasorum ductu, vel commercio. Equidem *in rerum seminibus adhuc consistet primæva illa penetrandi corporum energia*, non autem vi, arte, aut arbitrio humano subiecta. Nam multa sunt corpora pluries ponderosi, quàm materia, undè conflantur. Necesse est, inquam, concidere partes plus quindecim aquæ in unum, ut unica pars auri inde fiat. Etenim pondus non fit ex nihilo, sed arguit ponderantem in æquilibrio materiam. Ergo aqua naturaliter toties penetrat suum corpus, quoties aurum aquæ præponderat. Domesticus ergo, & quoti-

quotidianus seminum progressus in generationibus requirit corpus per condensationem seipsum penetrareq; uod artificii est prorsus impossibile. Demus, aquæ inesse poros; hi tamen nequeunt decies quater tantundem sui integri continere. Est ergo ordinarium in natura, ut aliquot partes aquæ se penetrent in unicum locum.

Hocque agunt semina, vi spiritus cujusdam Archei. Quomodo illa continentur naturaliter.
 Archeus enim tam in præfatis seminibus, quam in nobis, tametsi corporeus ipsemet, dum tamen agit actione regiminis, & materiam in se absorbet, edit plures effectus, Incantamentis non absimiles, quia propriè loquendo Archeus non imitatur Incantamenta, sed Incantamenta sequuntur normam ab Archeo præscriptam, quatenus scilicet operatur longè aliter, quam corpora in invicem. Ut in uterinis affectibus nervi sponte distenduntur, dissiliunt tendines extra locum, rursusque resiliunt: ossa item dislocantur nullo motore visibili, collum ad mentialtitudinem tumidum surgit, præcluditur aëre pulmo, venena inauspicata obnascuntur, cruorque insolitos sordium vultus ludit. Quantum autem penetrationes corporum spectat, Archeus noster corpora in se absorbet, ut fiant quasi spiritus. *Per exemplum:* Exemplo simili, in corporibus opacis, quæ desinunt videri.
 aqua fortis suo spiritu æs, ferrum, vel argentum, manantia in sui natura opera facit ita transparentia, ut videri nequeant, & per chartam emporeticam, quæ aliàs ne tenuissimum pulverem transmittit, metallum adhuc in specie metalli essentialiter manens traducit; non autem quòd similitudo penetrationis dimensionum cum proposito metalli exemplo uniformiter quandret, quia (ut dixi) non quadrant rationes tanto paradoxo, ubi modum à priori indemonstrabilem lubens agnosco; prout nemo scire potest, quo pacto impressa seminibus Idea figuret, dirigat, atque disponat sua constituta. Ideoque à posteriori idem venabimur,

Ratio per
conjectu-
ram.

Imprimis ratum esto, *Diabolo nullum in nos invitum
jus aut imperium esse, nisi peculiariter permittente Domi-
no.* Nescitis enim, quia templum Dei sumus, ipsumque
regnum Dei habitet in nobis; quæ res est ab origine resul-
canda. Primò ergo de fide est, nos esse sanctuarium Spiri-
tûs S. & Sacrosanctam Trinitatem apud Justum suam facere
mansionem; delicias Dei esse cum filiis hominum, quibus
dedit potestatem filios Dei fieri. Sunt autem pueri bapti-
zati infantes, justis ipsorum est regnum Cœlorum, accom-
modatum templum Dei; pueri tamen cæteris facilius In-
cantamenti necantur. Ergo necesse est, id contingere ex
facultate aliqua libera, cum excellentia Christiani (præci-
pue justis) concludat, *Diabolo nullum jus intrandi, aut in-
troducendi sua media.* Cum perinde ipsi sit, per medium
nocuisse, aut per se. Est ergo alia longè potestas Incanta-
menti, præter Diabolum, atque proinde *naturalis & libera.*
In virum justum non ulli est imperium. Potestas autem si li-
bera esset incantandi Diabolo, etiam illi æquè liberum esset,
occidendi per cultrum vel malleum; & sic nemo immunis esset;
imò si Diabolus posset, nollet in pellem justis intrare, ob di-
vinam Regni cœlorum præsentiam. Alio nimirum modo
Deum in justo præsentem intuetur Diabolus, quàm ubilibet
alibi; quæ causa sempiterni in nos odii. Nec ergo intrat,
etsi posset, sed circuit, ut Leo rugiens. Ergo Saga, per ens
naturale imaginativè format Ideam liberam, naturalem &
nocuam, quam nequit formare Satanas, eò quòd forma-
tio Idearum requirat Imaginem Dei, ac potestatem libe-
ram: atque idcirco *Sagæ operantur virtute naturali, non
minus in justos atque infantes, quàm in viros nequam.* Imò
cum facilius inficiant Incantamenta pueros, quàm adultos;
mulieres, quàm viros strenuos, significatur quædam natura-
lis potentia, limitata Incantamento, cui per pugnacem, &
robustum animum facilè itur contrà. Diabolus ergo offert
suis clientibus sordes, vel venena, ut Ideas in Imaginativa
horum

Vis præci-
pua concur-
rens incan-
tando, &
libera, ideo-
que & ho-
minis natu-
ralis.

horum formatas fermentaliter connectat. Imò istud Ideale virus præservat, ne per ventum diffusetur, aut terrâ cooper-
tum fracedine destruat. Desert autem istud virus loca-
liter juxta objectum incantandum; applicare tamen, aut in
hominem ferre, nullatenus valet.

Itaque deinde homo etiam dimittit medium aliud exe-
cutivum, emanativum, & mandativum, ad incantandum
hominem, quod medium est Idea fortis desiderii. Est nempe
desiderio inseparabile, ferri circa optata. Quibus omnibus
Diabolus tantum spectator in comœatu assistit, quia reve-
ra ipsa media operativa demonstravi jam, esse solius hominis. *Homo quæ-
dam tenet Image
Dei creat*
Etenim solus Deus est creator summè gloriosus in infinitum
laudabilis, qui universum creavit ex nihilo. *quædam
entia, quæ
aliquid sunt
amplius
quam non
entia.*
Homo autem,
quatenus est simulacrum Dei, creat ex nihilo quædam entia
rationis, si ve non entia in sui initio, idque in propria virtu-
tutis phantasticæ doc, quæ tamen sunt aliquid amplius,
quàm merè ens privativum aut negativum. Nam imprimis
dum ejusmodi conceptæ Ideæ tandem se corpore vestiunt,
specie Imaginis fabricatæ per imaginationem, fiunt entia
jam subsistentia in medio illius vestimenti, cui per totum
æquabiliter insunt.

Et hætenus fiunt entia seminalia, atque operativa, à
quibus videlicet ipsa suorum assumpta subjecta totaliter mox
diriguntur. Hæc autem potestas data est soli homini. Alio-
qui virtus seminalis ad propagandum data est terræ, bru-
tis, plantis, &c. Itemque canis potest per rabiem salivam
suam in venenum transferre, quia suæ speciei est vernacu-
lum; quod etiam in diversis animalium venenis est obvi-
um. Sed formare Ideas abstractas à sua specie, & propieta-
tibus adjacentibus, id nemini præter hominem est datum. *In ense imma-
ginato, si ve
Idea forma-
ta, inest jus
entitatis.*

Penitiùs id quoque intuendo, videtur, si in Idea per
Imaginativam formata non præesset jus alicujus entitatis,
quod non posset se vestire, aut corpus assumere; imò nec
posset

posset per imaginativam corpori Archei associari. Siquidem quod merè in se nihil est, nihil efficit, jus etiam ad nihilum negativè habet. Adeoque conceptus mox à conceptu periret, nec Ideam patraret. Imò si merum nihil esset, mox quoque in nihilum migraret. Sed cùm phantasia à conceptu ad Ideam, sive Imaginem formatam, procedat, & hinc ad ens seminale, sequitur, conceptum fieri hoc aliquid, in Imaginativa, id est, Imaginativam creare aliquod ens seminale, quod sit initium dispositivum ad formalitatem entis in potentia; prout ex chalybe & silice oritur scintilla; unde incendium maximè operativum.

Quomodo
excitat Idea
ab Imagi-
natione?

Sic *imaginativa objecto per conceptum se confricat, unde Idea*: ideoque Imaginationis actus non est tam nihili, ut non habeat aliquod in se fundamentum, accedens ad realitatem principiantem. Habet enim Imaginativa ad hoc, vel proprias sibi conformatas imagines cum anima, (ut multi credunt) vel saltem quandoque præsentes, per memoriam excitatas, & revocatas iterum reminiscendo.

Quomodo
anima hu-
mana creat
Imagines?
Solvitur ob-
jecto.

Ego autem considero hæc, non quòd præexistant præludia Idearum in nobis, ante id, quod imaginativè concipitur, ut sint imagines proprii nominis conceptæ, sed quòd fiant per contactum potestatis actu Imaginantis (id est, formantis imaginem) & objecti imaginati. Adeoque de sinu suo *anima nuditer format imaginem*, quam nisi statim liget in Archeo, perit quoque, & sterilis fit eo ipso.

Aliquot pa-
radoxa ima-
ginantis
anima ad
Idea consti-
tutionem.

Nec obstat, quòd in febribus aut vigiliis morbosis umbras imaginum inviti experiamur; quæ scilicet fatuæ umbræ imaginum obambulant, absque connexionem & discursu, coram imaginativa. Quicquid autem nobis invitis, nec volentibus imaginari, obumbulat sponte, imò & labores adfert, id ipsum præexistere, est necesse, quasi umbras reconditas, ante reflexam super illas vim phantasticam. Sed confusè *ejusmodi Ideæ sunt è penu memoriæ recurrentes*, quandoque

doque impressæ; non autem quòd ante omnem imaginandi actum præexistissent. Itemque nec arguit, quòd præfata Idearum umbræ sint confusæ, ridiculæ sæpè, & falsæ, adeò nec unquam antea conceptæ per sanam imaginativam: Siquidem naturaliter decisæ semel imaginibus, & constitutis seriò, superinducitur altera, tertia, & ulterior, complicantque & penetrant se mutuò; undè confusio. Alioquin ordinatim subsequens imago destruit priorem, si ipsi est opposita: sin minus, siquæ priori consentiat, confortatur: vel si aliqua obliquitas inter utramque est, utraque confuse indeterminatur, vaganturque umbratiles; quod sanè nullatenus opem fert suppositæ Idearum præexistentiæ.

Mihi semper id visum fuit, Ideas de novo cudi per actum imaginativæ, instar scintillæ, per confictum chalybis & filicis de novo factæ. Nec hoc activitati Idearum quicquam derogat, non amplius, quàm scintillæ ad magnum incendium. Respondeo itaque primæ objectioni, quòd, sicut non præest ignis in chalybe & filice ante concussionem; ita neque ullum entitatis præludium, vel imaginis vestigium, ante conceptum, & confricationem imaginativæ ad objectum præexistit; sed oritur omnis primordialis entitas Ideæ in actu conceptûs, fitque vera Idea, dum scintilla (quæ aliàs statim periret) cadit in fomitem, & concepta imago cadit in imaginantem fomitem Archei; undè sequuntur potentissima incendia morborum. Veruntamen quia Tractatus Idearum tangit proximè Concepta, differo, & supersedeo, ulteriùs de Ideis disserere.

Injaculatorum Modus Intrandi.

PErgam nunc, supplere modum, quo Injaculata, Injeçta-^{Unicum} ve, intrant, vel admittuntur; simulque illorum reme-^{medium,} dia^{quo Diabo-}

his coopera-
tur injacu-
tando, est
oculorum
præstigium,
ut invisibi-
liter intrent.

dia subnectam. *Injecta imprimis introeunt invisibiliter.* Et hoc unum est merè diabolicum. Siquidem miserrimus Scurra cum nihil habeat reale, quod ipsi sit relictum in libertate, tantum habet vanas apparentias; quippe pater mendacii res ipsas mentitur, & falsò apparere facit, ab mundi initio. In præstigiis hujusmodi nil cooperatur homo Diaboli mancipium.

Quo autem modo Satanas res in se visibiles faciat non visibiles, sive illas involvat suo spiritu invisibili, ac res ipsas circum apprehendat, vel demum id agat per oculorum effascinationem, vel etiam eo ipso, quo res aliqua corpora- liter aliam penetrat (ut jam antè profusè per exempla est ostensum) sit fortassis eatenus invisibilis (quicquid enim di- mensiones corporis amittit, potest etiam visum fallere) sal- tem curiosus indagator non sum operum Satanæ, quæ sibi in proprietate competunt. Sufficitque mihi, quòd, quæ cre- dita sunt, illius esse ostenderim homini propria, detexerim- quæ omnimodam Satanæ pauperrimamque miseriam.

Blas moti-
vum, & de-
terminatum
complet
Diabolo.

Quantum
homo ad
hoc contri-
buat,

Res igitur injiciendas, factas invisibiles, *transfert Dia- bolus ad objectum, dirigente iter Idea desiderii humani.* Et- enim quia Diabolo non est permittum ullatenus, introire in hominem, multò minus ut eum lædat, atq; omnium minimè, eum onere invisibili, quod ipse circumvolveret; ideo uti- tur Blas libero hominis sibi devincti. Homo ergò *suum Blas motivum liberum imprimit in corpus* invisibile factum; Dia- bolus autem defert usque ad hominem, in quem injicitur. Et sicut culter per desiderium atque consensum vulneran- tis infigitur in carnem vulnerandi; ita hoc corpus factum invisibile per Diabolum injicitur in corpus incantandi per Ideam Blas motivi Sagæ, conspirante ad hoc Satanâ, prop- ter directionem ferientis hominis.

Sanatio In-
jectorum
primaria.

Sanatio Insectorum absolvitur partim remediis ab ortu Ecclesiæ primitivæ celebribus, quæ operantur non nisi mi- raculosè. Cur autem non regulariter semper, ubique, & apud

apud omnes suum sortiantur effectum, aliis relinquo. Ego autem inscrutabilia Dei judicia non attingo, ut neque remedia, quæ sunt extra forum naturæ; partimque etiam habetur *sanatio naturalis* *per quedam simplicia*, quibus omnipotens Bonitas dotem à Creationis initio indidit, resistendi, præcavendi, & corrigendi Veneficia, itemque exigendi Injecta; quale legitur *Suffumigium jecoris* apud Tobiam; qualeque illud Salomonis, vel Eleazari, apud Josephum *Lib. 8. c. 2.* *Varietas denorum in simplicibus.* Quedam namque simplicia Cacodæmones arcent (misera hominum turba, quæ dulomaniam exhibet Diis, resistere non potentibus, simplicium efficaciz naturali.)

Alia demum tollunt penetrationem luminis formalis, alligati excrementis. Nonnulla item saltem impediunt attactum, introitum, vel applicationem. Multa tandem, quæ ejusmodi venena corrigunt, interimuntque.

Imprimis *Electrum minerale immaturum Paracelsi* collo appensum liberat, quos spiritus immundus persequitur, quod ipse vidi. Illius *Potum* verò plures à Veneficiis solvisse, memini; nemo autem, qui appenso illo simplici non præcaverit, ne Injecta intromittantur, vel ab importunis ligationibus confestim non solvatur. Barthol. Carichterus Maximil. II. Archiatus, inter Medentes primus, (quod sciam) Germanicum Tractatulum, proximi misertus, Hero suo dicavit, in quo paucis herbis quoslibet, & quomodo libet incantatos sanat. Antesignanum suum *Daurant* (Phu est Dioscoridis) *floribus purpureis* (ultima *Valerianæ* species in ultima editione Matthioli est) omnibus prætulit. Magnifacio quoque *Verbenam flore purpureo*, *Hypericonem herbosorem flore minuto*, *Abrotanum*, *Adiantum*, *Rutam*, &c. Itemque *Corallium rubrum*, ejusque eductam *Tincturam* multum solaminis attulisse, sum expertus. *Utendum* est herbis crudis, concisis, non autem coctis, quoniam potestas illarum integra consistit in integritate concreti. Confusione ideo perit vis idealis herbarum. Decerpuntur autem

herbæ, & radices effodiuntur, statione, quâ magis vegetæ, ideoque etiam mox oriente Sole. Propelluntur nempe Injecta foràs non secùs atque anguis ab igne.

Modus, quo Injecta semel foràs expulsa, accelerant re-jectiones,
Theologi verò solent Injecta, quæ rejiciuntur, igni absumere, in vituperium Cacodæmonis. *Rectè quidem sic illa pereunt, non sic tamen impediuntur illorum recidiuæ.* Retius ergo expulsa Injecta involvuntur simplicibus, quibus vis expulsiva inest, & asservantur; pari cum ratione, quâ sympathetica absens vulnus sanant hæc simplicia dotalia, arcent Injecta, detinent cohibentque, ne injiciantur, vanamque Magi operam deludunt.

Infirmitas ergo entis injaculantis meritò suspecta est, quæ Injicienda non potest intromittere, quia adest, & præest herba quædam impediens. Vis ergo, quæ Injecta intrò defert, non est Principis hujus mundi, & potentissimi spiritûs, sed entis cujusdam idealis, & infirmioris, quod tam facilè præpedit omnem introitum deinceps.

LÆVINI FISCHERI

Corporis Medicinæ Imperial.

TITULUS XII.

De Morbis Magicè per Sagas inductis naturaliter curandis.

Principium Cognitivum.

MOrbi *Magicè inducti* supernaturales licèt sint, tamen cognitionis tam *Phyficæ*, quàm *Hyperphyficæ* ratione innotescunt. *Morbi Magicè quid?*

Ut Venenis sua sunt antidota, ita, Deo duce, provida rerum nihil frustra faciens natura contra maleficorum violentiam sua *anti-Magica* procreavit, in quibus hac vice *Antimagica remedia*, brevibus occupabimur. *Magicæ* actiones propter motum ejusque actiones à Sophiatro non immeritò considerantur. *Magia* enim generaliter sumitur pro facultate quadam, quâ efficiunt quidam res inusitatas, & admirandas, aliisque minus obvias, quemadmodum Josephus *L. 8. Antiq. Judaic.* Salomonem, ait, instituisse occulta quædam remedia, ad pellendos hos morbos, & fugandos Cacodæmones. *Magia quid?*

Signa fascinatorum hæc sunt: 1. Panis esum nauseant; 2. *Signa fascinatorum*, Ja&abundi sunt; 3. Epilepsiæ obnoxii; 4. Medicamenta abhorrent, quæ nihil juvant; 5. Si Æger brachium nudum in cumulum formicarum ponat, nec sentiat mordacitatem; 6. Urina Ægri cocta in olla nova, si ebullit, non est fascinator; Maleficiati lotium nunquam ebullit.

Dubitatur autem ab imperitis, an dentur morbi *Magicè inducti*? possintne naturalibus remediis curari? *Dari* verò *Morbos Magicè inductos* tot tristia attestantur exempla, ipsæque Lamiarum Sagarumque confessiones, & me- *Morbos Magicos dari.*

dia, quibus in Maleficiis istis, instinctu Satanæ, pessimè quidam abusi sunt. Nec desunt, qui superstitiones, & damna- biles morborum per verba, characteresque, curationes in- ducunt, quibus Ethnici confidunt, sicut Galenus, alioqui rigidus Philosophus, longo sibi experimento compertum & confirmatum asserit, tot morbos verbis incantatoriis cessisse. At hæc machinæ Christiano indignæ sunt.

Credulitas est, fiducialisque imaginatio ex varia men- tis intentione orta, illorum idiolatriam fovens. Nos re- mediis ab Altissimo de terra procreatis pro salute publica in Dei O. M. gloriam, in Satanæ abjectissimi despectum, rectius curamus, ac tutius. *Remedia ista anti-Magica na- turalia hoc dependent ex principio.*

*Remedia
antimagi-
ca.*

Principium Anti-Magicum.

*Curatio
antimagica.*

Curatio Anti-Magica partim est divina, partim natu-
ralis.

*Preces Mor-
borum Ma-
gicorum re-
media.*

In Malis Magicè inductis amoliendis divina curatio præcedat Physicam. Divinum Θεῶν τι, permisso Dei, à spi- ritu maligno per Sagas & Maleficas immissum, *precatione devotâ debet & potest averti.* Sunt enim preces instar pa- noplæ cujusdam infallibilis, adversus Satanæ, ejusque or- ganorum insultus atque insidias. Neque enim expellitur Dæmonium istud, nisi jejunio & precibus, dicente Salva- tore. Quin? quòd Morbi Magici remediis physicis curati, exacerbentur potius, quàm tollantur. Vix autem mihi tem- pero, quin divinum illud alexipharmacum contra præstigias malignantium à D. Chrysostomo, Ecclesiæ Patre singulari, vitæ sanctitare eminentissimo, in *Homilia 21. ad Popul. Antioch.* propositum, à nobis, aliisque, quibus istius S. ar- cani Autores fuimus, sæpenuerò sit probatum, hoc loco repræsentem. Antequam domo egrediaris, inquit, hac vo- ce te munias, sancto simul signaculo fronti impresso: ab-
renun-

renuncio tibi, Satana! & conjungor Tibi Chrifte? Hæc vox, inquit, tutum te ab omni malo homine, omnibusque Malis Magicis præsentibus ac futuris, ipsoque Diabolo reddit, estque instar armaturæ hæc vox cum pietate conjuncta. Est enim recordatio quædam pacti cum Deo, signaculique in sacri Baptismatis nostri lavacro accepti, quod rectè fuga Dæmonum, quale Hypericum efficacissimum Botanici, contra Morbos Magicos, faciunt, potest nominari. D. Nazianzeni hæc pertinet Dæmonis proscriptio:

Pectore cede meo, confestim cede dolose!

Vitâ cede meâ, corpore cede meo.

Fur, Serpens, Ignis, Belial, Draco, Bellua, Hiatus:

Mors, Vitium, Rabies, Nox, Chaos, Insidia,

Influctus fugito, Christus jubet ipse, marinos,

In Scrophulasve graves, in pecudesve Suum.

Ut legio quondam impia, sic tu perditel cede,

Ad quem cuncta tremunt, ne cruce te feriam.

Membra crucem gestant, mea crux in pectore fixa est:

Cruce pedibus præit, crux decus omne meum.

Cæterum calamitates mortalium, dicente Synefio, & lacrymæ poenitentium, sunt vinum Angelorum. Angeli enim custodes in viis nostris nobis à Deo sunt adjuncti, quos, si nobiscum per vitam devotam retineamus, nunquam decedunt.

Commentitium verò prorsus est, quòd Incantatores de *Characteribus, Sigillis planetariis, Verbisque* contra Fascinationes morbosque jactitant, id quod quia communi sensui *Characteres, Sigilla reprobantur.* rationibusque repugnat, verboque Dei, normæ actionum nostrarum, contradicit, ad Garamanthas & Indos meritò proscribitur. Recurrendum omnino est ad Deum, qui omnes Satanæ conatus ac vires unico ictu irritos facere atque infringere potest. Neque omittenda tamen sunt *media*, quibus

Remedia
naturalia
contra In-
cantationes,

quibus efficax est Numen cœleste, ejusque ministri sancti; concurrente enim cum *naturali remedio*, jussu Dei agente, causâ hyperphysicâ, Deo vel Angelo, res corporea naturalis, sive sit herba, sive radix, sive suffumigium, potest agere in Dæmonem, eumque, ejus conatus, & insultus expellere securissimè; sicut Raphaël Tobiae Asmodeum ejecit.

Remedia
naturalia
contra Fascina,

Radices varix commendantur à Josepho. *L. 8. Antiq. c. 2. & Lib. 7. Belli Judaici*, & in his Baaras, cujus evellendi modus, & alia non nulla, suspecta rem reddunt. *Pœoniam nigram* ludibriis Dæmonum arcendis commendat Plinius *Lib. 25. c. 4.* Apulejus commendat *Verbascum*, *L. de Virt. Herb. c. 7.* Alii *Betulae Decoctum*, vel *Liquorem* ejus potum deprædicant. Balduinus Ronsæus in *Venatione* quædam etiam celebrat non contemnenda. Amuletum ex *Hyperico*, *Lunariâ*, *Ericâ albâ*, & *Origano*, præsentissimum Sagarum terriculum, thoraci puellorum Morbis Magicis infectorum appensum, antidotum probatissimam sæpè experimento comprobari vidimus. Hinc Fascinatores Lunarix hostes dicuntur: Lunarix ofores perdat Lucis Heros, cujus tamen simplicia remedia tanto resistunt robori mille artificis à Sole etiam abhorrentis, Satanæque mancipiis.

Præsum effi-
cacia contra
Fascina,

Cùmque sint Cacodæmonis nomina mille, mille nocendi artes, plura à Philosophis Botanicis observata remedia sunt contra Fascina, Morbosque Magicos, quæ omnia & singula recensere, supervacaneum sit. Unum necessarium, certius est certissimo, nullam efficaciorē, ut supra diximus, dari in præservandis atque avertendis Morbis maleficis antidotum, quàm Preces devotas, & auxilium Altissimi, id quod sacræ satis superque adstantur Literæ.

BARTHOLOMÆI CARRICHTERI
Imperat. Maximil. II. Archiatri
Certa & Genuina

RATIO

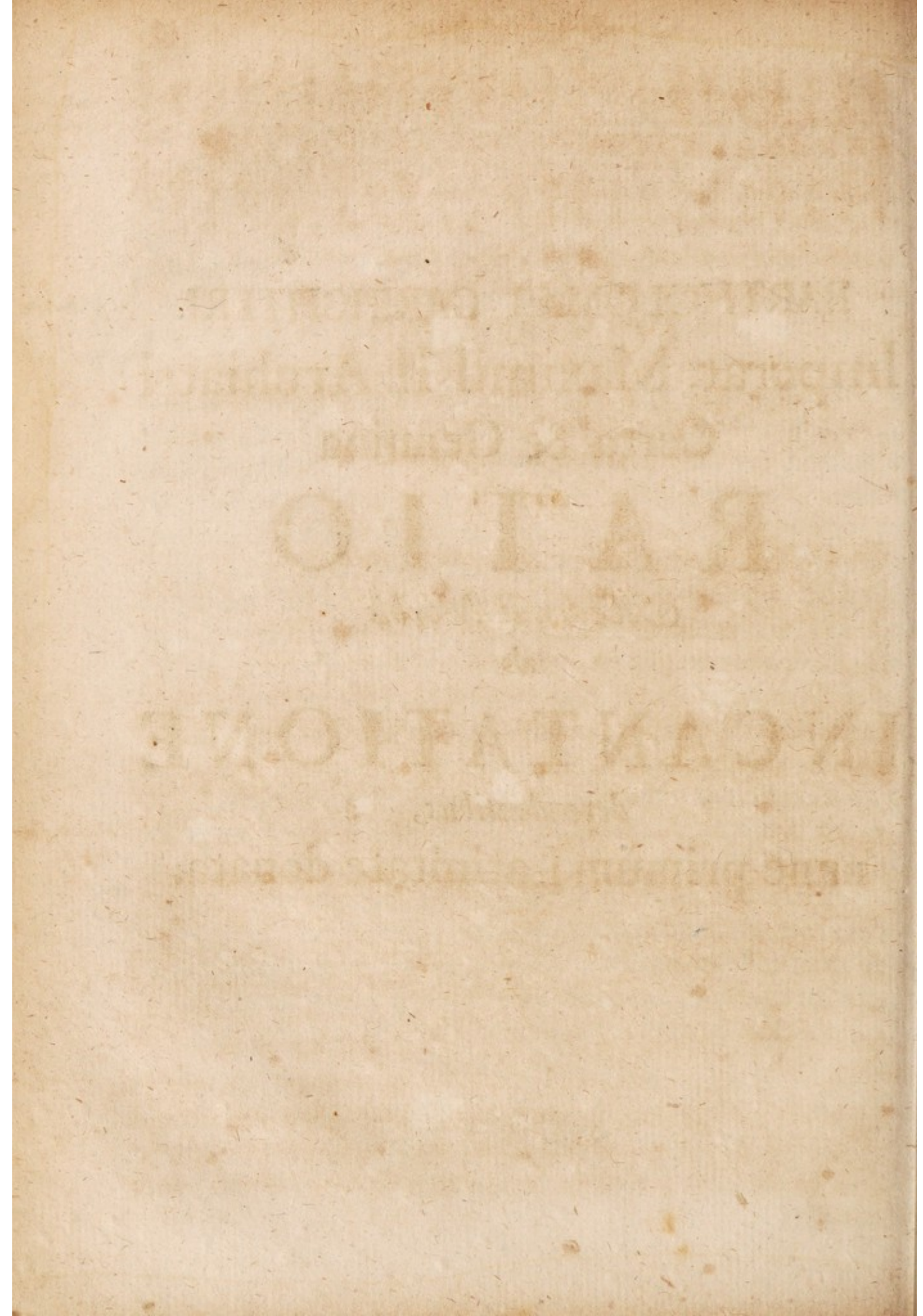
Medendi Morbis

ab

INCANTATIONE

dependentibus,

nunc primùm Latinitate donata.

VIRO
Præstantissimo,

Magistr. Ulrico Beckio, *Viennensi*,

Amico Integerrimo

S. P. D.

*Occasio scri-
bendi.*

Rogatus à Te, *Amicorum Optime!* ut Tibi indi-
cem *Rationem*, quâ *Morbos* atque *Sympto-*
mata ab Incantatione oriunda dignoscere, iis-
que tutò mederi liceat; id nunc fideliter præsto.

Hoc autem fieri nequit absque singulari cujusvis In-
cantationis speciei cognitione, cui singularis etiam *Meden-*
di Ratio competit.

Sciendum præterea, non solum homines, sed & ani-
malia bruta ab Incantatione seu Fascino affici, atque inter-
fici posse.

*Mulier fasci-
cinata.*

Jam quod admodum imbecillem illam, & malè habentem *Mulierem* concernit, cùjus aliquot membra, uti innuis, coaluerunt, quamque nunc sub manibus curandam habes, certiore Te his ipsis facio, non nisi à Fascinatione, quicquid ejus est morbi, proficisci, & quidem per corruptionem sanguinis, uti ex *Praxi* mea percipere poteris.

Sic dantur multi Incantationi imputari soliti morbi, quibus qui laborant, vix ægrotare videntur, nihilominus valdè debiles sunt, & tamen benè comedunt bibuntque;

Symptoma-
ta ab Incan-
tatione.

interea autem vix tantæ *vires* suppetunt, ut in lecto se ver-
sare valeant, insimul ingentes sustinentes *dolores, angores-
que*, quibus fit, ut ad *quietem* se componere *nequeant*; quod
Malum itidem singularem curationem postulat.

Infant. fas-
cin.

Quid? quod haud rarò ipsi etiam *Infantes fascinen-
tur*, quò minùs nempe rectè nutriantur, sed potiùs *con-
tabescant*, inque extremam *Atrophiam* delabantur, plora-
tu ac ejulatu totas noctes consumentes.

Tabes In-
fantum.

Conjuges
fascinat.

Hoc ampliùs *Mariti* simul ac *Uxores* in conjugio In-
cantationibus ita corrumpuntur, ut non solùm perpetuas
rixas inter se reciprocent, sed etiam debitum conjugale
invicem persolvere nequeant.

Dolor spas-
moticus.

Sunt insuper & alii, qui acutissimo, eoquæ *spasmotico
dolore in manibus*, earum *digitis*, aliisque *membris* corripian-
tur; indequæ infernalis velut ignis ardorem persentiscunt.

Alii per Fascinationem *ratione privantur*, hincque
nec die, nec noctu quiescere possunt, miserandum in
modum insanientes, hinc inde cursitantes, & nunc sibimet
violentas manus injecturi, nunc aliis varia damna il-
laturi, quæ Fascinationis species itidem peculiarem requi-
rit curationem.

Fascin. per
Imaginem
ceream.

Fit denique interdum, ut venefici homines *ceream
Imaginem* palo impositam, ignique admotam versando tam
diu assent, donec sensim & sensim lique scat, ac consu-
matur, quo contingit, ut miser ille homo, quem cere-
um illud simulacrum repræsentat, diabolicâ arte in si-
milem colliquationem & consumptionem corporis præci-
pitetur, quæ communiter pro vulgari tabe seu phthisi ha-
betur.

Bruta fas-
cin.

Tandem & *animalia bruta* in stabulis suis ita fasci-
nari solent, ut inde non solùm eorum *lac in mammillis*
exares-

exarescat, sed etiam ipsa temporis tractu concidant, atque intercant.

Has, atque similes Incantationum species probè observare, ac diligenter huncce meum *Tractatulum* legere, Te juvabit. Quin & herbas, eaque omnia ad earum curationem pertinentia remedia statò tempore colligere jubeo, quò Deo atque proximo tuo sincerè inservire, & à Fascinationum nocumentis præservare Te possis; id quod, si candidam hanc adhortationem secutus fueris, indubitato per Dei gratiam fiet. Quo Te protectioni atque tutelæ æterni Dei commendatum volo.

Uratislavii die 16. Januar.
anni 1551.

Doctor Bartholomæus
Carrichter.

Hæc semper in promptu & ad manus habere oportet.

Hic recensere juvabit omnia ea, quibus contra supra memoratos affectus uti solemus; ubi in antecessum de omnibus notandum, omnes omnino herbas, radices, flores, & viscos, circa plenilunium colligi, nulloque unquam ferro tangi debere; exceptis paucis quibusdam, quæ circa novilunium colligere expedit; de quibus sigillatim in nostris Processibus:

Circa plenilunium colligenda.

Ferro non tangenda

Hypericum, Artemisia, Abrotanum, Plantago, Allium rubrum, Flores Cichorii sylvestr. albi in agris crescentes, Origanum, Semina Pœonia, Antirrhini tres species, imprimis nobil. à Matthiolo descript. floribus plumarum fasciculo similibus, iisque colore phœniceis, quam Antirrhini speciem pauci pro Antirrhino habent, itemque tres species Trichoman, seu Adiantb. aut Capill. Veneris, quæ plerunque arenosis locis in fimetis crescere solent. Hæ plantæ omnes sereno cœlo colligi debent, & quidem eo ipso tempore, quo floribus suis maximè superbiunt.

Colligenda quando?

Præterea semper ad manus sint *Visci corylini, Lignum frangulæ ex Tilia crescens, Lignum tilia, Oleum, Terebinthina, Corallia rubra, Filix, Fungus ruber sub betula crescens, Scrophularia, Viscus tiliac.* Hæc, inquam, omnia semper parata habeas, si Morbis ab Incantationibus dependentibus ex voto mederi volueris.

Unguenta, vel potius Balsama dicenda num. duo, quibus in omnibus Incantationibus, indeque dependentibus Symptomatibus uti solemus.

Balsam Visci corylin.

Balsamum I. Visci corylini.

℞. Pingued. catulor. probè depurat. ℥iv. capon. purificatiss. ℥xij.

Axung. ursi benè depur. ℥viii.

Visc. corylin, Miiij.

Con-

Contund. omnia in Mortar. cum pistillo ex *tiliæ ligno* constante, cum *baccis & foliis*, ut succulenta fiat Massa. Misc. cum *Pinguedinibus*, inde Vitro angusti orificii, seu, Phialæ, expone radiis Solaribus per novem septimanas, & exinde fiet *Unguentum viride*, quo inungere licebit omnes externas Læsiones atque Dolores ab Incantatione dependentes; averruncat enim quoscunque Dolores, uti experientia ipsa deinceps Te docebit.

Balsamum II, Visci tiliac.

℞. Pingued. capon. benè depur.
adde

Visci tiliæ, Miv.

*Balsam.
Visci tiliac.*

Præpara eodem prorsus modo, quem in Balsamo I. innuimus; & sic paratum serva Usui.

Affectus singularis, quo homo contabescit, & ita incurvatur, ut ejus genua accrescant pectori, qui similiter Fascinationi originem debet.

NE mireris, hominem quandoque ingenti dolore atque cruciatu corripì, quia Venefica accepit eas herbas, quæ sunt in summo gradu Saturni, quæque in ipso, & in Spiritu, ac Elevatione Tauri existunt, quæsiit etiam ad eas Quadras sex vel octo, hoc est, post plenilunium, tertium, vel quartum diem; tum etiam, Sole occidente, verba quædam Magica simul admurmuravit, quæ malus Spiritus ipsam docuit. Ipsæ quidem Veneficæ non intelligunt, quid loquantur, quoniam tantum habent à malo Spiritu, nihilque addunt, præter solas præstigiâs, falsasque illusiones; exprimunt succum; ter lavant eo mantis, ita, ut suâ sponte iterum siccescant; nec dein amplius eas abluunt, donec illum hominem attigerint, quem lædere in animo habent; ad quem quàm primùm veniunt, manus ei porrigunt, qui, nisi Deo sacris precibus se commendaverit, actum

*Affectus
singularis
descriptio.*

cum falso illo herbario Spiritu infestatur; à quo extemplò tres illi naturales sanguinis Spiritus manifestissimè obturantur, quo fit, ut momento citiùs hominem illum sub vel cum illo Veneficio insani Dolores, instar torminum Ventris, corripiant, hique ilicò in ipsum corpus intimiùs pènetrent, Contracturæ superveniant, & miserabiles condeplicentur lamentationes.

Curatio hujus Affectûs.

QUòd si fortè Affectus hic conjunctus fuerit cum gangrænoso ardore, tunc extinguendus ille est *Lixivio* ex *rad. filicis*, & *cinere ligni quercini* parato, quo pars affecta calidè perfundatur. Postea recipe *Aquam antirrhini nobil.* vel, hujus defectu, *Aquam trichoman.* ante Solis ortum collectæ, ac destillat. ne quisquam hominum hoc videat; cui adde *Sanguin. catuli* gutt. iij. vel iv. Ubi notandum, ægrotanti masculo *Sanguinem catelli*, fæminæ verò *sanguinem caniculae*, exhibendum esse. Atque hanc Mixturam aliquoties applicare expedit, usque dum nempe gangrænusus ille ardor evanuerit. Hic iterum animadvertendum, *Sanguinem* ex sinistra *catelli* aure extrahendum; abscessu verò jam dehiscente, hoc est, aperto existente, & ad exulcerationem vergente, *Pulverem trichomanis* tam diu inspergendum esse, donec Ulcus penitus fuerit persanatum, quod futurum certò confidas. Abscessu autem nondum aperto, accipe *Unguentum visci corylini*, eoquæ partes dolentes perunge; & mox cessabit omnis dolor, ægerquæ convalescet.

Paralysis, seu, Contractura Brachiorum & Pedum, quæ non incurrit in oculos, atque hinc Fascinatione dependet.

SÆpè accidit, ut homo fascinetur, quando Veneficæ *Bufo-*
Sfonem circa lumbos fustibus benè contundunt; unde fit, ut diabolicâ superstitione ille ipse homo, cujus nomine

Bufo

Curatio.

Aqua antirrhin.

Aquam trichoman.

Nota.

Cautela alia.

Pulv. trichoman.

Bufo.

Bufo contusus est, similiter Contracturâ brachiorum & pedum corripitur; atque hoc ita quidem, ut Mali hujus nihil quicquam exterius appareat, hincque adstantes opinentur, simulari tantum, & ex malitia fingi morbum, eò quòd nulla contabescencia seu atrophia advertatur.

Curatio hujus Affectûs.

℞. *Vini rubr.* Mens. ij.

Antirrhin. nobil. Mv,

Abrotan. Mij.

Coque has herbas in *Vino*, coque lava ægrum in labro novies, atque id deinde effunde in fluvium, & post singulas Lavationes ægri membra *Unguento visci corylini* inunge; cui etiam hoc ipsum *Vinum medicatum* tutò bibere licet; quo fiet, ut eo citiùs convalescat. *Balneum.*
Vinum medicatum.

Affectus, quo Viri & Feminae ex Veneficio non aliter contabescunt, ac si communi Tabe seu Phthisi, citra Incantationem, laborarent.

HAud rarò contingit, ut Viri atque Feminae ex Veneficio contabescant, ita ut videatur, tales homines communi Phthisi laborare. Hi Fascinantur effossione suorum vestigiorum, eorumque in fumario suspensione; quo fit, ut homo contabescat, simul ac, carbonis instar, exarescat. *Phthisis.*

Curatio hujus Affectûs.

℞. *Hyperic.*

Antirrhin. tres species

Trichoman. tres species

Aquam ante Solis ortum secundum, & non contra, torrentem haustam.

In hac *Aqua* coque herbas, & fac, ut æger in ea per novem continuos dies, & quidem quotidie bis, lavetur, idque ita, ut *Balneum* quotidie renovetur. Atque intra hos novem dies æger nunquam nudis pedibus suis humum tangere, sed perpetuò calceis aut crepidis indutus incedere, nec minùs

post singula Balnea soleas pedis diligenter scalpere, omnemque scobem studiosè corradere, eam post nonum diem juvençæ quercui, factò foramine, eoque iterum obturato, insinuare, atque post singula lavacra *Unguento visci tilia* probè sese perungere, debet; & brevi convalescer.

Impotentia virilis, quâ per Incantationem fit, ut Vir debitum conjugale persolvere nequeat.

Impotentia. **S**unt etiam adhuc aliæ Fascinationum species, quæ Viro, Saut Fæminæ per Satanæ herbas & ligna in urinam calidam inferuntur; unde coëundi potentia adimitur; quod fit, quando maledicti hujusmodi homines ramum quercinum crescendo rectâ astringentem versus Solem fursùm acuminant, eumque postea illi humi spatiolo, quod Vir urinâ suâ perfundit, cuspidè tenus immittunt, & urinam adhuc calentem pedibus suis fortiter terræ imprimunt; tunc enim Vir, à quo urina illa emanavit, facultatem generandi amittit, nec prius eam recipit, quàm ramus ille terræ infixus iterum fuerit extractus.

Remedium.

Scopæ. **℞.** *Lignum* acuminatum, quod *Arbori quercûs* atque *Spinis acatiæ* seu *prunæ sylvestr.* spiritu, formâ & substantiâ adverteatur, ut est *Betula*, *Ebulus*, *Ligustrum*: de his accipe ramusculos, collige invicem adinstar *scoparum*, ita ut frutescentium fursùm, truncus verò deorsùm vergat; tunc fac, ut æger supernè in hunc scoparum fasciculum urinam mittat; & statim in integrum restituetur.

Alius modus, Impotentiam virilem per Incantationem inferendi.

Impotentia. **A**liæ Veneficæ accipiunt urinam illius hominis, cui virilitatem adimere in animo habent. Hanc in vasculum quercinum infundunt, idque epistomio obturatum, & in terra

in terra jacens cum epistomio ita versant, ut vas subsistat; atque hoc summâ agilitate faciunt, ut urina incalescat, quo facto, actutum homo fascinatus tantum ardorem persentiscit, ut inde in insaniam ac furorem præcipitari videatur, cogaturque, subinde urinam reddere.

Remedium.

℞. *Rad. angelic.* ʒjss.

Potus ord.

Herb. trichoman. Mj

Projice in poculum ordinarium, & fac, ut æger continuè de speciebus his, & nullum alium potum, bibat, donec convaluerit; illudq; membrum, quo vir est, *Un-* ^{*Unguentum*} *guento visci corylini* diligenter perungat; & pristinam ^{*visci cory-*} *recuperabit valetudinem.* ^{*lini.*}

Quomodo ei, qui tibi virilitatem ademit,
occurrere queas.

Accipe *proprie urinae* tuæ quantum tribus vicibus min- gere potes; adde *Antirrhini nobil.* select. Mj. Misce in- vicem in nova olla nunquam antea ad ullum usum adhibitâ, cooperi, & admove igni, ut sensim incalescat; & haud diu amplius remorabitur, sed mox ipse adveniet. qui hoc tibi intulit Fascinum.

Remedia aliquot generalia, quibus hujusmodi ab In-
cantatione dependentibus ægrimoniis obviam
ire licet.

Veneficorum hominum diabolicæ Artes infinitæ ferè ^{*Modi fasa-*} sunt, & subinde alia aliam superat. Alii Fascinationem ^{*cinandi*} exercent *Ferâ*, alii *Ligulâ rubrâ*, alii *Acu*: alii *Cingulum*, ^{*Serâ, Ligu-*} quod circa corpus suum gestant, obtorquent, & Magica ^{*lâ, Cingulo,*} quædam *verba* admurmurant: alii certas herbas in viam ^{*Herbis, Ver-*} ad portam projiciunt, quam fascinandus transire debet: alii ^{*bis, Terra*} *portionem Terræ* illius tumuli, qui tegit hominem ^{*portione.*} occisum, eamque projiciunt in lectum aut cubile, quod

fascinandum ingredi oportet. Tales, atque hujus farinæ alii plurimi dantur fascinandi modi, quos omnes recensere non operæ est pretium.

*Fascinatio
per Seram.*

Potus.

Fascinatio, quæ per *Seram* fit, hoc est, quando impotentia virilis, aut depravata imaginatio alicui infertur, curatu quidem difficilis est; nihilominus recipe *Antirrhini nobil.* atque *Trichoman.* & *Aquam stagnantem.* Hæc coque & bibe: deinde abi ad bivium, ubi crux erecta est: ex ea extrahe clavum, quemcunque volueris, & per foramen illud urinam mitte, hocque eodem clavo iterum obtura: atque hoc eodem modo ter repete, & pristina tibi redibit integritas.

*Incantatio
per Ligulam.*

Præsidium.

*Fascin. per
Acum.
Unguent.
Viscin.*

*Incantatio
per Cingulum.*

Potus.

*Fascin. per
Herbas.*

Præsidium.

*Incantatio
portione Terra inducta.*

Præsidium.

Quòd si *Incantatio* virtute *Ligulæ* rubræ effecta fuerit, in hoc casu ex terra extrahe palum de sepe, in solum te demitte, genitalia tua caveæ illi inde, inque eam urinam redde; tunc iterum surge, palum paulò antè extractum eodem caveæ insinua, Deumque precare; & convalesces.

Fascinatio per Acum inducta solo *Unguento* aliquo viscinoso iterum aboleri potest, si se fascinator diligenter eo unxerit; quo sanitatis integritas mox redibit.

Contra *Incantationem* Cingulo illatam coque *Antirrhin. nobil. Trichoman. Origan. & Hyperic.* in *Vino* aut *Cerevisia*, ac deinde bibe aliquandiu.

Quòd si *Fascinum* ab *herbis Saturninis* in via ei objectis, qui pullatus incedit, seu funus comitatur, ortum traxerit, illi ita succurrendum: nempe jube, ut æger versus ortum Solis aratrum erigat, tuncque ex eo baculum extrahat, & per vacuum ejus locum ter mingat; & mox cum Hygeia redibit in gratiam.

Si quis *Incantamentum* incurrerit ex portione *Terræ* ejus tumuli, sub quo jacet occisus, isumat aslerem capuli ex arbore mortuâ factum, cui nodus ex ramusculo insidet, eamque pertundat, ac per foramen inde natum urinam mittat; & desideratam nanciscetur valetudinem. Atque hæc illusiones

nes quia maximam partem simplices homines corripunt, occultare eas nolui. Et cum hætenus recensita remedia *Remedia appropriata eligenda.* omnia facilè haberi possint; ex omnibus ad hanc, vel illam Fascinationis speciem directa cum iudicio seligere, aliisque post alia uti licebit, usque dum appropriatum obtinueris; nullum enim eorum noxium, quin potius etiam vilissimum ita comparatum est, ut prodesse, & amissam sanitatem restituere possit.

*Contractura & Paralysis, cui sequior sexus
ut plurimum obnoxius est.*

Porro contingunt nonnunquam Incantamenta in refrigeratis, præhumidis, & veneno infectis nervis, atque sanguifluis vasis, & quidem ita: nimirum venefici homines *Acum*, quâ defunctus quispiam in linteamen insutus est, *Morum, quæ fiat.* in pulchrum pomum immittunt, induunt simul *Succum bu-* *clossæ*, & relinquunt tam diu, donec suâ sponte iterum exsiccuerit, ne factum foraminulum animadvertatur; tunc pomum illud fæminis & virginibus largiuntur, quod quàm primùm comederint, ilicò ordinarius mensium fluxus exarescit; unde suppressus ille sanguis extemplò in omnia membra se diffundit, & tales fæminæ Contracturas incurrunt, ita ut haud rarò pedes earum atque genua pectori accrescant, inque miserabili huiusmodi statu usque ad vitæ finem permaneant; qualia exempla plurima passim reperiuntur.

Curatio.

Rx. Antirrbin. Mj.

Verben. Mv.

Scrophular. ʒij.

Vin. alb.

Aq. simpl. ana Mens: j.

Coq. ad tert. part. consumption.

Hujus *Decocti* exhibe ægro quotidie ter pro dosi magnum haurtum; quod ubi absumptum fuerit, novum præpara.

Rx. Filic. MLX.

Cc 3

Aq.

Potius.

Aq. fontan. quantum tria satis ampla athena capere possunt.

Balnearum

Coque optimè ad aliquot horas, & permitte, ut suâ sponte tepescat, ita nempe, ut fœmina perferre possit; tunc illa in Decocto hoc *lavetur*, & quidem manè per duas horas; vesperi verò per unam horam. Quinto die renova Balneum, quod constet ex *Herb. filic. ML.* & ex

Scrophular. Mx.

Potio.

*Balsam. Si-
ci tiliac.*

Pro quarto *Balneo* accipe tantundem herbarum, idque tam diu continua, usque dum fœmina pristinam recuperaverit valetudinem; unaque etiam adhibe paulò antè descriptam *Potionem*, & membra contracta perunge *Balsamo visci tiliac.*

De Magicis Affectibus Venarum hæmorrhoidalium.

*Vena hæ-
morrhoida-
les.*

*Morbus Ki-
bea.*

Remedium.

Sunt & alii Affectus Magici, quibus *Venæ hæmorrhoidales* afficiuntur, ut sunt, calor, & humiditas à substantia frigida, nempe in triplicitate sua, idque bis, quoad *Venas hæmorrhoidales* externè, quo homo plenus verrucarum fit in toto corpore suo, ita ut tandem frustra duos tresve pugnos æquantia ex eo abscindi debeant, totumq; corpus insensibile reddatur, usq; ad mortem; sanguis enim citò vappescit, & omnia vasa sanguifera replentur materiâ arenosâ, indeque resultat *Morbus Kibea*; quin etiam totum corpus ulceribus obtegitur, mariscorum adinstar; cui Malo unicè obviam ire licet *Rad. scrophular. & Herbâ meliss.* Hic morbus pertinet ad principium in tertio gradu Honstoriis resoluti. Verùm quàmprimùm insensibilis fit, pertinet ad uviatoriam Arsolutum inflaculctum Capricorni, comprehendens principium, & exitum tertii & quarti gradûs. Attamen nonnunquam etiam hujusmodi affectus ab ira proficiscuntur. Hi eâdem ratione curandi sunt, quâ illi, nervique omnes similiter *Balsamo visci*

visci tiliac. & Pingued. capon perungendi. Qui verò per impositum in tales affectus inciderunt, ita ut iis pedes atque artus quasi emoriantur, illis succurrendum *Fungo rubro*, qui ^{*Fungus ruber, tili.*} sub umbra *Tiliæ* crescit, & sub terra radicat: illud enim, quod humi stat, abjiciendum est, quia nullum usum præstat; solum ergo frigidum, quod sub terra radicat, pyxidi stanneæ include, & futuro usui asserva.

Hic probè notandum, fungum illum acuminato *Ligno tiliaceo* effodi, & ferro neutiquam attingi, quin etiam omnes res calidas atque siccas longè exulare, debere; quippe quibus Fascinatio multò magis augeretur. Deinde sciendum, efficacem illam fungi illius partem contundendam esse, ut instar butyri evadat; tuncque hanc massam super membra affecta illinendam, & ipsos fungos primo quartario colligendos esse. ^{*Nota.*} ^{*Cautela alia.*}

Alii exulcerati, seu externi affectus in pedibus ac manibus subnati sunt, ut in foraminibus suis rubri fiant; curanturque beneficio *Antirrbin. nobil. Phaloranes* dicti, floribus magnis, & postea in ipso eorum medio ingentibus plumis gaudentis; ubi non intelligendum *Antirrbinum* commune, seu *Daurantum*, sed ultima species à Matthiolo descripta, quæ omnium maximè ignota est, atque versus ortum Solis locis arenosis crescit. Hoc *Daurantum* pertinet ad primum gradum Jovis. Atque huncce *Pulverem* ^{*Pulvis.*} recipere, eumque inspergere Ulceri cum *Aqua trichomanis*, seu *callitrich. & capill. Vener.* dict. quæ herba ex singulari musco crescere solet. Sanabit citò funditus. Hi affectus pertinent ad; ut salorum conscribi: adhuc ad principium in racholtium vitiatum tertii gradûs. ^{*Remedium.*}

De Affectu spasmotico Manuum, Pedum, omniumque Membrorum, & imprimis Digitorum, ingentes dolores pariente, imò omnes alios cruciatus superante.

DE hoc Affectu spasmotico plura & varia scribenda superpete.

Quomodo
tales Affe-
ctus per In-
cantatio-
nem fiant?

peterent; quandoquidem experientia testetur, hominem hominem ultra sexcenta milliaria hoc affectu enecasse; prout etiam aliquando Lutetiæ Parisiorum contigit, ut maribus ultra fretum propter uxorem suam, quam alius quispiam deperiit, interfectus fuerit; id quod quomodo acciderit, à Magis quæri potest. Dantur præterea & alii hujus commatis morbi, qui à Veneficis & Sagis concitantur, & quidem vel *Spinis acaciarum*, vel *Ramis quercûs*, vel *Acubus*, quibus defunctus insutus est, vel *Unco* seu *Hamulo piscatorio*, vel *Clavis ex soleis equorum extractis*, vel denique omnibus aliis talibus rebus, quæ naturâ calidæ sunt & siccæ, atque Saturno subiectæ; uti quotidiana experientia docet, non solum prædictas res, sed etiam pilos ex medulla ossium, aliaque admodum absurda & præstigiatoria, quæ tantum non omnem fidem superant, per exulcerationem eliminari ac protrudi.

Facili autem negotio hujusmodi Incantamenta *Curatio* averruncare licet? nam quamprimum *Balsamum visci corrylini* illiniveris, subito omnis dolor evanescit. At si hic jam diu duraverit, ipsaque affecta pars inflammationem conceperit, tunc extinguenda ea est *Radicibus filicis*, & *Foliis quercûs*, sicut alii à Fascino dependentes affectus, & postea inungenda supra dicto Balsamo; qua ratione æger brevi convalescet, & ulcus penitus consolidabitur.

Nota.

Hic quivis unus amicè submonendus est, ut, si Magicam illationem seu spasmodicam affectionem ullâ aliquâ in parte corporis sui percipiat, & nobile hoc Balsamum non habeat ad manus, necessitatis casu, proprium *Stercus* suum & *Allium* rubrum in usum vocet, utrumque invicem commisceat, ferro tamen neutiquam tangat, & affecto membro applicet; quo ægrotus statim melius habebit; hac tamen iterum cautelâ, ut hoc fiat ante septimum diem exorti affectus; & sic nulla metuenda erit exulceratio; quæ ubi nihilominus obvenerit, curare juvabit, ut alios Magicos affectus.

Cautela
alia.

Si quis

Si quis hominum per Fascinationem *ratione privatus* ^{Insania per Fascinationem.} fuerit, uti nonnunquam juvenibus atque virginibus accidit, quando arte destituuntur, aut eam non rectè didicerunt, neque diem, neque horam observantes; tunc non mirum est, si delirio corripiantur; qualia exempla mihi ipsi plurima notare licuit.

Multa certè & varia Incantamenta inter homines contingunt, quæ parviæstimantur, & flocci penduntur, proque levire habentur, uti quotidiana experientia testatur, scilicet quando juvenibus atque virginibus talis bolus propinatur, *quo coguntur, illam vel hunc deperire*, ad quam vel quem ^{Amor per Incantationem.} nullo amore feruntur; fit enim sæpè sæpius, ut tales personæ per hujusmodi Fascina matrimonio jungantur. Verùm talis *amor* non diu durat. Et hæc quidem Incantatio exercetur per multa & varia artificia; alia enim fiunt per *Herbas*, quas venefici homines die Veneris colligunt, & effo- ^{Quomodo fiat?} diunt, admurmurando Magica quædam verba, quæ Diabolus eas docuit; alia per *Specula*, additis quibusdam verbis; quæ Fascinationis species inter suprâ memoratas periculosissima est. *Instructio, si quis ex Magicè conciliato Amore ratione privatus, aut à veneficis hominibus ita fuerit fascinatus, ut exinde demens fiat, quo auxilio ei occurrendum.*

℞. *Hyperic.* Miß

Antirrhin. nobil. Mij.

Trichoman. seu Capill. Vener. Mj.

Vini Mens. iij.

Potus.

Coque, & exhibe ægro vesperi, manè, & circa meridiem, largum haustum, pro dosi; atque hoc continua per septem dies; octavo verò die manè propina ei *Ambra nobil.* gr. xxxj. vel ʒß (pro qualitate atque viribus personæ assumentis) hoc- ^{Remedium aliud.} que itidem ita continua per septem dies. Ast si Diabolus afflicto homini nimium insidiaretur, in hoc casu sequens Balneum in usum vocari deberet:

Balneum.

℞. *Hyperic.* Mij.
Origan. Mij.
Antirrhin. nob. Mij.
 minor.
 commun.

Capill. Vener. specier. duar.
 ana Mj.

Aq. stagnant. & suprâ dicto modo haust. q. f.

Coq. ad tert. part. consumption. & in hac Aqua lava ægro-
 tantem per novem dies, vel tam diu, donec inde sanitatem
 recuperaverit; ubi notandum, Balneum hoc quotidie reno-
 vandum, & præcedentem Potum, atque *Pulverem*, unâ con-
 tinuè usurpandum esse; & pristina valetudo indubitatò re-
 dabit.

Nota.

*Si quis Fascino eò adductus fuerit, ut sine certo aliquo
 homine, (sive Vir sit, sive Fæmina) esse, vel vivere,
 nequeat.*

℞. *Fl. cichor. sylv. alb.* crescentis in via, & locis luto-
 sis Mj.

Hyperic.

Antirrhin. nob. à Mij.

Coq. in *Aq. fluent.* sed ita, ne quisquam hominum hoc
 videat, neu observet.

Petit.

Præsidium.

Hanc Aquam bibe per novem continuos dies, & calceum
 pedis dextri adapta pedi sinistro; sinistri verò pedis calceum
 dextro applica, atque sic utrumque calceum per octiduum
 gesta, probè memor, ne interea temporis nudis pedibus in-
 cedas, aut humum calces: & recipies desideratam integra-
 tem. Quin etiam Amuleti loco è collo pendentem geras
Hypericum, Rad. origan. & Antirrhin. nob. Hæ enim om-
 nes Herbæ malas cogitationes abigunt.

Amuletum.

Ad hæc, sunt adhuc alia *Incantamenta* per cereas *Ima-
 gines*, quibus homo eâ corporis parte læditur, quâ modò
 vult

vult Venefica. Et hæc Fascinatio periculosissima est, peculiaremque curationem, & specifica remedia, exigat.

*Fascinatio
per Imagi-
nes cereas.*

Instituitur autem hæc Incantatio per Imagines multifariis modis, quorum aliqui mihi ipsi obvenerunt. Nonnulla enim Fascina citissime contingunt; quando nempe Veneficæ ceream Imaginem ad similitudinem omnium ejus hominis membrorum efformant, quem lædere, in animo habent; hanc Imaginem quercino palo imponunt, & post in eam chalybeatâ sagittâ jaculantur; ubi quamcunque partem feriunt, eâdem ilicò homo quoque Contracturâ percellitur, non multò aliter, ac si communi Paralyfi correptus esset, pro qua etiam plerumque vulgus habet; cum tamen talis affectus revera non sit, quandoquidem haud rarò totum illud membrum emoriatur.

*Quomodo
fiat?*

Hic affectus ita curari debet.

℞. Fung. betul. rubr. suprâ memorat.

Curatio.

Præterea sæpius etiam per ceream Imaginem fascinantur homines, ut Gibbosi fiant, & sentiant intra præcordia sua tantum ardorem, ut videatur, cor concepisse flammam; id quod Præstigiatores hæc ferè diabolicâ arte effectum dant; nimirum accipiunt cereum Simulacrum, illudque transfodiunt acuto ex quercino ligno factò veru, & subinde versant prope ignem. Jam quàm diu ita apud ignem quasi aflatur, tam diu homo, quem Fascinum hoc respicit, adeo vehementer angetur, ut combustionem sibi imminere videatur; quemadmodum etiam haud rarò fit, ut, quando aflatio diutius continuatur, ille tandem, ipsam obire mortem, necesse habeat. Alii verò Fascinatores hujusmodi Simulacrum calido tantum in loco collocant, ut continuè caleat, quo fit, ut homo, ad quem Veneficium directum est, perpetuò sudet, eoque sudore non aliter, ac cera, colliquescat, ac consumatur; ita ut vix ultra tertium annum superstes vivere valeat.

*Gibbositas
per Incan-
tationem.*

*Quomodo
fiat Incan-
tatio per
Imaginem
ceream?*

Huic Fascino tali auxilio obviam eundum.

Rx. Hyperic.

Origan.

Antirrhin.

Capill. Vener.

Abrotan.

Artemis. ana part. æqual.

Coque in *Aq. stagnant.* ad tert. part. consumption. in hac *Aq. lav.* æger quotidie bis singulis vicibus ad bihorium.

Hic autem observandum, quomodo hæc *Aqua* coquenda sit; non enim communis ignis adhibendus est, quippe quo morbus adhuc magis ingravesceret; imò nullus prorsus ignis ad hoc opus idoneus est, qui silice aut ferro elicitur, sed cura, ut habeas lignum ex pomo, aut alia arbore, cæsum, quam fulmen percussit; ex illo ligno ferram confice, & hanc super limine ligneo, quod plurima hominum pars transit, tam diu reciproca, donec flammam concipiat; tunc ligna cæde ex *fango betulino* præparato; hunc accende apud eandem flammam, & exstrue inde rogam, quo *Aquam* ad balneum destinatam calefacere, & ad omnia alia corporis tui comoda, uti licebit. Vide etiam, & diligenter cave, ne ignis hic extinguatur, quia tam facile resuscitari nequit. Quin & *bibere* cum herbis coctam hanc *Aquam* juvabit; & convalesces. *Stagnantem* verò *Aquam* Balnei, quam tertio quoquo die renovare oportet, eundem semper in locum effunde, ex quo hausisti, ut cum reliqua *Aqua* torrentis profluat. *Alia Fascinationis species de Imagine, quam Prestigiatore* sub limine in alicujus hominis detrimentum recondunt.

Sunt venefici homines, qui ceream Imaginem artificiosissime efformant; & tunc omnibus ejus membris infigunt aut *spinas acaciarum*, aut *acuminatum lignum quercinum*, posteaque hanc ipsam Imaginem sub illud limen defodiunt, quod

Curatio.

Balneum.

Nota de
Aqua hac
pro Balneo
calefacien-
da.

Caute-
la.

Decoctum
bibere.

quod homo, quem Imago repræsentat, sæpius transire so-
let; & mox percipiet ille ingentem dolorem in omnibus
membris, quæ corrugantur simul ac contabescunt, ita, ut
miser decumbere debeat pauperis adinstar Lazari, ubi fit, ut
ex hoc membro *Clavi*, ex illo *Acus*, ex altero *Spinæ*, & quic-
quid denique Imaginis membro alicui antè infixum est, per
exulcerationem prodeat; quale quid ipse hisce meis oculis
vidi.

*Incantatio
per Imagi-
nes.
Quomodo
fiat?*

Remedium.

Rx. Hyperic.

Antirrhin. nob.

Callitrich.

Origan.

Abrotan.

*Clavi,
Acus, Spi-
na, &c. ex
ulcere pro-
deunt.*

*Ablatio
Ulceris.*

Coq. in *Vino* bon. eoque partem affectam diligenter ab-
lue, & purifica; quin etiam quotidie ter largum *haustum* ægro-
tanti ebibendum propina. Nec inutile erit, *Balneum* para-
re ex suprâdictis herbis in *Aqua stagnante* coctis constans,
inq; illo quotidie eum lavare, ita, ut per integram horam in eo
commoretur; ubi iterum notandum, singulis tertiis diebus
Balneum renovandum, idque per dimidium mensem, de-
crescente lunâ, & tam diu, continuandum esse, usque dum
pristina redierit sanitas.

Potus.

Balneum.

Nota.

Hoc amplius Præstigiatores illos *amatores*, qui ama-
fias suas despiciantur, ac malitiosè deserunt, veneficâ Arte
suâ *revocare*, & coercere sciunt, ut redeant ad pristinos
amores.

*Cogere, ut
redeat ama-
tor.*

Ars autem hæc in hoc consistit: nimirum accipiunt
Herbas, quas in gratiam Diaboli colligunt, inque ejus no-
mine cumulatissimè eo, quo fiunt modo; coëmunt, imponunt
iis omnes ad hoc opus necessarias res, & tunc ignem ad-
struunt pro illo homine, quem revocare nituntur, tam diu
eum sustentantes, donec hic fuerit reversus, qui propterea
nunquam & nullibi quiescere potest: imò si reverti omnino
nequerit, mente capitur, & præ animi angore ipsam vitam
cum morte commutat.

*Quomodo
hoc fiat?*

Tali personæ ita succurrendum.

Contra hujusmodi angorem animi.

℞. *Antirrhin. nob.*

Vincæ peruin.

Trichoman.

Hyperic. ana part. æqual.

Curatio.

Potus.

Coq. in *Vin.* & exhibe tali personæ pro potu; jube quoque, ut *Antirrhin. nob.* atque *Hypericum* è collo suspensum gestet; & convalescet.

Sunt etiam nonnulla Incantamenta, quibus Infantes hoc ferè modo fascinantur.

Amuletum.

PRæstigiatores Infantibus surripiunt fascias, indusias, vitætas cubiculares, & quicquid denique ab Infantibus obtinere possunt; idque infumario suspendunt, quo fit, ut Infans propter fumum non solum, sed etiam ob Magica acclamata verba quiescere nequeat.

*Infantes
fascinan-
tur quomo-
do?*

His hoc modo suppetiæ ferendæ.

℞. *Perfoliatam*, eamque coque in *Aqua*, & lava in ea Infantem per tres continuos dies ante Solis ortum; deinde *Aquam* effunde in secretum locum, ubi homines frigent, aut in torrentem.

Curatio.

Postea ℞. *Antirrhin. nob.*

Hyperic.

Capill. Vener. ana part. æqual.

Balneum.

Redige omnia in *Pulverem*, eamque *Pulmento* inspersum per triginta dies Infanti exhibe; & pristinam recuperabit sanitatem.

Adjuratio, seu, Incantatio Infantum.

*Pulvis pul-
mento in-
spargendus.*

ET si hæc non pertinet ad Magicam Artem, tamen ejus recensendo mentionem facere volui, quòd in gratiam miserorum Infantum fiat. Dignoscuntur autem inclarnati seu incantati Infantes, quòd circa oculos admodum lividi sint, noctu

noctu quiescere nequeant, multoque ploratu ac continuo ejulatu totam domum impleant.

Remedium.

℞. *Vincæ pervinc.*
Antirrhin.
Hyperic.

Signa fasci-
natorum
Infantum.

Affunde *Aquam*, & ex ea lava Infantem novies: deinde

℞. *Visc. tiliac.*

Frangul. in *salice* quæ crevit.

Balneum.

His *suffumiga* Infantem vesperi atque manè; & mox melius habebit.

Quando Pecora fascinantur, quomodo illa ab interitu præservari, & Incantatio averruncari queat?

Contra illata in Pecora Fascine.

℞. *Thuris*

Myrrhæ

Allii rubr. q. s.

Suffumigium.

Contunde omnia die Jovis à meridie, & tunc pecoribus devoranda exhibe *panis* recenter pisti, dictoque Pulvere atque *Sale* conspersa, aliquot frusta; quo facto, mitte ea sine mora in poscua. Altero verò die, nempe Veneris, & quidem fummo manè, multis vaccis, mulctra non eluta, adeoque sine ulla elutione, in fumario suspende: & paulò post veniet Venefica, mutuans aliquid; hoc tu autem noli ei mutuò dare; divagabitur quidem illa hinc inde in ædibus, sed vide, ne se proripiat foràs. Atque hoc unicum & præcipuum fere est Remedium.

Curatio.
Pulsio.

Remedium.

Aliud Remedium.

Præsidium
Magicum.

Accipe Lac, quod fudit fascinata Vacca, effunde id in novam ollam die Sabbathi ante Solis ortum, tunc longiores pilos vaccæ sub oculis evelle, eosque conjice in illam ollam Lac continentem; deinde panaceam confice massam ex farina, inde eam in eandem ollam, & hanc operculo perluta.

Aliud Pra-
sidium Ma-
gicum.

lutatam probè contege, ne quicquam aeris penetrare queat. Hoc facto, ollam hanc cum Lacte in ignem pone, & coque per unam atteramve horam; post hæc coctum Lac per pannum collatorium diligenter lotum atque mundum trajice. Tunc præcipe, ut Vacca ter mulgeatur, Lacque per eundem colatorium pannum, quo supra diximus modo, urge, & quicquid est Lactis, cæterarumque rerum, in novam ollam effunde, adjice etiam quisquillas domûs tuæ, & tandem ollam hanc cum omnibus in ea contentis ad illud limen colloca, quod Vacca stabulum ingrediendo transit, additâ recitatione quorundam precariorum verborum, in eo constantium, ut adempta utilitas restituatur.

Præsidia quædam generalia, contra omnes Incantationes salutaria.

Pulvis.

Quicumque de Incantatione sibi metuit, aut inter tales homines vitam degit, & cum iis versari debet, qui de hujusmodi crimine suspecti sunt, vereturque, ne & ipse Fascina incurrat; isumat *Hypericum* & *Antirrhinum* nobil. justâ constellatione collectum, atque effossum, utrumque suspendat in quatuor angulis domûs, hypocaustorum, cubilium, & cellarum, lectisque substernat, quin & è collo pendens gestet; sic, seriò spondeo, nulla Fascinamenta cuiquam noxæ fore. Iisdem etiam binis Herbis, *Pulveris* formâ, internè singulis octiduis semel uti licebit; nec abs re erit, Sali immixtum hujuscemodi *Pulverem* armentis quoque exhibere; &, quisquis est, tutus erit, ac præcavebitur, ab omni Incantatione.

Remedia.

Atque hæc sunt, quæ in tui gratiam *Charissime Frater Ilrice!* deproperare volui. Expende ea, & suscipe fidelem hanc meam doctrinam. Iterum spondeo, si dextrè tractaveris omnia, atque herbas supra memorato modo collegeris, colligendique tempus accuratè observaveris, fore, ut, quemadmodum supra innui, omnibus Incantamentis resistere valeas. His commendalum Te volo divinæ protectioni. Dabam Græciæ die 3. Januar. 1551. Colle.

Colledanea & Secreta MYLIANA

ad

Morbos Magicos,

*que haftenus non nisi Manuscripta priva-
tis in scriniis*

aliquandiu delituerunt,

*nunc verò demum primum praelo commissa
publicam in lucem emittuntur.*

Iudicia Dei occulta sunt, & iusta: & iudicia Dei
sunt abyssus multa. *Psalm 35. vers. 7.*

Mali ob peccata poenis affliguntur. Pii af-
flictionibus probantur, & exercentur. Boni à
peccatis abstrahuntur ærumnis. Et verò Deus
ubique & semper gloriosus est.

Incantatio est actio, quâ ab homine, qui cum malo
Dæmone pactum iniit, ejusdem operâ aliquid, quod supra
naturæ cursum est, perficitur. *Incantatio quid?*

Ejus genera, Ερωδα bonæ ad morbos sanandos,
malæ ad morbos inducendos. *Differentia*

Φαρμακία	{	Philtrorum,	{	Characteribus,
		Venenorum,		Imaginibus,
		Magicarum actionum		Certis verbis.
		ia		

Inducuntur Morbi à Diabolo, ejusque affeclis, & mini-
stris, per causas naturales, vitiosos humores vel generando,
Ec *Morbi Ma-
gici à qui-
bus, & quo-
modo indu-
cuntur?*

vel movendo, & quidem ad Partes membranofas; unde summi Dolores; ad Aures, unde Surditas; ad Oculos, unde Cœcitas; ad Cerebrum, unde Epilepsia; ad Nervos, unde Convulsiones; vel inquinando spiritus animales humoribus melancholicis; vel auferendo arbitrii libertatem, unde Amor insanus, Odium Vatinianum; vel varia & falsa Phantasmata objiciendo; vel naturali constitutione & inclinatione abutendo, ita, ut Venercus in Venerem ruat; vel fitum humorum in oculo pervertendo; vel Tympanum in aure rumpendo; vel alia Membra ita destruendo, ut nunquam in pristinum reduci possint; vel Obstructiones excitando; vel Humorem corrumpendo, malignisve qualitatibus imbuendo; vel malam Intemperiem inducendo; vel abutendo Humore melancholico; vel organa hominum vitiando; vel Imaginationem corrumpendo, substituto & e mentito animalis cujusdam corpore, aut corporis imagine; vel aptando hominibus Exuvias animalis cujusdam, Plin. L. 8. *Hist. Natural.* c. 22. vel certis confectis corporibus, aut illorum imaginibus corpora circum tundendo, & membra membris applicando; vel causis naturalibus excitatos Tumores dolorificos variis & admirandis rebus, majoris doloris causâ, replendo.

*Incantatio
quomodo
operetur?*

Incantatio causa est externa, ideoq; nunquam, nisi concurrente internâ, morbum producit; adeoque eâ remotâ, quando morbus productus est, ad sanationem non sufficit.

*Fascinatio
quid?*

Fascinatio est vaporis virulens à corpore noxio naturâ ab aliis diffidente ἀπόρροια, quo aliorum corporis habitus, & spiritus, per visum, contactum, invidiam, ob vocis & maledicæ linguæ virulentiam, per vaporis halitum conspurcata corpora contabescere coguntur.

*Fascinatio
quomodo
fiat?*

Juxta alios, *Fascini & Incantationis* ἐνέπνευα est corrupta melancholicorum & amentium hominum procreatio, quæ à Dæmonis astu ortum sumpsit.

Fieri potest Fascinatio per contactum, exemplo marinæ torpedinis, quæ per arundinem & filum piscatoris manui stuporem inducit.

Alii

Alii accusant in Fascinatione vapores transmissos ab anima imaginante & desiderante; alii effluvium malignum, adeoque contagium; alii persuasionem; alii timorem, qui facile incommodum aliquod conferre possit; alii Diaboli malitiam, & vafritiem, quâ, permissione divinâ, per Sagas nocere solet, idque mille modis.

Aliis *Fascini* causa est effluvium virulentum per oculos, linguam, contactum, primò erumpens.

Per diuturnam & multiplicem experientiam vim & effectum rerum naturalium cognitum habet *Diabolus*, & per hæc admirandas res operatur. Accedit, quòd subtilis & expeditus res commodè aggredi possit, & per celeritatem suam, & rerum naturalium notitiam, fallere visum, aliosque hominum sensus.

Nam licet ejus voluntas sit depravata, tamen natura Angelica permanfit in ipso; unde non tantum naturæ perfectione excellit omnes creaturas corporeas, sed etiam potestatis vigore, quam Deus illi permittit cum ad punienda scelera & peccata impiorum, tum ad piorum constantiam & perseverantiam explorandam.

Satanas non nisi per causas, & modum naturalem, effluere quicquam potest. Nam quicquid per se, vel suos ministros, operatur, aut omnino mera animi oculorumque est illusio, aut verus causarum naturalium effectus. Aliud enim potentius nihil quicquam potest.

Non potest abolere à Deo datum in rebus naturæ, nec novas vires & proprietates rebus inferere.

Miraculum nullum facere potest, licet per res nobis ignotas summâ aliquid celeritate agat, quod nos in admirationem trahat. Citò enim colligit ea media, easque causas, quibus agat: continuò ea repræsentat, aut fugat, imò celerrimè omnia.

Cum hominis mens immediatè decipi & pati nequeat, primâ quaque arte *phantasiam* obsidet, quæ aptissima in-

struere mentem variis conceptibus per corpus spiritus percipiant, eamque ita obfirmat, ut neque facultati æstimativæ, neque rationi sanæ relinquat locum: somnia movendo prodigiosa, aut cibos exhibendo flatulentos.

*Phantasia
vis.*

Maxima vis est phantasiæ ad errores, exemplo morbosorum.

*Satanæ
astutia &
violentia.*

Ea est Satanæ & astutia & violentia simul, quâ plurimis modis novit agentia adungere patientibus: tum vires agentium ita aggravare, & exacuere, ut solito celerior & gravior prodeat effectus.

*Satanas
tempestates
excitat.*

Dei permissu, cum virtute cœli & elementorum excitantur *Tempestates, Pluvia, Grandines, Fulgura, Tonitrua*. Dæmones nonnunquam materiæ promovent motum: disgregatas cogunt exhalationes, & ita componunt, ut sævisima ingravescat tempestas, quam ipsam detorquent in hominum exitium, & jumentorum, ædificiorumque, deturbationem, atque calamitatem ægrorum.

Nonnunquam nulla suppetente vaporum copiâ, acris confractu fragorem, compulsiuque nimbos concitant.

*Diaboli
morbus in-
fligit.*

Morbos infligunt in his, in quibus corpus animalis primum paratumque fuerit, nec causarum externarum insultus accesserit. Etenim ἡ προηγουμένη τοῖς προκαταπληροῖς singulari sæpè modo evocant, & exacerbant, admiscendo alimentis & pabulis φθοροποιὰ.

*Causa ex-
terna quo-
modo hic
concurrant?*

Unde occasionem præbent eundi per corpora putridis & violentis halitibus scatentia. Hinc *venena* prostituunt, quibus hominibus pecudibusque nocent. Unde humorum putrefactio, & partium sequitur corruptela: aliàs *spiritus vitales inflammantur*, & aut οβέσις repentina, aut παρασμός lentus inducitur: aliàs maligna & mordax *qualitas impingitur nervis*, unde *intolerabilis cruciatus*.

Cui suffragatur non tam οἰκονομία Dei, quàm etiam diversa corporum εὐπαθῶν & δυσπαθῶν constitutio: adde modi diversitatem, quâ Maleficium nunc ad hunc, nunc ad alium, pertin-

pertingit: à Spōis per venenatam auram, aut illâ jam dissipatâ.

Non lædit Veneficæ intuitus, sed contagium.

Veneficæ
quomodo
ladant?

Licet Dæmones sint incorporei, & sensuum organis careant, atque corporibus naturalibus affici, & ex iis vel voluptatem, vel molestiam percipere naturaliter non possint; interrim tamen Deus, qui supra naturam est, rebus naturalibus vim agendi etiam in incorporea tribuere potest, quam procul dubio etiam Suffitus ille Jecoris piscis, ex vi Dei illi concessâ, habuit.

Diaboli
qualitates?

Suffitus est
jecore piscis

Mira illa, quæ rejiciuntur per alvum & vomitum, fiunt interdum per Diaboli præstigias, adstantibus illudentis.

Diaboli
præstigia.

Injecta imprimis introeunt invisibiliter, & hoc unum est merè Diabolicum; siquidem miserrimus scurra cum nihil habeat reale, quod ipsi sit relictum in libertate, tantum tales vanas apparentias fingit, quippe pater mendacii, resque ipsas mentitur, & falsò apparere facit, à mundi initio. In præstigiis nihil cooperatur homo.

Injecta quomodo
modo introeunt?

In præstigiis
ab hominibus
nulla fiunt.

Prognosticum in Morbis Magicis.

MOrbi omnes à Veneficio inducti curabiles non sunt, sed, Deo permittente, à Diabolo humani corporis constitutio ita potest vitari, ut nullâ humanâ ope possit in pristinum restitui.

Venefici
morbis non
omnes curabiles.

Curatio.

Res & Herbae naturales in Dæmoniacum agunt, vel Maleficio infectum, inducuntque dispositionem illi, quam Dæmon immisit, contrariam.

Curatio
morborum
Magicorum.

Absolvitur autem Sanatio partim remediis ab ortu Ecclesie primitivæ celebribus, quæ non nisi miraculosè operantur, partim per quædam simplicia, quibus omnipotens Bonitas dotem à creationis initio indidit, resistendi, corrigendi, & præcavendi Veneficia, itemque exigendi Injecta, quæ

quibus fiat?

Et quomodo?

le legitur *Suffumigium Jecoris*, apud Tobiam, qualeque illud *Salomonis*, vel *Electrum* apud Josephum L. 8. c. 2.

Quædam *Simplicia Cacodæmones arcent*: alia tollunt *penetrationem luminis formalis* alligati excrementis: nonnulla saltem *impediunt attactum, interitum, vel applicationem*: multa tandem, quæ ejusmodi *venena corrigunt, interimuntque*.

Imprimis *Electrum minerale* immaturum Paracelsi collo appensum liberat, quos Spiritus immundus persequitur, quod ipse vidi. *Illius potum* verò plures à Veneficio solvisse, memini.

Daurant (Phu est Dioscoridis) floribus purpureis (ultima *Valerianæ* species, in ultima editione Matthioli.)

Magnifacio *Verbenam* flore purpureo, *Hypericonem* herbosiores flore minuto, *Abrotanum, Adiantum, Rutam*, itemque *Corallum rubrum*, ejusque eductum.

Utendum Herbis crudis, concisis, non autem coctis, quoniam potestas illarum integra consistit in integritate concreti. Contusione ideo perit vis idealis herbarum.

Decerpuntur autem Herbæ, & Radices effodiuntur statione, quâ magis vegetæ sunt, ideoque etiam mox Sole oriente.

Propelluntur nempe Injecta foras, non secus atque anguis abigitur. Theologi verò solent *Injecta*, quæ rejiciuntur, igne absumere, in vituperium *Cacodæmonis*: rectè quidem, si pereunt; non sic tamen impediuntur illæ recidivæ.

Rectius ergo expulsa *Injecta* involvuntur simplicibus, quibus vis expulsiua inest, pari cum ratione, quâ sympathetica absens vulnus sanant. Hæc enim simplicia totaliter arcent *Injecta*, detinent, cohibentque, ne injiciantur, vanamque Magi operam deludunt.

Naturalia remedia sunt (1.) *Vomitoria*, ut *Tartarus emeticus* Myns. à gran. iv. ad vj. Cum quibus vitiosi humores ejiciuntur, quibus *Diabolus præstigias suas, Cultros, Aciculas,*

Suffitus jecoris Tob. Electrum. Simplicia quomodo agant?

Electri virtus.

Ejus potus.

Herba anti-Magica.

Herba cruda adhibenda.

Herbæ & Radices quando colligenda?

Injecta propulsa quomodo trahenda?

Naturalia remedia.

culas, Vitra, Crines &c. admiscere solet inter vomendum :
 (2.) *Purgantia* : (3.) *Urinam cientia*, quale est, *Ludum Pa-*
racelsi : (4.) Herbas propinando, quæ *venenis*, quorum na-
 tura plerumque latet, non sine commodo adhibentur, id-
 que etiam in Morbis à Diabolo inductis, in quibus veneno-
 sas in corpore dispositiones excitat, quæ ab ejusmodi medi-
 camentis infringuntur. Talia sunt *Herba Paris*, ex qua
 Antidotus Saxonica vulgò dicta constat, *Aristologia rotun-*
da & *longa*, *Hypericum* : (5.) *Unguenta*, quale est Carrich-
 teri L. 2. c. 12.

Alii utuntur his remediis in Morbis ejusmodi Ma-
 gicis :

Potus Ordinarius.

Potus ord.

℞. *Rad. angelic.* ʒjß.
Visc. coryl. ʒß.
H. artemis.
trichoman. ana pß.

Incis. gr. m. insuantur *Nodulo* ex syndon. qui *Potui*
ord. injiciatur, ut Maleficiatus continuò de eo bibat.

Vinum Aquilegiatum cum Rad. Herb. & Flor. etiam est *Vinum*
 experientissimum in omnibus Morbis Magicis remedium, *aquilegia-*
 & Maleficiatis : reserat etiam omnes Lienis & Jecoris ob-
 structiones. *tum.*

Contra Morbos Magicos

Herbæ, Radices, & alia communia simplicia

Remedia hæc ferè sunt,

Simplicia
anti-Ma-
gica,

Moly, *Tapsia*, *Pœonia nigra*, *Viscus quernus*, *Ange-*
lica, *Rhamnus*, *Verbascum*, *Ruta*, *Scylla*, *Ruta capraria*,
Solanum, *Alysium*, *Hypericum*, *Sambucus*, *Verbena*, *Her-*
ba Paridis, *Antirrbinum*, *Artemisia*, *Centaurium*, *Abro-*
tanum, *Allium*, *Aquilegia*, *Salvina*, *Palma Christi*, *Aristo-*
lochia, *Salvia*, *Anethum*, *Marrubium*, *Origanum*, *Chamæ-*
pytbis, *Cyclamen*, *Cupressus*, *Leontopodium*, *Betonica*, *Suc-*
cisa,

cisa, Frontis Hyenæ Corium, Rostrum Lupi, Suffitus Stercoris humani &c.

Herba
astrales.

Astrales autem seu Magicæ Herbæ præterea sunt: Persicaria, Ophioglossum, Herba Sophia.

Specificæ
anti-Mag.
ica.

Magnetis instar contra omnia Veneficia habentur: Folia quercus, Chelidonium, Azoth, Corallia pulverisata: unum aut alterum horum remediorum per se adhibitum, & quidem ita, ut super centrum incantatæ partis applicetur; quod injectam materiam ita extrahet, ut manifestò coram exteriùs appareat.

Grana
Myrmec.

Austriaci in omnibus Morbis Magicis frequentissimè utuntur illis Granis, quæ in Myrmeciis seu Formicarum acervis reperiri solent, & grana Thuris seu Olibani æmulantur.

Aq. anti-
Magica.

Aqua contra Magicos Morbos.

℞. Hyperic.
Artemis.
Rut.
Chelidon.
Capill. Vener.
Vinc. pervinc.
Succis.
Fol. querc.
Durant. nob.
Polytrich. Apul-
Roris Solis.
Asæ foetid. ana

M. F. Destillatio ex aquâ cōmuni.

Unguentum contra Veneficia.

℞. Adip. canis benè liquat. & mundat. ℥iv.
ursi ℥viiij.
caponis ℥xxiv.

Visci colurn. truncos tres adhuc virentes,
frustatim sectos & tusos dum humescunt,

Con-

Unguent.
contra Vē-
neficia.

Contund. simul lignum, folia & truncos, misc. omnia, & Soli expone per novem septimanas, & Balsamum extrahe virentem, quo Veneficiatorum corpora & loca maximè dolentia si unxeris, certo curabis experimento.

Aspergillum ad omnis generis Veneficia.

*Aspergillum
contra om.
nia Venefi-
cia.*

℞. Rad. aristolog.
chamæleont.
magistrant.

Piperis nigr.

Camphor. ana

Misc. omnia; affund. Aq. fontan. coq. ad quartæ partis consumptionem; hanc Mixturam diligenter custodi: tunc observa & expecta Novilunium ipso die Solis incidens; tali die ramum ex vegeta arbore sine acclamatione decerpe, cui apium adhæret turma; atque hunc ramusculum in præscripta Mixtura intinge, & humecta, eoque quasi *Aspergillo* asperge omnia conclavia, omnes mensas, & omnia reliqua supellectilia earum ædium, quas incantatus inhabitat.

Unguentum Veneficia dissolvens.

℞. Sang. capr.
catell.

Pingu. capricorn.

Medull. capri

pull. equin.

Butyr. ex lact. equæ parat.

Balsam. ex visc. & flor. coryl. par.

Misc. fiat inde l. a. Unguentum.

*Ungu. Ve-
neficia om-
nia dissol-
vens.*

Potus: Balneum: & Fomentatio, contra Veneficia.

℞. Artemis. alb. ante Solis ortum collectæ,
& in Aqua fluviatili secundo
fluxu haustâ coctæ q. s.

*Potus.
Balneum.
Fomentatio.*

(Nam adverso flumine Veneficia peraguntur)

Hujus usus est in Potu & Balneo, itemque Fomentatione
membrî Veneficio tacti,

Ff

Pulvis

Pulvis contra omnia Veneficia,

Pulvis con-
tra omnia
Veneficia,

℞. Rad. angelic.
Flor. hyperic.
Fol. vinc. pervinc.
auricul. muris,
mors. Diabol.
artemis.
adanth. aur.

Sacculi.
Electuari-
um.

Visc. corylin. ana q. s.

Misc. fiat Pulvis, ex quo etiam possunt fieri Sacculi, Ele-
ctuarium, & similia.

Purgans
electuarium
contra om-
nia Vene-
ficia,

Electuarium purgans, & sanans Veneficia
omnia sine alio medicamine.

℞. Sem. psyll. contus. ʒʒ

Affund. Aq. nostr. vel alterius purgantis q. s.

Stent per 24. horas: tunc exprim. Mucilag. add.

Mann. colat. ʒj, iterum add.

Diagryd. grana aliquot.

Infantibus
utile,

Singulare est Remedium pro Infantibus, cujus quantum
cochlear parvum capere potest, manè & vesperi pro re nata
exhibere licet.

Suffumigia
contra om-
nia Vene-
ficia.

Parari præterea possunt Suffumenta è Laur. Rutâ,
Hyperico, Salvîâ, Roremarino, Rosis, Ligno Aloes, San-
talo, Corticibus cirt. Thure, Mastich. Benzoe, Styrace Cala-
mit. Ladano, Moscho, Sulphure.

Nec minus prosunt Balnea, in quibus Ruta, Hyper-
icum, Artemisia, Verbena, Palma Christi &c. incocta sint.

Emplastrum
foetidum
Myns. in
omnibus
Veneficiis.

Emplastrum foetidum ab Adrian. à Mynsicht vocatur
Medicina coelestis & probata ad quævis Maleficia, super
centrum, ubi cruciatus affligunt, si ponatur; cujus hæc est
Descriptio.

℞. Asæ foetid. ʒiiij

Granor. antirrhin. quæ Sceleton
repræsentant, num. vj.

Fol.

Fol. querc. num. iij.

Corall. rub.

Pulv. magnet. ana ʒij

Misc. cum ol. hyperic. & fiat l. a. Emplastrum.

Ejusdem Mynlichti Tinct. Hyperici ab ʒiij ad ʒiv. bis in die sumpta etiam multum præstat.

Tinct. hyperic.
Myns.

Potus contra omnia Veneficia.

℞. Antirrhin. cum sem.

Hyperic.

Pyrol. ana q. v.

Potus ord.
in omnibus
Veneficiis.

Decoq. in f. q. Cerevisiæ vel Vini ad tertiæ partis consumptionem. Dosis est manè & vesperi Haustus.

Balsamus contra omnes Morbos Magicos.

Balsam.
contra omnes
Morbos
Magicos.

EX Ol. hyperic. terebinth. lumbricor. terr. cer. pingu. human. medull. human. theriac. mithridat. visco querno, tilia, coryl. fol. persicar. rut. murar. pyrol. flor. antirrhin. hyperic. verbasci, betonic. centaur. min. prunell. consolid. aur. flor. ptarmic. Austriac. cbelidon. sem. antirrhin. hyperic. rad. dracuncul. aristolog. rot. symphyt. scrophular. fabar. sive crassulâ major. croc. Stis, mumiâ, mastiche, thure, myrrhâ.

Valet contra omnia Venena, Maleficia, Incantationes, Fascina, Morsum Rabidi canis, Vulnera Capitis, Dysenteriam, Tenesmum &c.

Suffitus in Morbis Magicis.

℞. Sardonich.

Chrysolit.

Ametyst.

Chrysoprass. ana ʒij

Suffitus in
omnibus
Morbis Magicis.

M. F. Pulvis subtilissimus, qui subigatur cum Cera virginea, & formentur inde Candela.

Candela
contra omnes
Morbos
Magicos.

*Candela
contra om-
nes Morbos
Mag.*

Candela contra Morbos Magicos.

℞. *Smaragd.*

Topasii ana ʒß

Saphyri

Hyacinth. elect. ana ʒj

M. F. *Pulvis* cum ol. *myrrh.* q. s. & *Ceræ virginæ* q. l. & formentur inde *Candela.*

*Candela
alia.*

Candela alia.

℞. *Flor. coryl.*

centaur. ana ʒij

sambuc.

gentian. ana ʒjß

M. F. *Pulvis*, & cum *Cer. virgin.* q. s. fiant inde *Candela.*

Obsessos, & Dementes, restituendi Ratio.

*Emulsio
terebinth.*

Emulsio Terebinthinata.

℞. *Terebinth. ʒß*

Myrrrh. ʒß

Pulv. de Viperis ʒj.

Syr. de ʒ ʒjß

Misc. cum *Aq. flor. hyperic.* q. s.

F. *Lac.* seu, *Emulsio terebinthin.*

Talis Dosis singulis 4. vel 5. diebus manè assumatur, continueturque, quamdiu necessitas exegerit.

*Vena ce-
phalic. se-
ctio.*

*Vena ra-
nin. sectio.*

*Capillorum
abrasio.*

*Trochisci
pro Obsessis.*

Post hæc *Venæ cephalicæ* in utraque manu tundantur, emissio sanguine usque ad deliquium animi; dein, post quatuor dierum spatium fecentur etiam *Venæ sub lingua*, & *Capilli* novaculâ accuratè *abradantur.*

Interea *Pilulæ laxativæ* alternis diebus adhibeantur.

Trochisci.

℞. *Rad. S. Petri ʒiij*

angelic. ʒij

poeon. ʒj

magistrant. ʒjß

Durant.

Durant.

Adianth. aur. ana ℥ij

Fl. hyperic. ℥jss

Thuris ℥ss

Lucii piscis hepar,

cor,

fel, ana num. j.

sacchar. alb. ℥jss

penid. ℥ss

Tragacanth. ℥ij.

Aq. fl. hyperic. s. q. s.

Misc. Fiant l. a. Trochisc.

Horum *Trochiscorum* unum Obsessus aut Maleficiatus continuè in ore detineat, & quidem non ut commordeat, sed tantum ut in eo colliquescat, sicque lentè per fauces descendat.

Cucupha.

*Cucupha
pro Obsessis.*

ix. Rad. magistrant. ℥v.

mors. Diabol. ℥iijs.

S. Petri ℥ss

angelic. ℥vj

poeon. ℥ijs

Duranth.

Andianth. aur. ana ℥ss

Verben. ℥iij

Flor. hyperic. ℥i

Thuris,

Myrrh. ana ℥vij

Lucii piscis hepat.

cord.

fell, ana num. iij.

M. F. Pulvis: insuatur serico interpassato pro *Cucupha*, quam omni vespere *Vini Spiritu* irroratam Aeger nunquam non in capite gestet.

Ft 3

Amu-

*Amuletum
pro Obes-
sis,*

Amuletum.

℞. *Rad. magistrant.* ℥j
S. Petri. ℥j.
angelic. ℥vjß
poeon. ℥vj.
Vincæ per-vinc. ℥j
Duranth.
Adianth. aur. ana ℥jß
Flor. hyperic. Mij
Lucii piscis hepat.
cord.
fell. ana num. iij

Incis. gross. mod. Misc.

Amuletum. Ex his speciebus fiant *Sacculi*, quos Æger è collo suspendat,
Sacculi. aut alii corporis parti affixos continuè gestet, aut in lecto
Pulvilli. suo, in quo dormit, deponat, aut *Pulvillum*, aut *Pectora-*
Pectorale. le, iis infarciat, atque inde conficiat, quo Ventrem & Pectus
 muniat.

*Suffumigi-
um pro Ob-
essis.*

Suffumigium.

℞. *Rad. S. Petri* ℥iijß
angelic. ℥ijß
poeon. ℥jß
Artemis.
Abrotan.
Duranth.
Adianth. aur. ana ℥j
Corn. Corv. crud. ℥ij
Lucii piscis hepar,
cor,
fel, ana num. i,

Thuris
Myrrh. ana ℥ij.
Misc. F. Pulvis gross.

Hic Pulvis prunis injiciatur, indeq; excitato *Fumo Vestimenta, Lectisternia, Conclavia*, atque ipsa *Ægrotantium corpora* ita suffumigentur, ut Fumum per infundibulum excipere, & attrahere queant.

Vinum Medicatum.

Vinum medic. pro Obfessis.

℞. Rad. peuced.

spondyl. ana ℥j.

chamæleon. ℥viij

mors. Diabol. ℥jss

magistrant. ℥ij

S. Petri ℥ijss

angelic. ℥jss

poeon. ℥iij

Durantb.

Adiantb. aur. ana Mj.

Verben. Mij.

Fl. hyperic. Miiij.

Corn. Cerv. crud. Mjss

Luc. pisc. hepat.

cord.

fell. ana Num. iij.

Vin. tenuis Mens. xiv.

De hoc *Vino* bibat *Æger* pro libitu, ordinarii potus loco, eoq; & caput, & dorsum, & alia membra, sæpius lavet, assumat etiam largum haustum singulis quatuor diebus pro *Sudatione*.

Potus ord.

Lavatio.

Sudatio.

Condimentum formâ Pulveris.

Condimentum pro Obfessis.

℞. Rad. S. Petri ℥vj

magistrant. ℥iij

chamæleon. ℥ss

poeon. ℥v

Durantb.

Adiantb. aur. ana ℥vj

Fl. hyper.

Fl. hyperic. ʒi

Thur. ʒv.

Lap. corall. rubr.

granat. ver.

hyacinth. ana præp. ʒij

Luc. pisc. hepat.

cord.

fell. ana Num. ji.

M. F. Pulvis subtilissimus.

Hujus Pulveris tantillum omnis generis *cibis*, salis loco, immiscetur, atque sic continuè usurpatur.

Pilule singulares.

℞. Rad. magistrant.

poeon. ana ʒij

S. Petr. ʒj

angelic. ʒiiss

Duranth.

Andianth. ana ʒiv.

Fl. hyperic. ʒiij

Luc. pisc. hepat.

cord.

fell. ana Num. i.

Corall. rubr. præp. ʒß

Spec. diambr.

diamosch. dulc. ana gr. vj.

Laud. opiat. gr. xx.

Cerebri Tauri vel *Vituli* nigri coloris, & quidem talis, qui ad actum generationis nondum adhibitus, & cui caput uno ictu detruncatum est.

Hoc autem alterutrius Animalis caput sursum ita elevetur, ut sanguis in eo remaneat; idque deinde integrum, hoc est, cute atque pilis adhuc obtectum calidum in olla ita locetur, ne quid sanguinis inde effluat. Hoc facto, affundatur *Aqua calida*

*Pulvis in
cibis.*

*Pilule pro
Obsessis.*

calida ex torrente, contra flumen, hausta. Fiat post hæc co-
ctio, usque dum caput in partes abeat. Tunc omnes illæ
partes dissecentur, exempto mox cerebro. Huic jamjam ^{Pilula.}
descriptus Pulvis inspergatur, formenturque inde *Pilulæ*
Num. iij. magnitudine Ovi columbini, quas auro benè ob-
ducere decet. Atque hæ tres *Pilulæ* post sectionem venæ
cephalicæ, aliorumque omnium medicamentorum, per in-
tegrum octiduum, continuatum usum, ita adhibeantur, ut
altero statim die, & quidem per subsequens triduum, tribus
circiter horis ante prandium una earum deglutiatur. Cæ-
teras omnes hujusmodi capitis partes in fluentem Aquam
projicere oportet.

Post harum *Pilularum* usum decimo vel decimo quarto
die tundantur *Venæ Raninæ* sub lingua.

Quo simul notandum, omnes abrasos pilos atque ^{Venarum} *ca-*
^{raninarum} *pillos*, præcisos *ungues* digitorum cum manuum, tum pe-
^{sectio.} dum, ut & *excrementa*, atq; *urinam*, Ægrotantis, cum om-
nibus illis, quæ fundum petere solent, fluenti aquæ com-
mittenda esse.

Fascina, *Spectra*, *Adjurationes*, *Ludibria* & *Præstigias* ^{Turatio}
Dæmonum, ex quibus *Contracturæ*, *Anxietates Cordis*, ^{Veneficia}
cum occultis Doloribus, ac *Atrophiâ*, subnasci possunt, ^{torum.}
abigendi, a verruncandi, præcavendi, & homi-
nes ab hujusmodi omnibus Malis
liberandi, expedita Ratio.

Purgans Medicamentum.

℞. *Rad. S. Petri* ʒj
scrophular. ʒß
angelic. ʒij
Duranth.
Adianth. aur. ana ʒj
Flor. hyperic. ʒijß
Thuris,
Myrrhæ, ana ʒß

Gg

Lucii

Lucii pisc. jecor.
cord.

fell. ana ℥i

Terebinth.

Syr. ℥ii

Aq. hyperic. ana q. s.

Misc.

Hoc Purgans medicamentum singulis octiduis, vel, quoties, & quamdiu, necessitas postulaverit, manè exhibendum est.

Ubi iterum submonendum venit, omnia illa alvi excrementa, quæ Purgantis hujus, imprimis primâ vice, assumpti vi secedunt, unâ cum Urinis, probè asservanda, iisque sanguinem venæ sectione emissum, habito super eo judicio, adjiciendum, & præterea sequentia adhuc immiscenda esse:

℞. Rad. S. Petri ℥vj

scrophular. ℥j

mors. Diabol.

magistrant. ana ℥ss

angelic. ℥v

Durantb.

Adianth. aur. ana ℥iij

Verbenæ, Mss

Flor. hyperic. Mij.

Misc. omnia.

Tunc in Ollam diligenter perlutatam omnia hæc immissa in fumario per integrum triduum suspende; postea primò eminùs tantum, moxque subinde propiùs igni admove, & ad eum per duas tresve horas detine; quibus exactis, fumario iterum committe; idque tam diu, donec, Purgans de novo adhibendi, tempus instet. Tum omnia in aquam effunde, unâ cum omnibus alvinis fecibus, aliisque excrementis; id quod ita continuandum, usq; ad pristinae sanitatis rediente.

Feces alvi.

Urina.

Sanguis
emissus in
fluentem

Aquam ef-
fundatur.

In Aquam
effundenda.

dintegrationem; quo simul *reus*, qui talia Veneficia intulit, innotescet, & vehementer excrucietur.

Potus ordinarius.

*Potus pro
Maleficiis.*

℞. Rad. mors. Diabol. ℥ijß

magistrant. ℥ij

S. Petri ℥j

scrophular. ℥iij

angelic. ℥jß

Artemis. Mij

Abrotan. Mß

Duranth. Mjß

Adianth. aur. Mj

Verben. Mij

Flor. hyperic. Miiij

Visc. tilia,

coryl. ana ℥jß

Thuris, ℥ß

Myrrb. ℥vj

Lucii piscis hepat.

cord.

fell. ana num. iij

Vini, Mens. xvj

Aquæ manè ante Solis ortum, sine acclamatione, secundum flumen haustæ, Mens. iij

De hoc Potu bibat Maleficiatus pro lubitu, & quories sitis urget; Sudationem etiam tertio quovis die instituat, omni- que vesperi artus suos eo fricet.

Linimentum.

*Linimen-
tum pro
Maleficiis.*

℞. Rad. peucedan. ℥vij

chamæleon. ℥vj

mors. Diabol.

magistrant. ℥ß

S. Petri ℥v

Rad. angelic. ℥iiijss

poeon. ℥ij

Artemis.

Abrotan. ana Mß

Durantb. Mjß

Adiantb. aur. Mß

Verbenæ, Mj

Flor. hyperic. Miiij

Visc. cor, lin.

tiliæ, ana ℥ß

Misc. omnia gross. mod. addend.

Pingued. canis,

ursi,

capon. ana ℥j

lucii pisc. ℥ß

Sevi cervin. ℥viiij

Ol. ex gum. opopanax. ℥iiij

thuris,

myrrh. ana ℥ij

flor. hyperic. ℥jß

Stent per tres menses loco calido in vase probè cooperto; tunc exprimantur omnia fortiter; atque hâc *Mixturâ* deinde omnes fascinati hominis *partes*, & quidem cum illæ, in quibus Veneficium manifestè apparet, tum etiam in quibus tale quid occultè latet, siue occupatæ sint *Spasmo*, vel *Contracturâ*, siue *Stupore*, siue vehementioribus *Doloribus*, siue aliâ quâcunque Incantationis specie, diligenter *ungantur*, imprimis post Balneum.

Linimentum ad Spasmodum, Paralyfin, Dolores.

Species pro Vaporatione.

Vaporatio pro Maleficiis.

R. Rad. peucedan.

magistrant.

S. Petri

angelic. ana ℥vj.

Vincæ pervinc.

Arte-

Artemis.

Abrotan. ana Mß

Durantb. Mj

Adiantb. aur. Mß

Verben. Mjß

Flor. hyperic. Mijß

Corn. Cerv. crud. ʒj

Acet. vini ℥iiij

Incis. omnia grosso modo stent in infusione aliquandiu.

Hujus Infusi cochlear unum aut alterum affunditur calentibus tegulis, indeque excitatus Vapor à Maleficiato ex-
cipitur, atque conclavia sæpius illo suffumigantur. *Vaporatio*

Clyster.

Clyster pro Maleficiatis.

℞. *Rad. peucedan.*

spondyl.

mors. Diabol.

magistrant.

S. Petri

scolopendriæ,

angelic.

poeon. ana ʒij

Durantb.

Adiantb. aur. ana ʒj

Visc. corylin.

tiliæ ana ʒjß

Misc. omnia subtilissimè cum

Pingued. canis,

capon. ana ℥ß

Ol. sive Ung. paulò suprà descript. ʒxi

Hujus *Mixturæ* duo vel tria cochlearia indies ter *Chysteris* *Clyster.*
formâ adhibeantur.

Species pro Cucuphis, Sacculis, & Pulvillis.

℞. *Rad. magistrant.* ʒijß

mors. Diabol. ʒiiij

Hg ʒ

Amuletum pro Maleficiatis.
S. Pe-

Rad. S. Petri ℥iiij
angelic. ℥ij

Durantb. Mij

Adiantb. aur. Mj

Verbenæ, Mjß

Flor. hyperic. Miiij

Misc.

Cucupha,
Sacculi,
Pulvilli,

Ex his Speciebus fiant *Cucupha*, *Sacculi*, aut *Pulvilli* partim Maleficiati lecto imponendi, partim è collo ejus suspendendi; quibus adhuc addere licet *dextrum oculum Lupi*, & *digitum pedis Cervi*, quas res perpetuò secum gestet Ager. *Cucuphis* autem præterea intus ita assuantur *exuvia Viperarum*,

Oculus Lu-
pi. Digitus
pedis Cervi,

Exuvia V. varum, ut caput contingant.

Trochisci.

Trochisci
pro Malefici-
atiis,

Rad. chamæleon. ℥iiijß

S. Petri ℥j

Durantb. ℥ijß

Adiantb. aur. ℥j

Flor. hyperic. ℥ß

Thuris, ℥iiij

Sacchar. albiss. ℥iiiiij

Tragacanth. ℥j

Aq. flor. hyperic. q. s.

F. *Trochisci* numero centum.

Horum *Trochiscorum* unum alterumve continuè ore detinendum, atque sensim deglutiendum est.

Nudis pedi-
bis non in-
cedat. Cal-
ceos sæpe
mutet.

Hæc in Curatione dum aguntur, monendus erit Maleficiatus primò ne unquam nudis pedibus incedat, & deinde ut calceos &c. sæpius mutet.

Ungues &
Segmenta
alia fraxino
infigenda.

Plantæ pedum, ut & *Volæ manuum*, post Balneum, abradantur, omnesque *Ungues præscindantur*, atque tunc omnia *Segmenta in fumario prius exsiccata arbori fraxineæ juniore infigantur*,

Cætera

Cætera verò, quæ similiter à Fascinato decidunt, aut ei adhibita sunt, vel *Aquæ*, vel *Igni*, vel *Fumario* commit-
tantur.

*Aquæ, Ignis,
Fumario
committen-
da.*

*Infantes ab Incantationibus aut Adjurationibus
cùm præservandi, tum liberandi, Ratio.*

*Curatio In-
fantum in-
cantationum.*

Species pro Cucuphis, Pulvillis, Sacculis, & Balneo.

*R. Rad. S. Petr. ʒijß
angelic. ʒijß
magistrant. ʒij
Duranth. Mj
Adiantb. aur. Mß
Verben. Mjß
Cardiac. Mijj
Flor. hyperic. Mijß*

*Remedium
pro Infan-
tibus incan-
tatis.*

Misc.

Ex his Speciebus fiant *Cucuphæ*, *Pulvilli*, & *Sacculi*, qui &
è collo suspendantur, & alio jam supra indigitato modo ad-
hibeantur.

*Pulvilli,
Sacculi, Pe-
riaptum.*

Iisdem Speciebus etiam pro *Balneo* cum *Aqua fluente*
ante Solis ortum, sine acclamatione, haustâ parando, uti
licet.

Ipsam autem Infantis corpus quotidie illâ paulò suprâ
descriptâ *Mixturâ*, quam inter alia *Pingued. Sev.* & *Olea*
ingrediuntur, obliniri debet.

Linimentum.

Suffumigium.

*R. Rad. S. Petri ʒß
magistrant.
angelic. ana ʒij
Duranth. ʒijß
Adiantb. aur. ʒj
Verbenæ, ʒiv*

*Suffumigium
pro In-
fantibus in-
cantatis.*

Flor.

Flor. hyperic. ℥iijß
tanacet. ℥j

Misc. omnia.

Hoc Pulvere cum Infans ipse, tum etiam ejus *Ledisternia*, omniaque alia ad eum spectantia suffumigentur.

Impotentia Vener. Potentiam Veneream Incantatione deperditam restituendi, itemque Membra genitalia incurvata, aut infrigidata, arrigendi, ac corroborandi,

Ratio.

Curatio
Impotentia
Magica.

Lac terebinthinatum.

Lac terebin.
thinatum in
Impotentia
Magica.

℞. Rad. S. Petri,
Durantb.
Adiantb. aur. ana ℥ß
Flor. hyperic. ℥ij
Virg. cerv. ℥ß
Bolet. cerv. ℥j
Lac. terebinthin. ℥ij
Misc.

Assumatur pro una dosi.

Mixtura externa.

Mixtura
externa in
Impotentia
Magica.

℞. Virg. cerv.
Bolet. cerv. ana ℥ß
Mixtur. superius descript. quam
Pingu. Sev. & Ol. ingrediuntur, ℥iij

Misc.

Partium genitalium Inunctio. Hâc Mixturâ *Partes genitales* sæpiùs *calidè obliniendæ* sunt. Illæ etiam *Species* pro *Sacculis* superius descriptæ hîc quoque valent, similiterque collo *Impotentis appendi* possunt; quin & exinde *Balneum* parare licet.

*Periapturn.
Balneum.
Pilula in
Impotentia
Magica.*

Pilulæ.

℞. Virg. cerv. ℥ij
Bolet. Cerv. ℥j
Boracis Venet. ℥iiij
Ol. nucist. ℥j

anis.

Ol. anis. gutt. iiii

Tragacanth.

Aq. fl. hyperic. ana q. l.

M. F. Pilul. num. xxviij.

Harum *Pilularum* una singulis diebus, duabus circiter horis ante cœnam, ab Ægroto in ore detineatur, ut sensim colliquescat, tunc demum deglutienda.

Omnibus illis excrementis, quæ virtute illius superius descriptæ Purgationis, quam inter alia Terebinthina & Syr. zii ingreditur, per alvum & urinam secesserunt, addendæ insuper sunt illæ etiam Species, post citatam Purgationem jam supra in medium allatæ. Tuncque omnia hæc unâ ollæ immittantur: hæc deinde benè perlutata primò in fumario suspendatur, postmodùm igni admoveatur, tandemque aquæ immergatur.

Hoc ampliùs hujuscemodi Maleficiatus *Urinam* suam per *talis asseris*, cui defunctus aliquando impositus fuit, foramen ex ramusculi perruptione suâ sponte enatum, vel in *biatum sudis*, mittat.

Contra Epilepsiam Magicam Remedium singulare.

Curatio Impotentia Magicæ.

℞. Capburæ zj

Divid. in partes novem, & exhibe cum nonnullis guttulis *urinæ propriæ*.

Tunc frustum *Panis segalin.* tost. *Umbilico Ægri applica*, eumque in hypocausto calido tegumentis calidis benè tectum ad *Sudorem* dispone.

Ruta in specie Epilepsiæ Magicæ, cui se immiscere solet nonnunquam Diabolus, medetur, itemque *Viscus colurn.*

Contra Phrenesin Magicam.

Curatio Phrenesis Magicæ.

Ante Solis ortum versus ortum hæ herbæ cadantur: die ☉ *Cichorium*; die ♃ *Sempervivum*; die ♂ *Antirrhimum*
Hb album;

album; die ♀ *Verbera*; die 4 *Perfoliata*; die ♀ *Abrotanum*; die h *Asphodelum*. Fiat Pulvis. Detur Ægroto vel in forma Pulveris vel Decocti.

Ubi notandum, *Cichorium virid.* multæ esse efficacæ & virtutis; sicc. verò nullius, quia Stella hujus herbæ in sicco non ita operari potest.

Contra Maniam Magicam.

Ol. camphoræ à gutt. iij ad gutt. vj aliquoties detur.

Aqua narcotic. Mynsicht. à ʒj ad ʒij.

Epithema capitis generale.

Vesicatorium Myns.

Enema specificum Myns.

Sanguis Asini ex venis post aures captus, in quo *lindeola munda* tingantur, macerentur, & exsiccentur, postea immergantur, ubi uti volueris, *aquæ puræ fontanæ*, donec coloretur, hæcque *aqua tridui spatii manè epotata præbeatur.*

Decoct. *Anagallid.* flor. purp.

Lixivium capitale.

℞. *Aq. nymph.* ʒiij

rosar.

bugloss. ana ʒjß

Syr. ribium aut *limon.* ʒijß

⊖ ⊕ ʒjß

Misc.

Capitis Perfusio.

℞. *Fol. lactuc.*

semperviv.

solatr. ana Mjß

Flor. nymph. alb. Mj

Capit. papa. num. x.

Rad. hellebor. ʒß

M. F. *Decoctio*, quâ Caput perfundatur.

Inun-

Inundio.

Inundio
Mania
Mag.

℞. Ol. nymph.

rosar.

omphacin. ana ℥j

Succ. semper-viv.

malv.

lactuc. ana ℥β

Vin. opt. ℥iij

Cum modico Cerae fiat Linimentum.

Jura, in quibus hæ herbæ fuerint incoctæ.

Serum caprinum optimum est.

Balnea Aquæ dulc. etiam prosunt; item Syr. de pomis
cum fol. sennæ, nec non

Syr. Bugloss.

borrag.

violar.

nymph.

papa-v.

endi-v. comp.

Grana Been decorticata.

Morsuli.

℞. Gran. Been decorticat. num ij. Sacchar. fin. ℥ij

Amygd. dulc. decorticat. num. iv.

M. F. l. a. Morsell.

Rad. & sem. agn. cast.

Suppositoria.

℞. Extr. veratr. nigr. ℥j

fol. senn. ℥β

Troch. alband. gr. v.

⊖ gemm. gr. vj

F. cum l. q. Mellis agarisat. Suppositoria num. ij

Emplastrum nobile.

℞. Sem. papa-v. alb. ℥iij

hyoscyam.

Hh 2

Cort.

Jus medi-
catum.

Serum ca-
prin.

Balnea A-
dulc.

Syrup. in
Mania

Mag.

Grana

Been.

Morsuli in

Mania

Mag.

Suppositori-

in Mania

Mag.

Emplastrum

in Mania

Mag.

Cort. capit. papav. alb. ana ʒj

Croc. ʒj

Opii, gr. vj

Lact. vaccin. ℥jss

Panis triti subtilissimè q. s.

Vitell. ov. num. iij.

M. F. l. a. Emplastrum.

vel ʒ. Sem. papav. alb.

hyoscyam. ana ʒjss

Cort. mandragor. ʒij

Opii, gr. xv.

Croc. gr. vj

Lact. vaccin. q. s.

M. F. Emplastrum.

Brodium.

ʒ. Sem. papav. alb. ʒss

Exhib. in brodio carnis

Lotio pro Capite.

ʒ. Herb. & Rad. ostrut.

Flor. bugloss.

borrag.

violar.

nymph.

Fol. lactuc.

senn.

Follicul. senn. ana Mij

Cort. mandragor. Mij

Sem. hyoscyam. ʒvj

Capit. papav. alb. cum sem. num. xvj

Misc. & adhib. pro Lotione Capit.

Linimentum pro Corde.

ʒ. Ung. de nymph.

citrin. ana ʒj

Gallie moschat, gr. iij

Misc.

Cathar-

Aliud.

Brodium.

Lotio Capitis in Mania Mag.

Balsam. cordial, in Mania Mag.

Catharticum.

*Purgatio in
Man. Mag.*

℞. *Mann.* ℥j
Cort. veratr. nigr. pulv. ℥ijß
Cinamom. ℥j

Infund. *bellebor. cum cinamom.* per vi. horas, factâque unicâ expressione, fiat fortis ebullitio, ut omnia dissolvantur; add. *Julep. violar.* ℥jß

Misc. & exhib. pro una Dosi.

Fiat *Venæsectio* primò ex *basilica*, deinde ex *media jecora-
ria, humerali, & venâ frontis.*

Venæsectio.

Lixivium.

℞. *Fol. senn.*
salicis.
Flor. bugloss.
chamomill. ana Mj
nymph.
stoechad. Arab. ana Mß
Sem. lactuc. ℥j
papaſ. alb. ℥ß

*Lixivium
in Mania
Mag.*

Cum *Ciner. cichor.* fiat *Lixivium.*

Apozema.

*Apozema
in Mania
Magica.*

℞. *Aq. lupul.*
fumar.
borrag.
scolopendr. ana ℥ß

Coq. in iis *Epithym. Cret.* ℥vj & *Follicul. senn.* ℥ij, Fiat
Decoctio ad remanent. ℥xx. Col. ℞.

Oxymell. simpl.

Syr. Regis Sabor. ana ℥ijj & ℥vj.

Misc. & exhib. pro Dosi ℥v.

Folia buxi pulveriscentur, & quotidie exhibeantur.

Fol. buxi.

Alii *Gallinam nigram* ægrotantis capiti adaptant, &
per integrum triduum super eo ita relinquunt,

*Gallina
nigra capite
imponenda.*

Hh 3

Allium

Allium.
Lac suillum
bibendum.

Allium cum vino adusto etiam imponitur.
Lac suillum propinetur pro potu.

Potio in
Mania
Mag.

Haustus.

℞. Herb. anagall.

numular. ana Mj

Bulliant in dimidia mensura Vini, & manè exhibeatur

Haustus.

Fol. coryl.

Folia coryl. ægrotantis capiti affigantur.

Agni nigri
caput.

Accipe Agnum nigrum gregarium; huic unico ictu caput detrunca, idque unà cum lana & omnibus aliis adherentibus particulis coque; coctum benè condi, atque Patiti in tribus dosibus, sive in tres partes divisum, per tres continuos dies manè comedendum exhibe.

Vituli pul-
mones.

Nonnulli accipiunt Vitulum, & ejus Pulmones raso ægrotantis vertici imponunt.

Apozema
in Mania
Mag.

Apozema.

℞. Polypod. ʒjss

Fol. senn.

Epithym.

Sem. anis.

foenicul. ana ʒjss

citr. ʒss

Fumar.

Lupul.

Bugloss.

Borragin.

Violar. ana Mss

Cort. ellebor. nigr. ʒij

Zinziber. ʒj

Sacchar. ʒjss

Decoq. in Seri caprin. Mens. j. add.

Elect. catholic.

diasenn.

lenitiv. ana ʒss

Rba

Rhabarb. el. ʒj

Cinamom. ʒß

Divid. in tres Doses pro tribus matutinis.

Potio.

Potio in
Mania
Magica

℞. Sem. papav. alb. ʒß

hyoscyam. ʒiij

lactuc. ʒij

Aq. rosar. ʒiij

Lact. muliebr. ʒj

Opii, gr. vij

Croc. gr. xv.

Misc. & exhib. pro aliquot dosibus.

Columba nigra media secta pedum plantis admoveatur.

Oxyrrhodion.

Oxyrrhodi-
on in
Mania
Magica

℞. Aq. rosar.

acaciæ, ana ʒij

melilot.

verben.

chamomill.

Acet. rosac. ana ʒjß

Nucl. persic. num. xx.

Extrahatur Emulsio pro Oxyrrhodino.

Epithema frontale.

Epithema
frontale
in Mania
Magica

℞. Aq. flor. acaciæ,

rosar. ana ʒjß

chamomill.

melilot.

lavendul. ana ʒj

Acet. rosac. ʒjß

Nucl. persic. num. xvij.

Camphor. ʒß

Croc gr. iij

Misc. & adhib. eodem modo

Aqua

*Epithema
Cordis in
Mania
Magic.*

Aqua Cordialis externa.

℞. *Aq. rosar.*
 melissæ,
 borrag.
 acetos. ana ℥jß
 Acet. rosac. opt. ℥iij
 Spec. diamb.
 diamarg. fr.
 diamosch. dulc. ana 3ß
 Sem. citr. ʒij
 Camphor.
 Croc. ana ʒß

Misc. pro *Epithemate Cordis.*

*Lixivium
in Mania
Magic.*

Lixivium.

Fiat *Lixivium* decoctionis cum *Rad. & Herb. ostruti* atque *comis anethi*. Hoc *Lixivio* rasum prius caput Patientis lavetur per quinque continuos dies, deinde benè exsiccetur linteis calefactis ad ignem, prunis insperso Pulverem *mastichis, succini, ligni aloes.*

Nasal.

Pulvis item *Sem. rutæ* contusæ ligetur in linteolo subtili, illudque maceratum aceto inferatur naribus.

*Cor Hirundinis.
Experimentum Principis Do-*

Cor Hirundinis crudum incisum & inixtum omne simul unâ vice devoretur: quod est *Experimentum Principis Do-* *rotheæ Palatinæ, Viduæ.*

Frontale in Mania Mag.

Frontale.

℞. *Gran. juniper. ʒß*
 Sem. papav. alb. ℥iij
 cannabis, ʒß

Contus. affund. *Aq. aneth. & rosar. ana q. s.*

Misc. pro *Frontali* per quinque continuos dies.

Raphanus capiti imponendus.

Raphanus tritus super cerebrum positus etiam prodest.

Cataplasma.

℞. *Sem. nigell.* in tenuissimum pollinem,

redact.

redact. cum ol. rosar. q. l. F. Cataplasma,
imponendum vertici capitis,

Pulvis.

*Pulvis in
Mania
Mag.*

℞. Senecionis,

Sem. rut. ana ʒij

Cepar. saxatil. ʒiij

Anagall. rub. Mj

Verben.

Auricul. mur. ana Mj

Misc. F. Pulvis, cujus dosis pro forti ʒj, pro debili ʒss.

Linimentum.

*Linimen-
tum pro ab-
domine in
Mania
Mag.*

℞. Pulp. colocynth. pistac. ʒvj

Bulliat in Aq. commun. add.

Butyr. Majal. ʒiv

Ol. nardin. comp. ʒss

rut.

lilior. alb.

aneth.

chamomill.

hyoscyam. ana ʒj

Ceræ q. l.

*Misc. F. Linimentum, quo ægrotantis abdomen inun-
gendum.*

Contra Philtra Magica.

*Ranæ virides exsiccantur, tumque in Pulverem redi-
gantur, & hujus formâ deinde crebrius exhibeantur.*

*Contra
Philtra
Mag. in
genere.
Rana vir.
Contra
Philtra
Magic. in
specie.
Remedium.
Stercus
Gallin.
Lac.
Pulv. Can-
ceror.*

*Contra Philtra Magica in specie ex sanguine
menstruo famineo.*

*Aqua gentianæ destillat. in potu; itemque Pulvis gen-
tianæ sæpius exhibeatur.*

*Decoctum Stercoris Gallin. experientiâ Helidæi etiam
prodest; nec non Lactis cyathus cum Pulvere Cancrorum
fluviatilium.*

Item Rut. murar. & Rut. hortens. ana ʒj cum Theriac. ʒʒ. Misc. pro aliquot dosibus.

Alii Vinum aquilegiatum pro potu exhibent.

Philtris hujusmodi potatis Calculus ex homine exse-
ctus, & in Pulverem redactus in Aq. vel Succ. nasturt. ex-
hibitus utiliter amore furentes restituit, ut & Theriaca cum
Aq. hyperici.

Contra Arthritidem Magicam Pulvis spe-
cificus.

℞. Pulv. antirrhin.

succis.

hyperic.

artemis. ana ʒj

bacc. Parid. ʒʒ

cran. human. ʒiiij

spin. serpent. ʒʒʒ

rad. poeon.

corall. alb.

rubr. ana ʒʒ

corn. Cerv. præp. ʒj

lap. bezoar. Occ. ʒʒ

Misc. & hujus Pulveris tantum, quantum tres cultri
cuspidates capere possunt, quotidie ante cubitum lecti ægro-
tanti exhib.

Conditum.

℞. Cons. primul. veris

poeon. ana ʒʒ

lavendul. ʒii

betonic. ʒj

salv. ʒʒʒ

Mithridat. sel. ʒiiij

Spec. diamargar. frig. ʒʒ

Pulv. polytrich. Apul.

Pulv.

Vinum
aquileg.
Calculus
microcosmi.
Amoris in-
sani reme-
dium.
Curatio
Arthritidis
Mag.
Pulvis spe-
cific. in Ar-
thrit. Mag.

Conditum
in Arthri-
tidi. Mag.

Pulv. adianth. nigr.

musc. terrestr. ana ʒj

Cum s. q. syr. poeon. F. Conditum, de quo capiat Ager
omni manè tantillum,

Decoctum.

R. Rad. poeon.

primul. veris, ana ʒj

cichor.

caryophyllat. ana ʒjss

Lign. sassafr.

Visc. quern. ʒviij

Passul. min. ℥ss

Incis, & contus. l. a. coq. in Aq. simpl. Mens. vj.

In Ulceribus Magicis.

Emplastrum ex Angelica ad Ulcera Magica.

R. Fol. angelic. sativ.

sylvestr.

polytrich. Apul.

artemis.

ægopod.

summit. hyperic.

mors. Diabol.

vinc. pervinc. ana Mj

rut.

virg. aur.

auricul. muris

origan.

Visc. betul. ana virid. Mj

Incis, & contus. misceantur cum

Butyr. insalit. ʒvj

Ol. olivar. ʒxxiv

Vini veter. ℥j

Macerentur aliquandiu in lapideo vase; postea coq. ad con-

*Decoctum
in Arthrit.
Mag.*

*Curatio Ul-
cerum Ma-
gicorum.*

*Empla-
strum ad
Ulceres Ma-
gica.*

sumptionem *Vini* & *Succorum*; col. & exprim. calidè,
add. *Lithargyr. aur.* & *argent.* coq. iterum ad consistentiam
Cerati; add.

Opopanax.

Serapin.

Galban. ana acet. dissolut. ℥j

Col. denuoque coq. ad consistentiam; postea rursus add.

Cerae citrin. concis.

Terebinth. ana ℥vj

Resin. pin.

Picis, ana ℥iv

add. his liquefactis

Ol. juniper.

Pulv. angelic. ana ℥ij

Gagat. nigr. ℥ß

Mastic.

Thuris,

Aloes epatic. ana ℥vj

Polytrich. Apul.

Corall. alb.

rub. ana ℥ß

Misc. & cum *Ol. hyperic.* q. s. fiant Magdaliones

Potus.

℞. *Angelic. sylvestr. & sativ.*

Mors. Diabol.

Summit. hyperic.

Vinc. pervinc. ana Mj

Sanicul.

Virg. aur.

Polytrich. Apul.

Auricul. muris,

Artemis. ana Mß

Sacch. fin. ℥iv

Aq. fontis Mens. ij

Vini alb. vet. Mens. 6

Coq.

*Potus in
Ulceribus
Mag.*

Coq. per horas quatuor in B. M. & exhib. Patienti pro
dosi ℥iij.

Vinum medicatum.

℞. Rad. angelic. ℥i℥

Visc. coryl. vel column. ℥℥

Artemis.

Polytrich. ana M℥

F. l. a. Pugillus seu Nodulus ad Potum.

Potus Vulnerarius in Ulceribus Magicis D.

Casp. Baubini.

℞. Fol. angelic. hortens.

sylvestr.

mors. Diabol.

vinc. pervinc.

Summit. hyperic. ana Mj

Herb. sanicul.

Virg. aur.

adanth.

polytrich. aur.

auricul. muris,

artemis. ana Mj℥

Sacchar. alb. ℥iij

Aq. fontan. ℥ij

Vini alb. ℥j

*Vinum me-
dic. in Ul-
ceribus Ma-
gicis.*

*Potus Vul-
nerar. in
Ulceribus
Magicis.*

Coquantur omnia in ahenea lagena optimè cooperta per
quatuor horas; frigescant, tuncque colentur & exhi-
beantur manè ℥iij, ut & vesperi.

Hic probè notetur, quòd *Pili*, & omnes illæ *Sordes*,
quæ per *Vulnera Magica* exeunt, ante solis ortum indi de-
beant *Trunco Populi nigrae*. *Sordes Po-
puli nigrae
indenda.*

Nec hoc hic loci omittendum, in *Morbis & Vulne-*
ribus Astralibus seu *Magicis Unguentum Sympatheticum*
stellatum vires exerere admirandas. *Unguentum
Sympathe-
ticum.*

Est autem *Unguentum Sympatheticum* stellatum paran-
dum, quando est sextilis ♄. Legatur *Ufnea Cranii humani*
in Domo ♀, non ♂ aut ♂.

Monachi Cumicensis Descriptio hæc est.℞. *Adip. aprugn.**ursi ana ℥j*

Bulliant in *Vino rubro*, postea effundantur super frigidam *Aquam*, & *Pinguedo* innatans cochleare colligatur; add,

*Santal rubr. pulv.**Lapid. hematit.**Ulnæ craniorum*, vel *Cranium hominis* diu suspensi, ana,*Lumbricor.* mundator. & in clibano exsiccator. tantum, quantum testâ ovi contineri potest.*Oculorum ranarum* siccatar. pulveris. quantum dimidia ovi testa capit.Tunc ℞. *Bistort.**Agrimon.**Bismalv.* ana ʒssIn *Fractura* ossis addatur *Symphytum*. Fiat. l. a. *Unguentum*, quando Sol in Libra existit, vel x. aut xi. Septembr.*Fractura
ossis Cur.*

Causa ab Hermeticis statuitur tam admirandæ operationis, cum Platone, Anima Mundi, seu Vernach Elohim, Spiritus universalis, seu, Magnes catholicum.

Præterea experienciâ edocti scimus, *Linteola Urinâ humanâ* madefacta & imposita *Vulneribus Astralibus* seu *Magicis* multum adferre juvaminis.*Curatio
Dolorum
magicorum.**Casus Morbi
Magici.**Remedium
singulare in
Doloribus
Magicis.*Denique Morbi Astralis seu Magici *Cura particularis* præsentè Caspar. Anthor, à Coniuge Nobilis à Breitenbach facta in Ancilla, quæ in brachio dextro suminis & præternaturalibus *Doloribus* excarnificata decubuit, hæc ferè est.Sumpsit *Pulverem Corallii*, inspersit folio querno virenti, & alligavit rubenti ac dolenti brachii loco, quod Maleficam incantasse credebant; reliquit per duas horas, post quas exierunt *Capilli*, *Prunæ*, *extremities Acuum* & *Spinae*

Spinarum: perseveravit per triduum & quatrimum, donec nihil amplius ex ista materia apparuit, ubi, cessante Dolore, Ulcus consolidavit.

Exemptæ illæ res *quercui* versus Ortum impactæ sunt, ut aeris contactu prohiberentur, insciâ Famulâ.

Post mensem, apertâ *Quercu*, Dolor & rubor denuo oboritur huic Ancillæ, cum Syncope, Mentis alienatione, & aliis sævissimis symptomatibus. Ubi verò denuo remedium applicatum, plus *Acuum chalybeatarum* & *orychalcinarum* extraxit, quæ rursus impactæ *Quercui* Dolorem sedarunt.

Atque hæc sunt illa *Collectanea & Secreta anti-Magica Myliana*, quibus non possumus non, antequam finiamus, de nostro addere *Balsamum Magicum Pfortzheimense* dictum, quod ibi est omisum, idque, vel, quod post Mylii illius ætatem demum sit inventum, vel, quod illi Authori non fuerit cognitum. Hodie autem adeo decantatum, tanto que in pretio est, ut omnibus aliis anti-Magicis remediis dubiam reddat palmam. Et verò Pfortzheimense dicitur singulare hoc Medicamentum, fortassis partim, quod in illa non incelebri Marchionatus Badensis Urbe inventum fuerit, primùmque parari coeperit, partim quod abinde satis copiosè aliorum potissimum deferri hodiernum soleat. In illo enim Districtu, nec non Würtenbergensi Ducatu, vicinisque regionibus tanti æstimatur hoc Balsamum, ut non solum è Medicis illis frequentissimè præscribatur, sed & à plebecula indies ferè ex Pharmacopoliis emptione exigatur, & quidem varios in usus. Et Medici quidem in omnibus *Morbis Magicis*, vel saltem in quibuscunque abstrusioribus *Casibus aliquid Magici subesse* suspicantur (suspiciantur autem sæpissimè) illicet salutarem hanc Medicinam adhibent. Ita quoque vulgi credulæ plebi nihil communius esse solet, quàm ut in paulò insolentioribus symptomatibus cum adultorum, tum imprimis infantum, quæ à *Veneficio dependere*, sibi persuadent, ad hoc Balsamum, ceu sacram anchoram, confugi-

Balsamum Magicum Pfortzheimense

Præstantissimum anti-Magicum, me dicant. cur ita dictum?

in quibus Casibus adhibendum?

quomodo
adhiben-
dum?

intus quo-
modo adhi-
bendum?

extus quo-
modo adhi-
bendum?

Balsamum
Magicum
Pfortzheim.
descriptio

convenit
tum Ol. hy-
peric. e.

ant. Usurpant autem & *intus*, & *extus*; *intus*, propinando ejus guttas vel grana 15. 20. 30. in *Jure carnis*, *Vino*, aliove convenienti vehiculo; *extus* verò, calidè allinendo parti affectæ, naribus, nuchæ, temporibus.

Sed quorsum hæc omnia? nisi habeamus ipsam Remedi- dii hujus Descriptionem, quæ, nullus dubito, quin potissimum desideretur. Ast hanc hæc exhibere paginâ, nolui, ne crambem bis coctam apponere, aut actum agere, videar. Videat eam, qui volet, hujusce *Opuscul. Cas. XV. p. 85.* non quidem sub hoc ipso, sed sub nomine *Olei hyperic. comp.* Göleri descriptam. Hoc enim *Oleum* cum *Balsamo Magico Pfortzheim.* (cujus genuinam Descriptionem non nisi precariò, & admodum difficulter, hisce demum diebus, ceu oppidò raram, & præcipuis Secretis Medicis annumeratam ab Amico obtinuimus, quoad omnia ingredientia, prout institutâ collatione luculenter patuit, examussim convenit, modò dicto Göleri *Oleo hyperic. comp.* insuper addas

Ol. Philosophor. ℥ij

Herb. scabios.

mentb. crisp.

polytrich.

antirrbin. omn. spec. ana Man. iij

Flor. auricul. muris, Man. j.

Pomor. momordic. Man. iij

Baccar. herb. Paridis, ℥jß

Hæc, inquam, si adhuc adjeceris, habebis verissimum *Balsamum Magicum Pfortzheim.* quoad modum præparationis ab illo *Oleo hyperic. comp.* nil quicquam differens; quæ ipsa est ratio, quòd id hîc repetere, supervacaneum duxerimus.

Balsami
Magici
Pfortzheim.
Vera des-
criptio.

INDEX SPECIALIS

omnium potiorum Rerum in toto hoc
Opusculo contentarum.

A.

A Bdominis intumescencia. 6.
inflatio. 120. distensio. ibid.
confer. Venter.

Ablatorum & foras è corpore pro-
trusorum historia. 158.

Abscessus cum ingenti filorum glo-
mo. 140. in eo reperti carbo-
nes. 142. 143. pili. ibid. testæ.
ibid. acus. ibid. clavi. ibid. offi-
cula. ibid. fila. ibid. felis junior.
149.

Abstinencia ab omnibus liquidis.
59. à carne. ibid. à pane. ibid.
ab omni cibo & potu per dies
XV. ibid.

Aceti usus. 5. 7.

Aciculæ vomitu rejectæ. 55. 57.
95. ori infixæ. 74.

Acus manui infixæ. 40. somnium
de ea. ibid. pedi infixæ. 41. ex

pectore prodeuntes. 80. vomitu
excreta. 88. 93. 95. cum urina
excretæ. 101. 125. crinalis ar-
gentea vomitu rejecta 122. 139.
Num. 30. ex brachio prodeun-
tes. 130. æneæ vomitu rejectæ.
135. lutoriæ per vomitum reje-
ctæ. 139.

Agrippa Magus. 36. 37.

Altare divæ Annæ. 150.

Alvi fluxus. 1. constipatio. 101.

Amarorum usus. 7.

Amator ut redeat. 211. quomodo
hoc fiat? ibid.

Amor per Incantationem. 207.
quomodo fiat? ibid.

Amuletum contra Incantationes.
44: 92. ad amorem insanum.
208. pro obsessis. 228. pro ma-
leficiatis. 235.

Anguilla per alvum excretæ. 50.
51.

K k

Ani.

INDEX.

- Anima humana quomodo creet imagines?** 154.
Animal pilosum vivum vomitu rejectum. 93.
Animalia excreta Puerum amant. 11. 13. ex tuberculis prodeuntia. 81. ex cute prorumpentia ibid.
Animi deliquium 2. 121. 123. 136. ex Veneficio. 52.
Anni 1635. figura in Fæmina apparens. 42.
Annulus sponsalitiuſ ablatuſ. 102.
Anserinum ſtercuſ vomitu rejectuſ. 53.
Antiæ vomitu rejectæ 95.
Anti-Magica remedia 189. 190. ſimplicia 221.
Anxietateſ. 50.
Apex operationiſ in effectibꝯ ſargariis. 168.
Aphonia. 93. ſubita, 133.
Apozema utile in Veneficiis 30. mania Magica 234. 244. alexipharmacum 95.
Appetituſ. 26.
Aqua antimagica 222.
Araneuſ maximuſ 119.
Ardor capitiſ igneuſ. 127
Arena rejecta. 84.
Aridura partiuſ inferioruſ. 148.
Ariſtæ cum urina excretæ. 84.
Arteriotomia 25.
Artuum dolor 101. 136.
Aſelli V. Miſſilepedeſ.
Aſpergilluſ contra omnia Veneficia 223.
Atheoruſ triplex turba 164.
Atramentuſ vomitu rejectuſ 53.
Atrophia 27.
Attactuſ quomodo incantamentuſ inferat? 172.
Avium pedeſ ex tumore proruſ punct. 81.
Aureſ ſanguine ſtillanteſ. 66.

B.

- B**alneum in Veneficio. 28. 29. 223. laconicuſ 137. paralyticuſ 199. ad amoreſ inſanuſ 208.
Baſſamum viſci corylinuſ 196. tiliacuſ 197. contra omnia Veneficia 225. Magicuſ Pfortzheimenſe 254. quomodo adhibenduſ? ibid. in quibuſ caſibuſ? 253.
S. Bernhardt ſacelluſ. 107.
Bombyx per vomituſ rejecta 138.
Brachij dolor. 69. intenſiſſimuſ 143.
Brodium in Mania Magica 242.
Buccæ inflammatiō. 23.
Buſoneſ per oſ excreti. 11. 17. in dorſo reperti 149.

C.

- C**achexia 145.
Calculi veſicæ dolor. 126.
Calor Inſecto adverſuſ 7.
Calx rejecta. 84 ſub muſculiſ abdominiſ reperta 87.
Camphora Veneficia fugant. 44.
Candelæ contra omneſ morboſ Magicos 225. aliæ 226.
Capilli per oſ rejecti 13. per alvum excreti 149. complicati vomitu rejecti 95. 135. in Ventriculo reperti 141.

Capitis dolor. 1. 2. 101. pruritus
ex Veneficio 65.
Carbones vomitu rejecti. 53. 121.
Cardialgia 1. 31. 88.
Carnis frustum ingens vomitu re-
jectum. 135
Casus ab alto. 98.
Cataplasma. 21. ex stercore malefi-
ciati 35. in mania magica 246.
Catarrhus perpetuus 68.
Catharticum in Mania magica 243.
Catuli vivi vomitu rejecti. 141.
Catus veneficus. 99.
Cephalalgia. 124.
Cera vomitu rejecta. 135. rubra 121.
Ceremonia Fascina probandi. 129.
Cervicis reflexio. 73.
Characteres varii in fœmina appa-
rentes 42.
Chartæ excretæ per vomitum. 146.
urinam ibid. alvum ibid.
Cholera. 122.
Cibi fastidium. 102.
Cincinnati cum urina excreti. 101.
per vomitum rejecti. 107.
Clamor absonus. 88. diuturnus.
134.
Claves per os rejectæ 13. 108. Fas-
cino illatæ. ibid.
Clavi per os rejecti. 13. 96. vom-
itu rejecti 55. 88. 95. per nares
rejecti 96. cum urina excreti
101. quinque soleares cum urina
redditi. 125. longi vomitu reje-
cti 135. ferreus ex latere egres-
sus 141.
Clysteres 22. 30. pro maleficiatis
235.
Cœcitas 100. 139.

Columbinum itercus vomitu reje-
ctum 53.
Compressio nocturna summa. 138.
Conchilia vomitu rejecta 56
Condimentum pro obsessis 229.
Conditum in Arthritide Magica
248.
Contorsio 119. variorum membro-
rum. 88-
Contractura Pedum. 83. partium
inferiorum 148. fiendi modus
203. confer. Paralysis.
Convulsio. 18. 82. 88. 90. 93. im-
manis 83. enormes & singulares
56. 57. ex veneficio 65. ultpen-
dæ 144.
Convulsivi motus vid. Motus con-
vulsivi
Cordis palpitatio 120. 124. 136.
Coriacea materia sub musculis ab-
dominis reperta 87.
Corium ex tumore prorumpit 84.
Coronulæ ex filo contortæ cum
urina excretæ 84.
Corporis livor 4. totius dolor in-
tensissimus 67. ex veneficio 78.
pruritus 81. dolores horribiles
127.
Cortex nucis juglandis vomitu re-
jectus 121
Cranium felineum sub musculis ab-
dominis repertum 87.
Crepundia rejecta 90.
Crines rejecti 84. glomerati vom-
itu rejecti 93. muliebres per vo-
mitum rejecti 139.
Crucis signum in cute 39. 40. cha-
racteres ibid. veneficio illata 42-
43.

I N D E X.

Crustæ crassæ totius corporis. 67.
 Cucupha pro obsessis. 227.
 Cultelli scriptorii fragmentum per
 os rejectum. 118.
 Cultri per os rejecti. 13. 14. 15.
 96. vomitu excreti 55: 88. 95.
 quatuor in Ventriculo reperti
 141.

D.

Dæmon vid. Diabolus.
 Decoctum in Arthritide ma-
 gica 249
 Deglutitio duplicata. 74.
 Delirium 3. 78.
 Dentes ovilli cum urina excreti
 84. canini & molares sub muscu-
 lis abdominis reperti 87.
 Deus quatenus veneficia permittat
 47. 48.
 Diabolus cur aversetur foetida? 36.
 audit. 37. odorat. ibid. videt
 ibid. nocet immediatè. 38. me-
 diate ibid. quomodo concurrat
 ad Veneficia? 46. 47. quantum in
 Dexercitiis suis agat. 165. non ha-
 bet liberum arbitrium ibid. suos
 deludit miserrimè. 167. cur im-
 potens? 169. tempestates excitat.
 218. morbos infligit. ibid. ejus lu-
 sus 43. 58. odium Incantationis
 causa est 44. 45. affectiones an
 sint corporis humani? 45. quales
 sint? 46. ejus præstigiæ 58. 153.
 154. 219. tentationes 71. tech-
 næ 112. persuasio 164. unicum
 cooperandi medium 185. scien-

tia 217. potestas ibid. astutia
 218. violentia ibid. qualitates
 219. ei competit Blas motivum
 186. pactum cum eo. 89. tolli-
 tur. ibid. iterum renovatur ibid.
 novum 90.
 Digitorum dolor à cruce ascendens
 73.
 Diuretica nulla in Veneficiis 24.
 Dolor. 20. 22. 24. 26. acerbus 41.
 ejus causa 28.
 Dulcium usus contra vermes. 7. 12.

E.

Ecstasis. 90 unde? ibid.
 Ejulatus. 40.
 Electuarium contra omnia Venefi-
 cia 224. infantibus utile ibid.
 Emplastrum foetidum. 35. Mynsich-
 ti contra omnia Veneficia 224.
 in Mania Magica 241. aliud 242.
 ad ulcera magica 249.
 Emulsio terebinthinata. 226.
 Epilepsia 2. 69. 136/ infantum 91.
 immanis 95. curatio 239.
 Epistola Illustr. Hornii 121.
 Epithema frontale in Mania Ma-
 gica. 245 cordis. 246.
 Equinum stercus vomitu rejectum
 55.
 Erucæ per os excretæ. 8. 101
 Euporistum. 143.
 Excreta monstrosa 13. ea revera
 fuisse in corpore hominis 58. ab-
 surda non fuerunt reperta in cor-
 pore humano. 151.
 Exorcista. 55.

F. Fa-

F.

Facies nigricans. 90. cineritia
 132. ejus intumescencia 4
 Fæmina sine causa è lecto cadit. 41
 Fæminæ Magæ Ægyptiaca 100
 Fascinatio quid? 216. quomodo fiat.
 ibid. remedia contra eam 13. in-
 dubium vocatur 16. negatur.
 123. suspicio unde? 12. ratio 43.
 exempla 45. per contactum an
 fieri possit? 61. seqq. ejus morbus
 an mediis naturalibus curari
 queat. 62. seqq. per seram. 202.
 ligulam ibid. acum ibid. cingu-
 lum ibid. herbas ibid. portionem
 terræ ibid. per imagines cereas
 209. quomodo hoc fiat? ibid. cu-
 ratio ibid. ejus rebus in ignem
 projectis Ægra convaluit. 128.
 sed non integrè 129. Confer, In-
 cantatio. Veneficium.
 Fascinatorum signa. 189.
 Fascinum vid. Fascinatio.
 Fastidium summum. 93.
 Faucium præclusio. 123.
 Febris 109. trium annorum 118.
 Ferramenta per alvum rejecta 96.
 per vomitum 139. in Ventricu-
 lo reperta 141.
 Ferrum vomitu excretum 88.
 Fibulæ vomitu excretæ 95. cum
 urina rejectæ 101.
 Fila vomitu rejecta 55. 88. 95. 121.
 146. per urinam 146. alvum ibid.
 ferrea rejecta 89.
 Fletus ex veneficio 82. 53.
 Foetus à tactu veneficio in utero

insolite movetur, & in frustra
 comminutus excernitur. 147.

Fomentatio 26. contra veneficia.
 223.

Fonticuli 22.

Formicæ volantes vomitu rejectæ
 93.

Frontale in Mania Magica. 246.

G.

GAllina fascinata. 9.

Gallus fascinator. 9.

Genæ singularia 81.

Gibbositas per Incantationem 209.

Globuli vomitu rejecti 88. 90.

Grana milii ex oculo prodèuntia.
 100.

Gutta serena 146.

Gypsea materia per os rejecta 118

H.

HAustus vid. Apozema

Herbæ antimagicæ 220. astral-
 es. 222

Historiæ injectorum naturaliter fa-
 ctorum 157

Homo quatenus imago Dei creat
 quædam entia, quæ aliquid sunt
 amplius quam non entia 183

Hypochondriorum tumor 118.
 punctiones ibid. dolor. 141

I.

IDea ab imaginatione quomodo
 excidat. 184

Ignis luculentus remedium contra
 veneficia. 66

Imago cerea, aflata tabem infert.
 77. remota eandem tollit. ibid.

I N D E X

Puellæ pungitur. 93. acu transfixa similes dolores Mulieri infert 129
Impotentia Venerea. 103. 200. restituta 104. curatio. 238.
Inappetentia. 1.
Incantatio quid? 215. differentia ib. quomodo operetur 216. vocatur in dubium 99. asseritur ib 117. negatur ib. ejus remedia singularia 102. 215. præcipua 182. Confer. Fascinatio. Veneficium.
Incubus. 119. transnaturalis 138.
Infantum fascinatio. 212. signa 213. cura 212. 213. 237
Injecta sine ope Diaboli. 158. materialia quæ? 173 eorum historia. ib. causa. 154. argumenta ex Delirio. 155. modi immittendi. ibid. Helmontii opinio. ib. sanatio primaria. 186. naturalis. 187. foras expulsiorem rejectiones accelerandi modus. 188:
Injectio per fascinationem quomodo fiat? 87.
Insania per Fascinationem. 207
Insomnia horrenda. 119.
Intestinorum dolores 6. murmurâ. 129 rugitus. ib. torsio 135.
Inunctio abdominis 120. in Mania magica 247.
Judicii in disquisitione rerum magicarum penuria. 174.
Jus medicatum. 241.
Jusculum veneficio infectum. 18. 27

L.

L Ac. 91. utile contra vermes 3. 4. 6. caprinum 30.

Lacertæ per os excretæ 11. 17. per alvum 113.
Lachrymæ sanguineæ 66. 72.
Lamiæ melancholicæ 98.
Lana contorta rejecta. 84.
Lapilli per os rejecti. 118.
Lapis magnus vomitu rejectus. 70.
Lassitudo dolorosa 73. omnium membrorum 124. insolita ex pulvere veneficiato in cerevisia accepto, 65.
Lateres cum urina excreti. 137.
Laudani opii effectus. 121. antidotum ibid.
Lethargus. 121.
Ligaturæ fortes noxiæ. 66.
Ligni frustum vomitu rejectum. 53. 54. per alvum excretum. 134. certis literis notatum vomitu rejectum 73. in Ventriculo reperiuntur 141.
Ligulæ vomitu rejectæ 57.
Limaces vivi per alvum excreti. 67
Linguæ tremor. 94. venarum sectio 22. ligatura à Dæmone. 34.
Linimentum pro maleficiatis. 233. in Mania Magica. 247. cordis. 242
Linteamina excreta per vomitum 46. urinam. ibid. alvum ibid.
Linum per vomitum rejectum. 139.
Lipothymia 69. 93.
Lixivium in Mania Magica. 240. 243. 246.
Loculi cum nummis vomitu rejecti 180.
Lotio capitis in Mania magica. 240. 242.
Lumborum dolor. 126.
Lumbrici V. Vermes

Lutum

I N D E X.

Lutum Paracelsi 67.
Luxatio 119. 98.
Lysimachiae virtus. 30.

M.

MAcies 77.
Macilentia marasmodica 86.
Maculae lividae 39.
Magica medicamenta 48. 54. 59.
60. 68. 78. 79. 80. diabolicam an
habeant vim 48. 49.
Magici morbi quid? 189. eos dari,
ibid. quomodo inducantur? 215.
curentur. 219.
Maleficium V. Veneficium
Mammarum meliceris 61. steatoma,
ibid. tubercula. ibid. dolor ex
contrectatione Veneficæ ib. foramen
69. 70. singularia. 70. 71.
72. sanguine stillantes ib. tumor.
92. varia excreta ibid.
Mammillæ V. Mammæ
Maniæ magicæ curatio. 240.
Manuum & pedum contractura 78
Marrubium egregium Helminthogogum 4. 6.
Maxillæ dolor. 18. 20. 21. 32. convulsio
20. suis sub musculis abdominis reperta 87.
Medicaster. 8. 8.
Melancholia 123. periodica 60.
Melancholicorum deliria 74.
Membranae vomitu rejectæ 53.
Memoria excellens 68.
Menstrui fluxus suppressio 125.
Mercurius vitæ utilis in vermibus
4. veneficio 34. 35. dulcis utilis
in venefic. ibid.
Mictio seriei diversi coloris. 104.

Millepedes excretæ per alvum 6.
nares. 8. os. ibid.
Mirabilia non statim impossibilia
140.
Moravi fascinatores 76.
Morbus diuturnus 22. desperatus
106. Kibea 204.
Morsuli in Mania Magica. 241.
Motus convulsivi 3. stupendi 55.
particulares 63. digitorum ib.
Musca singularis 69. cum urina excretæ
84.

N.

NArium hæmorrhagia ex veneficio
65. pinni inversi 93.
Nausea 120.
Necromanticus 103.
Nervorum tensio 84
NB. in cute 39.
Nummi cum urina excreti 84. ærei
vomitu rejecti 88.

O.

Oblivio omnium rerum 68.
Obmutescencia 94.
Oboli vomitu rejecti 95.
Oculi torvi 93. eorum obfuscatio
25. inversio. 78. dolores 100.
Oleum hypericum Goleri 85.
Ollarum testæ per os rejectæ 13.
Opiatorum noxa. 22.
Orichalci nitidi excreti frustum per
vomitum 146. urinam ib. alvum ib.
Oris clausura 74.
Os femoris incantatione surreptum
147. tibie ibid.
Ossa vomitu rejecta 35. 54. cum urina
excreta 84. per alvum excreta

I N D E X.

ta 134. eorum fragmenta per vomitum rejecta. 139.
 Officula ex ulceribus, ex creta 73.
 Ovium villi per vomitum rejecti. 139.
 Ovorum testæ per os excretæ. 13.
 putamina vomitu rejecta 56. 88. 95. 135.
 Ovum Incantationis materia 9. veneficio infectum 78.
 Oxyrrhodium in Mania magica. 245

P.

Palpitation 2.
 Papiliones per os excreti 8.
 Paralyfis manuum ex veneficio 52. conf Contractura
 Paroxysmus 23. ejus exacerbatio 24. remissio 39.
 Patinarum frusta per os rejecta 13
 Pectoris compressio 39. motus singularis 73. torsiones acutissimæ 148.
 Pedum incurvatio 119. dolo.
 Penetratio corporum 158. quomodo fiat? 159. Helmontii opinio 160. ejus historiæ 176. probatur 178.
 Pera coriacea vomitu rejecta 70.
 Philtrum 22. eorum remedia 247.
 Phrenesis Magica curatio 239.
 Phthisis 199.
 Pili vomitu rejecti 50. 52. 53. 54. 55. 88. 135. omnes decidunt 67. sub musculis abdominis reperi 87. ex oculo prodeuntes 100. cum urina redditi 125.
 Pilulæ Wildengans, 6. pro Obles-

sis 230. in impotentia mag. 238.
 Plumæ vomitu rejectæ 57.
 Plumbum vomitu rejectum 121.
 Potio in mania Magica 244. 245. ulceribus magicis 250. D. Casp. Bauhini 241.
 Potus ad impotentiam virilem 201. Paralyticus 203. ad Amorem insanum. 207. 208. contra veneficia 223. 224. 225. pro maleficiis 223.
 Præcordiorum angustia 123.
 Preces salutares in veneficio. 25. 71
 Pruritus totius corporis 67.
 Ptyalismus. 25.
 Puella fructibus horariis unice vescens. 59.
 Pulices cum urina excreti. 84.
 Pulvis niger fascinatus 9. veneficio infectus 27. maleficus in cerevisia exhibitus 65. ant-epilepticus 92. alexipharmacus 123. albus maleficus 148. in Mania magica 247. Arthritide magica 248.
 Purgans in vermibus 4.
 Purgantia αἴμα καὶ καίω. 122.
 Pustulæ saniosæ totius corporis 127
 Pyrum toxicatum 113.

Q.

Quæstio curiosa 90. 136.
 Quæstiones 145.

R.

Rabies canina 74.
 Ranæ per os excretæ 10. 16. 17. 35. coaxantes in abdomine Pueri 10.
 Raphani usus 7.

Reme-

Remedia naturalia in Fascino nihil
valent. 110. 111. sacra contra
Veneficia 132.

Remedium singulare. 138.

Res monstrosæ à Dæmone illatæ
152. inferendi modus. ibid.

Respiratio difficilis. 4. 82. 120. 124.

Responsiones ad Helmontii opinio-
nem circa modum injectorum.
161.

Risus ex Veneficio 53. 53.

Rosæ figura in fæmina apparens.
42.

Ructus. 120.

Rutæ usus. 7.

S.

Sacculus filo circumvolutus cum
urina excretus. 101. lineus fu-
niculo colligatus per vesicam
redditus. 126.

Sacerdotes Veneficiatæ ferre ne-
queunt. 56. 57.

Sacrilegus condemnatus 104.

Saga uni præ alio cur noceat? 37.
pestem averruncat. 108 ad Ido-
latriam pellicit homines 111.
verberibus placatur. ibid. 115. re-
media naturalia in speciem tan-
tùm adhibet 115. pecora fasci-
nat. 117. earum confessio. 20. 27.
conventus. 97. [constitutio cor-
poris 98. confer. Venefica.

Sanguis sine ligatura consistens. 25.
per alvum ex Veneficio copiosissimè
excretus 65. sistitur à Venefica
modo singulari. ibid. 66. ex auri-
bus promanans. ibid. grumosus
vomitu excretus. 135. 139.

Satanas. V. Diabolus.

Scarabæi per os excreti. 8. 10.

Scopæ ex oculis egressæ. 63.

Scorbuticæ defluxiones. 19.

Scorbutus 27. remedium singulare
contra eum. 30.

Sepulta vel suspensa quomodo no-
ceant? 171.

Serpens vomitu rejectus. 35.

Setæ porcina vomitu rejectæ. 122.
per alvum excretæ. 149.

Sevum cum urina excretum. 84.

Signa Astronomica Veneficio illata
42. chymica. ib. Planetarum ib.

Silices cum urina excreti 84. 137.

Singultus ex Veneficio 65. 74.

Somnium singulare. 40.

Somnus profundus. ibid.

Sopor insolitus. 41.

Spasmi origo 26.

Spectra 103.

Spinæ reflexio 83. dorsi refrigera-
tio 84.

Spinæ Piscium ex oculo prodeuntes
100. ex ulceribus excretæ 73.
per alvum 134. vomitu rejectæ
150.

Spintheres sex cum urina redditæ
127.

Statio Ægri in pedibus per integras
sex septimanas 67.

Stercus Maleficiati utile. 35.

Sternutatio noxia 25.

Straminis fasciuli vomitu rejecti.
87. frustra excreta per alvum 146.
per urinam. ib. per vomitum ib.

Stupæ ex oculo prodeuntes. 100.

Sudes lignæ quercinæ & fraxinæ

I N D E X.

Num. 16. ex brachio prodeun-
tes. 151.
Sudor copiosus ex Veneficio. 67.
immodicus. 75. 76. 77
Sudorifera nulla in Veneficio. 24.
Suffocatio. 4.
Suffumigia contra omnia veneficia.
224. pro Obsessis 228. infantibus
incantatis 237.
Suppositoria in Mania magica 241.
Syncope. 3. 69.
Syrupus in Mania Magica. 241.

T.

TAbes lenta. 75.
Teredines per os excreti. 8.
Testæ per os rejectæ 13.
Tetanus. 136.
Tinctura Hyperici Mynsicht. 225.
Torfi dolor pungens. 124.
Tribuli vomitu rejecti 93.
Trifolii figura in Fæmina apparens
42.
Trochisci pro Obsessis. 226. pro
Maleficiatis 236.
Tunicæ vomitu rejectæ. 33.
Tussis inveterata. 124.

V.

VAporatio pro maleficiatis. 234.
Venæ vomitu rejectæ 53. hæ-
morrhoidales 204.
Venæsectio Epilepsiæ medetur. 2. 3.
nulla in Veneficiis 22. 24. sub
lingua utilis in Veneficiis. ibid.
Venefica suspecta. 112. auxilium
pollicetur. 113. ablandiendo
morbum infert. 116. confer. Saga
Veneficium 27. 137. periodicum. 28.

naturales causas cum eo concur-
rere? 32. propinatum quomodo
33. ea remediis naturalibus an
tolli possint? 29. 34. remedia
contra ea 30. 34. 35. tria in om-
nibus concurrere 38. arcendira-
tio 49. fugare Medicus quo-
modo debeat? ibid. medicamen-
tis an tollantur? ibid. 50. an
piis etiam inferri possint? 46. à
tactu Ventris 134. 147. ejus sus-
picio. 24. 132. judicia 19. 132.
modus 28. nullitas 75. instru-
mentis crematis rediit sanitas
131. curatio 131. confer. Fasci-
natio. Incantatio.

Veneni suspicio 51.

Ventriculi dolor 1. corrosiones. 88-
convulsio. 89. subversio. ibid. in-
flatio 124. torsio 135.

Ventris motus insolentissimi. 57.
singularis 73. intumescencia 88.
13. dolor 101. 128. 134. tormi-
na. 121. 122. cruciatus 123. in-
flatio 124. 136. inferioris tumor
durissimus. 86. dolor acutissimus
120. confer. Abdomen

Vermes 1. 3. remedia contra eos.
3. 4. 5. 6. per os excreti 8. 10.
per sudorem 78. vomitum 79.
alvum. ibid. urinam ib. ulcera. ib.
ex foraminibus femorum egres-
si. 83.

Vespæ insidiantes. 100. earum su-
furrus. 117.

Vetula percutiendo crura Fæminæ
eam fascinat. 41. acum repetit.
ibid. subito evanescit. ibid.

Vigiliæ perpetuæ 75. 76. 78.

Vinum

I N D E X.

- Vinum medicatum pro Fascinatione 91. pro Obsessis 229. in Ulceribus Magicis 251.
- Vipera in corpore Pueri 12. 15. per os excreta 14. 16. ingreditur Puerum 14. eum persequitur. 15. stridet in ejus ventre. ibid. egrediens eum mordet. ibid.
- Virium debilitas. 71. omnimoda jactura 93. 133. languor. 138.
- Visus restitutus ab ignotis Fæminis. 100.
- Vitri frustra vomitu rejecta 55. 83. 89. 107. 150. per mammam excretum. 61. cum urina reddida 125.
- Ulcera verminosa. 79.
- Umbra speciei humanæ. 41.
- Unguentum contra Veneficia 60. 222. 223. Sympatheticum. 251.
- Ungues omnes decidunt. 67. sanguine stillantes 72. ore retenti 74. eorum segmina per vomitum rejecta. 139.
- Ungulæ ex tumore prodeunt. 81.
- Vocis interceptio 136.
- Vomitoria contra Veneficia 78.
- Vomitum 1. 4. 121. 123. enormis. 31. biliosus. ibid. pituitosus. ibid. utilis in Veneficio 65. viscosæ rotundæ materiæ 38. sanguinis periodicus ex Veneficio. 53. singularis 65. monstrosarum rerum. 50. 55. 57. 69. seqq. 79. 136. sanguinis nigri. 118.
- Urceolorum frustra vomitu rejecta. 150.
- Urina equina insectis adversa. 11.
- Urina cruenta ex Veneficio. 65. ejus totalis suppressio. 126. retentio. 138.
- Vultus horridus 98.

F I N I S.

Errata,

quæ furtivâ quasi tantùm revisione in oculos nostros
incurrerunt.

- Pag. 1. lin. 7. pro diomate: leg. idiomate.
6. lin. 22. pro exererit: leg. exeruerit.
8. in Marginal. pro Papilones: leg. Papiliones;
eâd. in Marginal. pro Assellus: leg. Asellus.
eâd. in Marginal. pro Erruræ: leg. Erucæ.
13. lin. 20. pro Clavens: leg. Clavos.
eâd. lin. 30. pro Tragædiam: leg. Tragœdiam.
14. lin. 15. pro certò: leg. certè.
36. lin. 27. & 35. pro Agryppa: leg. Agrippa.
37. in Marginal. pro Dæmon: leg. Dœmon.
53. lin. 31. pro fætus: leg. foetus.
58. in Marg. pro corporæ: leg. corpore.
62. lin. 29. pro venev. leg. venef.
64. lin. 26. pro dolororissimis: leg. dolorosissimis.
108. lin. 19. pro aspero: leg. asperso.
114. lin. 3. pro quæ: leg. qui.
126. lin. 30. pro cooporis: leg. corporis.
130. lin. 4. pro illatos: leg. illatas.
140. lin. 8. pro Venefica: leg. Venefica.
144. lin. 3. pro illatos: leg. illatas.
199. lin. 20. pro Fascinantur: leg. fascinantur.
213. lin. 15. pro Fascine: leg. Fascina.
214. lin. penultimâ pro commendalum: leg. commendatum.
240. in Marginal. pro Cichorinm: leg. Cichorium.
253. lin. 25. pro è: leg. à.
254. lin. 16. pro obtinumus: leg. obtinuimus.